

3 1761 07829075 6

BA
330
G56

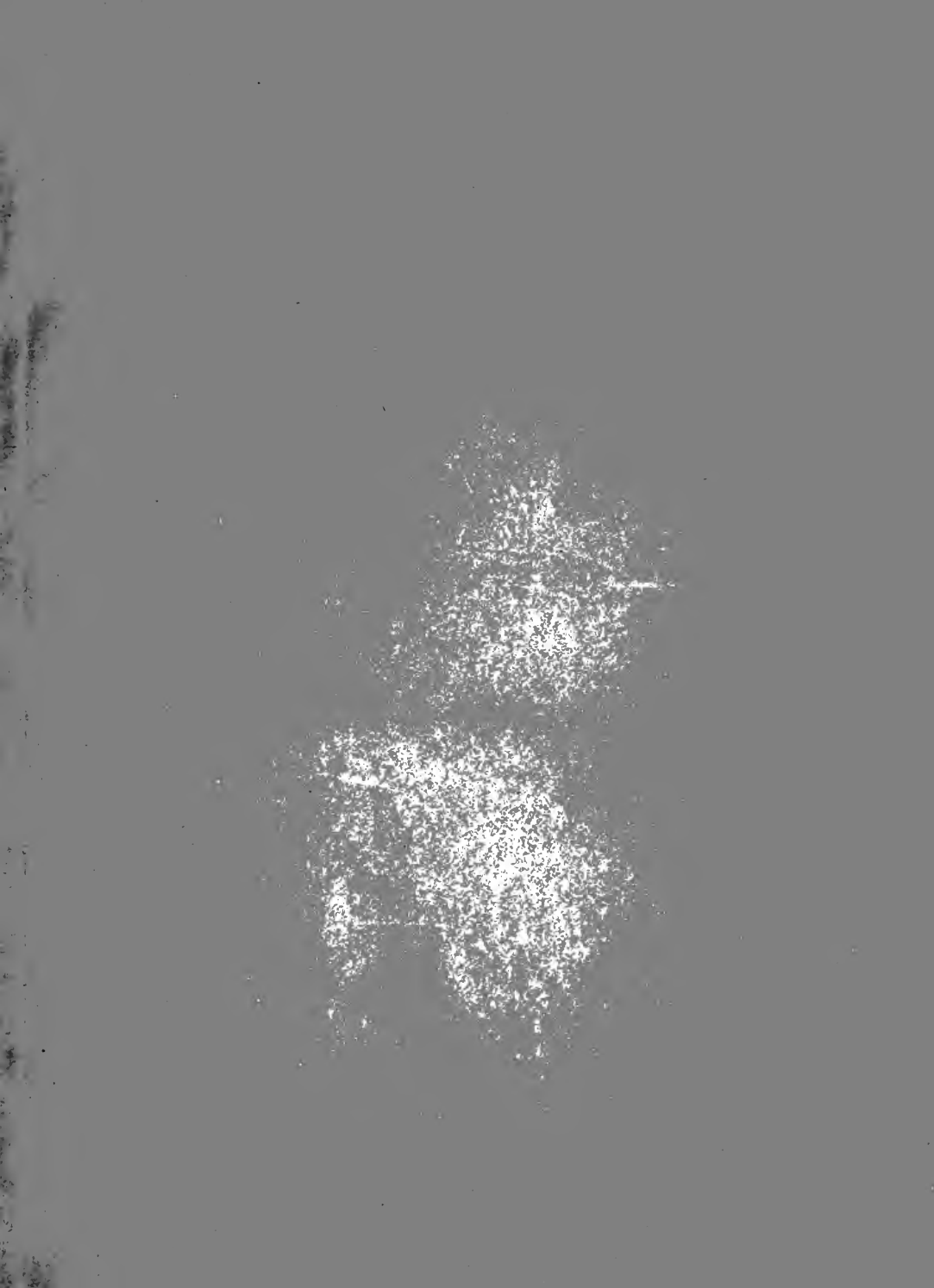

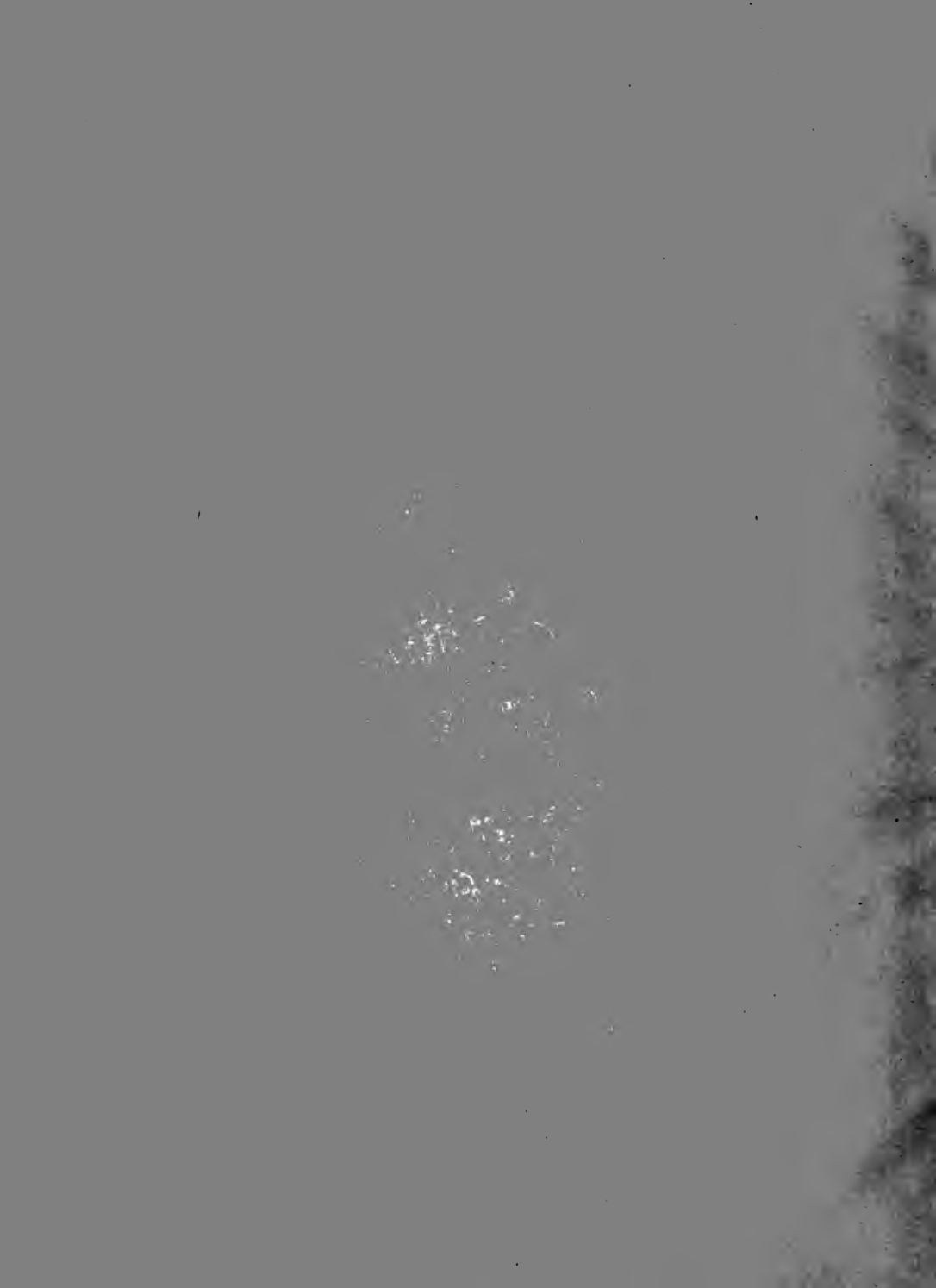
UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

WILLIAM H. DONNER
COLLECTION

*The Law Library
of the*

THE DONNER CANADIAN
FOUNDATION

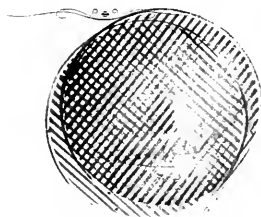
121

GLAGOLITA CLOZŮV.

VYDAL

DR. VÁCLAV VONDRÁK.

1249
1894-I.

V PRAZE.

NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.

1893.

3 42 - 1

BX

330

G56

O potřebě nového vydání Glagolity Clozova.

Dvě okolnosti dosvědčují zajisté potřeby nového vydání hlaholské památky, kterou Kopitar pod názvem «Glagolita¹ Clozianus» r. 1836 svým vydáním známou učinil. Předně stalo se vydání toto dosti vzácným, tak že se jen velmi zřídka naskytá příležitost zaopatřit si tuto knihu, po druhé nemohlo ono vydání při starých památkách, tak důkladně a věrně dle originalů vydaných, jako je Evangelium Zografské, Mariánské a Assemaniho, Kijejské listy a jiné, už ani po palaeografické stránce nynějším požadavkům úplně vyhovovati.

Vzal jsem tedy na sebe tuto práci, odebral se napřed do Tridentu, kdež větší část rukopisu se chová, potom do Innsbrucku, kde máme dva listy, a srovnal na obou místech Kopitarovo a Miklosichovo vydání (tento vydal Innsbrucké listy) od slova k slovu s originaly. Co se Kopitarova vydání týče, shledal jsem, že je sice dosti pečlivě pořízeno, že se však něměně některé — arci po většině nepatrné — omyly do něho vploudily.

Tak četl Kop. ku př. v ř. 25: **НЕНАВНДАНТЕ**, rkp. však má **HE ИГГЕИ** (jak často v starých památkách nrčity tvar m. nenrčitého);

v ř. 40	četl Kop.	СОУБОЖАВА	misto rukopisného	СОУБОЖАВЪКЪ	(ř. <i>ὁ πρωτοεπισκοπος</i>)
ve ř. 238	»	ПРЪДАВАТЕЛЕО	»	ПРЪДАДИТЕЛЕО	
ve ř. 313	»	КРОВАНА	»	КРОВАНА	
ve ř. 377	»	ЮЖЕ	»	ЮЖЕ	
ve ř. 382—83	»	ИЗАНБАЕЛАКЪ	»	ИЗАНБАЕЛА	
ve ř. 450	»	НЕ	»	НЪ (ač zde omylem)	
v ř. 524	»	САОВЕЕ	»	САОВО СЕ	
v ř. 656	»	НЪДАДЪТЪ	»	НЪДАДЪТЪ	
v ř. 682	»	КОТРАЕТЪ	»	КОТРАЕТЪ	
v ř. 732	»	ГЪ	»	ГЪ (což Kop. v korekturách též připouští)	
v ř. 735	»	ОУАНЪКЪ	»	ОКА(А)НЪКЪ	
v ř. 772	»	ЛЮДКЕЛ	»	ЛЮДКЕ Л	
v ř. 764	»	ЖИВЕТЪ	»	ЖИВОТЪ	
v ř. 910	»	САМОНЪ	»	САМОНЪ	

Jak známo, má každá stránka dotčeného vydání dva sloupce, v levém je tak zvaná scriptura continua originalu a interpunkce ponechána, v pravém jest však rozvedena a interpunkcei

¹ Glagoliton nazýval se vůbec kněz obdávající bohoslužby dle hlaholských knih a jména toho se mu, jak Kopitar soudil, dostalo odtud, že v knihách těchto často přichází slovo «glagola» (řekl), jež mu bylo odřikávati. V ústech latiníků bylo by to jaksi mírnou přezdívkou. Ve starých památkách dokladů pro to ovšem nemáme, jen na chrvatské půdě mohl Tkalčić slovo to až do XIV. stol. — ale ne dále — stopovati. Dle Geitlera povstalo slovo glagolica atd. vůbec teprv na této půdě.

dle smyslu opatřena. Stává se tu a tam, že obsah sloupců se neshoduje a tu sledujeme několikrát, že pravý sloupec má správný text. Ku př.:

ř. 229—30 v levém: **поставина**, v pravém: **поставина**
 ř. 465 > **разовъки** > **нъ раз . . .**
 ř. 520 > **правѣды** > **шова правѣды** (ne snad **шова**, jak to Kop. opravil).

Jindy je zase text v levém sloupci správný; týče se to hlavně nosovek.

V levém sloupci ku př. ř. 200 **приати**, v pravém **приати**
 > > > ř. 209 **мѣдасѣкъ** > **мѣдасѣкъ**
 > > > ř. 283 **законѣкъ** > **законѣкъ**
 > > > ř. 746 **жѣрокоу** > **жѣрокоу**
 > > > ř. 762 **пакѣкъ** > **пакѣкъ**.

Jak ani jinak býti nemůže, jsou též tak zvané polohlásky **ъ** a **к** zaměněny. Celkem jsem as 25 takových případů sledal.

Ku př. Kop. má v ř. 3: **кѣкъ**, v rkp. je **кѣкъ**

> > 255 **различке** (v levém sloupci je sice správně **къ**, avšak Kop. chybně opravuje v **ке**)

Kop. 351 **на вѣкънѣ** rkp.: **вѣкънѣ**

> 576 a 584 **кѣкъ** > **кѣкъ**

> 861 **кѣкъ** > **кѣкъ** . . .

Někdy bývá velmi těžko určití, máme-li **ъ** neb **к** před sebou; znaménko jest buď setřeno a to docela neb jen klíčka, o níž právě jde, buď jest klíčka zalita a při tom má takovou velikost, že nelze rozhodnouti, jelí to **ъ** neb **к**. Na štěstí jest případů těch poměrně jen málo a v poznámkách k textu jsou vždy naznačeny, aneb, jelí litera již setřena, bývají obvyčejně uzávorkovány (v textu). Obvyčejně může se **ъ** od **к** v rkp. zcela dobře rozeznávatí.

Dále třeba zde vytknouti, že Kopitar (jakož i Miklosich) ve své transkripci žádného rozdílu mezi **Ѣ** a **Ѥ** (**ѣ** a **ѥ**) nedělal, ač se těchto liter, jak uvidíme, zcela libovolně neuzívá.

Zvláštností našeho rukopisu jest, že pro **з** má dvě znaménka (vyjímaje **dz**), z nichž jedno přepisovači velké obtíže způsobovalo. Kopitar však tuto zvláštnost přehlédl; my se k ní ještě vrátíme.

Innsbrucké dva listy vydal Miklosich v «Denkschriften der phil.-hist. Classe der kais. Akademie der Wissenschaften» ve Vídni sv. X, str. 195—214, r. 1860 pod názvem «Zum Glogolita Clozianus». I zde několik chyb třeba vytknouti.

Mikl. četl ř. 53 **мѣкънѣ**, rkp. má ale **мѣкънѣ**
 ř. 139 **дѣкънѣ** > > > **ѣ дѣкънѣ**
 ř. 146 **кѣкъ сѣр . . .** > > > **кѣкъ т(ѣ) сѣр . . .**
 ř. 157 **придоу** > > > **придоу**.

Jiné chyby opravil si Miklosich sám ve své «Altslovenische Formenlehre in Paradigmen» úvod str. XVI, kdež udává, že právě čtení fotogr. snímky podávají, a to hlavně co se nosovek týče, z jichž pravidelnosti, jak známo, Miklosich dokazovati chtěl, že žádná památka, jež jí zachovává, v Bulharsku povstati nemohla. Snímky 3. a 4. stránky máme též v Geitlerově díle «Die albanesischen und slavischen Schriften» ve Vídni 1883. Na prvním snímku dole je též nápis (majuskule obsahující) první stránky.

Celý zachovaný rukopis (14 listů) vydal též Sreznevskij ve své sbírce «Древние славянскіе памятники» v Petrohradě, 1866, str. 163—220. I toto vydání je již velkou významostí a neomezuje se na chyby dříve uvedených vydání, tak že nenahraditelným právě nazvati se nemůže.

Ukázky z naší památky podávaly se porážmu, tak na př. v právě jmenované «Altslov. Formenlehre in Paradigmen» (str. 78—81), v Jagiéových «Specimina linguae palaeoslovenicae» v Petrohradě 1882 (str. 18—26) a jinde.

Z toho všeho, tuším, vysvítá, že již bylo třeba k novému vydání celé naší památky přikročíti, při tom jazykovou její stránku, pokud možno, jak toho zasluhuje, oceniti a zároveň odpověděti na důležitou otázku, jak se Glagolita Clozův má k jiným staroslov. hlaholským památkám. K otázce této přiblížil jsem pilně a mohu říci, že vyžadovala dosti práce, neboť bylo třeba mnoho jiných památek po lexikální stránce s naší srovnávati.

O pozdějších osudech našeho rukopisu.

Na obálee rukopisu, jehož bližší popis později v kapitole, jež se jeho palaeografické stránky týká, podáme, nalézá se následující poznámka:

Nota.

Isti quinterni, hic intus ligati, scripti fuerunt de manu propria S. Iheronimi ecclesie Dei doctoris acutissimi. Et sunt biblie pars in ligwa (sic!) Croatia scripta. Et mihi dono dedit D. Lucas de Reynaldis, presbyter Veglensis dioceseos, qui habuit a Magnifico Domino Johanne de Frangepanibus, domino insule prefate Vegle, qui librum auro et argento ornatum pro reliquiis venerabatur. Et cum Venetiis mortuus ac bona sua in predam data ac distracta fuissent, etiam de hoc libro atrum et argentum amotum fuit, et pars libri prefato D. Luce in manus venit, de qua mihi (sic!) Marquardo Breisacher militi, et tunc temporis Cesareo oratori, et pacis inter Illustrissimum Dominum Sigismundum Archiducem Austrie ex una, et Illustrissimum Venetiarum Dominum parcium ex altera confectori, illos inclusos duos quinternos pro speciali et grato munere dedit. Anno a Nativitate Domini M^o CCCC^o.

Nota (zde se slovo to opakuje).

Z těchto řádků seznáváme, jak smutné osudy byly účelem naší památce. Vše přišlo na zmar, jen tak nepatrné zlomky byly zachráněny. Ačť nejsou ani tyto řádky zde prosty všeho nedopatření. Mluví se zde především o kvinternech, kdežto zachovaná část našeho kodexu, jak později ještě vytkneme, z kvaternů se skládá, tak že snad i celý kodex též takto složen byl. Aspoň eo před sebou máme, nejsou kvinterny. Bezpochyby má se zde výraz ten vzíti jen v širším smyslu, jimž se má vůbec jen složka (vrstva) naznačiti. Závažnější je však omyl, jenž se udaného zde léta týče, neboť toto se, jak je zde, nijak nesrovnává s jinými daty. Má zde býti bezpochyby ještě jedno C přidáno, tak že bychom dostali: MCCCC. Jak totiž Kopitar vyšetřil, zemřel Breisacher r. 1509 a mír mezi Tyrolskem a Benátkami, ježž Breisacher, jak se zde v poznámce uvádí, sprostředkoval, byl r. 1487 uzavřen. Jen v letech 1487—1509 mohl tedy Lucas de Reynaldis, kněz na ostrově Krku, tento kodex zmíněnému Breisacherovi darovati, obdržev jej dříve od Jana Frangepaniho, pána ostrova Krku (Vegliá), který r. 1482 zemřel. Ovšem jak se zde výslovně podotýká, nebyl to již úplný kodex, nýbrž jen jeho nepatrná část.

Po smrti Breisacherově (1509) přešel rukopis s archivem zámku Maria-Stein (u Kufsteinu v Tyrolsku) v majetek hraběte Schurffa, jenž vlastní rukou na jmenovaně již obálee následující poznámku připsal: «Dises puceh hat Sant Jeronimus mit aigner hant geschriben in Crabatisher sprach.» Mythos o sv. Jeronýmu se zde tedy ještě dále udržuje. Dědictvím přešel rukopis potom na hraběte Parida Cloze v Tridentu (nar. 1777, zemřel 1856), který jej před svou smrtí městské knihovně tridentské daroval, kdež si i nyní ještě chová. Knihovna tato tvoří část musea (Museo civico) a je v radnici (Palazzo municipale ve Via Larga) umístěna.

F. Donato Fabianié mluví ovšem ve svém spisu «Alcuni cenni sulle scienze e lettere dei secoli passati in Dalmazia». 1843, str. 45, že se náš rukopis přímo z knihovny kláštera blíže Krku v majetek hraběte Cloze dostal (srovn. též Rački-ho: Pismo slovjensko str. 89), avšak nezdá se,

že by se domněnka tato na pravdě zakládala. O pravosti zhora uvedeného podpisu nelze pochybovati, poněvadž se ještě jiný podpis Breisacherův s tímto srovnal a shledalo se, že je totožný.

Co se osudů Innsbruckých listů týče, oznámil o nich Miklosich celkem toto: Po smrti svob. pána Al. Ondř. Dipauliho, někdejšího appelačního předsedy, přešla jeho sbírka děl, vztahujících se hlavně k dějepisu Tyrolska, v majetek Ferdinanda, které je skutečně velkou ozdobou hlavního města tyrolského. Ve sbírec této byl též svazek (malého listu), jenž rozličné listiny ze středověku obsahoval; částečně byly to jen zlonky. Bezpochyby pocházela sbírka ta od slavného dějepisce Resche, jenž ji ku praktickým evičením při svém vyučování palaeografií používal. V ní našly se též naše dva listy, o nichž prof. A. Jaeger se domníval, že byly Reschem v biskupském archivu v Brixenu nalezeny, aneb že se snad i někde jinde do rukou jeho dostaly.

O b s a h.

V zachované části našeho rukopisu máme jen homilie a sice:

1. Homilii sv. Jana Zlatoústého: *Ἐξ ὀρυζάντων ἐπὶ ὀρυζάντα*, ř. 1—59, neúplně. Řecký original nalezá se v Migneově «Patrologiae cursus completus . . .» «Series graeca» sv. 59, str. 703. Homilie se však neprávem Jann Zl. připisuje: «Graeculi eujuspiani est hoc sermo, qui Joannis Chrysostomi nomen ipsi praeposuit, ut merces suas venditaret» (l. e.). Mimo to je ve vydání Saviliově (Savilius): «Τὸ ἐν ἀρίστῃ παρὰ τὸ ἴδιον ἰωάννου . . .» atl. Etonae 1612, sv. V, str. 882—886, n Monfaneonia VIII, 231. Kopítar vydal část textu toho v Cloz. obsaženou dle dvou vídeňských rukopisů, poněvadž se více shoduje se starosl.

Od ř. 59—II 23 následuje, jak jsem z proužků Hom. Mih. seznal, jiná homilie, jejížto řecký original však dosud není znám. V Migneově sbírec nalezl jsem ve sv. 51 homilie podobného obsahu, avšak žádná se neshodovala s naším textem úplně.

2. Homilii sv. Jana Zl.: *Ἐβουλόρηγν, ἀγαπητοί, τῆς κατὰ τὸν πατριάρχην*, II 24—II 157 a I 161—553 neúplně, chybíci část je z Hom. Mih. doplněna. Řecký text vydal ve zhora uvedeném díle Savilius, sv. V, str. 547—563). Paralelně je tam vydán též text jiné homilie (*ἐκλίγῃ ἀνάγκῃ σήμερον*), který se na mnoha místech s naší hom. úplně shoduje. Dle toho vydal Mikl. řecký text k Innsbr. listům, vybíraje z obou, co se hodilo, jinde i vynechávaje. V Migneově sbírec jsou obě homilie zvlášt ve sv. 49, ř. 381—392, Monf. II 375—386.

3. Homilii Athanasiovi připisovanou: *Μέγλα μὲν εὐρανόσ θεμιούργημα*, ř. 554—751, úplně. Řecký text v Migneově sbírec, sv. 28, str. 1053—1062.

4. Začátek homilie sv. Epifania . . . : *εἰς τὴν ἀρίστην τοῦ χριστοῦ ἀνάστασιν*, začátek: *Τὸ πούτο; σήμερον σὺν τῷ πάλῳ ἐν τῇ γῆ*, ř. 752—956, řecký text v Migneově sbírec sv. 43, str. 440—464.

O původu naší památky a o jejím poměru k jiným starým památkám hlaholským.

Především lze dokázati, že rukopis náš je přepis jiného originalu; nacházíme zde chyby, které jen přepsáním povstati mohly. Třeba zde jen několik takových případů vytknouti. Tak čteme ř. 47: *ω βουόρηγνκῃ τρωει*, kdežto řecký text má *ὁ θεοβουόρηγνκῃ πατῆας*; v originalu bylo tedy: *ω βουόρηγνκῃ τρωει*, o čemž nás též Homilie Milanovičovy poučují. Na proužku 55b nalezl jsem naši homilii a v ní též: *ω βουόρηγνκῃ τρωει*.

Ř. 157: *στῆκ προρεκα εαοφα* místo *εαοφια*.

Ř. 221: **ѢГДА ЖЕ АН ПОМЪНИМАЪ СѦ**, v Hom. Mih. ale **ѢГДА ЖЕ АН ПОСТЪНИМАЪ СЕ** a v Supr. **ТЪКЪИТНАМЪ СѦ** (str. 310. 7; ř.: *εταν δε σπουδαζομεν*).

Ř. 569: **ПОЧЪТЕНЕКАМЪ** τὸς τιμωμένους, místo **ПОЧЪТЕНЪКАМЪ**.

Ř. 632: **ВАРВАРА** m. **ВАРАЖ(А)**, ř. *Βαρβαράς ἀπὸ ληστείας*.

Ř. 694: **ОТВРЪЖЪКЪ**, Hom. Mih. **ТЪРЪЖЪКЪ** (sic!), ř. *ἀπρραξέστερα*. V originalu byl tedy tvar komparativní (**ТЪРЪЖЪДЪ**).

Ř. 796: **ОТЪ АДАМА КЪСЪРЪКЪ** místo **ОТЪ АДА**, ř. *καὶ τοὺς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐξέταρα*. Srovn. též **ΜΙΡΟΥ** místo **ΜΕΡΟΥ** Cloz. II 151 pozn.

Takových chyb — mohli bychom jich ještě více vytknouti — nelze překladateli připisovati, nýbrž jen přepisovači, který si při své práci buď nedbale počínal, aneb nečitelnou předlohu před sebou měl.

Srovnáme-li dále totožný text v Supr. (str. 337—357) se zachovaným začátkem čtvrté homilie v Cloz., shledáme, že zde je ledacos vynecháno, co smysl ruší. Tak bylo v ř. 811 přídatné jméno **КОЖИНА** sice ponecháno, podstatné jméno však k němu patřící vynecháno (totiž **ТЪИНА**, viz poznámku k tomuto ř.).

Nastává však důležitá otázka, kde byl přepis tento pořízen. Všeobecně se nyní připouští, jakož se již i dříve stávalo, že přepis povstal někde na chorvatské půdě. Jen několik slavistů myslilo zde též na Bulharsko (Macedonii), tak ku př. Geitler, druhdy i Šafařík. Miklosich přisoval památku tu Slovinci. Praví: «Der aus dem Gebiete der Chorvaten stammende Clozische Codex ist ohne Zweifel unter den Slovenen entstanden» (Ersch a Gruber, A. Encykl. d. W. u. K. pod heslem «Glagolitisch»). Jagić praví ve svém Cod. Zogr. (p. XX): «Est sane magna eorum (scil. scribae codicis Zogr. Assen. etc.) similitudo cum glagolitis Dalmatiae, veluti ex fragmentis Clozianis perspicitur, quae in Dalmatia sive Croatia exarata esse multis probari potest.»

Především můžeme ovšem srbsko-chorvatský vliv pozorovati v naší památce eo do jazykové stránky.

Místo nosovky **Ѧ** objevuje se zde často **ОУ** a sice v následujících případech: **КОПЛОУЧЕНОУѦ**, ř. 28 m. **НѦКА**; **РАЗЛОУЧАТЕ**, ř. 138 m. **АЖЧАТЕ**; **ТАЖЮ**, ř. 145 m. **ТАЖЖ** (vl. **ТАЖКА**); **АЖКОУ**, ř. 617 m. **АЖЖ**; **МОУКА**, ř. 620 m. **МѦКА**; **ОУСОУЖДАНИТЕ**, ř. 654 m. **ОУСѦЖДА . . .**; **ЖТРОКОУ**, ř. 746 m. **ЖТРОЖ**; **МШЦЪК** (sic), ř. 755 m. **МѦЦЪК**; **МОУКЪКЪ** II, ř. 53 m. **МѦКЪКЪ**; **ДРОУГОУѦ** II, ř. 111 m. **ДРОУЖЪКЪ**. Jak vidíme, je to hlavně slovo **МѦКА**, v němž nosovka **Ѧ** se zaměňuje.

Naopak vyskytuje se **Ѧ** tam, kde by **ОУ** mělo státi: **ОТЪ СѦДѦ**, ř. 261—62 místo **ОТЪ СѦДОУ** (*ἐντεσθεν*). Že přepisovač **Ѧ** jako **ОУ** četl, tomu nasvědčuje též ta okolnost, že několikrát **ОУ** napsal, avšak, spozorovav své nedopatření, předělal je v **Ѧ**. Zeela zřejmé to vidíme ku př. ve slově **РАЖКОУ**, ř. 32 (i na fotogr. snímku).

Jiný závažný důkaz je ten, že se zde nešetří vždy rozdílu mezi **Ъ** a **И**. Místo **Ъ** spatřujeme **И** v těchto případech: **НЕСЪМЪКІСАКЪИ**, ř. 17 m. **ИГЪ** (*ὡ ἀνότης*), Supr. 240, 2: **НЕСЪКРІКЪИ**; **ПОКРІКАШЕ** (*ἐκλιπτε*), ř. 56; **ПОКРІЕТЪ**, ř. 137; **САИНА** (*ζωών*) II, ř. 35; **КРИА СѦ**, ř. 951, Supr. 342, 12: **ВРІКА СѦ**; **СЪКРІТЪ**, ř. 955, Supr. 342, 15: **СЪКРІТЪКЪ**; **ПСАЛКАИ**, ř. 354 instr. pl. proti **ПСАЛЪКЪ**, ř. 366 (**ПСАЛИ** uvádí Miklosich jen z ruských pramenů). Sem též dlužno vřaditi akk. pl. **ЕШНТЪКЪИ**, ř. 316, neboť jest to jediný známý příklad ze starosl. památek, v němž u těchto kmenů **И** se objevuje. Všude jinde máme **Ъ** (Scholvin, Archiv für sl. Phil. II, str. 491). Miklosich uvádí sice ve své Vgl. Gramm. III², str. 15, tři takové tvary, ale — z ruských památek. Jednou nalézáme zde též **И** m. **МЪКЪ** (*ἡμῶς*), ř. 58.

Naopak stojí **Ъ** místo **И** v těchto příkladech: **ДАРЪКЪ**, ř. 160 m. **ДАРИ**; **ФАРЪКЪКЪ**, ř. 389, Supr. 313, 26: **ФАРІСЕН**; **ЛОУЧЪКЪ**, ř. 227 m. **ЛОУЧИ** (tak na př. ř. 203, srovn. též **ПОГЪКЪКЪИ**, ř. 697, **ТАЖЪКЪ** 716 atd.); **ТЪКЪ** II, ř. 58, kdež **ТЪ** očekáváme, nalézáme též v jiné památce (viz pozn. k tomuto ř.).

Shledáváme sice, že je to hlavně sloveso **κρῆτι** a jeho odvozeniny, v němž u místo **κ** nastupuje, ale vedle toho jsou zde přece též i jiné případy zastoupeny. Velmi zřídka děje se tak i v jiných starosl. památkách, jako ku př. v Psalt. sin. jen: **ιαβιχηχῆκ** a **ρικακουρε** (str. XX) a v Snpr. str. 45, 4 a 126, 17: **ρικαλα**; v Euch. sin. nemáme takových příkladů (τῆ 68 a je nejisté).

Jen na srbsko-chrvatské půdě mohl vzniknouti tvar **τλ κε**, ř. 77 m. **τκλ κε**. Tvar **τε** jak jej v srbsko-chrvatských památkách nalzáme (kn př. v Ev. Nik. Luk. 5, 35; 21, 23 atd.), předpokládá starší tvar **τλ**, jak jej zde právě máme. I ve Frisinských památkách vyskytá se **te**; tak i nyní v slovinčině.

Mimochoodem budíž zde k jedné zvláštnosti naší památky poukázáno. Kdežto **κ**, jak jsme viděli, často ustupuje hláse **οϋ**, zachovalo se **κ** všude, a zdá se tedy, jakoby se byla tato nosovka i ve výslovnosti déle udržela (v některých srbsko-chrvatských krajinách) nežli **κ**, jak to i dnes ještě v některých slovinských nářečích korntanských nalzáme. Podobně máme i v Cod. Mar. několikrát **οϋ** místo **κ**, ale ne **ε** místo **κ**. Ve velkém nápisu z Bašky čteme ještě: **κκ ληη κρηα**. Nápis ten pochází z 12. stol. (snad z r. 1100); zde ovšem bychem litery té již neočekávali. Dále podotýkám ještě, že se v poslední době na ostrově Krku nalezly hlaholské zlomky (4 listy), v nichž se též několikrát **κ** (**λα**) vyskytá, ač jinak chrvatské recense je již všude patrná (srov. Jagić, Glagolitea, str. 32 pozn.). Že by se bylo všude jen **ε** vyslovovalo a staré písmeno ještě zachovalo, nezdá se mi proto pravdě podobným, že u hlásky **κ** obdobného vývinu pozorovati nemůžeme. Tvar **ελαουταρο** ř. 37 v naší památce svědčil by ovšem proti nosové výslovnosti, poněvadž zde **ελαουταρο** (ελαουταρο) očekáváme, ale při tomto tvaru není též chybná záměna dvou kmenů **ελα-** a **εκλ-** vyloučena. Ostatně se může i jinak tato chyba vysvětliti. Přepisovač psal často literu, která teprv následovala, jak na více místech v poznámkách k tomu bude poukázáno.

Co se konečně našeho tvaru **τλ** týče, považoval jej Miklosich za archaismus srovnávaje tvary **φραλα-φραλα** s **τα-τκ** (Vgl. Gramm. III², str. 48). Tohoto srovnání nelze odůvodnití. Ve tvaru **τλ** vidíme sice též archaismus, ale — srbsko-chrvatský. V Bulharsku, kdež original naší památky, jak uvidíme, povstal, vzniknouti nemohl; tam vyskytá se vedle **τκ** i též **τκλα** (Zur Kritik, str. 26).

Dále jest nám zde vytknouti výraz **δοστοκικκ** (δωστοζ), ř. 106, vedle **δοστροικκ**, ř. 2; 941. V Miklosichově slovníku máme jen dva doklady a sice též ze srbsko-chrvatských památek (Šařafik, Hlah. pam., str. 87, chrvatský pramen a pak v srbském Menaen). I nyní se ještě zde slovo to zachovalo (dostojan, dostojanstvo).

Všecko to, co zde bylo vytčeno, svědčí vůbec jen pro srbsko-chrvatskon půdu. Užší omezení tím ještě není naznačeno. Avšak, že při tom především na chrvatské krajiny mysliti třeba, vychází z jiných úvah na jevo.

Jest to hned zprvu důležitý palaeografický moment. Kdežto ve všech ostatních objemnějších památkách hlaholských, jako je Cod. Zogr. (i později do něho vložené listy), Mar., Assen., Psalt. sin., ano i nepatrné ochridské zlomky a macedonský list zvláštního písmena **Ϸ** (*dz*) často upotřebují, jakož i mnohé cyrilské památky ve svém způsobu, nalzáme toto písmeno v naší památce nápadně jen jednou a to ještě ve slově zkomoleném **εκλαουτε**, ř. 140. Ať již znělo slovo to jakkoliv v předloze, kde již i zkomolené mohlo býti, z toho, že zde písmeno to ponecháno bylo, můžeme souditi, že bylo přepisovači nejasné a proto právě tak učinil. Jindy píše zelo samo o sobě vždy jen s poulým z. Je známo dále, že v chrvatské hlaholici písmeno toto jen jakožto číslice se vyskytá. Spíše dostalo se ještě do srbských textů (v cyrilčině, srov. Mikl., Vgl. Gramm. I, str. 252). Že i v kijevských listech není ani stopy litery té, svědčí pro výklad Jagićův, dle kteréhož povstala teprv v Macedonii někde. Odtud jen mohla se též do Chrvatska dostat, kdež jako číslice funkce převzala. V Pražských zlomech vyskytá se **Ϸ** dva-

krát, jednou na listu IA u řádku 29, jakožto stopa původního písma a podruhé na I. II A, ř. 15, areit ne jakožto litera v textu. Již i z toho by plynulo, že Pražské zlomky k nějaké bulharské (macedonské) předloze poukazují. K tomu ještě třeba vytknouti výraz $\rho\alpha\sigma\mu\alpha\tau\iota$ atd. Podivno jest ovšem poněkud, že dle Geitlera v Euch. sin. písmena toho se též jen jakožto číslice upotřebuje (str. 163 díla zhora již jmenovaného). Ve svém přepise kladl Geitler areit literu pro ξ často i tam, kde na snímcích později pouhé z se shledalo.

K jiným palaeografickým zvláštnostem se ještě vrátíme.

Jak z Viděnských listů seznáváme, byly stažené tvary v chrvatských památkách velmi oblíbeny. Velmi mnoho nalzáme jich i v naší památce, ku př.: $\beta\alpha\lambda\iota$, ř. 200; 592; $\lambda\omicron\upsilon\chi\iota$ 203; 208; $\omicron\upsilon\beta\eta\iota\kappa$, ř. 63; $\kappa\rho\beta\epsilon\iota$ (m. - μ), ř. 698; $\mu\epsilon\chi\alpha\tau\iota$, ř. 738 (Hom. Mih.: $\mu\epsilon\chi\alpha\tau\iota\mu\iota$); $\lambda\omicron\upsilon\delta\iota$ (gen. pl.), ř. 868; $\rho\eta\lambda\alpha\upsilon\kappa$, ř. 938; $\sigma\delta\lambda\iota$, ř. 874 a jiné. Vyskytují se sice podobné tvary i v jiných starosl. památkách, ale ne v tak poměrně velkém počtu. O jiných se ještě zmíníme na náležitém místě.

Dále jest nám též uvážiti, že především na chrvatské půdě hlahlolšíma záhy zdomácněla, že památka tato, jak se ve zhora uvedeném poznámce udává, v těchto krajinách se též nalézala, což vše pro to svědčí, že zde i povstala jako přepis. Že se již aspoň ve XIII. stol. v krajinách nalézala, kde chrvatská hlalořice v platnosti byla, dokazuje korektura k ř. 877, list XII a (viz třetí snímek). Nad slovem $\rho\omicron\zeta\kappa\tau\epsilon\kappa\omicron$ vidíme tam chrvatskou ligaturu $\mathfrak{K}\zeta$ (= $\mathfrak{K}\zeta\lambda$), jako je ku př. na snímku z missalu Kukuljevićova (u Geitlera, Die alb. u. slav. Schriften) v pravém sloupci ř. 15 ve slově $\rho\omicron\delta\lambda\alpha\kappa\tau\alpha$. Druhá polovice litery d je již mnohem menší nežli prvá. Takové d shledáváme jen na chrvatské půdě a sice ne před XIII. stol. (viz Geitler, l. c., str. 129). Naznačený řádek (877) vykazuje ještě jiná písmena, která od téže ruky tam byla vepsána, když původní písmo již vybledlo aneb i jinak — snad setřením — nečitelným se stalo. Ve slově $\sigma\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$ je druhé $\omicron\upsilon$ chrvatské, κ a \omicron bylo od téže ruky obnoveno, taktéž i ρ v slově $\rho\omicron\zeta\kappa\tau\epsilon\kappa\omicron$. Chrvatské λ nalzáme též v následujícím řádku (878) ve slově $\sigma\lambda\kappa\iota\mu\iota$; dále psala též ruka na konci téhož řádku i litery $\kappa\iota$. Naproti tomu byl řádek 504 hneč při přepisu, jak se zdá, dodatečně na krajji připsán, neboť nelze v něm zvláštnosti jiných shledati, jen to je nápadné, že se zde litera \mathfrak{Z} (μ) třikrát vyskytá a jen jednou \mathfrak{Z} (ν), kdežto jinde se zde \mathfrak{Z} a \mathfrak{P} častěji objevuje než \mathfrak{Z} , jen ke konci se tento poměr ve prospěch posledního trochu mění. Z jiných památek dává Cod. Mar. přednost písmenu \mathfrak{Z} (Geitler, str. 83), jež se i na třech nejstarších nápisech chrvatských nalzá a ve XIV. stol. stalo se dle Geitlera výlučným znaménkem pro λ .

Proti čakavskému nářečí, na které především zde mysliti můžeme, mluvil by ovšem tvar $\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$, ř. 602 ($\acute{\iota}\nu\theta\sigma\pi\lambda\acute{\iota}\sigma\sigma\theta\upsilon\zeta\iota$), kdybychom měli příslušný text s tvarem $\kappa\omicron\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$, jak jej Jagić v Zogr. Luk. 11, 21 proti $\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$ v Mar. shledal. V tomto viděl právem srbský vliv, poněvadž v štokavském nářečí $\kappa\kappa$ se jako $\omicron\upsilon$ a v čakavském jako $\kappa\alpha$ vyslovuje. Avšak nemáme jiného textu — Hom. Mih., které též jen $\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$ mají, nemohou zde rozhodovat — a tak zde $\omicron\upsilon\tau\omicron\upsilon\tau\omicron\kappa\omicron$, které se ostatně i v jiných památkách nalzá, nedokazuje ničeho.

Geitler připouštěl sice též, že rukopis původně se na ostrově Krku nacházel, avšak nepředpokládal, že by byl zde i povstal. Na str. 155 dotčeného již díla praví: «Eine croatische Hand war an dem albulgarischen Texte gewiss nicht theilhaftig.» Okolnosti, které jsme vytkli, nenasvědčují arci tomu.

Přikročíme nyní k další otázce, když jsme, tuším, dokázali, že přepis byl někde na chrvatské půdě pořízen, totiž k té, odkud original pocházel. Tu jest zpředu dvojí původ možný: buď pocházel z Pamonic — jak se i obyčejně připouštělo —, buď z Bulharska (neb z Macedonie). Ukážeme, že první možnosti připouštěti nelze.

Nejprve se nechýlíme k citatům ze sv. písma, které se v našem textu nalháa.

Mat. X, 37: $\text{Ὁ φίλος πατέρα . . . οὐκ ἔστι μου ἀξιος} \text{ zní v Cloz. ř. 87: } \overline{\lambda\omicron\upsilon\kappa\alpha} \overline{\sigma\iota\alpha} \overline{\lambda\iota} \overline{\mu\alpha\tau\epsilon\rho\kappa}$ $\text{паче мене, ѣкътъ ми на подоѡѡ.}$ Tak i v Sav. kn. na str. 17, ř. 33: $\overline{\lambda\omicron\upsilon\kappa\alpha} \overline{\sigma\iota\alpha} \overline{\lambda\iota} \overline{\mu\alpha\tau\epsilon\rho\kappa}$ $\text{паче мене, ѣкътъ ми на подоѡѡ}$ (totéž místo však na str. 10, ř. 8: . . . ѣкътъ мене

дѣстѣннѣ. Zeela jinak Mar. a Zogr. — tedy nejstarší text — totiž: **ѡѢ ЛЮБИТЬ . . . АН МАТЕРЬ ПАЧЕ МЯЕ, И КѢТКЪ МЯЕ ДѢСТѢННѢ**. Tak též i Ostr., Trn. Ev., Ev. Putn. a Assem. str. 42: v posledním však na str. 49 malá odchylka: **ЛЮБАИ . . . И КѢТКЪ ЛУКНЪ ДѢСТѢННѢ**. Shoda zhora uvedená vztahuje se, jak vidíme, i k vazbě přechodníkové (**ЛЮБАИ**).

Ještě jinou nápadnou shodu mezi Cloz. a Sav. kn. třeba vytknouti.

Mat. 19, 6: **Ѣ ѡНЪ Ѣ ТѢБѢ СОВѢЩЕШЕШЪ, ѢНДРОПОСЪ МЪ, ЧОЩЕШЕТО.**

Cloz. ř. 132: **КЖЕ КО БЪ СЪКВЕАТЪ ЕСТЬ ЧКА, ДА НЕ РАЗАЛОЧАТЪ СЯ.**

Sav. kn. str. 23, ř. 30: **ИЖЕ ОУКО БЪ СЪКВЕАТЪ, ЧЕКЪ ДА НЕ РАЗАЛОЧИТЬ (ЖИКИ СНА).** Společně mají zde obě památky **КЖЕ** a sloveso **СЪКВЕАТИ**.

Mar. naproti tomu: **ИЖЕ ОУКО БЪ СЪЧЕТА, ЧАКЪ ДА НЕ РАЗАЛОЧАТЪ**. Podobně i Zogr. b., Assem. Ev. Putn., Ostr. a Trn. Ev. úplně se v tomto ohledu shodujícíe.

Mohlo by se sice nyní namítati, že shoda tato nedokazuje snad něcho více, než že jak Sav. kn. tak i Cloz. zachovaly na těchto místech starší a původnější znění textu. Avšak tato domněnka ukáže se býti lichou, jakmile bítie přihlédneme i k jiným citatům.

Napřed ještě citat, který areif proti tomu nesvědčí. Mat. 21, 9 v Cloz. ř. 38 a 54: **ѡСАНА СНОУ ДЕТЪ (ДАКЪ)**, tak i Sav. kn., Ostr. Ev. Putn. a Nik. Ev.; Zogr. Mar. a Trn. Ev. mají zde **ДАКЪ ДОУЕУ**.

Avšak Mat. III, 15: **ѡѢѡСЪ ЧЪРЪ ПРѢПОНЪ ѢСТИ ЧЪМЪ ПЛЪРѢѡСАИ ПЪЖУ ДИКАѢѡУНЪ**. Cloz. ř. 274—275: **ТАКО КО ЕСТЬ НАМЪ А КНО СКЪВОНЧАТИ ВЕКЪКО (!) ПРАВЪДЪ**. Tůž citat v Pand. Ant.: **ТАКО КО ЕСТЬ А КНО НАМЪ СКЪВОНЧАТИ ВЪЖЪ ПР . . .**, ale v Zogr.: **ТАКО КО ПОДОБЕКНО НАМЪ ЕСТЬ СКЪВОНЧАТИ ВЕКЪЖЪ ПРАВЪДЪ**. Tak i Ev. Deč., Ostr., Assem. a Ev. Putn., jen že mají místo **СКЪВОНЧАТИ** vždy **ИСПАКНИТИ**; sloveso toto má i Sav. kn. (str. 145, ř. 3): **ТАКО КО ПОДОБЕАЕТЪ НАМЪ ИСПАКНИТИ В . . .**

Uvedené zde místo nalézá se též v Supr. v homilii obsahem svým podobně, na jiném překladě se však zakládající str. 311, ř. 13—14: **СНЦЕ КО А КНО ИЕСТЪ НАМЪ ИСПАКНИТИ ВЕКЪ ПРАВЪДЪ**. Tůž výraz **А КНО ИЕСТЪ НАМЪ** pro ř. **ПРѢПОНЪ ѢСТИ ЧЪМЪ** v Cloz. a v Supr., tedy v bulharské památce, jest velmi nápadný.

Nalézá se však v celé řadě pozdějších památek. Tak ku př. u Nestora: **ИКЕТКЪ МЯЕ А КНО СЕУДИТИ** (str. 143, 13); v starosrbšcké leg. (z pozůstalosti Popovy vydal M. Speranskij, str. 93, 4): **А КНО ИЕСТЪ КЪСАМЪ НАМЪ ПОСЛОУЧАТИ ИЕРО;** v Euch. sin. 192 (104 a 17): **ИКЕТКЪ А КНО;** v Ap. Šiš. II ad Thess. 3, 7: **КАКО А КНО ИЕСТЪ ПѢСЪ ѢСИ**, tak i Ap. Slěpč., ale Ap. Karp. zde **КАКО ПОДОБЕАЕТЪ** a ad Hebr. 7, 26: **ТАКО КО НАМЪ А КНО КЪ (ѢПРЕПОНЪ)** v Ap. Tolst., ale v Ap. Karp. zase **ПОДОБЕАЕТЪ** a Ap. Šiš. **ПОДОБАНИЕ**; Supr. 306, 11: **ОУТВЕРДИТИ И ОРАДИТИ А КНО**, totéž však v Hom. Mih. 5 b II 17; **ДЕСЕНТИ НАМЪ . . . ЧРАНИТИ СЯ И КРКНИТИ**; Supr. dále 306, 22: **А КНО КЪ**, Hom. Mih. 6 a 1, ř. 14: **ДЕСТОМАНИ**.

Z uvedených zde příkladů jde na jevo, že výraz **А КНО ИЕСТЪ** z pozdější doby pochází; vysvítá to též zcela zřejmě z té okolnosti, že dle indexu Jägičeva v nejstarších textech evangelia řešení to ani nepřichází. Abych předešel nedorozumění, podotýkám zde zároveň, že nejstarších textů jako Mar., Zogr. Assem. atd. nejmenuji bulharskými památkami, nýbrž jen staroslověnskými, nehledaje ovšem původu jich jazyka v Panonii neb na Moravě. Nemůžeme ani o nich tvrditi, že by jich jazyk byl bulharský, lišit se velmi od nejstarších pravých bulharských památek jako je ku př. Snpr. O dvou posledních se dá jen to dokázati, že jsou přepisy starého textu, vzniklé na bulharské půdě. Kde se našim staroslověnským jazykem mluvilo, nelze ještě přesně určiti.

Zajímavý je dále následující citat: Mat. 26, 28: **ѡѢТО ЧЪРЪ ѢСТИ ТѢ АЖЪ МОУ ТЪСЪ ДИѢЛЪЧЪСЪ (МОУ ТѢ ТЪСЪ КАУЪСЪ ДИѢЛЪ . . .) ТѢ ПЕРИ ПОЛЪЛЪИЪ ѢХУУНЪМЕНОУ ЕЛЪСЪСИ АМЪРЪИѢИ.** Cloz. ř. 382: **СЯ ЕСТЬ КРКЪ (Ъ) МОКЪ ПЪАВЪАМА ДА КЪ КЪ ОСТАВАНИЕ КРКЪОМЪ**.

Ev. Trn.: **ИЖЕ ДА АМЪКЪ ПЪАВЪАМА НА ОСТАВАНИЕ КРКЪХЪ**.

Ev. Putn.: **ΠΑΝΚΛΕΜΑΝ ΖΑ ΒΚΙ (Π ΖΑ ΜΠΟΓΚΙΑ) ΒΚ ΟΣΤΑΒΑΚΙΚΕ ΓΡΨΧΟΒΚ;** Supr. str. 313, 21—22: **ИЖЕ ЗА МНОГКИ ПРОИВЛЕМА НА ОСТАВЛЕННІЕ ГРΨХЪ** (оставление zde ještě 260, 22; 265, 9 atd.). **ОСТАВЛЕННІЕ** mají zde tedy všechny čtyři památky a první tři též sloveso **ΠΑΝΚΛΕΑΤΙ**. Pozorujeme zde tedy zvláštní zjev, jak se blíží Cloz. k Ev. Trn. — k bulharské památce v pravém toho slova smyslu. Mímochodem budíž zde poukázáno na shodu mezi Supr. a Trn. Ev. strany **ИЖЕ** . . .

Assem. — přepis na bulharské půdě vzniklý — jest zde jen na polo zbulharisován; máť: **ΠΡΟΙΒΛΕΜΑ ΖΑ ΒΚΙ ΒΚ ΟΣΤΑΒΛΕΝΝΕ ΓΡΨΧΟΜΚ**, podobně i v Euch. sin. str. 85: **ΠΡΟΙΒΛΕΑΝΙΚΚΑ ΣΑ ΖΑ ΒΚΙ ΒΚ ΟΣΤΑΒΛΕΝΝΕ ΓΡΨΧΟΒΚ**. I Ostr. má tento poslední výraz.

Zeela jinak ovšem nejstarší texty evangelia. V Zogr.: **ΠΡΟΙΒΛΕΜΑΚ ΖΑ ΜΠΟΓΚΙΑ ΒΚ ΟΤΚΛΟΨΗΤΗΝΝΕ ΓΡΨΧΟΜΚ** a Mar. a Sav. kn. (str. 84, 28) totéž, jen že v obou stojí **ΒΚ ΟΤΚΔΑΝΝΕ** m. **ΟΤΚΛΟΨΗΤΗΝΝΕ**. Slovo to stojí ku př. i v Euch. sin. str. 45: **ΟΤΚΔΑΝΝΕ** a str. 46, 51, 56 atd.: **ΓΡΨΧΥΚ ΟΤΚΔΑΚΤΙ**.

Nejstarší a původní znění evangelského textu nejeví se nám tedy již v Cloz. a to jest pro nás jedním z podstatných znakův. Pokračujme však dále.

Řecké sloveso **θεραπεύειν** překládá se v Cloz. výrazem **ΟΥΚΑΛΟΒΑΤΙ**; Π, ř. 118; místo to připomíná Mat. X, 8. Nejstarší texty evang. mají zde **ΨΚΑΝΤΙ**, **ΨΥΚΑΝΤΙ** a slovesa **ΟΥΚΑΛΟΒΑΤΙ** vůbec neznají. Nalezl jsem je však též v jedné bulh. památce, totiž v Euch. sin. str. 153 neb 84 a ř. 3: **ΟΥΚΑΛΟΥΕΤΚ ΣΑ**. V Miklosichově slovníku chybí sloveso to; Hom. Mih. mají na našem místě již **ΟΥΨΡΑΧΕΒΑΤΙ**.

Mat. V, 23—24: **ἐὼν (ὄν) προσφέρει . . .**

Cloz. ř. 496: **егда принесши . . .**

Supr. 316, 10: **егда принесши;**

Hom. Mih. **егда принесши;**

Zogr. a Ev. Deč.: **ИЖЕ (ОУКО) ПРИНЕСШИ**. V Sav. kn., Mar., Assem., Ev. Putn. a v Trn. Ev. chybí toto místo. Dále pak se pokračuje v našem citatu ř. 499 v Cloz. a v Hom. Mih.: **ΠΡΨΚΚΕ**, totéž v Ev. Deč. (str. 385, 33), v Mar. Zogr. a Assem. je zde však **ΠΡΨΚΚΔΕ**. V Pand. Ant.: **ΑΙΡΕ ΠΡΙΝΟΣΗΝ . . . ΠΡΨΚΚΔΕ** atd. V posledním citatě se nám zdá nápadným, že se slovo **θεραπεύειν** nepřeložilo obakrát jak v Cloz. tak ani v Hom. Mih. Ostatní památky mají zde slovo **ΟΛΤΑΡΚ**, Supr. však **ΤΡΨΚΗΝΤΕ**. Snad bylo i v původním překladu naši homilie slovo to též (jako je ku př. v ř. 341), neboť jak v Cloz. tak i v Hom. Mih. mají bližší určení **ΤΟΥ (Ι ΤΟΥ ΠΟΛΨΚΗΝΝΙ)**, což se sem nehodí, nebylo-li zde dříve před tím místo naznačeno, k němuž se příslovka vztahuje (**егда принесши дарк твои ι του πολΨκηννι** nemá řádného smyslu). Tak i doleji **οστανι του дарк твои**. Prvnímu přepisovači se slovo **ΤΡΨΚΗΝΤΕ** zde snad nelíbilo (ať již z jakékoliv příčiny), a proto je jednoduše vyneschal. V ř. 341 bylo ponecháno, znamenaf tam oltář v židovském chrámu jerusalemském.

Ještě jeden výraz zde budíž z Cloz. vytčen, totiž **ΟΒΙΔΥΛΙΝ** in justi ř. 117, poněvadž jej zná ze starších textů evang. opět nápadným způsobem jen Sav. kn. (Mat. 5, 45: **ΟΒΙΔΥΛΙΚΚΙΑ**, Mar. Zogr. Assem. Ostr. a Deč. Ev. naproti tomu: **ΠΕΡΙΛΕΔΥΚΙΚΚ(ΙΑ)** *ἐδίκους*, a v Ev. Putn. čteme: **ΓΡΨΚΗΝΙΚΚΙ**. V jiných památkách ovšem přichází též, ku př. v Supr. 347, 27 (zde tedy v starší jeho části); v Pand. Ant. je v textu též slovo to a na kraji se vykládá výrazem: **ΠΕΡΙΛΕΔΥΚΚ**.

Ze srovnání toho jsme seznali, že původní text naší památky vznikl tam, kde povstaly i přepisy neb překlady Sav. kn., Supr., Ev. Trn. a Assem., totiž v Bulharsku v nejšířším toho slova smyslu. Nelze na to mysliti, že by byl tyto změny teprv chrvatský přepisovač spůsobil, poněvadž bychom si potom nemohli vysvětliti, jak by se mohly v tomto případě shody s bulharskými památkami vyskytnouti (a sice s památkami různých bulharských recensí). Stáří naší památky neptipouští též ani domněnky, že by snad již nějaký bulharský

přepisovač tak záhy nakládal s textem našim tímto způsobem. Výrazy, o něž jde, byly již v původním překladu. Proto vidíme, jak se zachovává všude jinde původní text, pokud jej můžeme srovnávat. Tak čteme ku př. v Mat. XXV, 21 (a 23): εὖ δεῦνα ἀγρότῃ ζῆι πιστέ. V Mar.: **ДОВРКИ РАКЕ И ВЛАГКИ И ВЪКРКНЕ**. Koneccky přidavných jmen zde nápadně nesouhlasí a řecké εὖ je špatně přeloženo. Podobně sledujeme i v Ostr., v Sav. kn. a v Assem. Niemcně opětně se neshoda tato i v Cloz. II, ř. 19: **ВЛАГКИ РАКЕ И ВЪКРКНЕ**, jakož i v Euch. sin. str. 151: **ДОВРКИ РАКЕ. ВЛАГКИ, ВЪКРКНЕ**. Jen v Zogr. a v Trn. Ev. máme zde: **ВЛАГКИ И ВЪКРКНИ**.

Tak se to má i s jinými citaty. Delší citat v Cloz. II, 54—63 (I ad Thess. 2, 14—16) srovnává se ku př. úplně s Ap. Šiš. a s jinými. Vidíme tedy, že překladatel používal všude, kde k takovému místu přišel, hotových již překladů sv. písma a dokázali-li jsme, že v těchto případech přidržoval se již určité recenze, jest hlavní důkaz, co se týče původu tohoto překladu, podán.

Avšak nechtíme jen na tomto přestati; jsou i jiné zvláštnosti v naší památce, které tomu nasvědčují, že povstala v Bulharsku.

Jak známo, přechází v bulharštině bezpřizvučné **o** v **oy** (Miklosich, Vgl. Gramm. I², str. 361 a 367). Tak se dělo již i v staré bulharštině, neboť již ve starých památkách jeví se přechod tento dvojitým směrem. Poněvadž totiž přepisovač tam vyslovoval **oy**, kde v předloze jen **o** měl, psal často i tam **o**, kde **oy** mělo býti, a naopak psal též **oy** místo **o**. Příklady dvojího toho druhu z macedonského Praxapostolu nalézáme v Arhivu X, str. 123. I v naší památce máme několikrát **o**, kde **oy** očekáváme: **СОУГОБИТЕ** ř. 1 (m. **СОУГОБИТЕ**, Supr. v podobném textu: **ОУСОУГОБИТЕ** str. 239, ř. 17); **СОУГОКО** ř. 794 a 796 vedle **СОУГОУКО** ř. 793, 793—94, 795, 877, 879 a **СОУГОУКЪ** ř. 876. Jinde Chrvat při svém přepisu **oy** snad opět obnovil, jen zde mu výraz nebyl tak nápadný a proto nepochybně pouhé **o** ponechal, ovšem jen v některých případech. Zajímavo je, že se i v Euch. sin. — tedy též v bulharské památce — opět setkáváme s tímto zjevem: i zde máme **СОУГОУКЪ** 67 a, jakož zde i jinde **o** místo **oy** několikrát se vyskytuje (**КЕКОУАКЪ, СПЪКВАННЕ** 65 b). Při slově tomto nemůžeme připustiti, že zde **oy** jednoduše bylo nedopsáno, poněvadž by to bylo nápadné, proč se ku př. právě v Cloz. tato chyba vyskytá jen při něm tak často, a mimo to i v Euch. sin. Jinde snad jest tomu tak, jako ku př. v **КОСЧИНАКЪ** ř. 19 m. **КОУЧ** . . . a v **СОУГОУКОУ РОЗКЕТКОУ** m. **СОУГОУКОУ** p. ř. **ДИТЕТОУ ТЪКЪОУ**, ř. 879.

Naopak psal puvodec našeho rukopisu dvakrát **oy** místo **o**. Že se **ОУЧИТАЕТЪ** II, 89 vyskytá jen místo **ОЧИТАЕТЪ**, to vysvitá odtud, že všude jinde máme jen **o** u tohoto slovesa. Tak: **ОЧИТАНИ** II, 119; **ОЧИТОНКАКЪ** 405; **ОЧИТНАКЪ** 454; **ОЧИТКНЕ** 542. Proto mají zde i Hom. Mih. správně **ОУЧИТАЕТЪ**. Ve starých textech evang. přelichází dle Jagieova indexu jen **ОЧИСТИТИ** **ОЧИТАТИ** (str. 549) a sice as 15krát. I v kijevských listech máme jen **ОЧИСТИТИ** (12krát). Ve svém slovníku má sice Miklosich **ОЧИСТИТИ** se dvou ruských a z jedné srbské památky, avšak třelha ještě vypátrati, nejsou-li to přepisy bulharských (neb vůbec jižních) originalů. Možná, že lze pozorovati i jakousi modifikaci ve významu (jako ku př. v českém očistiti a ušititi se). Podotýkám zde ještě, že jsem i v Hom. Mih. nalezl **ОЧИСТИНАКЪ** (l. 9), kdež Cloz. ř. 454 **ОЧИТНАКЪ** má.

Po druhé ve slově **ОУДОУЧИТИ** místo **ОДОУЧИТИ** illustrate ř. 588 . . . Hom. Mih. mají za to **ОЗДОУЧИТИ**. **ОУДОУЧИТИ** nemá toho významu nikdy (viz pozn. k tomu).

Příklady, v nichž **oy** místo **o** stojí, jsou pro bulharské památky významné, poněvadž se může, jakž jsme již viděli, **o** místo **oy** jako nedopsané **oy** vykládati. Tak nalézáme v Zogr. **ТЪКЪКОУ** (Mar. V, 37) m. **ТЪКЪКО** (Jagie XX); v Supr. ku př. **ОУХОУАКЪНИТЕ** 241, 14, trochu dlejší hned však již **ОУХОУАКЪНЕ** (ř. 21). Toto **ОУХОУАКЪНИ** vyskytá se dle Miklosichova slovníku také jen zde. V Hom. Mih. nalezl jsem vešle uvedeného již **ОЧИСТИНАКЪ** (l. 9) v paralelním textu ještě **ОУСТАНИТИ**, kdež Supr. 315, 28 **ОСТАНИТИ** a Cloz. ř. 477 **ОУКНОУСИТИ** mají. Zde se prozrazuje takéž bulharská předloha.

Jiný — řekl bych makavý — bulharismus je záměna hlásky ϵ s η , poněvadž první hláska, je-li bezpřízvučná, jako i v bulharštině se vyslovuje, a sice může i ϵ povstát z Δ změně této podlehnouti, ku př. **ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΣ** v Euch. sín. I. 49b (m. **ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΣ** vok.).

Pilný akademik, p. Valjavec, uvádí nám takové příklady z Trn. Ev. na str. 20—21 svého vydání. Zde nalézáme ku př. **ΘΒΙΔΑ ΠΑΛΑΥΚ ΗΚΕ** m. **ΙΑΚΕ** (**ΕΚΕ**); dále: **ΠΕ Β'ΚΔΥΚΙ ΗΚΕ** (m. **ΕΚΕ**) quod. I v mac. Praxap. máme podobné příklady: **ΣΑΚΕ**, **ΗΚΕ**; **ΠΟ ΚΡΗΡΗΝ**, **ΗΚΕ** (m. **ΕΚΕ**, Archiv X, str. 122). V památce naší máme též takový příklad ř. 859: **ΙΖΚΑΙΛΗΚΕ ΙΚΕ** (m. **ΕΚΕ**). Avšak tento ojedinelý příklad neměl by té váhy, kdyby ještě jiná okolnost k tomu nepřistupovala. V Supr. máme k poslední neúplné homilii naší tentýž text a zde právě též toto **ΗΚΕ** na svém místě se nalézá str. 339, 29: **ΙΖΒΑΚΙΗΚΗΝΕ ΗΚΕ** (ř. $\tau\eta\nu \acute{\epsilon}\kappa \tau\eta\varsigma \pi\lambda\acute{\alpha}\nu\eta\varsigma \lambda\acute{\omicron}\tau\rho\omega\sigma\tau\omega\nu$). To ovšem dává zjevu tomu jiný význam. I z jiných příkladů, které v poznámkách k této homilii uvádím, uvidíme, že pocházejí tyto bulharismy ze společného pramene. V Supr. nepřestává ovšem zjev tento na uvedeném příkladu, jakož zde i naopak ϵ místo η často nastupuje. Tak zde máme ku př. **ΚΟΡΟΥ . . . ΙΕΚΕ** **ΚΑ ΗΒΕΚΕΥΚ** 17, 5; **ΙΕΚΕ ΙΕΣΤΕ** ($\sigma\tau\omega\varsigma$) 244, 6; **ΙΕΣΤΕ** 93, 22. Naproti tomu se může **ΠΕΙΑΤΕ** 341, 14 m. **ΠΕΙΑΤΙ** i jinak vykládati. Strany je (ϵ) chei jenom podotknouti, že nyní máme v bulharštině za tuto hlásku pravidelně pouthé e , tedy *edin, ednogo*, a že tomu tak již snad i ve staré mluvě lidové bylo.

Scholvin vykládá **ΙΕΚΕ** m. **ΗΚΕ** jiným způsobem (Arch. II, str. 561); výklad tento se však nehodí, poněvadž příklady podobné nepocházejí z pravých starosl. památek, uýbrž z bulharských a zde možno si to vyložití přirozenějším způsobem.

Jiný příklad, v němž ϵ zastoupeno je hláskou η , je v ř. 734: **ΔΟΥΚΑ'Κ** **ΣΗ** m. **ΣΕ**, jak to i v Hom. Mih. máme. Opět jest to Trn. Ev., v němž nalézáme obdobný příklad: **ΣΗ** (m. **ΣΕ**) **ΕΚΣΕ**, Jan XV, 21. Dále pak v Cloz. **ΠΡΙΔΙ** m. **ΠΡΙΔΕ**, ř. 510 a snad i **ΠΡ'ΚΔΑΗΗ** m. **ΠΡ'ΚΔΑΗΗ** II, ř. 115, tedy opáčený příklad.

Tvar **ΣΑΤΗ** ř. 281 (m. **ΣΑΤΚ**) stává se velmi důležitým, srovnáváme-li jej s tvary **ΜΟΛΑΤΗ** **ΣΑ** (m. **ΜΟΛΑΤΚ** **ΣΑ**); **ΚΕΤΗ** a **ΠΗΤΗ** $\xi\rho\omega\varsigma$, $\xi\pi\omega\nu$), **ΟΥΑΡ'ΚΤΗ** (m. **ΟΥΑΡ'ΚΤΚ**), které v mac. Praxap. přicházejí (Arch. X, str. 129), tedy opět v bulharské památce. Myslí se, že vznikly influcnou kombinací přepisovačů: jako se později — hlavně v bulharských památkách — vlivem infuitivu koneovka **ΤΚ** v supinu změnila v **ΤΗ**, tak se i v našich příkladech stalo v 3. osobě jedn. č.

Že poměrně tolik bulharismů se ještě v Cloz. zachovalo, jest nápadné a dokazuje nám, že jeho poslední přepisovač chrvatský neměnil mnoho v textu.

I ta okolnost, že se písmeno Φ zachovalo v naší památce ještě jednou, svědčí o bulharském původu originalu.

Vyskytá-li se v Cloz. slovo **ΤΡΚΕΠΗΤΗ** (ara), které se v nejstarších a k Pannonii (k Moravě) poukazujících památkách vůbec neobjevuje,¹ nemůžeme se tomu diviti, přicházejí-li zde i jiná slova, která hlavně, jak se zdá, v Bulharsku do starých textů při přepisování se vloudila. Tak zná Cloz. jen výraz **ΡΑΠΑΤΗ** a jeho odvozeniny (a žádné **ΠΡΟΠΑΤΗ**): v ř. 416 (zde i Supr. 314, 14, kde je podobný text); 482 (i Supr. 316, 2); 660, 662, 665, 677, 679, 681 (srovn. mé «Alt-slov. Studien», str. 73 a «Ueber einige orthogr.» atd., str. 37).

V bulharských památkách, jako ku př. v Euch. sín. je **ΠΡΟΠΑΤΗ** jen výjimkou (zde jen 165, 7 a 186), pravidelně mají **ΡΑΠΑΤΗ** (zde velmi často).

Vedle **ЖИВОТЪ** 24, 621, 722, 804 (zde i Supr. 338, 21); 862, 864, 865, 866 (zde i Supr. 340, 4—5) máme zde již i **ЖИВЪ**: 874 (i Supr. 340, 11); 877 (Supr. 340, 13); 920 (Supr. 341, 19); 944 (Supr. 342, 8). Jak Cloz. tak i Supr. se tedy, co se užívání těchto dvou slov v totožném textu týče, úplně shodují a to nám dokazuje, že přepisovači neměnili znění svého originalu

¹ Ve smyslu $\sigma\theta\acute{\omicron}\lambda\omega\nu$ dostalo se však již do starých apostoľů v 1 ad Cor. 8, 10 (tak v Karp., Ochr., Slěp. Šiř. a též mimo to i v Pand. Ant.); jiné památky mají zde $\mu\delta\alpha\kappa$ neb $\kappa\alpha\gamma\mu\alpha\rho\iota\sigma\iota\alpha$ (ap. z r. 1220, Tolst. a Čud.), snad vešlo v tomto pohanském smyslu slovo to již v původní překlad, znamenající pohanský chrám s modlami.

přiliš. Original jejich vykazoval tedy již takový poměr obou výrazů k sobě, jak jej nalzáme v našich prepisech.¹

Jiný teprv v pozdější době vyskytující se výraz je **вѣкъ оума** *živě, užívaj.*, který zde máme v ř. 505 (i v Supr. 317, 10). V nejstarších textech máme za to **сигити**. Jinde se vyskytá v tomto významu v Cloz. **анистк** a sice v ř. 6. Slovo to nepřichází dle Jagičova indexu v nejstarších evangeliích. Starší slovo **сѣрѣвникъ** zápasí v starých památkách se slovem **печальникъ** (jako i **сѣрѣкъ** s **печальк**). V Cloz. máme jen **печальникъ** dvakrát II, 36 a 37 ve významu *zazřelý*.

Dále třeba vytknouti **не прѣкка**, ř. 18 a 633 (*ex prosermion*), poněvadž jest v tomto významu starší slovo **пекони**, jež v Cloz. chybí. **кагосаевити** (ř. 33 a 36), *εὐλογέω*, vyskytá se ovšem již i v starých textech vedle **кагосаевитити**, které ku př. máme v kijevských listech.

Nápadné je však, že Cloz. nezná slova **ѡдро** (*τρυφή*), proti němuž již záhy ve starých textech nastala reakce. Zavládlo za ně **скоро** a sice: II, 103; ř. 299 (*παραισιά*); 720 (*τρυφήος*) (viz Jagič, Cod. Mar., str. 470).

Mimo to nezná slovesa **хлѣпати** m. **просити**, má **вѣтък** 822, kde bychom snad **тѣпѣтък** očekávali mohli, a překládá již ř. *ὑπερηφής*, jež v nejstarších památkách zůstalo, slovem **лицемѣрѣк**. Nezná dále, jakož ani nejstarší texty evang., slova **рѣкнота**, nýbrž klade v tomto významu, jakož i jmenované texty, slovo **пстина**. To nám dokazuje, že **рѣкнота** pochází teprv z pozdější doby. Proti tomu nemůže se namítati, že již i v kijevských listech **рѣкнотикнак** (certa) II, 9 nalzáme, neboť zde máme ku př. též **присно** (V, 7; Vb, 10; VII, 12, 17 a dvakrát ve složeninách) a nikde výrazu **вк инж**, kdežto v starých textech evang. **присно** vyskytá se jen jednou a **вк инж** často. Dále pak znají kij. listy **жаддѣмѣк** IIIb (*appetimus*), jež se ze starších textů jen v Sav. kn. objevuje (Luk. XV, 16) místo obvyčejného **желати**, čím se Sav. kn. opět více blíží k slováckým krajinám.

Naproti tomu má Cloz. slovo **вѣскрѣснне** (*ἀνάστασις*), ř. 741, což též z pozdější doby (místo **вѣскрѣкннне**) pochází; často **грокѣ** a nikde **жалк**. Vedle **вѣзаконникъ** *νομος* 931, **вѣзаконне** *παρνομία* 365 atd., kteréhožto výrazu se v starých textech výlučně užívá, máme zde i **законпрѣстадѣнникъ** 767 a 785 (srovň. též Pražské zlomky II A, 16; **законпрѣстоуѣнко** a ř. 12: **вѣзаконкы** a IIb, ř. 20: **вѣзаконникъ** *παρνομος*). Co se v evangeliích vyskytá, zdá se mi býti starším (jinak Jagič, Четире етати, str. 48).

Poukazovalo se též k slovu **прѣчастникъ** (395, 399), jehož bychom prý v Cloz. neočekávali, poněvadž starší texty mají **пасафдѣнникъ**, avšak slovo to zde má jiný význam (participem esse, *μετέχων* a ne *κληρόνομος*). Proto máme též v Cloz. zcela správně **пасафдѣнници**, ř. 595 ve významu *κληρόνομοι*.

Nalzáme zde ještě i mnoho jiných výrazů, které se objevují jen v nejstarších textech, jako ku př. **вѣркѣ ѡати**; **вѣрѣтка**, **сѣкѣдѣтѣак**; **вѣрѣтък** 886 (*σφραγισ*), později **пѣнѣгѣра**, **пѣнтѣк**, avšak ve významu *κῆπος* hortus je **вѣрѣтък** starší než **вѣрѣтъкы**. Zdá se, že je i **знамѣнати** *σημαίνειν* 915 starší než **печатѣкѣкти**, poněvadž je v jedné homilii v Supr., která již zvláštností pozdější doby vykazuje (**прѣкастѣк**, *ἄκαμ* atd.) a na Mat. XXVII, 62—66 se zakládá, zastoupeno výrazem **запечатѣлетѣк** 330, 24 (srovň. též 330, 24; 331, 12, 13, 15, 17, 24). Tak je tomu i v Assem., Ostr. a Nik. (Mat. 27, 66) proti Zogr. a Mar. S jistotou ovšem zde těžko rozhodovati, co starší je, dokud neznáme více starších památek. Tak mní i Oblak (jinak Archiv XIII, 353). V Supr. máme **запечатѣкѣкти** ještě na str. 179, 27; 180, 13 a **знамѣнати**, str. 179, 28.

Připouštíme-li, že original naší památky povstal v Bulharsku (než v Macedonii), mohlo by se proti tomu namítati, jak se tam pak dostal moravismus **рѣзѣтѣкѣ**, ř. 877, 878, 879 (jak slovo to ku př. i v Pražských zlomech nalzáme: **рѣзѣтко** IB, 16 a **рѣзѣко** IB, 10; zde v posledním případě chyba písařská). Jest to patrný moravismus a nelze ho z původního **рѣждѣтѣкѣ** vysvětliti,

¹ O poměru těchto dvou výrazů v staroslov. pam. viz zhora uvedené dva spisy str. 11 a 36.

neboť v případě tom bylo by zvláštní, jak se takové dva tvary současně vedle sebe vyskytovali mohou, jako v naší památee, nehledě k obtížím hláskovým, s jakými se výklad ten setkává. Mohlo by se proti zhora uvedené námítee sice poukázati k tvarům: **ѢК ОУТО ЗАШТИЦА** 259, 28 a **ТО БѢ ОУГЛЕБИСТЬ ЗАШТИЦА** рече 308, 9 (τὸ τοῦ ζώντος ἐμοῦ εἴδω) v Supr., tedy v bulharské památee, kdež jen **ЗАШТИЦА** očekáváme a kdež se toto i skutečně též nalézá: a **НИЧЕО ЖЕ ПАЧЕ ЗАШТИЦА** 304, 15 (ζώντος ἐμοῦ). Avšak Supr. je přepis starších originalu, poukazující k východu, a nelze dokázati, že se podobné tvary nedostaly tam teprv při přepisu. V krajinách, kde přepis tento pořízen byl, stýkaly se snad slovácké živly s ruskými. Ruský anebo slovácký vliv jeví se snad ve slově **ВПАКЧЕНИИЦК** (Supr. 243. 14), **παρακένιος**, místo očekávaného **ВПАКШТЕНИИЦК**, neboť že by zde slovo to zaměněno bylo jiným (**ВПАКЧЕНИЕ** **παρακένιος** od **ПАКЧК**), těžko předpokládati. Nápadné je však, že slovo to máme i v Hom. Mih., jež ovšem v některých věcech k Supr. se velice blíží. Nalezl jsem zde: **ΑΓΓΑΣΚΟΜΚ ΒΠΑΚ-ЧЕНИЕ** I. 188 B sloupec I, ř. 8 ve významu incarnatio.

Že by takové tvary mohly vzniknouti též na bulharské půdě následkem živé mluvy, těžko předpokládati. Geitler, jež původu kijevských listů v Macedonii hledal a i po jazykové stránce toho též dokázati mohl, byl by zajisté býval na velké překážky narazil. Nieměně nalezl se slavista, který ho v tomto následoval; zda právem, o tom možno velice pochybovati. Při výrazu **РОЗКСТВО** myslím na cizí vliv, na vliv, který ještě z moravsko-pannonské doby na bulharské půdě dále působil. Vlivu tomu podlehl mnozi z učeníků Methodiových, ne-li všickni, kteří po Methodiově smrti hlavně do Bulharska se uchýlili a zde písemnictví starosl. dále pěstovali. Spůsobem tímto mohlo se státi, že přímo jimi neb jejich vlivem podobné moravismy i do bulharských památek, aneb do přepisů, jež zde pořízeny byly, se dostaly. Jak mocně vliv tento účinkoval, seznáváme z toho, že Cod. Mar., který v srbských krajinách přepsán byl a sice, jak se zdá, již z přepisu vzniklého někde na jihu (máť již ku př. **РАПАТИ**), přece ještě výraz **РОЗКСТВО** Mat. XIV, 6 zachoval, ano, což ne méně důležité je, máme zde i tvar **ВИЗЖК**, v čemž zcela patrně moravsko-slovácký vliv vidíme. Srovn. Jagić, Cod. Mar., str. 438. I v Psalt. sin. nalézáme podobné tvary: **НЕКЪЗЕСТВА** 24, 7; **ОСАЦЕ** (vl. **ОСАЦЕ**) 29, 1. Dále pak třeba zde vytknouti **ВКНИСЕ** v Cloz. II, ř. 137 (ἐξέββαλλεν), v čemž též ještě vliv severních krajin spatřovati musíme (Jagić, Четире стапн. str. 60), dále **ЦРККОРК** v Psalt. sin. 78, 1 (můžemeť s tím srovnati **ЦРКЪКЪ** a **ЦРКЪНАК** v kijevských listech, pak cirkuvah ve Frisinských památkách). Nalézáme-li však v Supr., str. 355, 16: **СВКТИНАШТЕ** **πρωτων**, facies a v Hom. Mih. na témže místě **СВКЛИЦЕ** (I. 51 a sl. I, ř. 1), nemůžeme se nad tím pazastavovati, poněvadž se zde bezpochyby na slovo **ЛИЦЕ** mysliло.

Ostatně tyto poslední sledy vlastních pannonismů neb moravismů v bulharských a jiných památkách mohou nám částečně přispěti k odpovědi na otázku, kde máme hledati původu staroslověnského jazyka. Z nich vychází totiž na jevo, že se nemluvilo jazykem tím ve velkomoravské říši. Jak bychom si jinak mohli vysvětliti, že staré památky takovému vlivu podlehly? Kdybychom chtěli předpokládati takový jazykový, ostře vynikající dualismus v této říši, že jen v jedné části se jím mluvilo, bylo by zajisté podivné, jak jazyk této části nabyl takového vlivu, že se i v druhé části, která přece politicky silnější byla, v písemnictví zavedl. Nebyli by se slovanští apoštoli, kdyby jim byla takto volba teprv po jejich příchodu do velkomoravské říše ponechána, rozhodli pro jazyk, který byl v říši panujícím? Zajisté, potom však neviděli bychom v něm jiného vlivu z velkomoravské říše. Církevní jazyk byl odjinud tam přenesen a ve velkomoravské říši teprv částečně podlehl domácímu vlivu. Proti tomuto vlivu nastala v pozdějších dobách na jihu opět reakce a proto máme již jak i v Mar. tak i v Cloz. vedle **РОЗКСТВО**, jež se zde takřka jen výjimečně vyskytá, pravidelně **РОЖДСТВО**, v Cloz. od ř. 879 výlučně. V památkách, bezprostředně z Pannonie (neb z Moravy) pocházejících, objevoval se bezpochyby častěji. Jak se stal v pozdější době neobyčejným, vidíme z toho, že chrvatský glagolita

v XIII. stol. první **рождество** v Cloz. opraviti hleděl v **рождество**, připsav nad slovem, jak jsme již vytkli, **жд**¹.

Vidím ještě jiný vliv v naší památce, jenž též pannonskou dobu nám spíše připomíná; jest to vliv latiny. V ř. 649 čteme: **сѣрагнѣки и оуѣоризнѣки приѣхаша къне сѣсаѣдѣ**, ř. **πρωορίζ** **εργασ** **και** **αποριζας** **επιπορευσαντες** **εργασον**. Při slově **πρωορίζας** tanulo překladateli, jak již i Kopitar na to upozornil, bezpochyby lat. timor na mysl i proto volil slovo **сѣрагнѣки**, kdežto se jinde **πρωορίζ** překládá slovem **мѣжа**. V novější době bylo proneseno mínění, že se již za časů Methodiovyých první pokusy děly, slovanské bohoslužby k latinskému ritu přispůsobiti. Ze učeníci Methodiovi latinou se též zaměřili, vidíme zřejmě z Vita S. Methodii XVII. Gorazd má totiž proto býti následovníkem Methodiovyým, že umi dobře latinsky (**сученк. . . доверкѣ въ латинскѣкѣна книжкѣ**). Jiných sledů latiny nemůžeme však v starých památkách s určitostí naléztí. Výraz **анрѣж** v Zogr. Assem. a Nik. (Jan XII 3, podobně i XIX 39) proti **анрѣж** ř. **ѣрѣж** v Mar. Sav. kn. a Ostr. mohl i dle řeckého textu vzniknouti, neboť i v řečtině máme slovo **ἐρρεζ** v středověku (tak ku př. u Const. Porphyrogenita dle Du Cange-ova Glossarium ad scriptores m. et inf. graccitatis str. 810). Totéž platí o výrazu **на орѣжнѣкѣ** Psalt. sin. 19. 8 ř. **ѣн ѣрѣж**: (ehrvatské texty a jiné správně **на колесницахѣ**), poněvadž i **ѣрѣж** ve významu lat. arma v řečtině se vyskytuje (l. c. str. 119). Zaujímavo je, že i v Pand. Ant. v textu máme **орѣжнѣкѣ** **ѣрѣж** a na kraji je připsáno **колесница ѣрѣж**, řecky opět **τὰ ѣрѣжѣκѣ κѣτος** (str. 30). Též slovo **днѣкѣна** v Zogr. Mar. Assem. Ev. Putn. a v Sav. kn. (Luk. V 26) místo ř. **παραδεδεξον** nepředpokládá lat. mirabilia (ač Ostr. zde má **орѣславкѣна** a Trn. Ev. **славкѣна**), poněvadž i v Cloz. máme totéž dvakrát (ř. 703 a 755) m. řeckého **παραδεδεξον**.

Sledy, jež latina ve starých památkách po sobě zůstavila, jsou tedy nepatrné. Mámeť prozatím v naší památce jen jeden, jak se zdá, jistý případ. Možno-li v něm viděti ještě účinky pannonskomoravské doby — a nelze jinak též předpokládati — lze přihlížeti jen k nejstarší době bulharského písemnictví, tedy ke konci IX. a k začátku X. stol. V této době jen mohl též original Glag. Cloz. povstati, neboť jen tím se vysvětluje, že v něm máme ještě po většině starší výrazy, které v pozdější době obyčejně jinými nahrazovány byly. Jen toto vysoké stáří vysvětluje nám, proč citaty jeho se Sav. ku. a v druhé řadě i s Assem. a Ostr. se srovnávají. Přepis byl pořízen na chrvatské půdě ke konci X. neb na začátku XI. stol., ne později, neboť mezi Cloz. a Videňskými listy, které se vším právem do XII. stol. vřaditi mohou, jsou takové palaeografické a jazykové rozdíly, že jich nelze překlenouti dobou jednoho století.

Ve svých «Alt Slov. Studien» ukázal jsem (str. 7—16), že v jedné části Supr. je starší text nežli v ostatních, základ celého kodexu tvořících, které opět sourodé nejsou, a že tato starší část má totožný text s poslední homilií v Cloz. Poněvadž pak dále v Supr. vyskytují se v ostatních částech bulharismy, mohlo se předpokládati — hlavně přihlíželo-li se ke Glag. Cloz. — že ona starší část nepovstala v Bulharsku, nýbrž někde jinde, a tedy nejspíše v Pannonii. Toho však nelze nyní připustiti. Všecky části Supr. kodexu povstaly v Bulharsku (neb v Maceilonii), nejvýš snad některé z nich i v krajínách, kde přepis poslední pořízen byl. Stáří těchto částí je též rozličné. Nejstarší část, jejíž přepis v Supr. se nalézá, ukazuje — co do lexikální stránky — ještě vliv pannonské doby. Totéž platí o příslušné homilii v Cloz. jakož vůbec o celé této památce.¹

¹ Že ihned po uvedené následující část v Supr. str. 358—417 vykazují archaismy, hleděl jsem ve své rozpravě «Ueber einige orthogr. und lex. Eig.» atd ř. 37 dokázati. K uvedeným tam důvodům připojiti ještě, že právě jen v této části nalézáme tvar **сѣтѣ**, který v celém Supr. jen jednou přichází: **сѣтѣ** **ѣн** str. 363, 23. Přepisovači se zděl výraz již neobyčejným a tak jej vysvětlil. Výraz **сѣтѣ** neprozrazuje nám sice pannonskou dobu, poněvadž v nejstarších evang. textech vůbec nepřichází, nicméně vyskytá se záhy po oné době, jak Cloz. nám ukazuje. Archaismy v oné části Supr. (358—417) vytklám proto, že nám též dokazují původnost tvaru **орѣпати**, poněvadž v oné části jen tento tvar se vyskytá a žádné **распати**.

Ani z praktických ohledů neočekávali byehom, že se již ve velko-moravské říši na to pomyslelo, aby řecké homilie do církevního jazyka byly překládány. Bylať to doba útisku a pronásledování se strany německého duchovenstva, v níž slovanskému kněžstvu bylo mnoho příkoiří snášeti. Za poměru těchto nepocítovala se asi ještě tak příliš potřeba takových, mnohdy příliš strojeným slohem psaných řečí. V Bulharsku (v Macedonii), kdež bližší styky s Řeky stávaly, byla puda pro to spíše připravena.

Ještě na jednu okolnost ehei zde upozorniti. Original Cloz. povstal na bulharské půdě a sice, jak předpokládati musíme, v nejstarší době bulharského písemnictví. Přece však nešla nám protiva jazyková mezi ním a mezi ostatními, k velkomoravské říši ponkazujícími památkami. Není sice tak značná, poněvadž překladatel byl ještě pod vlivem oné doby moravsko-pannonského písemnictví, avšak přece se již zrači při bedlivém pozorování. Kdoby tedy hledal původu církevního jazyka slovanského v Bulharsku, tomu by bylo zde s velkými překážkami zápasiti. Možno-li však jen na Soluň a nejbližší okolí mysliti, aneb na nějaký jiný odstředivý bod Bulharska, o tom prozatím nelze rozhodovati, poněvadž dotyčná nářečí nejsou ještě prozkoumána.

Tim, že jsme dokázati bedleli, že original naši památky v Bulharsku povstal, dotkli jsme se jiné důležité otázky, o kteréž se zde též mimochodem zmíniti cheeme, totiž chrvatské hlaholice. Jak známo, chtěl Geitler dokázati, že hranatá chrvatská hlaholice se samostatně nevyvinula na chrvatské půdě, nýbrž jen pod vlivem bulharské, hlavně macedonské. Proti tomu ozval se Jagić (Archiv VII, str. 444—479; «Четыре статьи» 1884 a «Glagolitica») a doličoval, že chrvatská hlaholice byla pod bezprostředním vlivem pannonské. A v skutku, přihlížíme-li k Vídeňským listům, jichžto original jen z území někdejší velkomoravské říše pocházeti mohl, jest nám uznati, že pannonská a chrvatská hlaholice jedna s druhou úzce souvisela. Tato souvislost nemohla však teprv ve XII. stol. nastati, poněvadž teukráte hlaholice moravsko-pannonská již vymírala a pomoci odjinud potřebovala, jak nám Pražské zlomky dokazují; jen v době jejího rozkvětu mohlo se též na chrvatské krajiny rozšířiti, tedy již velmi záhy. Viděti jsme však též, že i z Bulharska hlaholská památka záhy do chrvatských krajin přišla a tam opsána byla. Že byla skutečně hlaholská, o tom pochybovati nemůžeme; již i písmeno ⚡ , které se jedenkrát v přepisu ještě zachovalo, dokazuje nám to. Nezbyvá nám tedy, nežli předpokládati, že chrvatská hlaholice byla pod vlivem severní i jižní hlaholice, a sice potom, když učeníi Methodiovi z velkomoravské říše na jih se uchýlili a zde staroslov. písemnictví dále pěstovali. První podnět ku vzniku chrvatské hlaholice byl ovšem z Pannonie dán, avšak později se udržovaly jakési svazky též s jihem. Nelitostné osudy hlaholitů z velkomoravské říše vypuzených a hlaholitů v Chrvatsku s latiniky stále zápasících přiblížily jedny k druhým a proto si nemůžeme mysliti, že by byli hlaholitě v Bulharsku a v chrvatských krajinách zůstali beze všeho spojení.

Připouštíme-li toto spojení, můžeme si i to mysliti, že bez vlivu na vývoj oné hlaholice, která nejvíce odjinud přijímalá, nezůstalo. Že pak dále jih (Bulharsko a Macedonie) více dávti mohl, nežli chrvatské-krajiny, je zřejmo, zvláště v první době, poněvadž na jihu, ač cyrillice úřední se stala, hlaholice se přece bez velkých, jak se zdá, překážek dále pěstovati mohla, tak že doba ta velmi plodná byla. Očekávali byehom tedy především, že chrvatská hlaholice úplně bulharské podlehne, ale vidíme spíše, že se později dosti samostatně dále vyvíjí. Ano zdá se, že i z chrvatské hlaholice některé litery do macedonsko-bulharské přešly, bezpochyby v době, kdy již v Bulharsku a v Macedonii hlaholice zanikala. Tak se objevuje ku př. písmeno *T* v hlaholici, které bezpochyby z latiny vzato bylo a tedy především v chrvatských krajinách povstati mohlo, ač se zde příliš nerozšířilo, dle Geitlera («Die alb. u. slav. Schr.», str. 113):

1. na velkém nápisu z Bašky;
2. v nápisu ochridského Ev.;
3. jednou v Mar.;
4. třikrát jakožto inicialka v Euch. sin.;
5. často v Psalt. sin.

Jest nápadné, že všecky tyto památky mají celkem již dosti hranatou hlaholici; i Mar. nemá tak okrouhlých písmen jako Assem. a Zogr.

Nalézá-li se dotčené písmeno skutečně též na prvním Pražském zlomku (I B začátek 7. řádku), jak Geitler na to upozornil a jak i snímek tomu nasvědčuje, měli bychom zde nový důkaz, že tyto zlomky s jihem souvisí.

Dále zde můžeme tak zvané chrvatské *M* vytknouti, které se opět na uvedeném již nápisu nalézá, v Psalt. sin., v Mihanovićově zlomku, ve Videňských listech, a na dvou listech přidaných k missalu kněze Novaka (ve videňské dvorní knih.). Jest asi původně latinské jakož i *N* v nápisu z Basky.

Jakési spojení mezi chrvatskými památkami a mezi macedonskými lze tedy dokázati, co se především paleografické jich stránky týče. Uvidíme dále, že i v Cloz. mají některá písmena podobu jako v Psalt. sin. a v Euch. sin.

Může se zde sice namítati, že se chrvatská hlaholice co do textů zakládala na latinském ritu, kdežto macedonská, jak se zdá, jen řeckého se přidržovala. Nechtí zneužívati váhy této námítky, avšak nezdá se mi přece, že by pouhý ritus zde byl takovou nepřekročitelnou překážkou. Možná že právě toto spojení s jihem vzbudilo ono pronásledování chrvatské hlaholice se strany papežů a latiniků vůbec (až do r. 1248), poněvadž se mohli obávat, že se krajiny tyto úplně přidají k východní církvi; zvláště bylo-li Bohomily též udržováno, musil být odpor tím tužší.

Jazyk a pravopis.

Vysoké stáří naší památky jeví se též v tom, že dvě stejné samohlásky, z nichž jednou slovo se končí a druhou následující začíná, v jednu se stahují: **ИУДЪКЪ-Е-СХОУЖДЕНКЕ** (= **ИУДЪКЪ СХОУЖДЕНКЕ**), ř. 857; **СВЪКЪТ-А-КАКЪ** (= **СВЪКЪТА АКАКЪ**) 899; **ВЕЗОУМЪ-Е-ГО** (= **ВЕЗОУМЪКЕ ЕГО**) II, 154. Zdá se, že sem náleží i **ПОХОТИ-ИМЪ** (snad = **ПОХОТИИМЪ**) 124, avšak příklad ten se může i jinak vykládati.

Sem též patří dlonžení hlásky **к** v **н а ѣ в ѣ** před následujícími i druhého slova: **ПРОКЛАМНИ** (= **ПРОКЛАМЪ** II) 172; **ПАМАТИ-НАВЪ** (= **ПАМАТЬ НАВЪ**) 318; **ВЪ-ИСПРАВЕКИЮ** (= **ВЪ ИСПР . . .**) 577; **ВЪ-ИСПАКНИТИ** (= **ВЪ ИСПАК . . .**) II, 62. Podobné příklady v Mar. viz u Jagiče str. 425.

Takové hláskové zjevy nemohly se vyskytnouti teprv v chrvatských krajinách, nýbrž musíme předpokládati, že přepisovač chrvatský zde zachoval, co v předloze již bylo.

Důležitou otázkou bývá při staroslov. památkách, jak upotřebují nosovek, ač právě otázce této takové důležitosti připisovati nemůžeme, jak to Miklosich činil. Dle něho nemohla totiž žádná památka, v níž se užívá správné nosovek, vzniknouti na bulharské půdě, což se nyní již nesporným být ukázalo, přibližíme-li ku př. jen k Snpr. Pro nás má tato vlastnost jen ten význam, že dle ni můžeme předpokládati vysoké stáří takových památek, v nichž se právě ukazují; ale že by na bulharské půdě povstati nemohly, toho nemůžeme nijak připustiti.

Co se nosovek v naší památce týče, je původní platnost jejich zachována ještě skoro všude, jen za **ж (ѣ)** ukazuje se někdy, jak jsme viděli, **оу**. Naproti tomu se **а** a **ѣ** nikdy jinou hláskou nenahrazuje. Jenom dvě výjimky, v nichž nosovky zaměněny jsou, třeba zde vytknouti, totiž: **ДОУИНА**, ř. 533 (místo **ДОУИНА**, ř. **ѣзъ ѡуѡзъ**) a **РАА**, ř. 877 (m. **РАА**, vl. **РАА**, ř. **лѣго**). Jak se zdá, bylo tomu tak již v originalu, aspoň v prvním případě mají i Hom. Mih. též **Дѣио**, tak že tyto výjimky za bulharismy považovati můžeme. Omylem přichází jednou **а** za **ѣ**: **САДАНТАГО**, ř. 37.

Za **ж** objevuje se v následujících příkladech **о**: **НОКОЖ** (acc. sg.), ř. 30; **ДУОЖЬНОЖ** II, 28; **КОЖ** II, 37; **НМОЖИТЕ**, ř. 180; **РАККО** (m. **РАККА**) 275. Poněvadž se zde případ ten třikrát

opaknje v koncevce akkusativní určitého adjektiva, mohlo by se skutečně zdáti, že koncevka tato zaměněna byla instrumentalnou (srovn. Scholvin, Archiv II, 504). Avšak rozličná funkce těchto pádů činí záměnu tu pravdě nepodobnou a proto myslím, že tyto akkusativy utvořeny jsou dle akk. **мѡжъ, трѡжъ, скѡжъ** atd. Ostatní příklady možno vysvětliti tím, že se nedopsalo **жъ**, jehož první částí v hláslíci je **ѡ**. Někdy přepisovač omyl ten spozoroval a přidělal ještě, pokud to místo prázdné dovolovalo, druhou část litery. Viděti to lze zcela zřejmě ku př. ve slově **хъдожжестѣтѣкѣ**, ř. 568. V jiných památkách prozrazuje **ѡ** za **жъ**, vyskytá-li se častěji, macedonské nářečí, ku př. v Psalt. sin.

V jednom ohledu se Zogr. a Mar. s jedné a Cloz. s druhé strany rozecházejí. Jagić totiž pozoroval, že se všude **ѡ** tam klade, kde je též očekáváme, i po měkkém **л, р** a **н** (Cod. Mar., str. 436—437), kdežto se po těchto souhláskách všude **ж** a ne **ѡ** klade. V naší památee máme i v těchto případech jen **жъ**: **колжъ** 402; **землжъ** 422, 787, 798; **примлжъ** 74 atd. tak že **глаголюшѣ** 112; **скыташѣтѣкѣ** 676 a **разамъчѣтѣкѣ** II, 11 jsou jen řídké výjimky (**ѡсрѣктажшѣтѣкѣ** je chyba m. **ѡсрѣкташшѣтѣкѣ**, ř. 145, je to instr. sg., srovn. Scholvin, Arch. II, 504). Jeví se v tom arcíť již jakýsi úpadek dřívějšího pravopisu. Rozumí se pak samo sebou, že se i **ж** místo **ѡ** v těchto případech píše: **земла** 62, 798 atd.; **гла** 9 atd.; **гоуѣтѣла** 829 a jiné; jen ještě **ѡуча** II, 45 jakožto dřevní způsob psaní, kde se snad jen **ѡ** vyskytovalo.

Naproti tomu máme po měkkých souhláskách všude **ю**: **сакънѣю** . . . **сакшѣ** 329; **принѣдънѣю** 333; **вѣдъшѣю** 368; **междю** 527; **чюши** 667; **чюдѣсѣ** 614; **цѣсарѣстѣ** 677; **оалчѣтѣю** 691 atd. Na začátku: **юже** 47, 335, 374, 403 atd., ale **ѡже** 182. V případech dříve uvedených pozorujeme též obyčejně **к** za **а**: **цѣркѣ** 50; **гнѣкѣ** 183; **владъкѣчѣнѣка** 817; **дрѣвнѣка** 839; **валгодѣтелѣкѣ** 636; **изѣвакѣчѣтѣкѣ** 637; **землѣкѣ** 761; **ѡучитѣлѣкѣ** II, 126, ano i **вскѣкѣ** (pl. neutr.) 423, 567 vedle **вкса** 198, 272. Vyskytuje se však i **а**: **наслаждѣшѣтѣ** 440. V náslovi: **кѣра** 911; **кѣкѣ** velmi často vedle pouhého a jiných slov, kde též **кѣ** očekáváme, ku př. **кѣнѣцѣ** 324, 325 vedle **агнѣцѣ** 850.

Příklady, v nichž místo **кѣ** pouhé **кѣ** se objevuje, jsou následující: **доуѡковѣнѣхъ** (m. **-кѣхъ**) 50; **вѣкрѣнѣкѣ** 112 (toto však může býti též správný tvar dativu neurčitého zakončení, neboť v Supr. máme podobně **нековѣнѣ** 286, 26. Srovn. Scholvin, l. c. 494 pozn.); **сакшѣтѣ** 180, kterého sloveso jakož i jeho odvozeniny se hlavně tak píše v Mar. a v Psalt. sin. — zde 9krát **ѡсакшѣ** Geitler XIX — což poněkud dovoluje připustiti, že v případě tomto nejde pouze o nedopsání litery **кѣ**, nýbrž že se to zakládalo na výslovnosti; **владѣка** 265; **нѣ** (m. **нѣкѣ**) 733. Miklosich považoval tento tvar ještě za starší (Altslov. Formenlehre in Par. str. 94). Většina příkladů, dlužno aspoň tak sonditi, vznikla nedopsáním litery **кѣ**.

Důležitou stránkou v staroslov. památkách je správné upotřebení dyon tak zvaných polohlásek **кѣ** a **кѣ**. V naší památee jeví se, přiblížime-li ku př. ke kijevským listům, již značné odevylky v tomto ohledu. Cloz. dává totiž nápadně přednost polohláskě **кѣ** před **кѣ**. Případy, v nichž **кѣ** místo **кѣ** se vyskytuje, jsou poměrně řídké, a sice v zázloví: **стѣкѣ** 46; **вскѣхъ** 90; **ѡцѣмѣ** (dat. pl.) 92; **кѣзнѣнавѣдѣнѣ** 136; **крѣстѣнѣ** 142; **скѣтѣнѣнѣкомѣ** (dat. pl.) 166; **пѡвинѣнѣ** 201; **валѣ** 216; **наѣкѣнѣмѣ** 237; **кѣнѣнѣнѣмѣ** 267; **галѣ** 425; **прѡстѣрѣ** 695; **вкѣтѣ** 822; **истѣнѣнѣ** 865; **дѣсѣтѣхъ** 901; **нѣстѣкѣнѣнѣ** 907; **стѣрѣ** 910; **кѣ** **адѣ** 948; **пѣчалѣнѣ** II, 72; **искрѣнѣ** II, 78 a v mezislůví jen: **любѣнѣ** II, 11. Poslední příklad může se však též s následujícím zjevem spojití, taktéž snad **сакѣрѣтѣ** (první **кѣ**) 618; **сакѣрѣтѣнѣ** 736, ne však **вскѣрѣтѣ** 747 přiblížime-li k pouhému tomuto způsobu psaní (**кѣ** neb **кѣ** v druhé slabice). Zjev ten můžeme krátce nazvati assimilací (spodobou); záleží v tom, že **кѣ** přechází v **кѣ**, kdykoliv v následující slabice je *i, e, ѣ* neb **кѣ**, aneb když po některých předložkách (hlavně po **вѣ**), majících **кѣ** v zázloví, slovo následuje, jehož první slabika obsahuje některou z oněch samohlásek. V naší památee jsou tohoto druhu následující příklady: **вскѣтѣ** 179; **кѣзимѣшѣ** 232; **кѣзѣнѣ** 355; **кѣврѣ** 634; **кѣнѣрѣхъ** 851;

вксерѣкскне 720; скнип 754; вкциде 904; вкциде 923. Dále зкѣ II, 48, 51, 66 proti зкѣо II, 47, 52, 65 atd. taktě вксленижк II, 76; 234 a 837. V předlozkách:

вкдѣ пмаи 79—80

вк нкже 644 . . .

вк немкже 721, 861 } proti вк нхѣ II, 63

вк сеник 841, 885; вк сеникѣ 860

вк сѣнк 851.

Assimilace objevnje se tedy i v Cloz., neboť přiblížime-li k tak nepatrnému počtu jiných případů, v nichž **к** za **ѣ** stojí beze vší zřejmé příčiny (a sice hlavně v záslaví, jak jsme viděli), nemůžeme posledních příkladů, kteréž se nad to i v jiných starosl. památkách vyskytují, tak vysvětlovati, jakoby se **к** do nich dostalo jen pouhou náhodou. Zvláště zde třeba vytknouti **вк нкже**, **вк немкже**, potom **зкѣк** proti **зкѣо** atd.

Pokud jsem nenabyl přesvědčení, že i original Cloz. povstal na bulharské půdě, hledal jsem původu této assimilace již v první době starosl. písemnictví a myslil jsem tedy, že v památkách, které se psaly ve velkomoravské říši, vyskytala se již assimilace **та**, ač kijevské zlomky proti tomu byly. Nyní, když nemohu jinak než original Cloz. Macedonii neb Bulharsku připisovati, nezbývá nic jiného nežli předpokládati, že se assimilace vyskytla teprv v pozdější době a sice bezpochyby někde na jihu. Krajínu těch však, kde se to započalo, nelze ještě určit.

Co se týče případů, v nichž hláska **к** nstupnje hlásee **ѣ**, poukazuji k důkladné rozpravě Leskienově: «Die Vocale **ѣ** und **к** in den sogenannten altslovenischen Denkmälern des Kirchen-slawischen» v Berichte über die Verhandlungen der k. sächsischen Gesellschaft der Wissenschaften zu Leipzig. Phil.-hist. Classe, 1875, str. 35—137, kde příklady týkající se naší památky na str. 107—137 uvedeny jsou.¹ Poněvadž tímto novým vydáním poměr obou polohlásek se valně nezmění, můžeme zde hlavnější data z uvedené rozpravy vytknouti a pokud třeba doplniti.

V instr. a loc. sg. nalezl Leskien ještě 96 příkladů s **к** a 8 s **ѣ**; **дрѣзпориенкѣмъ** 535 třeba skrtnouti a **звоямъ** II, 35 v příklady s **ѣк** vřaditi.

U *i*-kmenů nstoupilo v 19 případech **к** hlásee **ѣ** a v 85 se ještě ndrželo.

Po souhláskách **ц**, **л** и kmenů na *-ja* piše se jen **к** (výjimka: **сѣнк** 928, původně vlastně *i*-kmen); **сѣ** hic as 18krát (výjimka: **сѣ** 923; **дѣнкѣ** 875).

Po **ч**, **ш**, **ж**, **жд**, **шт** a **з** piše se v Cloz. jen **ѣ** a to jest právě význačnou známkou této památky. Leskien uvádí 21 z těchto sem náležících příkladů.

Po **р** pozorujeme kolísání (**ѣ** i **к**).

V první os. jed. *ѣ*. jen **ѣмъ**; v imper.: **прорѣкѣждѣ** 832, ale **вкждѣ** 732; II, 52; II, 136. Vše dotud, co se zakončení *ѣѣ*. V suffixální části stojí v 111 případech správně **к** ale v 159 též **ѣ**. Při tom ovšem je hláska tato výhradně po **ч**, **ш**, **ж**, **шт** a **жд** (i v partíc. a comp.) a sice v 65 případech a jen jeden s **к**. Po jiných souhláskách opět kolísání, avšak jen potud, že **ѣ** se nkazuje 83krát před tvrdou samohláskou v následující slabice a 11krát před měkkou. Před následující tvrdou zůstává též **к** (44krát) a ovšem i před měkkou (66krát). V kořenech platí táž pravidla jako až dotud:

39krát **ѣкто** (nikdy **ккто**).

10krát kořen **ѣктъ**, jen dvakrát **к**: **ѣкѣкѣ** 439, **ѣкѣнѣ** 554.

3krát **ѣки**.

8krát **вкѣра**.

7krát **ѣма**.

¹ Tato rozprava nebyla mi bohužel, když jsem — meškaje na venkově — své pojednání psal: «Ueber einige orthogr. u. lex. Eigentümlichkeiten des Cod. Supr. . . .» po ruce. Byla by mi v mnohém ohledu prospěla, ač se ve výsledcích tu a tam rozcházejí.

6krát рѣци (рѣци 193).

Kořen -към (= км) v сѣнѣмъ 103; вѣзѣкъмъ 391; вѣзѣкъмѣтъ II, 86.

обѣнѣтити 3krát, několikrát s к.

дѣневѣнѣкъмъ 561.

вѣсего 630 jinde všude správně вѣск.

лѣсти 859, ale též správně s к.

мѣздѣкъ 710; II, 122 (Mar. a Ostr. мѣзда srovn. Areh. I, str. 40).

простѣрѣкти II, 28, zde je však samohláska vůbec neoprávněna; jak ruské стрѣти ukazuje, mohlo býti jen -стрѣти.

Případy s tak zvaným л a р sonans třeba obšírněji vyložití, než jak se stalo u Leskienä.

Po л nalézáme výhradně ѣ: дѣжнѣ 79; дѣжнѣкъ 89, 109, 119, 142 atd., v celku asi 35krát a jen jedinká výjimka прѣсѣкъ II, 37. Po р následuje též ѣ a sice asi 129krát, vedle toho však i 30krát к a poněvadž naše památka, jak jsme viděli, hláске ѣ přednost dává, musíme tyto případy zvláště vytknouti. Jsou to:

срѣдѣцѣмъ 17; срѣдѣци 339; срѣдѣце 494 (proti срѣдѣци 410; срѣдѣца 4);

прѣвѣке 43, 713; прѣвнѣ 894, 895; прѣвѣкънѣцъ 902;

сѣмрѣда II, 83;

врѣвнѣ 351;

дрѣжаштаго 601;

сѣмрѣтъ 602 (2кр.), 604, 620, 652; сѣмрѣти 617, 657; сѣмрѣти 618; сѣмрѣтъмъ 651; вѣсѣмрѣти 605; сѣмрѣтънѣкъмъ 736; сѣмрѣтънѣкъ 801; мрѣвѣца 730;

отвѣрѣци 694;

крѣстѣное 704;

вѣскрѣсъннѣкъмъ 725;

сѣмѣтрѣливѣнна 816;

врѣнѣ 926 proti врѣнѣкъ 926.

Přehlédneme-li příklady tyto, shledáme, že na zachování hlásky к měla samohláska následující velký vliv. Nalézáme zde mimo uvedené прѣвѣке, прѣвнѣ atd. ještě: испрѣкъ 18, 633; прѣвѣе 44, 900; прѣвѣки 70, 623; прѣвѣоумоу 155; прѣвѣо 694; výjimkou jen прѣвѣке 699 a прѣвѣкънѣцъ 907. V těchto příkladech je tedy věc zřejmá. Avšak třeba též vytknouti, že zde vedle сѣмрѣтъ atd. máme ještě: сѣмрѣтъ а сѣмрѣти, ř. 315, 592, 596, 721; вѣсѣмрѣтънѣоумоу 621; мрѣтъкъмъ 642, 848, 876; -къмъ 647, 724, 748, 809, 885, 897, 904, 907; -къми 803; сѣмрѣтъное 657; несѣмрѣтънѣкъ 719; мрѣвѣцъ 733; вѣсѣмрѣтъю 747 а сѣмрѣтѣн 782.

Dále se zde píše jen врѣвъ atd. a sice: 212, 215, 231, 233, 237, 250, 382, 385, 386, 392, 415, 483 vedle кровѣкъ 313 а 316.

Vedle крѣстѣ 574, 587, 610 atd. крѣстѣкъ 696 а odvozenin jeho, jež se též s к piší, máme ještě: крѣстѣкънѣ 142; крѣстѣ 608, 633 (srovn. též вѣскрѣсъннѣоумоу 750), pak крѣстѣ 620; крѣстѣ 588, 591; крѣста 654, 718; крѣстѣкъ 685, při čemž též i вѣ црѣки 670 а црѣкъ 671 vedle црѣвѣкъмъ 426 uvedeno býti může.

Vždy se píše жрѣтѣл а дрѣзестѣ, tedy s к.

Že se píše zde výhradně крѣвъ, srovnává se i s Zogr. (Archiv II, 204) i s Mar. (str. 525, zde jen jednou крѣке) а potvrzuje s врѣнѣ 926, крѣстѣное, вѣскрѣсъннѣкъмъ, вѣскрѣсъннѣоумоу, крѣстѣкънѣ, крѣстѣкъ, кровѣкъ Jagičem v Zogr. (Archiv II, 220) а v Mar. (454) pozorovaný zjev. Když totiž slabikotvorná skupina povstala z onoho л а р, po němž následovala původně samohláska, zachovala se ještě velmi často jakost této samohlásky; pišef se tam všude к neb ѣ, kde z etymologických příčin к též očekáváme, tam však к neb ѣ, kde к očekáváme (ku př. крѣвъ-кровѣкъ, poněvadž původně bylo *krū vedle nom. *krū, крѣстѣкъ-крѣстѣкъ, původně krīstū).

Proti tomu nesrovnává se náš obyčejný zde způsob psaní **сръдкце** s Zogr., který jen **сръдкце** zná (Arch. II, 206—207 jen jednou **сръдкцемъ**) a s Mar., který též jen **сръдкце** (str. 579) píše; totéž platí o slově **сърартк** (v Zogr. jen **сърартк**, str. 205, taktéž v Mar.). To se zdá tím podivnější, že naše památka dává přednost hláске **к** skoro všude jinde. Že má ku př. i Sav. kn., která též bulharismy vykazuje, v těchto případech obyčejně **к**, nerozhodovalo by zde příliš. Ale důležitější je to, že se **к** po **р** a **л**-sonans vyskytá, jak známo, i v kijevských listech. I zde máme totiž **сръдкца** dvakrát, **сръдкца** jednou, vedle jiných příkladů s **к**, ale zcela správně zase **крккѣ**. A je přece známo, že si kijevské listy, co se **к** a **к** týče, nejspřávněji počínají v jich volbě. Treba tedy předpokládati, že **к** bylo v těchto případech původně rozšířeno více, než bychom dle Zogr. a Mar. očekávatí mohli. I v staročeštině a v polštině ujala se v těchto slabikách podobná hláska *i*, ovšem před *r* a *l*. Že však **крккѣ** bylo již původně, o tom snad nemůžeme pochybovati.

Proti původnímu **к** po **р**, jakož i jinde, nastala později reakce a bylo hláskou **к** vytisněno, ač ne docela; jen tam se nejčastěji udrželo, kde nalezlo oporu v samohláске následující slabiky: tedy **прккѣ**, ale **прккѣкѣ**.

Při **л** byly poměry v tomto případě původně asi stejné, později však nastala změna, jež vznikla snad následkem většího stvrdnutí této souhlásky. Toto **л** má totiž ve slovanštině a částečně i v jiných jazycích tu zvláštnost, že dává ve svém okolí temným hláskám rádo vzniknutí (srovn. starosl. **жлѣтъ**, český *žlutý*, slov. *žolt*, lit. však *geltas*; srb. *vuk*, *bio* atd.), a tím se stalo, že **к** musilo před **к** ustoupiti. V naší památce nalezli jsme již jen jeden příklad s **к** po **л**, ale 35 s **к**.

Až dotud o tak zvaném slabikotvorním **р** a **л** s **к** a **к**. Poslední bývá v jiných případech zastopeno hláskou **ѣ**:

v konečkách neurčitých adj., jako **вкрѣнкѣ** II, 20 9krát, 11krát **к** neb **кѣ**;

праведнѣнкѣ i odvozeniny jiné jen s **ѣ** a sice 7krát;

suffix **-нѣцѣ** 6krát, dvakrát **-нѣцѣкѣ**;

днѣскѣ 14krát, **днѣскѣ** 295, 625; **днѣскѣ** 875;

нѣдѣ 13krát;

чѣстѣ 2krát, **чѣстѣ** 439;

днѣкѣ 4krát, **днѣкѣ** 901, **днѣкѣ** 904;

прѣмѣнкѣ 75; **жѣзѣкѣ** 593.

Před konečkami **-мѣ**, **-хѣ**, **-мѣкѣ** v deklinaci *i*-kmenů stojí jen **ѣ** a sice 11krát.

к bývá zastopeno hláskou **о** v jiných památkách; několikrát i zde:

v uvedených již příkladech **крккѣ** 313, 316; mimo to:

лѣвѣкѣнкѣ 534 **четѣрѣтѣкѣ** II, 25

начѣтѣкѣ 625 **лѣкѣкѣ** II, 31.

дѣкѣкѣ 655.

Příkladu jako **рѣдѣ-ск** Zogr. (Mat. II, 16), **нарѣдѣ-ск** (Jan 7, 49) Zogr. i Assem. a podobných zde nemáme.

Jak **к** tak i **кѣ** může konečně zmizeti beze stopy; příkladů máme poměrně dosti: **лѣнѣкѣ** 480, 757, 759, 760; **лѣнѣкѣ** II, 113; **лѣнѣкѣ** II, 120, 205; **лѣнѣкѣмѣ** 407; zřídka nabuzuje se u tohoto slova hláska znaménkem: **лѣнѣкѣ** 759, aneb se vypisuje: **лѣнѣкѣмѣ** 544; jiné příklady, v nichž hláska zanikla: **начѣтѣкѣ** 271; **-тѣкѣ** 224; **кѣтѣ** 287; **зѣлѣ** II, 91; **стѣрѣтѣ** 446, 450, 467, 507; **дѣкѣмѣ** 862; **нѣдѣнѣ** 244; **лѣнѣтѣкѣ** 337; **прѣтѣнѣ** 470; **тѣрѣкѣ** 599; **стѣнѣ** 3 a mnoho jiných.

Vlivem přízvuku mění se **н** před jinou samohláskou v **к**, kterážto změna, děla se již v nejstarší době starosl. písemnictví poněvadž podobné příklady nalzáme i v kijevských listech. V Glag. Cloz. máme velmi mnoho takových příkladů, ano, můžeme říci, že on nejdále pokročil

v té přičině mezi všemi staroslov. památkami. Ve své Vgl. Gramm. I², str. 118 uvádí Miklosich všechny tyto příklady. Toto *к* může též po měkkých souhláskách, zřídka po tvrdých hláskách *к* ustoupiti: *различѣ* 255; *некытъѣ* 556; *ноштѣкъ* 883, 884, 953; *очкю* 4; *осяждѣне* 431.

Známo je dále, že se *ск* mění v naši památce, kde toho třeba, jen v *цѣ* (*цѣ* náleží pozdější době), ku př. *бавицанимъ* 821; *нрѣкциѣ* 842; *поганициѣ* 843; *пацикъ* 845 atd. Všude vyskytá se zde tak zvané *l* epentheticum, kde je očekáváme, až na tvar *земли* (10krát), který za původní považují; mimo to: *земьскакъ* 466; *земьны* 901, kde se snad jiný základní kmen předpokládat může, nežli je v *земли* (tedy *зем-* ne *земл-*); *нрѣдомъ* 378 a *къзавькѣ* II, 126. Že se často vynechává v bulharských památkách, je známo; v naší památce se tak stalo zřídka, jak vidíme.

Ku skloňování netřeba přičiniti mnoho poznámek; můžeme poukázati k rozpravě Scholvinově «Beiträge zur Declination in den pannonisch-slov. Denkmälern des Altirehenslavischen» (Arch. II, 482—569). Zde přestaneme tedy jen na nejlhivnějších vřech.

U kmenů na *-o* mužského i středního rodu třeba vytknouti, že se v instr. jed. č., v dat. instr. dual. a v dat. pl. objevuje před koncevkou vždycky jen *o* (u měkkých *е*), tedy: *-омъ*; *-ома*; *-омъ*. Ku př. instr. sg. *мъзъкомомъ* 27; *разумомомъ* 53; *страхомомъ* 65, 110, 143; *трьнетомомъ* 110; *закономомъ* 139; *недѣломомъ* 447; *образомомъ* 459; *вратомомъ* 500; *свѣдомомъ* 533; *свѣтомомъ* 562; *нѣкомомъ* 565; *трьсомомъ* 684; u adjekt.: *подобномомъ* 406; u měkkých: *мъжкомомъ* 645; *срѣдкомомъ* 17, 148; *книжкомомъ* 675;

dat. instr. dual.: *животомомъ* 862, 864; *развоинкомомъ* 872;

dat. pl. *пророкомомъ* 91; *челомомъ* 591; *оученикомомъ* 398; *грозомомъ* 720; *закономомъ* 932; *нрѣдомомъ* 383, 393; *свѣтланкомомъ* 166 a mnoho jiných.

Dle těchto kmenů skloňují se i slova na *-ки*: nom. sg. *шодки* 726; vok. sg. *юдкѣ* 340; nom. pl. *шодки* 184, 298 atd.;

dat. pl. *шодкомомъ* 336, 690, 734 a *шодкомъ* 787; *архирѣкомомъ* II, 94. Poslední slovo má jednou v duale: *архирѣкаа* 844. Dle této koncevky je gen. sg. *мощка* 870 vedle nom. *мощи* 69.

Od kmenů na *-никъ* a podobných zde máme jen: akk. pl. *ѣвѣнѣтѣки* (m. *-ы*) 316, potom vok. sg. *жидовни* 18 a pl. dle *и*-kmenů: *жидовѣ* 483; *кръстѣнѣки* dle kmenů na *o*: dat. pl. *кръстѣнѣкомомъ* 98.

Jako tato jména (viz Archiv II, str. 489 a 491), tak i slova na *аръ* a *ѣкъ* mají v nom. pl. *-ѣ*. V Cloz.: *цѣсарѣ* 769. Tvar ten nepovstal z *-ие* (dle *и*-kmenů), jak Miklosich a po něm Scholvin (l. e. 533) vykládal, nýbrž je to stará koncevka plurální *-es* (řecky *-ες*) u kmenu souhláskových, jako ku př. ve tvaru *сѣштѣ* a pod. *мъштѣрѣ*, jež Scholvin (l. e. 497) uvádí, v Cloz. není. Kmeny na *-къ* mají zde jednou v gen. pl.: *свѣдѣтѣкъ* (ne *-ѣкъ*) 72. Takové tvary vyskytují se i v Supr. (l. e. 500).

U neutrálních kmenů na *-ije* máme v lok. sg. *ни*: *свѣтѣрѣнии* 42; *оучени* II, 41, ale již i: *нрѣдань* 248 a *погребѣни* 753. V instr. jen jednou *-немъ*: *цѣдомъждѣрѣствѣнемъ* 406, obvyčně však *-ьнемъ*: *досаждѣнѣкѣмъ* II, 80; *непѣтанѣьнемъ* 74, 77; *паданѣьнемъ* 180; *оумшанѣьнемъ* 407; *очнштѣнѣьнемъ* 405; *дрѣзносовѣнѣьнемъ* 535; *послѣшанѣьнемъ* 543; *чѣбломъкѣствѣьнемъ* 550; *исовѣьнѣьнемъ* 564; *почтѣнѣьнемъ* 569 (tvarů takových v Supr. ku př. již nemáme, tam jen na *-ниамъ*, jednou *-нямъ* (l. e. 498);

vedle toho *-ниамъ*: *хотѣнишамъ* 197

-ьниамъ: *псаньниамъ* 55

a konečně *-нямъ*: *испѣтаньниамъ* 240

бавицаниамъ 821.

Tyto čtyři tvary nepovstaly vlivem deklinace kmenů na *-i*, jak Scholvin myslí, nýbrž z pravidelných tvarů následkem hláskoslovných i jinde se opětujících změn.

Tvar **πελακιουκ** II, 153 je snad nedopsán. Gen. pl. **ουчени** 254; **δκαши** 64; instr. pl. **ερχши** II, 157.

U kmenů na *-a* je v instr. sg. jen **-οικ**, u měkkých **-οικ**: **εζλοκοικ** II, 87; **ηδοικ** 716; **αζκοικ** 279; **παιδοικ** 645; **σπασοικ** 446, 451 atd., u měkkých: **βολοικ** II, 154, 195, 197, 338; **εβλοοικ** 790, 811; **ηβζδοικ** 194, 195, 196;

výjimky jen: **εφρκτηαμνιτικ σα ταζιο** 145, kdež **εφρκτηαμνιτικ σα ταζιο** očekáváme. Na **ταζιο** zde nemyslíme. Nejistý tvar je i **εεακοοιηζοικ** 682.

Od kmenů na *-u* zde máme jen gen. sg. **δομου** 262 a nom. pl. **σνεκι** 515. Dat. sg. kmenů na *-e* má koncovku **-οιν** v těchto případech: **βιν** 135, 908; **ορειν** 156; **ησαοιν** 274; **ησιν** 953. Dle kmenů na *u* též instr. pl. **ερχουκλιν** II, 5 a nom. pl. **ηιδοει** 483. Dat. pl. **ηεφρκτηουκ** 112 není zcela jistý, poněvadž je ojedinelý a očekáváme zde mimo to tvar určitého zakončení.

U kmenů na *i* dlužno toto vytknouti: **γεσπεδ** má zde v gen. sg. **γεσπεδα** II, 18, 550 vedle **γεσπεδκ** 51; II, 21; II, 59, 732; starý gen. ještě **γεσπεδι** 755 (ovšem v nadpisu!). V dat. sg. jednou **ηζτωυ** 62, avšak bezpochyby vlivem následujícího tvaru **κλαοου**, proto jině pravidelně **ηζτι**: 596. V instr. sg. vždy **-οικ**. V gen. pl. vedle **δκροιν** 314 již i **ηεατι** 737, 738 (Nom. Mih. zde **ηεατιν**) a **ηυδι** 868. V dat. pl. jednou dle kmenů na *-e*: **ηεατομαυ** 915, 918.

Kmeny na *-u*: nom. sg. **ορεικ** 341, 3.

gen. sg. **αοικει** II, 11,

dat. **αοικειν** 151.

akk. **ορεικ** 121 vedle **ορεικ** 671, 902 a **αοικει** II, 68, rak **εφκλαοικ** 113 a 132 (starý tvar, jinak Jagić v Cod. Mar. 438),

lok. sg. **ορεικ** 670,

dat. pl. **ορειμαυκ**,

lok. **ορεικωυκ** 426;

ερκικ se skládá takto:

nom. sg. **ερκικ** 212, 215, 382, 385, 386, 392, 483 (**ερκικ** 415),

gen. sg. **ερκικ** 233,

dat. **ερκικ** 231,

lok. **ερκικ** 237, 250,

instr. **ερκικωκ** 313, 316.

Kmeny na *-u*:

nom. sg. **εαμνικ** 868; **εορεικ** II, 128; II, 143 (jen v Supr. též **εαμνικ**, **εαμαμνικ**),

gen. **εαμνικ** 886; **εαμαμνικ** 67,

akk. **εαμνικ** 777, 778, 782; **εορεικ** 594;

δμικ má v gen. sg. **δμικ** 427,

dat. **δμικ** 31; II, 32,

akk. **δμικ** 78, 93, 491, 643,

instr. **δμικωκ** 458; **δμικωκ** 910 (toto není dat. pl., jak Scholvin l. e. 520 myslil, neboť Nom. Mih. mají zde též instr. arcif pl.: **εφρκλιν δμικωκ** ε φρκτηουκ των ημερων),

gen. pl. **δμικ** 901; **δμικ** 901,

nom. akk. sg. **ηαμ** 12, 39 atd.; **εφκλαμ** 47, 128; II, 32 atd.

gen. **εφκλαμ** 244, 695,

dat. **ηαμνικ** 513,

instr. **ηαμνικωκ** 922, 936, 950.

Kmeny na *s*: nom. akk. sg. **сaлoвo** 62 atd.; **т'клao** 379, 415 atd.,

gen. **слoвeсe** 130; **т'клeсe** II, 98; **нeвeсe** 797,

dat. **слoвeн** 7,

lok. **т'клeн** 434; **нeсe** 44,

pl. nom. **слoвeсa** 417, 526; **т'клeсa** 532; **чюдeсa** II, 120, 205, 304, 631, 811, 833, 880;
нeвeсa 702,

gen. **слoвeс'к** 359, 920; **т'клeс'к** 253, 614,

dat. **чюдeсeм'к** 743,

loc. **слoвeсeх'к** II, 82,

instr. **слoвeс'кн** 52, 115.

Vedle toho však dle kmenů na *-o*: gen. sg. **т'клa** 531, 753, 924; dat. **т'клoу** 856; instr. sg. **слoвoм'к** II, 152, 702. **д'клao** vždy jen dle těchto kmenů: sg. gen. **д'клa** 576; pl. nom. **д'клa** 11; gen. **д'кл'к** 538, taktéž **д'рквo**: lok. sg. **д'рк'к** 670. Jinak si počíná Supr. při těchto slovech.

Dle instr. **слoвeс'кн** i **oуxо**: **oушeс'кн** 339.

Od kmenů na *-t* zde máme jen loc. sg. **нa жр'квaтe** 37.

Kmeny na *-r*: nom. sg. **мaтн** 573,

dat. **мaтeрн** 83, 880,

akk. **мaтeр'к** 88, 746,

instr. pl. **д'хш'тeр'кaн** 100.

Budíž zde ještě akk. sg. neutr. **пpoнoв'к'дaн'штe** 674 a **в'кн'к'кнe** 155; **paзд'к'к'кнe** 391 od part. praes. act. a part. praet. act. I vytěsn.

V nom. mn. ž. mužsk. r. má part. praes. act. vždy **e** (neb **en** ve složeném tvaru): **кaк'дaштe** 96 atd.; **кaк'дaштeн** 14; **в'кв'к'к'дaштeн** 766; **нaслaжд'к'дaштeн** 439 atd. Posledních tvarů napočítal Scholvin 13, z čehož jde, že tvar **твoрaштeн** II, 46 není asi nom. pl. Místo toto je vůbec porušeno.

Tvary akk. sg. m. r. **кoлн** 445 a **лoуч'к'кш** 194 zde též mohou ještě být uvedeny.

K tvarům jako **с'к'твoрeн**, **oу'дaрeн** (nom. sg. part. praet. I určitého zakončení), které Scholvin str. 551 uvádí, můžeme přidati z naší památky ještě **oу'кpaннeн** (*uzurpant*).

Složené skloňování. V nom. sg. m. jen jednou **кн**: **нeпpaвe'д'кн'кн** 773, všude jinde **кн**, ku př. **кaжeн'кн** 20, 40, 70. U adjektiv měkkého zakončení: **лoучн** 196, 197; **пp'к'к'к'кн'кн** 807; stažené tvary **к'кн** 66, 83, 158; kompar. **лoучн** 203, 208.

V gen. sg. m. a stř. r. jen jednou ještě **пp'к'дaнaгo** II, 38; několikrát **-aгo**: **дeбpaгo** 310; **к'к'к'к'к'aгo** 320; **нoв'к'д'к'к'aгo** 603; **к'к'cтaв'к'к'aгo** 732; **cтaгo** 752; **к'к'пp'к'к'aгo** 752; **кaн'к'aгo** 783, pravidelně **-aгo**: **пp'к'к'к'к'ч'aгo** 32; **c'дaн'к'aгo** 37; **c'кн'т'aгo** 51, 80 atd.

V dat. sg. máme zde jen koneovku **-oуmoу** (pro oba rody): **cтoу'moу** 111; **кaжeн'oуmoу** 111; **в'к'ч'нoу'moу** 153 atd.

V lok. sg. ještě **нeпoв'к'дaн'к'eм'к** 780 vedle **чepoу'в'м'c'к'к'к'к'к** 37; **вeт'к'eм'к** 354; **гp'oв'к'к'к'к'к** 755, u měkkého zakončení **в'к'cкp'к'к'к'нн'к'к** 725:

Instr. sg.: **нoв'к'к'к** 27; **с'к'нaс'к'к'к'к'к'к** 73; **изв'к'cт'к'к'к'к'к'к** 73; **кaжeн'к'к'к** II, 17 atd.

Nom. pl. m. r.: **нeч'cтн** 372; **пp'к'кн** 894; **изг'к'к'ннн** II, 49; **aдoв'к'кн** 828; stř. r.: **пpaвeд'нa** 63; **нeв'к'зoм'к'к'нaк** 175; **дp'oу'гaк** 272 atd.

Gen. pl. **cтap'к'к'к** 34; **нeс'к'л'к'c'л'к'к'н'к'к'к'к** 34; **пpaвeд'к'к'к'к'к'к** 63 atd., u měkkých: **пp'oчн'к'к** 239, všude jinde již jen **-н'к'к**: **с'к'cжн'к'к'к'к'к** 21; **oбp'к'тa'к'к'н'к'к'к'к'к** 76; **нeмoштeн'к'к'н'к'к'к** 94; **пoкaзaн'к'к'н'к'k'k** 105; **твoрaн'к'k'k'k** II, 46, II, 65; **oу'в'к'к'н'к'k'k** II, 58; **изг'к'к'aв'к'k'k'k** II, 60; **cтpaжд'к'k'k'k'k'k'k** II, 129.

Dat. pl. jen **кaг'к'к'н'к'k'k** 548, všude jinde jen **-к'k'k'k**: **кaжeн'к'k'k'k'k'k** 91; **oб'к'н'тaн'к'k'k'k'k** 549 atd., u měkkých jen: **с'к'мoтp'к'к'жн'к'k'k'k'k'k** 616, všude jinde **-к'k'k'k**: **нeс'кoу'н'aн'к'k'k'k'k'k** 59;

лажнѣтъ 60; стражджнѣтъ II, 51; творжнѣтъ II, 52; сжнѣтъ II, 56; искрѣнѣтъ II, 78. Instr. pl. jen: некрѣдѣтъкѣмъ 559 proti вѣнѣскѣмъ 45; дхѣтѣкѣмъ 52; визюмѣкѣмъ 388, u мѣккѣкѣмъ: тѣкѣтѣмъ 115.

Dat. sg. ž. r. лажнѣтъ 231; acc. sg. stf. r.: лажнѣтъ 445.

Mezi uvedenými konevkami nalézáme tedy jen jednou -агг, nikdy -оуѣмоу, neb оуѣмоу. V ohledu tom bliží se Glag. Cloz. velmi ku kijevským listům (v těchto jen вкѣмоуки fol. II, 13, ostatně všecko v nezlouženém, neb, pokud se týče, v nestaženém tvaru, viz Jagić, Glagolica, str. 29) a k Pražským zlomkům. Jako v Cod. Mar. (srovn. str. 442—443) rozeznává se i zde mezi сѣ nom. pl. m. r. (249, 251, 253) a сѣ nom. acc. pl. stf. r. (50, 242, 441, 526, 540). Proti tomu vždy jen тѣ, ne тѣи, jako bývá v jiných, hlavně cyrilských památkách.

Slovesné tvary důležitější z Glag. Cloz. nalézáme ve Wiedemannově spisu «Beiträge zur althulgarischen Conjugation» St. Petersburg 1886. I zde je třeba v některém ohledu spis tento doplniti.

V 3. os. jed. č. praes. máme konevku k výjímku: вѣтъ 46 a вѣтъ 822. Několikrát též в: 82, 87, 126, (676). Všude jinde správně -тъ. V 1. os. mn. č. máme jednou кѣ: оуѣтъкѣ 810 i v Zogr. jednou вѣтъкѣ Jan IX, 29 i v Sav. kn.: оуѣтъкѣмъ 116, 28). Zdá se, že hlavně v bulharských památkách zdomácněla. Nalézáme ji často v Supr. (Wiedemann, str. 8), a v Trn. Ev. (Valjavec, str. 29). Leskien vykládá náš tvar v Cloz. jakožto оуѣтъкѣ u (ř. οὐζομεν xxi . . . v «Handbuch», str. 100), ale Hom. Mih. (да оуѣтъкѣ тѣнѣ) a Supr. (338, 25: да оуѣтъкѣ тѣнѣкѣ) nám ukazují, že výklad ten není správný. Zajímavo je, že se právě tvar вѣтъкѣ vyskytl s touto konevkou i jinde. V Zogr. jsme jej jednou již měli, mimo to též v Supr. вѣтъкѣ 329, 14; оуѣтъкѣ 371, 13 atd.

V 3. os. aor. jed. č. máme jenom вѣтъкѣ (25krát), ale s praefixem: закъ II, 104 (2. os. jed. č. se v tomto ohledu s 3. os. shoduje), 306. Ve všech jiných příkladech máme -тъ (71krát dle Wiedemanna). U slovesа дати uvedený zjev se neopětuje; máme zde дакъ II, 118, 204 atd., ale i прѣдакъ 185, 211 a вѣдакъ 472 (ne však прѣда, вѣда, jak bychom očekávali).

Ки — původně optativ aor. — zde přichází v ř. 164, 195, 203, 396, 657 a původní konj. aor. къ dvakráte: 173 a 175.

Strany časování slovesа навѣти podotýká Wiedemann (str. 73), že se časuje навѣа atd., kde by při ponechání tváře dle навѣмъ atd. příslušné tvary od ѣти s nimi splynuly. V indik. a part. že mají však převahou tvary навѣтъ, навѣи atd. V naší památce máme v ind. praes. v 2. os. навѣи II, 108, 459; v 3. os. навѣтъ 263, 416, 498; v 1. os. mn. č. навѣмъ 528, 537; v 3. os. pl. навѣтъ 309, 356, 439. Tvar s навѣ- se zde nikde tedy nevyskytl. V part. praes. máme sice навѣи II, 115, 264, 265, 403, 410, 430, 473; навѣитѣ 161, 655; навѣитѣжж 270; навѣитѣ 231 (dat. sg. f.); навѣитѣ 445, ale vedle toho již i навѣа 718, 723. V imper. jen: навѣи 452. V impf.: навѣаи II, 69, 262 a навѣахж 297.

Assimilace se nevyskytlá v Glag. Cloz. u sloves nikde, ač u adjektiv, jak jsme viděli, převládá. Vždy tedy zůstává jen -агг, ku př. вѣваггѣтъ 256, 330; прѣкѣваггѣтъ 400; сѣкѣтъ 334; парѣваггѣтъ 520; даггѣтъ 600 atd.

Staré aoristy, jako прѣахж 282; сѣдоуахж 350; оуѣтѣрѣахж сѣ 108; иахж 179 atd. sebrány jsou u Miklosiache (Vgl. Gramm. III, 73) a u Wiedemanna (str. 82), вѣвѣикъа 787 pak (Mikl. 77), прѣвѣикъа 840 (Mikl. 77, Wiedem. 100), рѣхѣоуахж (Mikl. 79, Wiedem. 94).

K správnému posouzení imperfekta třeba vytknouti všechny tvary. V zkráceném způsobu zde máme: вѣахжж 2; вѣаи II, 42; леаи 163, 587; вѣаи 384; знаахж 162; вѣахж-икѣи 899; вѣахжж 354; сѣаи 170; хѣахжж II, 27; неаахж 169; оуаи 224; принаахжж 856; некрѣаи 56; недовѣаи 198; некаи 244; принаахжж 298, 855; закъахжж 299; вѣаи 396, 609, 611, 849; прѣкѣваи 402; вѣаахжжжж 608; дакаитѣ 847; завааахжж 850;

вкзирлхъ 851; отсклаахъ 853; проповкдаахъ 859. Srovn. ještě глаше II, 92, II, 142 atd. proti глаше II, 48.

S dvěma a (aa) neb s Ѡа:

можааше 165; вкстааше 610; оутъкикаше 582; хотъкаахъ 163, 276; хотъкаше 165; тьшттааше 249; лвкъаше II, 69, 262; лвкъахъ 297; стьдъкаше 578; полнъкаахъ 858; тьзрркъаше II, 71, 250, 388; оучааше II, 109; прѣхъождааше 581; прошааше 925; съмъшитааше II, 68; оврѣктаахъ 169; въкааше 227, 611, 820, 823, 825; възмааше 251; гетовлъкаахъ 251; прѣдъкше 377; дъкше 381; обалчаше 580; кланкъаше 582; стрѣкшааше 605; падааше 612; домъшнъкаахъ 653, 659; ржгалаахъ 827; притъккаахъ 852.

Při adjektivěech jsme viděli, že stažené tvary (hlavně v gen. a dat. sg.) jsou zde pravidelně, naproti tomu že se v praes. u sloves nestahuje. Kde se stažení počalo, tam obyčejně nabylo širších rozměrů. V imperf. máme skoro stejný počet skrácených a neskrácených tvarů. Zdá se tedy, že *можаахъ* a pod. nepovstalo stažením z *можаахъ*, neboť by se bylo v naší paměťce stažení toto bezpochyby jako u adjektiv v širším rozměru provedlo. I v instr. sg. juen na -иe viděli jsme, že plný tvar na -иамъ je zde jen jeden, všude jinde již *камъ*, neb *шамъ*, *къмъ*, *намъ*. Považují tedy *можаахъ*, *вѣдѣахъ* též za starší a původnější tvar. Při výkladu tohoto tvaru přihlížel Jagić k modálnímu významu slov. imperf. v starých památkách a k chorvatskému imperf. *pecih*, *recih*, jež nám ukazuje, že zde byla po *e* dvojhláska (*oi*) a tím dospěl k náhledu, že naše imperf. bylo původně prekativním tvarem. Vlivem praes. vniklo *ѣ*, *ѣ* i do imperf. (mimo chorvatštinu). Výklad ten se velmi zamlovává, neboť nelze vyslíti, že by chorvatské *pecih* a pod. bylo vzniklo teprv v pozdější době (srovn. Cod. Mar. 455—463), a souvisí tedy úzce s druhotvarem *можаахъ*, *вѣдѣахъ* a pod. Zdvojené *a* v těchto tvarech vzniklo obdobou (dle sloves V. třídy). Jiný výklad podal Jan Schmidt (*Zeitschrift für vgl. Sprachforschung*, XXVI, 394 ff.), jehož se i Wiedemann a Brugmann celkem přidržují.¹ Avšak výklad ten nemůže nám vysvětliti uvedených chorvatských tvarů a nezdá se nám tedy tak případným. K jiným nemůžeme zde přihlížeti.

Popis rukopisu a jeho palaeografické zvláštnosti.

Ač památka naše byla již Kopitarem dosti důkladně popsána, jest přece třeba pro úplnost i zde opakovati, co hlavního, a doplniti co přehlédnuto. Rukopis v Tridentu chovaný skládá se ze dvou složek a síce ze dvou kvaternů, z nichž ovšem jen druhý obsahující 8 listů (neb 4 dvoulisty) úplný jest, kdežto první jen 4 listy (2 dvoulisty) má, totiž 1. 2. 7. a 8. Do této první složky náležejí dva Innsbrucké listy a síce jest to k ní 3. a 6. list, tak že do úplného kvaternu ještě 4. a 5. list chybí. První list prvního kvaternu je nahoře v pravém rohu číslován blaholským číslem $\overline{\text{xxv}}$ (auk), což značí 62. Předeházelo tedy v úplném kodexu ještě mnoho (61 vrstva neb 488 listů); na prvním listě druhého kvaternu zdá se, jakoby tam ještě slabé stopy bývalého označení byly (je viděti již jen puntíky).

Jednotlivé listy jsou něco přes 27^{cm} vysoké a 20·5^{cm} široké, okraje větším dílem již oskubány a porušeny, na více místech i propíchány. V dírkách těchto vězí často ještě zbytky hedbávných nití, kdež, jak se udává, drahé kamení a jiné ozdoby připevněny byly (viz Breisacherovu poznámku zhora uvedenu). Zvláštní řada direk hustě vedle sebe se nalezajících táhne se vždy na pravém okraji (i na dvou Innsbruckých listech). Pergamen je dosti silný (zvláště dvou listů obálky vloček tvořících), bladký a lesklý, jen málokde děravý. Linkování dělo se tím způsobem, že se táhly nahoře a dole ostrým nástrojem vždy dvě čárky přes celý list, v pravo a v levo se v jisté vzdálenosti (viz snímky) kolmicemi uzavřely a mezi těmito táhly se ještě 36 čárek,

¹ Wiedemann sám výklad ten modifikoval a modifikace tato byla přijata.

tak že každá stránka má celkem 40 řádků. Linkovalo se vždy jen na vnitřní straně listu, ale tak důkladně, že stopy až na druhou stranu pronikly, kde tedy již nebylo třeba práci tuto opakovati. Tím ovšem utrpěl značně pergamen, neboť na více místech je buď docela profiznut, neb byl zde později roztržen, jelikož jen slabá vrstva zbývala. Vším právem radil tedy již i Kopitar k velké opatrnosti, aby další zkázy rukopis nebral. Písmo — tak zvaná scriptura continua, v němž slova se neoddělují — je pod linkami, jakoby tedy na nich viselo a sice je každý řádek vyplněn, jen tam, kde je nápis, zůstává vždy jeden řádek prázdný, poněvadž meziřádková mezera druhá je jim úplně vyplněna, tak že místa více nezbyvá.

Těchto dvanáct listů nalézá se v obálce pergamenové. Výška její je o něco menší (jen 26^{cm}), šířka však táž jako rukopisu. Pochází z pozdější doby, neboť její pergamen je bělejší, zvláště na vnitřní straně, kdežto pergamen rukopisu je více žlutavý a zároveň i tlustší.

Na první straně nahore má signaturu N° 23. Mimo to je na vnější straně přes obě půle jdoucí poznámka Breisacherova, o níž jsme se již zmínili.

Jak jsme již pověděli, náležejí Innsbrucké listy k našemu rukopisu (majít totiž linkování, touž velikost a totéž písmo) a sice patří do první vrstvy Tridentského rukopisu. Proto mají i totéž písmeno pro z jako první jeho dva listy. Co se však obsahu týče, zdá se, jakoby čtvrtá stránka prvního kvaternu nesouvisela s první stránkou listů těchto úzce; než text tento je vůbec dosti porušen a je velmi těžko dopídití se pokaždé pravého smyslu. Čtvrtá stránka Innsbruckých listů a pátá Tridentského rukopisu patří svým obsahem k sobě.

Listy tyto byly dle všeho již záhy z kodexu neb z jeho části vzaty a sice, jak se zdá, ne samy. Na čtvrté stránce totiž možno ještě rozeznati stopy jiného hlalohského písma, tak že jsem na první pohled myslil, že mám před sebou hlalohský palimpsest. Při bližším ohledání poznal jsem však, že jsou písmena ta obrácena (jako obraz v zrcadle), tak že je to jen otisk jiné stránky rukopisu. Hlavně je tam viděti u řádku 137 obrácené s. Ležely tedy tyto listy někde ve vhlku. Poněvadž však pátá stránka listů trid., která následuje po naší zde uvedené, nemá na příslušném místě s a vhlkem, jak viděti, rkp. trid. nikde neutrpěl, dlužno zde stopy jiného listu hledati, který se nám již nezachoval. Otisk první stránky našich dvou listů to též není, neboť ani tam nenalézáme žádného s na příslušném místě (20. řádek měl by to býti).

Nyni obrátíme svou pozornost k písmu. Rukopis náš má majuskule i minuskule, které se značně od sebe liší. Majuskulami jsou psány vždy nápisy jednotlivých homilií a sice se nám třikrát v rukopisu vyskytají: na Innsbruckém prvním listu I^a (dva celé řádky a část třetího, ř. 23—26); na I. VII^b (půl druhého řádku, ř. 554—555) a konečně na I. X^a (čtyři celé řádky a část pátého, ř. 752—756, viz druhý snímek). Různost naznačená zakládá se především, jak obyčejně, na velikosti, neboť majuskule zaujímají vždy celou meziřádkovou mezern. Dále pak vyniká jejich povšechný ráz tím, že klíčky, jimiž různé části majuskulní ukončeny neb jinak opatřeny jsou, nápadně zakrněly, tak že rovné čárky neb jen málo zaokrouhlené kolnice jakožto hlavní části jednotlivých liter celkem převládají. Sledáváme to hlavně u hlásky a, a, a, a, a, dále u e, zde splývají ramena klíček zcela rovně dolu, k sobě se blížíce, aniž by se však sešla, tak že jinou čárkou dole spojena jsou: (tak na I. 7 b ř. 554, viz dále poslední řádek druhého našeho snímku, kde ramena jsou zcela od lomuána).

Totéž platí o a, jež se jeví jako převrácené e. Zakrnělé klíčky možno dále pozorovati u a, a, e, e, b, a a b.

Naopak se u e klíčky prodlužují, tak že sahají shora často až dolů k čáře. U majuskulního písmena toho je prodloužení klíček význačnou vlastností, která se jeví teprv později i v minuskulním písmě. Jak uvidíme, někdy již i v naší památce.

O zvláštnostech jiných majuskulních písmen zmíníme se příležitostně, pokud toho třeba bude, u minuskuli.

Celkem můžeme říci, že se majuskule nevyrovnávají ani zde minuskulim co do okrouhlosti a zachovaly tedy, přihlíže-li ke kijevským listům, ještě původnější ráz blaholského písma vůbec. V ohledu tom se majuskule naše, jakož i jinak, valně neliší od majuskulí jiných starých památek, jako je ku př. Mar. Zogr.

Dokázavše dříve, že Glag. Cloz. psán byl na chrvatské půdě, budeme nyní pátrati, jeví-li se nějaké stopy toho již i v písmě. V novější době nalezly se totiž chrvatské památky z XII. století, jako na př. Videnické listy, vydané nejnověji prof. Jagićem pod nápisem: Glagolitica. Jsou zde i mnohokrát již jmenované kijevské listy obsaženy. Vychází i z nich na jevo, že se blaholice chrv. vyvíjela pozvolna a sice palaeograficky ještě zdolnouhvějí nežli svými jazykovými zvláštnostmi. Nemůžeme tedy arciť u tak staré památky, jako je náš Glag. Cloz., očekávati, že se zde chrvatská blaholice bude již zcela zřejmě obřázceti. Niemné můžeme již zde pozorovati však jakési první slabé stopy její. Písmo památky naší liší se již dosti od Zogr. a Assem., ano částečně i od Mar., ačkoliv všechny tyto památky jakož i Glag. Cloz. představují oblou blaholici. Není již u jednotlivých liter tak okrouhlé. S některými v naší památce můžeme písmena v Euch. sín. a v Psalt. sín. srovnávati (tak ku př. ѡ, ѧ, ѧ a ѧ). Tak bývají ku př. u litery ѧ obě klíčky přecasto spojeny kolmicí, jejížto konce někdy nad klíčkami dole i nahoře vyčnívají, ku př. ve slově **кко** (ř. 761, druhý snimek). Jen tu a tam ukazuje čárka ta jakous takous zaokrouhlenost. K této litéře druzí se ѧ, u kterého též často omen kolný tvar převládá, což v jiných památkách v takové míře se ani nevyskytuje. Jen ѧ v Mar. blíží se poněkud k našemu písmenu, za to je zde ѧ vždy okrouhlé. Rozumí se samo sebou, že takovému kolnému tvaru podléhají pak více méně všechny litery, jichžto tvary obsahují součástky uvedené, jako е, ѧ ѧ a ѧ. Dále třeba uvésti ѧ, u kterého na čáře mezi dvěma dolejšími klíčkami někdy rovné serifnutý trojúhelník sedí, mimo to i ѡ, jehož půle jsou někdy dost hranaté, aneb aspoň jedna z nich, kdežto druhá zachovává ještě starou zaokrouhlenost svou. Hranatá půle vypadá pak jako čtverec neb čtveroúhelník. Takové ѡ s prodlouženými půlemi, z nichž druhá je docela hranatá, nalzáme ku př. ve slově **сѡрѡтѡуѡ** v ř. 169 (viz snimek I ř. 9). A skutečně, můžeme připsátí, že od tohoto písmena k úplně hranatému chrvatskému není již daleko. Na snímcích Geitlerových a Jagićových v Cod. Mar. sotva můžeme takové písmeno nalézti, nemluvě o Zogr. a Assem. Jakás takás zvláštnost chrvatské blaholice se obráží nám tedy již zde, ovšem jen slabě, tak že se zdá, jakoby pozdější její zvláštnosti zde ještě jako v embryu držaly. Považme však, jak ostýchavě se prozrazuje ještě ve XII. stol. na Vid. listech.

Dotud o hranatosti písmen těchto; co se pak týče jiných jejich zvláštností, třeba ještě následující vytknouti.

Pro hlásku *i* máme zde troji písmeno: **Ѣ**, **Ѥ** a **Ѧ** (v transskripci *u*, *u* a *u*). Nejčastěji naskytá se z nich **Ѣ**, které všude nastoupiti může, hlavně však má své místo v mezisloví a v zásloví. Písmeno **Ѥ** (*u*) zaujalo své místo hlavně na začátku slov; *i* spojka **и** (*et*, *zsf*) píše se obyčejně tak. Písmeno **Ѧ** (*u*) bývá výjimkou na začátku slov a v mezisloví, nejčastěji se ovšem objevuje na konci slov, tak ku př. v inf. Mezi třemi písmeny vyskytá se nejřidčeji. Jsouli dvě **и** vedle sebe, piší se obyčejně **ии**, řidčeji naopak **и**. Z písmen těchto zaujímá **и** nejpršesnější své místo. Vysvítá to ku př. z následujícího přívornání. V infinitivu máme zde jen 4krát **и** na konci (II 95; II 129, 207, 725), avšak 53krát **и** (15, 16, 61, 63, 92, 93, 101, 110, 120, 128, 143, 144, 153; II 29; II 32; II 62; II 64; II 65; II 66; II 121; II 123; II 134; II 141; II 154, 164, 171, 188, 199, 201, 208, 223, 290, 295, 337, 457, 471, 476, 536, 579, 585, 588, 634, 644, 652, 680, 727, 747, 925, 927, 928, 933, 941, 955) a 57krát **и** (47, 48, 93, 99, 122, 124, 131, 152; II 1; II 28; II 46; II 100; II 112; II 146; II 153, 163, 165 [dvakrát], 172, 173, 180, 194, 200, 202, 203, 216, 224, 228, 264, 275, 277, 283, 287, 289, 294, 297, 317 [dvakrát], 345, 366, 394, 400, 404, 424, 442 [dvakrát], 474, 477, 486, 502, 523, 540, 545,

583, 672, 708, 926). Zde třeba ještě podotknouti, že pron. *u* (*eum*) pravidelně se píše *ι* (asi 15krát), jen třikrát *u* a dvakrát *ι*, kdežto spojka *u* (*et*), jak jsme se již zmínili, píše se obyčejně *ι*, zřídka *ι* (viz index).

Litera *κ* se píše pravidelně *κ*, jen výjimkou máme *ι* v těchto případech: *γκρχκ* II 62; *σκερκινκ* II 96; *εκακικα* II 130; *πακκ* 350; *κκ* 383; *δοβρκκ* 537; *κονκκ* 659; *πακκ* 896; jednou též *κκ*: *κκκ* 604.

Jako v jiných starších památkách, jeví se i zde někdy *οϕ* ještě tak, že obě součástky nejsou spojeny — ku př. ve slově *προοϕατι*, ř. 92, neb *ροζκτικου* tab. III, ř. 2). Kdežto však v jiných památkách máme u tohoto písmena zcela zřejmě dvě *ο*, je v našem rukopise druhá součástka jiná a sice má tonz podobu, jako je základní tvar jerů *o* a *a*. Obyčejně bývají obě součástky spojeny a to sice buď jen nahore, neb i dole tím, že dolejší klíčka k první součástce přiléhá, neb jest s ní zvláštní čárkou spojena. Tím nabyvá písmeno to následující podoby:

οο neb **οα**

Trochu podobný tvar nalézáme též v Euch. sin. na snímku Geitlerové. O blásece *u* pravi Miklosich (Vgl. Gramm. I², 166): «Was die Schreibung anlangt, so ist zu merken, dass nicht nur das cyrillische, sondern auch das glagolitische Alphabet das Zeichen dafür dem griech. *οο* nachgebildet hat, denn es besteht aus der Verbindung des *ο* mit dem dem griech. *ο* entsprechenden Buchstaben.» Tato druhá součástka nebyla původně *ο*, ať již i v kijevských listech se tak jeví. Avšak právě zde se nám zachovalo ještě písmeno, které nám původ druhé součástky též prozrazuje. Vidíme zde totiž trikrát, že obě klíčky u druhé součástky hlásky *οϕ* spojeny jsou, a sice ve slově *οϕκκκκκ* (u Jagiče tab. IV sl. levý, ř. 21), kde se *οϕ* takto jeví:

οοϕ

dále ve slově *οϕκκκκκ* (ř. 15) a *χοϕ* (tab. VII sl. pravý, ř. 11). Spojení toto není nahodilé, neboť se nevyskytá nikde jinde u lityry pro *ο*, ani u první součástky písmena pro *u*. Ukazuje nám dále, jakého původního znaménka zde hledatí máme. V majuskulích na druhém snímku nalézáme dvakrát *υ* (ve slově *κρρκκκααα* a v *υ*, ve slově *αυρκ* je již setřeno částečně). Má zde asi tuto podobu:

υ

V minuskulním písmě má skoro též tvar:

υ

Toto písmeno je se shora uvedeným z kijevských listů identické. Pozorně ještě spisob, jakým se slovo *αυρκ* ř. 755 (v týchž majuskulích) píše, a pak příklady, které Jagič v Cod. Mar. str. 422 uvádí a v nichž též místo *οϕ* pouze *υ* se píše. Jagič vykládá tam též *οϕ* jakožto *οϕ* a považuje uvedené případy za skrácený spisob psaní. Co se však jeho výkladu týče, že hlabolské písmeno *ο* jest obměnou řeckého zvláštního písmena pro *οο*, nesouhlasil bych s tím, poněvadž ohon u našeho písmena v pravo vězíci v dotčené řecké líteře nemá žádného prototypu a pfee je v nejstarší hlalolice nezbytný. Ornamentální přídavek to není. Jakmile klíčky u našeho písmena nabyly větších rozměrů (jako i u jiných liter vůbec), sevrkla se i jejich spojovací čárka na levé straně, až konečně i zmizela. Zakrnělá tato čárka zachovala se ještě trikrát v kij. listech. Tím se stalo, že druhá součástka nabyla podoby písmena pro *ο* a tak se psalo i *οϕ* jakožto *ο + ο*. Postup tento mohl se stejným způsobem dít i u liter pro *κ* a *κ*, čímž se stalo, že ku př. v naší památce základní tvar druhé součástky písmena pro *οϕ*, jakož i pro *κ* a *κ* je též: rovná se asi naší osmičce (8), jejíž vrchní klíčka bývá obyčejně rovně seříznuta, čímž se k trojúhelníku blíží. I v majuskulích se písmena tato shodují, co se základního tvaru týče. *U* nabylo zde této podoby:

υ

Jak vidíme, ehybi zde již levá spojovací čárka, za to připomíná nám ohon v pravo ještě zřejmě literu **o**. Čárku tuto nalezáme v Cloz. všude (i v minuskulích) a bývá někdy dosti dlouhá. Též v kijevských listech ji pravidelně vidíme, ač to obyčejně zde prodloužená čárka hořejší klíčky bývá, což jinde u **o** nebývá. Zeela zřejmě též v Zogr. Ohon ten udržel se, i když obě částky v jeden celek splynuly, v Assem. Mar. Psalt. sin. Ev. ochr. atd. Za to ehybi již na prvním Pražském zlomku; jen jednou se zde ještě udržel ve slově **ουρη** I B. ř. 22, kdež zároveň i obě součástky nesplynuly dolhromady; na druhém zlomku je všude. Tím, že v naší památee **ou** se nepíše jako dvě **o** (**o + o**), zachoval se zde ještě starší ráz písma.

Písmo, které Geitler uvádí z Euch. sin. na str. 144 («Die alb. und sl. Schr.»), blíží se více k našim minuskulim, nežli k oném v Zogr. Mar. a Assem. V této památee neukazuje se též **ou** jako dvě **o**.

Dle toho myslím, že písmena **o**, **o** a **o** a druhá součástka písmena **ou** jsou stejného původu, avšak nemůžeme dokázati, že by byla povstala z písmena **o**, jak Šafařík o třech prvních (Glag. Fragm. str. 49 a «Ueber den Ursprung» str. 11) a po něm Račič (Písmo slovjensko str. 116) myslil.

Písmo **o** píše se vždy s dvěma čárkami na příc, z nichž hořejší na pravo přesahuje, kdežto spodní bývá tak slabě tažena, že někdy jen s těži se ještě rozeznává, avšak je zde vždycky ještě zachována. (Jinak myslil Geitler l. c. str. 66.)

Písmo **u** (pro **o** ve zvolání) máme i zde.

Co se nosovek týče, máme zde pro **u** i pro **ou** zvláštní litery. Jak známo, hleděl Jagić dokázati, že tomu tak v hlabolstíně původně nebylo a že nejstarší nosovka z nich byla **oe**, která jak **u** tak i **ou** zastupovala. V druhé součástce všech nosovek předpokládal jednou první části přispůsobené hlabolsté **u** (**u**). Písmena v naší památee by tomu ovšem též nasvědčovala, neboť tu a tam bývá zde hořejší klíčka druhé součástky uzavřena, tedy jako u litery pro **u**. Na snímku prvním ř. 7 ve slově **срѣзана** má **ou** tuto podobu:

ve slově **срѣзана** ř. 9 a na 3. snímku ř. 11 ve slově **оу** jeví se nám **ou** jako

a na prvním snímku ve slově **оу** ř. 15 vidíme

Též na čtvrté stránce Innsbruckých listů (2. snímek u Geitlera ř. 11) je ve slově **оуѣ** (Cloz. II 128) **ou** s uzavřenou klíčkou.

V jiných památkách bývá druhá součástka nosovek tak psána, že klíčka zůstává docela otevřenou, tak že se součástka ta hlabolstému obrácenému **e** podobá.

Je-li tento tvar s uzavřenou klíčkou původní, měl by se též v kijevských listech a třeba i jinde ukazovati, avšak tomu tak není a proto třeba vyčkati, naleznou-li se ještě jiné, staré památky s takovým písmenem.

Součástky nosovek se v Glag. Cloz. též často nespojují, nejčastěji děje se tak u **u** (ku př. 1. snímek ř. 6 ve slově **сѣхитѣавѣ**, ř. 7 ve slově **олаѣ**). V kijevských listech se **ou** nikdy v součástky nerozděluje, což o **u** a **ou** neplatí. Snad tím, že se ho pro **u** i **ou** užívalo, nabylo písmeno to větší samostatnosti. Sledáváme tak i v Psalt. sin. Písmo pro **ou** má v Cloz. zvláštní tvar; v majuskulích jeví se jakožto

a v minuskulích celkem dosti podobně

První součástka nemá nahoře trojúhelníku (jako v Zogr. Mar. a větším dílem i v Assem.), nýbrž ellipse podobný tvar. Na prvním Pražském zlomku bývá tato ellipsa nahoře rovně seřiznuta, v kijevských listech zase dole (jako často i v Psalt. sin.), což se ostatně tu a tam i v Cloz. vyskytá.

U litery

je velice nápadný daleko dolu táhnoucí se ohon. Hned na první pohled se poznává písmeno to na snímcích po této zvláštnosti.

U souhlásek můžeme jen některé zvláštnosti vytknouti, poněvadž se celkem s jinými památkami dosti shodují. Na jednu zvláštnost však třeba hned zde z předu upozorniti, poněvadž ji Kopitar, jak patrně, přehledl. Naš rukopis má totiž pro souhlásku z dvě zvláštní, pokud jen k naší památce přiblížíme, na sobě docela nezávislá písmena. Co je však nejvíce nápadné: přepisovač náš nepsával jich střídavě neb libovolně, nýbrž jedno ustupuje, jak uvidíme, druhému, až úplně zaniká. Ze zjev ten Kopitaru ušel, je tím podivnější, že on sám ve své mluvnici přidané ku Glag. Cloz. na stránce 50 při z uvádí, že máme pro ně ve starých památkách dvě litery: «z bino exemplo».

Až k řádce 171 máme všude jen

(tedy jako písmeno pro z , jen že toto má i na levé straně klíčku: $\#$; v této podobě se též v Cloz. výhradně jeví). Uvedené písmeno je též v Cloz. II a žádné jiné. Geitler Tridentského rukopisu nikdy neviděl, jinak by nemohl tvrditi, že se naše písmeno vyskytá někdy v Cloz. vedle jiných znešvařených tvarů («neben anderen sehr verzerrten Formen» Die alb. u. sl. Schr. str. 127).

Na řádce 171 nalézáme ponejprv nové písmeno ve slově azk ; má tuto podobu:

(viz první snímek ř. 11).

V řádce 14 máme ještě staré písmeno, v dole trochu širší nežli nahoře, jak to často bývá. V ř. 15 (na snímku) vyskytuje se opět nové z ve slově nerkazazk a má tuto podobu:

Po té následuje 7 starých písmen a v ř. 30 máme již opět nové z a sice zase zvláštním způsobem ve slově azk :

Z toho jde na jevo, že přepisovač neměl zručnosti ve psaní tohoto písmena, že mu spůsobovalo obtíže a že se mu jakž takž teprv po třetí povedlo. Třetí písmeno připomíná nám totiž z, jak je ku př. v Zogr. nalézáme, a v této podobě bylo bezpochyby též v jeho předloze.

Zde tedy již nastal zápas mezi starým a novým písmenem; staré však se nerado vzdává, neboť se vyskytuje potom ještě výhradně až do ř. 299, kde se opět objevuje nové z. Odtud pak toto zvítězilo úplně, neboť staré se již jen ve slově zakazk ř. 401 zachovalo. Více se však nenkazuje nikde. Abych zápas tento znázornil, zvolil jsem v transskripci pro obě z zvláštní písmena. Poněvadž pak našemu přepisovači nové písmeno běžně nebylo, modifikoval je neustále, až konečně se dodělal tvaru, který na obou druhých snímcích vidíme:

Základní tvar je tedy podélný a stojí šikmo (na levo), šírka jeho se mění, čímž se zdá, jakoby se tvar ten vůbec měnil potaž. Kopitar volil též na své tabulce tři písmena pro z,

ale o prvním se nikde nezmiňuje. První jeho písmeno připomíná nám z na ř. 190 (1. snímek ř. 30). Geitler mluví zase jen o prvním jakožto obyčejném písmeně v Cloz.

Již Šafařík odvozoval hlaholské písmeno pro z od řeckého θ (theta), přihlížeje mimo zevnější podobnost též k pozdější výslovnosti řeckého θ . Výklad ten se nřal; avšak při tolika různých písmen pro z, jež ve starých památkách nalézáme, záleží nám ovšem na tom, jak bychom se dopátrali původního tvaru. Mimo to třeba přihlížeti ku písmenům pro z i v ostatních památkách, aby se seznalo, jak se mají k nim právě nvedená z Glag. Cloz. Byl tedy původní tvar též okrouhlý, jako jeho řecký prototyp, neb snad hned ze začátku hranatý? Některé okolnosti nasvědčují tomu, že byl hranatý. Hranatý je především v kijevských listech:

hranatý je i v Zogr.:

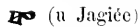

ač zde máme okrouhlé písmo, ano i v Assem., jenž, co se okrouhlostí týče, nejkrajnější meze nám představuje, ndrůžuje se ještě spíše hranatě z:

S jakousi pravděpodobností můžeme tedy předpokládati, že původní tvar byl hranatý a více kólmý neb troelm na pravo nakloněn, jak jej v kijevských listech vidíme. K němu se blíží i první z v Cloz. značn. Třeba zde též na mysli mítí, že v původní hlaholici neprorazil všude ráz zaokrouhlenosti, třeba zde připomenouti jen α , β , ϵ , Δ a ω (toto zvláště zasluhuje povšimnutí, je-li, jak Taylor mřnil, obdobou řeckého ω , jež se psalo též ω).

Co se pak dále dotýče písmena pro z, máme v Cod. Mar.:

na snímku u Geitlera je trochu nakloněno v pravo:

v první části Psalt. řin.:

v druhé:

v Euch. řin.:

v Ev. oehr.:

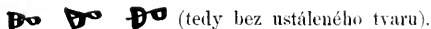
v Zogr. *b* (pozdějši vložka):

na prvním Pražském zl.:

na druhém:

Takové z, jehož základní tvar je kosočtverec (neb kosodělník) na spodním rohu stojici, přichází jen, jak jsme viděli, v Zogr. a z něho povstalo i nové písmo v Cloz., což hlavně z jeho tvaru v ř. 30 na prvním snímku na jevo jde. Tedy i tento palaeografický moment vede nás tam, kam jsme již i z jiných důvodů dospěli — totiž do Bullarska. Dále třeba podotknouti, že první písmeno pro z v Cloz. má svou obdobu i v Psalt. řin. v Ev. oehr. v Zogr. *b* a řástečně i na druhém Pražském zlomku; z něho se též pozdějši z chrvatské hlaholice vyvinulo. Tyto památky jeví i jinak s chrvatskou hlaholici jakousi spojitost (v prvních dvou ku př. T, které jsme i v chrvatském nřpisu viděli).

Konečně upozorňujeme zde ještě na písmeno Vidských listů. Zde má více okrouhlou (elipsoidní) podobu:

(ku př. A a ř. 2; B a ř. 5 atd.), částečně se shoduje s prvním z v Cloz., majíc tento tvar:

(ku př. ve slově **запокрѣху** A b ř. 16); první tvar vznikl vlivem litery **а**.

S chrvatským hlavním typem nesrovnává se z. jež na první stránce kijevských listů nalézáme (a sice škrát), ač se dle všeho podobá pravdě, že je to chrvatská hlaholice z XI. stol. Tak soudil aspoň Jagić. Písmeno pro z má tam tento tvar:

Blíží se tedy spíše k písmenu v Zogr. a k novému z v Cloz. Chrvatskou hlaholicí nám jen tím připomíná, že se příčná čárka klíček zakončená táhne skoro docela vodorovně, kdežto v Zogr. se zdvihá v oblouku do výše. V abec. bulg. se kloní již docela dolů. Písmeno pro t má na této první stránce kijevských listů půle dosti hranaté, a však a **а** je okrouhlé.

Pro **а** máme v Cloz. různá písmena, ale společným základem všech je tento tvar:

hořejší klíčka může býti, jak jsme již podotkli, hranatá. Podobně i v Psalt. sin., řídicí v Euch. sin.

U **а** (**aw**) chybí kolná spojovací čárka mezi hořejším a dolejším párem klíček. V kijevských listech bývá, často však jde v nich spojnice tato od dolejší levé klíčky k hornímu páru a do této vblíhá čárka od pravé dolejší klíčky. V Cloz. setkávají se od dolejších klíček vybilající čárky v spojnici hořejší, tak že zde má **aw** tento tvar:

Podobně i v Zogr. Assem. a v Mar.

Často se vůbec nesetkávají a **aw** tudíž takto vypadá:

ku př. ve slově **запирѣху** na 1. snímku ř. 6. Podobně vypadá **aw** v abec. bulg., mimo to přecho v Euch. sin. a v Psalt. sin. (viz ku př. snímek u Geitlera ř. 3), což třeba zde vytknouti.

Na **а** v naší památce upozornil již Geitler («Die alb. u. sl. Sehr.» str. 107). Vidíme je ku př. zcela zřejmě ve slově **запирѣху** . . . na 1. snímku ř. 16, ř. 4 ve slově **ка** atd. Totéž **к** má i Mihanovičův zlomek, Zogr. b a jiné památky. Původní písmeno, pro **к** vyskytá se nám bez pochyby v kijevských listech neb v Zogr. Tamto má tuto podobu **к**, zde **к**. Tento více na levo nakloněný tvar považují proto za původnější, poněvadž se též domnívám, že i toto písmeno vzniklo z řeckého theta (θ), a bylo tedy třeba hned z předu takovou podobu mu dáti, aby záměna se z vyloučena byla. Podobné představování vidáme v hlaholské abecedě i jinde, jde-li o to, aby se rozlišovala písmena, která by se snad jiným podobati mohla. (ku př. hlah. **ь** vzniklé z řeckého ρ). V naší památce jest poloha písmena toho táz jako u z: obě bývají spíše trochu na pravo nakloněna. Podobné písmeno pro **к** máme i v Mar.

V kijevských listech nalézáme však jen jednou ještě i jiné písmeno, které má tento tvar:

(tab. III sl. levý ř. 16 ve slově **нрѣху**). Totéž písmeno máme na Pražském zlomku H A 8 (15 a 1 jen stopy). Jak viděti, jest to řecké kursivní *f*. jež shledáváme ku př. na příloze

Šafarikové v «Ueber den Ursprung u. H. des Glag.» — která, mimochodem řečeno, je i nyní ještě velmi poučná — ve slově *ѣзѣвъ* v předposledním řádku řeck. textu. Má zde tento tvar:

ϕ

Jindy bývá i u řeckého ϕ horní klička na levo obrácena. Jinak vidíme, že se žádná změna nestala. Že bychom již v původní hlaholici byli měli dvě rozdílná písmena pro ϕ, těžko připustiti. Rozdíl mezi majuskulemi a minuskulemi původně nebylo, ano nemůžeme se ani v kijevských listech dopátrati makavějších růzností u jiných liter v tomto ohledu. Nač tedy dvě ϕ a k tomu ještě jedno patrně hlaholské (přispůsobené z cizího tvaru) a druhé řecké? Zdá se spíše, že původně bylo jen jedno v hlaholici, poněvadž se však pouze v cizích slovech vyskytovalo, nebylo tak běžné a proto se mohlo snadno vedle něho zmociti čisté řecké písmeno. Snad tomu i sama cyrillice napomáhala. Že je i v kijevských listech, nevadí, neboť těžko si mysliti, že by bývaly krajiny v někdejší velkomoravské říši, pokud se v nich slovanské bohoslužby ještě udržely neb staroslovanské písemnictví dále pěstovalo, zůstaly beze všeho spojení s jihem (s Bulharskem). Že Pražské zlomky s jihem souvisí, připustiti se musí. Tak bychom si vysvětlili, jak se písmeno to dostalo i do severních krajin. V Assem. má již naše písmeno zjednodušený tvar:

ϕ

jak se objevuje později i v chrvatské hlaholici.

Obě součástky hlaholského ϕ jsou v minuskulích Cloz. vždy bez spojení, jen v majuskulích máme as tři příklady, v nichž součástky tyto spojeny jsou. Dolejší čárka, která v chrvatské hlaholici vždy víc a více zanikala, až najednou zmizela, je zde ještě všude zachována.

V zachovaném rukopise máme jen tři ligatury a sice *ма* ve slově *зѣмаѣ* ř. 683; *вѣзмаѣ* *цѣ* ř. 757; *маѣцѣ* ř. 759; ligatura tato má zde onu podobu, v jaké se i v jiných památkách vyskytá a proto netřeba ji zde vypodobniti.

Dále *но*; zřejmě ji vidíme v zkratkě *аполау* ř. 111, v jiných případech se jen s těží v tomto slově rozeznává, tak ku př. v ř. 91. V jiných slovech se nevyskytá.

Konečně *жи* ve slově *вѣжица* (sic) ř. 811 a *вѣжѣ* ř. 519 (Kopitar zde četl *вѣжѣ!*). Ligatura v těchto dvou případech není docela stejná.

Z toho vidíme, jak se zde ještě zřídka ligatury ukazují; zcela jinak je tomu v pozdějších chrvatských památkách. Již i Vídeňské listy z XII. stol. mají jich plno.

Vynechala-li se někde v mezisloví polohláska, naznačuje se znaménkem nad slovem. Toto připomíná nám řecký spiritus asper, je však více ležaté a tečka jeho nabývá často takového rozměru, že se od ní vybihající čárka trafí. Příklady: *вѣзаконѣжѣ* 682; *аѣно* 759.

Nad cizími slovy bývá též toto znaménko, někdy i druhé, které nám zkratky obyčejně naznačuje a o kterém se ještě zmíníme; v případech těchto nemají bezpochyby žádného zvláštního významu, ku př. *сѣмѣнѣ* 910. Někdy se však zdá, že naznačují měkkost souhlásek, jako ve slovech: *тоѣнѣ* 233; *о ѣнѣ* 234; *вѣнѣ* 420. Může se však vůbec říci, že Glag. Cloz. má poměrně málo nadřádkových znamének a že se tím liší od jiných starých památek, které mnohdy takových znamének až nazbyt znešvařeuý jsou.

Zkratky se za to vyskytují v naší památce velmi často, obyčejně jsou to však takové, jaké nalézáme i v jiných památkách. Kde by snad obtíže působovaly, bývají dole v poznámce rozvedeny; v indexu se tak stalo se všemi. Zkratky opatřeny jsou nad slovem čárkou, která se obyčejně počíná háčkem. Titla tato — tak se zove čárka ona — chybí někdy nad zkratkou, někdy bývá i nad slovem, jež se úplně vypsal. Poněvadž to bývá mnohdy důležitou známkou, jakých zkratk v některé památce se užívá, následují tu všecky zkratky v abecedním pořádku, které v Cloz. máme:

- дѣлауѣ 266; 467 . . . дѣлауѣскѣиѣ 558
дѣлауѣ 91; дѣлауѣ 111; дѣла 138 . . .
дѣлауѣлауѣ 266; дѣлауѣлауѣ 469
дѣлауѣ 39 (bis); 46; дѣлауѣ 57
дѣлауѣиѣ 36 (дѣлауѣлауѣиѣ dle ř. 33)
дѣла 3; дѣ 13, 32, 33, 36 . . . дѣ 39, 57 . . . дѣ 121 . . . дѣ 135
дѣлауѣ 19; дѣлауѣлауѣ 28; дѣлауѣлауѣ 28; дѣлауѣ 147
дѣ 24, 66, 83 . . . дѣ 62, 117; дѣ 80 . . .
дѣ II 73; II 155, 423, 425, 503, 504, 507
дѣ 751
дѣ 9, 56; дѣла 16; дѣла 18; дѣла 38; дѣла 50; дѣла 83
дѣ (= дѣлауѣ) 204
дѣ II 96
дѣ 30, 685; дѣ 51; II 21; II 59, 732; дѣ 56, 160; дѣ 57, 138; II 3; дѣ II 18; дѣ 7;
дѣ II 1; дѣ 39, 46, 50; дѣ 183; дѣ 348; 361; дѣ 434
дѣла 20, 349; дѣ (= дѣлауѣ) 38, 54; дѣла 49
дѣла 13; дѣлауѣ 50; дѣлауѣлауѣ 52; дѣлауѣ II 38
дѣла II 89; II 128; дѣла II 98, 452; дѣла II 137
дѣлауѣ 87; дѣлауѣлауѣ 28; дѣлауѣлауѣ 45
дѣлауѣ II 44; дѣлауѣлауѣ 178, 241
дѣлауѣ 902
дѣла 13; дѣлауѣ 156
дѣлауѣ 127; дѣлауѣ II 33; дѣла II 59; дѣ II 73, 377; дѣла II 75 . . . дѣла 191; дѣ 863
дѣлауѣ 83
дѣлауѣ (дѣлауѣлауѣ) 702
дѣла 556; дѣла 702; дѣла 808; дѣлауѣ II 50, 562; дѣлауѣ 666
дѣлауѣ (дѣлауѣлауѣ) 12
дѣ 2, 138; дѣ 83; дѣла 87; дѣлауѣ 92
дѣлауѣ (дѣлауѣлауѣ) 12
дѣла 87; дѣла 90; дѣла 98; дѣла 101; дѣла 102; дѣлауѣ 114
дѣла 552
дѣлауѣ 35
дѣла (дѣлауѣ) 56; дѣлауѣлауѣ 108; дѣлауѣ 484, 539 . . . дѣлауѣ 615
дѣлауѣ 38, 54; дѣла 185, 109; дѣлауѣ 97; дѣла 263, 312
дѣла 32; дѣлауѣ 91; дѣла 233; дѣла 263 . . . дѣла 389; дѣла 415; дѣлауѣ 830
дѣлауѣ 121; дѣлауѣлауѣ II 55; дѣлауѣ 341
дѣла 40; дѣлауѣ 50; дѣлауѣ 51; дѣлауѣ 156; дѣла 686
дѣлауѣ 117; II 50; дѣлауѣлауѣ 662; дѣлауѣлауѣ 666
дѣла 79, 133; дѣлауѣлауѣ II 67; дѣлауѣлауѣ II 69; дѣла 414; дѣлауѣ 263, 283; дѣлауѣ 424;
дѣла 517.

U každé skoro zkratky ndává se zde jen několik příkladů, poněvadž v indexu jsou všechny zaneseny.

Jen zřídka se slova z této skupiny úplně vypisují; sem náleží hlavně дѣлауѣ.

Interpunkce provedena je jako i vůbec v jiných hlaholských památkách dle způsobu běžného v řeckých rukopisech tehdejšího věku. Zastupujeť v našem rukopise jedno znaménko — tečka — trochu vyše nad linkou stojící, všechny různé odstiny naší moderní interpunkce. Často bývá ošsem znaménko to kladeno, kde není a naopak je zase jindy vynecháno. Na konci homilii a nápisu je dvoutečka neb jiné znaménko (viz druhý snímek). V kijevských

listech bývá tečka, řídějí dvoutečka v textu, po nápisích a jednotlivých odstavcích tři tečky :, ano i pět puntíků ::

V Zogr., v Mar. a v Assem. je též pravidelně puntík, vedle toho však — zvláště na konci věty neb verše — i jiná znaménka, hlavně taková, jaká jsou i v kijevských listech. Zvláštní znaménka má v tomto případě Psalt. sin. (viz u Geitlera «Die alb. u. slav. Schr.» str. 151). V tomto vydání Glag. Cloz. zavedli jsme interpunkci dle smyslu.

Dále třeba vytknouti, že nikde v celém rukopisu nevidíme ani nejmenší stopy žádné barvy; všecko bylo psáno inkoustem, který je nyní nahnědlý. Tu a tam již dosti vybledl a zdá se, že navlhnutím snadno pouští. S rukopisem vůbec třeba velmi pozorně zacházeti. Na několika místech zachoval inkoust svou tmavou barvu, hlavně tam, kde tvoří větší vrstvu na pergamentu; v několika slověch se však zdá, jakoby bylo písmo i obnoveno. V poznámkách jsou případy ty vytčeny.

Ornamentální iniciálky byly vždy tam provedeny, kde se homilie počíná (v zachovaném rukopisu tedy třikrát) a sice zde máme χ , κ a ψ . Na shodu iniciálky κ (v ř. 556), kterou Kopitar ve svém vydání též reprodukoval (mám i fotogr. snímek listu toho), s touže iniciálkou ve Vídeňských listech (B a ř. 9—10) upozornil již Jagić (Glagolitica ř. 43). Shodnost tato jeví se hlavně v tom, že ornamentální okrasy jsou u obou třicípé a každý cíp má zase zaokrouhlené výkrojky. Konec horního cípu je u obou nahoru stočen. Kdežto však v Cloz. tyto tři cípy skoro stejně dlouhé jsou, přesahují na Vídeňských listech horější cíp ostatní dva; vypadá tudíž jedna půle vždy jako praporeček.

Mimotextové, na okrajích umístěné ornamentální okrasy máme zde dvakrát a sice je to vždy též výkres, mající jakousi vzdálenější podobu zvonce (viz druhý snímek dole na kraji v pravo; mimo to je též výkres na listech Innsbruckých při začátku homilie). Na začátku druhé homilie (na listu VII b) naproti tomu je jen zcela jednoduchý výkres, jenž se skládá z černé tečky, od kteréž v malé vzdálenosti čtyři čárky paprskovitě vyběhají, a mezi nimi jsou čtyři další tečky, tak že vše vypadá jako hvězda.

Nijaké stopy cyrillského písma nelze v našem rukopisu spatřiti; byl tedy vždy jen v krajinách, kde hlaholice výhradně panovala. Ze rukopisu dosti upotřebováno bylo v dřívějších dobách, sledy toho vidíme ještě na něm. Tu a tam je písmo tak setřeno, že nelze již jednotlivých písmen vůbec rozeznati, aneb jen stěží. Hlavně jsou to vždy první a poslední stránky jednotlivých složek. Zdá se též, že některá písmena byla teprv v novější době setřena, neboť Kopitar ještě u nich neuvádí, že nelze jich rozeznati. U jiných zase chybně četl, kde ještě nyní můžeme rozeznávat, co v rukopisu je (ku př. соуѡежакаы ř. 40 Kop. chybně: соуѡежаваи). Když mi rukopis předložen byl, nebyly listy jeho dle obsahu srovnány, ani dle vložek.

Kazy pergamentu, kdekoliv se nalézají, a rasury, jež jsou celkem velkou vzácností v našem rukopisu (viz ř. 279—280, 300, 357, 380), uvádějí se v poznámkách k textu. Tam jsou též i jiné zvláštnosti vytčeny, které jsou spíše nahodilé. Zde jen to můžeme vytknouti, že přepisovač často napsal neb chtěl psáti písmeno, které teprv následovalo, jak se to často při rychlém psaní stává. Z toho můžeme souditi, že měl již ve psaní hlaholského písma velkou zrůmost.

O pozdější chorvatsky psané opravě, již na třetím snímku viděti můžeme, zmínil jsem se již nahoře (str. 7).

Text podán zde v cyrillské transkripci, poněvadž hlaholice při čtení každého, třeba dosti v ní již zběhlý byl, unavuje a to zvláště proto, že v hlaholském tisku převládají jen samé klíčky, mezi nimiž vše ostatní se trati. Rukopisy hlaholské starší doby tak nevypadají a dokud nebude hlaholský tisk dle starších rukopisů zase zreformován, nebude radno, v hlaholici památky vydávati.

Pod slovanským textem je též příslušná část řeckého originalu na téže stránce a sice je k první homilii text vzat z rkp. theol. CXXIII vídeňské dvorní knihovny. V rkp. tom je homilie

na l. 82a—85a (naše část počíná na l. 83a řád. 21). Text tento srovnává se nejvíce se slovanským. Mimo to je ještě v rkp. theol. CCLXIII l. 95—103 (vl. l. 99b ř. 6) a v rkp. hist. LXII l. 128b—133b (vl. l. 130b ř. 15), ovšem již v odehlýném trochu znění, což též o textu tištěném platí. Druhá homilie je dle Migne-a (Patrologia graeca sv. 49 sl. 381—392) podána, poněvadž jsem ji nemohl naléztí v žádném rkp. vídeňském v podobnějším znění. Známo je, že se jímá homilie, jejížto začátek zní 'Ὁλέγα ἐνέζησθι σήμερον (u Migne-a sv. 49 sl. 373—382), velmi srovnává s uvedenou a nalézá se často v rkp. dvorní knihovny (ku př. theol. XII b 50—56; LXIV l. 8—18; CCXLVII l. 297—306 atd.), než na této slovanský text nespočívá.

Třetí je dle rkp. theol. CXXIII l. 113 b—116a, poněvadž se i zde v jednotlivostech více blíží k našemu textu (srovn. ku př. ΟΥΚΡΑΔΗΝΚ ΒΥΣΤΚ v ř. 696 a v řeckém rkp. též ἐνλάρη). Ku čtvrté homilii našel jsem konečně text řecký, který se skoro docela srovnává s naším slov. a sice v pergamenovém rkp. theol. č. V. na l. 237a sl. 2—247b. Lze to viděti hned na začátku homilie, který se liší v obyčejných tištěných textech od našeho. Podobný je i v rkp. theol. CXXIII l. 116—124 a v rkp. hist. LXII l. 149b—162a. Je-li něco v řeckém rkp. vynecháno, doplňuje se to z jiných neb i z tištěného textu a naznačuje se takto []; co nebylo přeloženo, dal jsem někdy do obyčejných závorek ().

Transskripecce sama zakládá se zde na pravidlech, k nimž při vydání Cod. Zogr. a Mar. přihlíženo bylo, a třeba ji zde v následující abecedě vysvětliti:

α	β	γ	δ	ε	ς	ζ	η	θ	ι	¹	Ϡ	τ	ς	ω	ϕ	α	σ	ρ	σ	φ	β	ρ	ϖ	ϗ	Ϙ	ϙ	ϛ	Ϝ	ϟ	Ϡ	ϡ	Ϣ	ϣ	Ϥ	
а	б	в	г	д	е	ж	з	и	й		Ѡ	ѡ	Ѣ	Ѥ	ѥ	Ѧ	ѧ	Ѩ	ѩ	Ѫ	ѫ	Ѭ	ѭ	Ѯ	ѯ	Ѱ	ѱ	Ѳ	ѳ	Ѵ	ѵ	Ѷ	ѷ	Ѹ	ѹ
											Ϣ	ϣ	Ϥ	ϥ	Ϧ	ϧ	Ϩ	ϩ	Ϫ	ϫ	Ϭ	ϭ	Ϯ	ϯ	ϰ	ϱ	ϲ	ϳ	ϴ	ϵ	϶	Ϸ	ϸ	Ϲ	Ϻ
											Ϣ	ϣ	Ϥ	ϥ	Ϧ	ϧ	Ϩ	ϩ	Ϫ	ϫ	Ϭ	ϭ	Ϯ	ϯ	ϰ	ϱ	ϲ	ϳ	ϴ	ϵ	϶	Ϸ	ϸ	Ϲ	Ϻ

Z praktických příčin ponecháno zde označení řádků, jak je Kopitar zavědl, poněvadž se dle něho jinde uvedené výrazy a citáty vůbec i v tomto vydání pak snadno naléztí mohou. I Innsbrucké listy byly takto označeny a tam vřaděny, kamž i náležejí.

Citáty z Písma sv.

<i>Mat.</i>	
3. 15	ř. 274—275
5. 9	ř. 514—515
5. 10	II ř. 48—50
5. 23—24	ř. 496—501
5. 32	ř. 129—132
5. 39	II ř. 109—111
8. 20	ř. 263—264
dle 10. 8	II ř. 117—120
10. 9	II ř. 105—106
10. 37	ř. 87—88
19. 6	ř. 132—133
21. 9	ř. 39, 54
25. 21	II ř. 19—21
26. 14—15 (15 neúplně)	II ř. 92—95
26. 15 (neúplně)	II ř. 100—101
	26. 15 (neúplně) II ř. 111—112, 113
	> > > II ř. 123—124
	> > > II ř. 145—147
	> > > ř. 171—172
	> > > ř. 215—216
	> > > (úplně) ř. 228—230
	26. 16 ř. 244—245
	26. 17 ř. 245—247, 257—
	258, 260—261, 268, 280—281, 321—
	322, 331—332
	26. 26 ř. 377—379
	26. 27—28 ř. 381—383
	27. 4 ř. 212, 214
	27. 57—58 (též Mar. 15. 43) ř. 921—924, 950
	<i>Luk.</i>
	23. 42 ř. 662, 666, 689

¹ První písmeno pro z na str. 30 uvedené.

² V úvodu někdy i s.

Jan.
7. 50 (srovn. též 19. 39) . . ř. 952
18. 4 ř. 162
18. 6 ř. 178—179
19—39 (srovn. 7. 15) ř. 952

Acta ap.
7. 51 ř. 370
17. 31 ř. 643—647

Pavel.
ad Rom. 8. 35 . . . II ř. 11
ad Gal. 4. 4—5 . . ř. 284—286
ad Eph. 4. 29 . . . II ř. 83—84
» » 4. 31 . . . II ř. 84—87
» » 5. 3 . . . ř. 112—114
» » 5. 5 . . . ř. 116—118

ad Eph. 5. 6 . . . ř. 114—116 a 118—119
I ad Thess. 2. 14—16 . II ř. 54—63
I ad Tim. 6. 10 . . II ř. 142—144
Žalmy.
8. 3 ř. 21
117. 25 ř. 56
136. 1—2, 3—4 . . ř. 350—353, 358—361

Jiné citáty ze st. Zákona.

Gen. 1. 28 ř. 421
Exod. 12. 27 . . . ř. 311
» 23. 1 ř. 70
» 32. 1 ř. 302
Is. 29. 22 ř. 9
Malach. 2. 15 . . . ř. 134.

Citáty v Cloz. 129—133 (Mat. 5. 32 a 19. 6) jdou též bezprostředně po sobě ve Vita S. Cyrilli cap. XV (Fontes rer. boh. I str. 31. 1—7), co pak v Cloz. následuje ř. 135—137 (Malach. 2. 13—16), je tamto před uvedenými citáty (na str. 30).

Podobné a stejné texty v jiných památkách.

Tři z našich homilií se stejným textem nalézáme též v homiliích Mihanovičových, starosrbském to rukopisu z XIII. stol. (nyní majetkem jihoslovanské akademie v Záhřebě) a sice je to 2. 3. a 4. a část první naší homilie máme na proužku jednom jmenovaného rukopisu. Tato nalézá se též v moskovsko-nspenském sborníku (z XII. stol.). V Supr. je podobný text k začátku naší první a k druhlé, za to pak stejný text k naší čtvrté neúplně. Vše si můžeme tedy tímto způsobem znázorniti:

I. *Ἐκ θαυμάτων εἰς θαύματα* Cloz. I 1—60; (II 1—24); též text od ř. 43—59 na proužku Hom. Mih. 54 b a v moskovsko-nspenském sborníku; podobný text v Supr. str. 239. 17—240. 28.

II. *Ἐβουλέμην ἀγαπήτοι* Cloz. II 24—157, Cloz. I 160—553; též text v Hom. Mih. I. 3 b; podobný text v Supr. 306. 26—317. 16.

III. *Μέγα μὲν οὐρανὸς δημιουργήμα* Cloz. 554—751; též text v Hom. Mih. I. 21 b.

IV. *Τί τούτοι; σήμερον σιγὴ πολλή* Cloz. 752—956; též text v Hom. Mih. I. 43 a, mimo to též text v Supr. 337—342. 16.

Text v Supr. 239. 17—240. 28 blíží se sice v mnohém ohledu k našemu v Cloz., nicméně jest to přece původně zcela jiný překlad nežli v Cloz.: jest to vůbec překlad i jiného ač podobného řeckého originalu. Že to není též překlad, jde již z následujícího na jevo: V Cloz. čteme ř. 1: **COYΓOITE BΛAΦAKT̄B̄**, ř. ale *διπλασιάζετε τὴν χάριν*; překladatel četl tedy zde *χάριν m. χάριν*. V Supr. 239. 17 správně: **ΟΥCOYΓOYBITE PΛAOCTK̄**. V Cloz. 6: **ΛΗC̄TK̄ ECTE ΛOYC̄KHC̄ MΛAΔKHC̄HC̄**, ř. *μάτην διαφέρεσθε πρὸς τὴν νήπιον*, v Supr. správně 239. 22: **ΚΕCΘYMA ΓHC̄ΚΡΑΙΕΤΕ CΑ ΝΑ ΜΛΑΔHC̄HC̄HC̄**. Opravený ze společného pramene pocházející text to v Supr. není, neboť od str. 240 je vůbec zcela jiný.

Že i text v Supr. na str. 306. 26—317. 11 nepochází z téhož překladu jako náš v Cloz., netřeba zde dále dokazovati; vysvětliti lo již i z poznámek k tomuto textu. Vidíme, jak se značně liší jazyk v Supr. hlavně po lexikální stránce od Cloz.; náležít již pozdější době (**ΖΑCΘYHC̄HC̄** 307. 8; **Δ̄ΚΑΚΑ** as 20krát místo **ΡΑΔΥ** a pod.). Přepisovači se tyto zvláštnosti připisovati ne-

mohou, neboť bychom si jinak nemohli vysvětliti, proč ku př. v části na str. 337—357 v Supr. ponechal právě starší výrazy. Ostatně byl zde též částečně jiný řecký text přeložen nežli v Cloz.

Za to je homilie v Supr. 337—357 stejná s textem v Cloz. 752—956, s nímž se skoro docela shoduje, někdy i v malíčkostech. Tak máme v Cloz. 921 **ΠΕΡΑΥΤΩ ΖΗ ΚΥΚΛΩΝ** (ἐπίσης γενεαμένων), Supr. na příslušném místě 341, 20 též **ΠΕΡΑΥΤΩ ΚΥΚΛΩΝ**, ve dvou jiných případech (v Cloz. 935 a 948) mají však oba texty **ΠΕΡΑΥΤΩ ΚΥΚΛΩΝ**; stejně užívají slova **ΖΩΩΝ** a **ΖΩΟΤΩ** (srovň. též «Altslov. Stud.» str. 2) ad.

Poněvadž překlad dvou prvních homilií v Supr. z pozdější doby poohází nežli v Cloz., třeba vytknouti některé grammatické a lexikální rozdíly:

Supr.	Cloz.
239, 21 ΟΥΝΩ ΕΙ	4 ΟΥΝΩ ΒΑΝΩ
239, 26 ΛΙΝΑ ΕΙ	10 ΛΙΝΑ (τὸ πρόσωπον)
239, 27 ΦΑΔΑ ΕΙ	11 ΦΑΔΑ ΟΥΧ
240, 21 ΚΑΚ ΣΦΟΥΧ ΕΙ	41 ΚΑΚ ΣΦΟΥΧ (ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ)
307, 2 ΟΥΜΑ ΕΙ	II 100 ΟΥΜΑΚ ΕΙ
309, 27 ΣΦΟΙΕΩ ΠΕΜΟΥ (αὐτοῦ)	209 ΣΦΟΙΩ
311, 15 ΣΦΟΙΕΩ ΕΙ (αὐτοῦ)	284 ΣΦΟΙΩ
314, 16 ΕΙ ΛΗ ΒΕΣΤ ΚΑΚΤ (nápadně!)	419 ΕΙ ΕΣΤ Τ ΚΑΟ ΛΕ
316, 11 ΔΑΡΚ ΕΙ	496 ΔΑΡΚ ΤΩ

Z toho jde na jevo, že toto řešení, jež Miklosich ve své «Vgl. Gramm.» IV, str. 105—107 probírá, bylo jen v jistých památkách oblíbeno. Jedenkrát máme již i v Cloz. ř. 77: **ΚΑΚ** **ΣΦΟΙΩ** **ΛΑΚ** **ΛΕΔΙ** (**ΠΟΥΤΗ**-**ΛΑΚ** 124 je nejisté). V Supr. se často vyskytá. Velmi poučný příklad máme též v Assen. Luk. 23, 42: **ΕΓΔΑ** **ΠΡΗΘΗΝ** **ΚΑΚ** **ΥΚΑΡΚΕΤΩ** **ΕΙ**, tak i v Supr. 319, 24, 25 a 320, 6—7. Mar. však a Zogr.: **ΚΑΚ** **Υ** . . . **ΤΩΣΩ** (ἐν τῇ βασιλείᾳ σου). S Assen. se zde již shoduje Ev. Putn. a Trn. Ev. V Euch. sin. máme též (86 b, ř. 4) str. 158: **ΠΟΛΩΝΗ** **ΗΚ** **ΕΙ** **ΚΑΚ** **ΥΚΕΤΩ** **ΕΙ**. V starších textech je **ΚΑΚ** **ΣΦΟΚ** **ΕΙ** (Jan 19, 27) nápadně a sice je řešení to v Zogr. Mar. Assen. Trn. Ev. a v Sav. kn.; Ostr. zde **ΕΙ** třikrát vynechal.

Sloveso **ΓΑΛΩΣΑΤΗ** se v Supr. nahrazuje jiným:

Supr.	Cloz.
240, 2 ΚΑΚΟΥΤΑΤΗ	16 ΓΑΛΤΗ λέγειν
239, 25 ΡΕΚ	9 ΓΑΔ λέγων
240, 4 ΠΕΚ ΔΟΥΕ	18 ΓΑΕΤ κερύττει
308, 5 ΡΕ	162 ΓΑ
309, 10 ΚΑΚΟΥΤΑΥΚ	190 ΓΑΚ λέγω
309, 29 ΡΕ	211 ΓΑΔ λέγων
311, 6 ΚΑΡΑΝΑΥΚ	268 ΓΑΥΚ λέγουσαν
316, 4 ΡΕΠΤΗ	486 ΠΕΓΑΛΩΣΑΤΗ

Jako jiné pozdější památky vůbec, klade i Supr. **ΕΙΤΕ** tam, kde Cloz. má **ΤΑΚ** a sice v následujících řádcích: 309, 14 (Cloz. 195); 311, 13 (Cl. 274); 314, 4 (Cl. 398); 314, 20 (Cl. 425); 315, 9 (Cl. 447); 317, 8 (Cl. 535). Treba na to zde upozorniti, že se **ΕΙΤΕ** v nejstarších evang. textech (v Mar. a Zogr.) vyskytá jen jednou v Jan 21, 7, kdež Ostr. a Ev. Putn. **ΤΑΚ** mají, pak jednou v Zogr. **ΕΙΤΕ** Mark. 11, 28, kdež Mar. **ΕΙ** má. Naproti tomu se v těchto starých památkách velmi často **ΤΑΚ** klade. V Euch. sin. zase arcí **ΕΙΤΕ**.

Slovo **ΚΑΙΔΟΚΩΝ** je v nejstarších evang. jen jednou dle Jagičova indexu (Jan 18, 35), **ΜΕΔΛΗ** a **ΜΕΔΛΗ** však přes 80krát. V naší památce objevuje se první slovo, jak index vyznačuje, vícekrát, neméně má i starý výraz tam, kde Supr. má již nový a sice v těchto případech:

	Supr.		Cloz.
	311. 24	жидове	298 иудѣи
	312. 19	жидовъска	333 иудѣиска
	312. 21	жидовъкъ	336 иудѣовъкъ
	312. 24	жидовине	340 юдѣе
	313. 16. 17	жидовъскъ	374. 375 юдѣискъ.

Dále můžeme slova тѣло a пактъ vytknouti:

Supr. 313. 20 a 314. 16: пактъ.

Cloz. 379 a 419: тѣло.

Supr. 317. 5: пакти (σώματος), Cloz. 531: тѣла.

Supr. 317. 6: пактѣи (σώματος), Cloz. 532: тѣлаца.

Mimo to máme i v Supr. 260. 21: се ѣсть пактъ моя (Mat. 26. 27), kdež starší památky тѣло mají. V Supr. ještě jednou: 314. 16. Řidčeji vyskytující se výrazy:

	Supr.		Cloz.
239. 22	вез оума μάρτυ	6	ашотъкъ
309. 9	єдначє ѣт:	188	аштє (srovn. «Altslov. Stud.», str. 52. 56)
307. 20	вѣжкнѣма	II 129	искрѣннѣкъ
308. 8	цѣкъ хѣтѣтѣ	166	ико
309. 11	нѣцѣини τινος	191	єтерѣ
309. 17	кѣлаше εὐχρησθη	200	валѣство
309. 17	кращєко ιατροῦ	200	калѣ
309. 26	да навѣкнѣини (ὡς μόνος)	207	оувѣкен (srovn. poznámky k ř. 15, 16, 19, 435 atd.)
309. 28	лѣвѣстнѣкъ	209	лѣвѣдѣстѣкъ
311. 16	поустѣи	285	носѣла (tak i Ap. Šiš. v tomto citatu; srovn. Ueber einige orth. u. l. Eigenth., str. 41)
317. 8	прєстрано (μετὰ παρρησίας)	535	сѣ дръзновѣнѣкъ (srovn. l. c. str. 41)
240. 24	прѣждѣ	43	прѣвѣѣ
240. 27	кѣторєє	44	кѣторѣнѣкъ.

Můžeme i **окавѣнта** v Supr. 309. 10 sem vřaditi (Cloz. 190: **окавѣтаѣ**), poněvadž zjev ten vztahuje se i k jiným slovesům, ku př. **нарицати**. Kdežto v starších památkách máme totiž **нарицаемъ**, v Supr. vyskytá se již často **наривѣлъ** (příklady: O. Wiedemann, «Beiträge z. a. C.», str. 80; srovn. též «Altslov. Stud.», str. 47).

Méně důležité jsou:

Supr. 240 **прѣла**, Cloz 32 **прилѣтъ**; Supr. 239. 27 **дѣлаца**, Cloz. **дѣла**; Supr. 239. 25 **скѣкѣнта**, Cloz. 8 **прогласѣ**; Supr. 316. 6 **живѣ**, Cloz. 489 **житѣ**.

Větší důležitostí je řízení: **невозмо . . . никѣже . . . прити**, **невозмо никѣже нарицѣни пактъ сѣи**, **невозмо никѣже идѣоу навѣла къ оумѣ** Supr. 314. 23—25, Cloz. však zde má: **никѣже оубо не кѣди ацѣмѣрѣкъ**, **никѣже не лѣкѣ зѣлобѣи къ оумѣ**; dále v Supr. 315. 12: **невозмо оубо никѣже зѣла оума навѣти къ сѣвѣ . . .** Cloz. 452: **не лѣкѣ никѣже** (srovn. «Altslov. Stud.», str. 47).

V bulharštině a srbsštině máme ještě i dnes toto řízení: **не мен** (noli).

Jiné odehlyky jsou v poznámkách mimo to uvedeny.

Zbývá ještě i k příslušnému textu v Hom. Mih. blíže přihlídnouti, ačkoliv v poznámkách se k němu všude poukazuje. Hom. Mih. skládají se z 203 listů a 62 předcházejících proužků, na kterých vždy první a (na druhé straně) poslední sloupec listu — každý list má totiž dva sloupec o 35 řádcích — zlomkovitě obsažen jest. První dva proužky jsou menší než ostatní a nemají tudíž více žádného textu. Co se obsahu týče, jsou to homilie, na jednom proužku

nalezl jsem však nápis: *ω ουκινικηι с . . .* (začátek: *ουκινικηι ιεστη atd.*). Na proužku 55 b nalezl jsem též text, který je i v Cloz. ř. 43—59.¹

Abych ukázal, že je to též text, podávám jej zde a doplňuji z Cloz. (co je uzavřováno):

- (43) *οτκ βδκϕ)αγυιε ι βκτορει ια*
(εβλακϕκ) ιβκ ι πικωιε κρο-
(τκκο ιια)δκικκικιι κυλαιαυ,
(βκτορει ιβα ιββκικιιι ιια-
 5 *ιια ι βκκ ι κρεδι ικ ιια ι κνε.*
(κκτο κ ιετ κ ω κρεουκικιι ιτ-
ροικι — Cloz. chybou: τροικι — ικ) κρκα ιετ κικε
(ιζδρεικι) ι ιπιοβκικικιι
(ταιαυ κ ικω κε ι ικικι
 10 *ιιακ ιια ι δβδβα σουτκ ρεικι*
(τεγδα γαα ι βκκριαγο ιβκ
ιια ι δκκικικικικι ιεγο ροικιι
(κροικανκ?) γανκ ι σοικα ω ιε-
ιγο κρκ ι κκ ιοκ ιιακικια δκκικικι-
 15 *ιια ιια ι ια ιοκ ιοκ ιε ιε*
(ιε ραδ ι ικικι ιοικε ι ιεδοτ-
κκικικα ικικιι γακικι ι ιεανκ
ιιοκ δβδβου ι κικικι κρεδι
(κκ ιια κνε) ι ιικ ιια ιια ικικι
 20 *(κκρεκικικι) ιοκρικια ιε κε ι ω*
(ι ι ιοκ ι) ι ι ιοκικικι ι βλκ-
(βλκικκ κρεκ) ι ι ιια ι κνε.
(κκ κκ ι ιοκκκκκ) ιιακ ι ιικ ι κρο-
ικικι ιιακ ιια ι ικικι ι ι ιιακ

¹ Na proužcích nalezl jsem i homilie, které v Supr. máme, totiž:

proužek 19 b	odpovídá	svým	obsahem	Supr. 229, ř. 15—230, 9
50 a	„	„	„	230, 9—26
50 b	„	„	„	232, 8—27
51 a	„	„	„	232, 27—233, 16 (v citátu Jan 11, 44 mají Hom. Mih. i οκροβικακ jako Mar. Zogr. a j.)
59 a	„	„	„	261—262, 15
59 b	„	„	„	263, 21—264, 14
60 a	„	„	„	264, 14—265, 2
60 b	„	„	„	266, 10—266, 27
61 a	„	„	„	266, 27—267, 17
61 b	„	„	„	268, 23—269, 12
62 a	„	„	„	269, 12—270, 2
62 b	„	„	„	271, 9—271, 27.

Text se skoro všude úplně srovnává. Mimo to nalézáme v Hom. Mih. ještě následující homilie, které též v Supr. máme: I 55 a v Supr. 358—365 (ι ιε δα κκτα ιετκ ιοκ ιδκικια); I 58 a v Supr. 372—382 (δκκε ιετκ κρκα δκκ); I 181 a v Supr. 61 (μοικικικι ιια ιια ι ια) a konečně I 202 b v Supr. 178—181, 14: ικ κκδκ δκκ τεροικι ιια ι . . . ιοκ ιια ιια κλοκκικικικικι ιετκ κικι (začátek: ιιακ ιαδκικι κλοκκικικικι, ιιακ ιοκκκκκ). O této poslední, ovšem neúplně, nezmínuje se ani slovem Miklosich, podává její obsah Hom. Mih. (v «Denkschriften» X, str. 201).

Až dotud možno text na proužku textem Cloz. doplniti, poněvadž je to týž, od ř. 59 je však v Cloz. text zcela jiný, ano vidíme, že se s obsahem této homilie vůbec ani nesrovnává, kdežto další text na proužku Hom. Mih. s řeckým dalším textem homilie úplně souhlasí. Abych to ukázal, podávám zde ještě tento další text proužku:

. . . . **ВІСЕМЬ ВЪКРНО** · **НЕ**
 (Г)О · **НЕ ТАТКЕНО**
 КАКЪ ПРОПОВѢ-
 АННА СНОУ ДВѢДОУ
 ВЪ НАЕ ГНЕ · **ГК**
 ВЪ ВЪ НАЕ ВЪЖНЕ
 Е · **ЦРК** **ИСТИНА-**
 ВЪ НАЕ ИСТВ-
 АСТЫР ДОБРЫ-
 (БЛАГЫ) **БЛАГЫ** · **НЕ**
 ЖДОУ **ОВЧОУ**

Začátek textu na následujícím proužku 55a:

ВКНОУТРЪ ЖЕ ВАКЪ
ИК ИСТИННИКЪ НАС
СОУПРИШУК ИЗЛК
ИК И НЕ ДРКАМЕ МО
ЗОУ ПО ИАКТИМОУ atd.

Text na proužcích nám vysvětluje nesrovnalost textu Cloz. Že totiž v Cloz. je najednou text zcela jiný, lze tím vysvětliti, že prepisovač měl před sebou předlohu, z níž se několik listů ztratilo, což on dle všeho ani nepozoroval. Že se nestaral příliš o smysl, dokazují nám právě mnohé chyby smysl rušící, ku př. hned ze začátku **ТРОИЦ** m. **ОТРОЦ** ř. 47. Poslední slovo bylo správně i v Hom. Mih. jak **WR-** na proužku ještě ukazuje. Poněvadž, jak jsme již ukázali, text homilie v Supr. na str. 239. 17—240. 28 je jiný nežli text této první homilie v Cloz. a poněvadž naproti tomu text na proužcích úplně se shoduje s příslušnou částí textu v Cloz., nemůže text v Supr. se srovnávati s textem na proužcích. Na proužku 54 b ř. 15 čteme: **ЗКЛО ДКЦИ СИВНОБА**, což je v Supr. na str. 235. 5, a na pr. 55 a ř. 11: **ГРАДЪ КО** . . . a ř. 12: **КТО СК ИЕСТЪ**, což bylo již dříve v Supr. na str. 237. 23. Tedy již toto různé umístění citátů ukazuje nám, že je to text jiný. Srovn. ještě pr. 55 a ř. 23: **ОБРАТИТЕ СРДЦА** a co předchází a následuje se Supr. str. 239, ř. 19.

Text homilie v Cloz. II 24—1 553 a zhora uvedené v Hom. Mih. je týž, ačkoli se tu a tam vyskytují odehlyky. Mimo jiné vychází to již z toho na jevo, že v obou je na jednom místě, o němž jsme se již nahoře str. 9 zmínili, slovo **ТРКЕНИТЕ**, jež v podobném textu v Supr. přichází, dvakrát vynecháno, ačkoliv řecký text homilie je má. V obou máme dále bulharismus **ДОУШЪ** (Cloz. 533), **ДИШО** (Hom. Mih.) místo **ДОУША** (τὴς ψυχῆς); Supr. zcela správně **ДША** 317. 7.

Po lexikální stránce máme zde též některé zajímavé rozdíly. Ku př.:

Cloz.
 II 70 **ВАНКОТЪ** (μᾶτι:σος)

Hom. Mih.
ВАНЧЕСТВО (slovo to je též jen v Ostr. a v Sav. kn. Luk. IX 43 za **ВАНЧНЕ** druhých textů; v kijevských listech je též V 13 ve význam. «maiestas».)

II 118	оуѣлаоуѣнии (θεραπεύσειν)	оуѣрачоуѣнии
200	вѣлѣства	врачѣства
200	вѣли	врачѣ
445	вѣли	вѣрши
477	оуѣпоустати	оуставити m. оставити, jak zde v Supr. 315. 27 (je to bulharism viz str. 10)
479	вѣлѣж	вѣлѣжю
489	вѣногашти	вѣножнѣю
504	вѣра радѣ	вѣра дѣла
516	вѣночѣдѣ	вѣднѣчѣдѣ
539	вѣночѣ	вѣз оума
179	вѣни	вѣзнаци
II 57	скѣлавоуѣннѣкѣ	скѣрѣдннѣкѣ
85	вѣчѣ (χρηστέ)	вѣчаннѣ
141	вѣрѣтѣ (adv. ὑπόθεσι)	вѣрѣкѣ

I pozdější konceovky jeví se v Hom. Mih.:

	Cloz.	Hom. Mih.
II 50	вѣскѣѣ	вѣскѣнѣѣ
	tak i 466, 562	>
	466 вѣлѣвѣкѣ	вѣлѣвѣнѣкѣ
	510 вѣрѣтѣ	вѣрѣтѣ
	tak i 517, 593	

Co zde o jednotlivých homiliích v lexikálním ohledu sděleno bylo, platí též o celém rukopisu Hom. Mih.; všude již stopy pozdější redakce, jak ani jinak býti nemůže. Jen tu a tam uvázly ještě archaismy. Že v Cloz. dvakrát stojí aorist, kde v Hom. Mih. složené tvary jsou (Cloz. II 102: вѣоуци, Hom. Mih.: вѣоуциак вѣстѣ; II 118 дастѣ, Hom. Mih. далѣ вѣстѣ), neočekávali bychom dle toho, co již na svém místě stranu toho řečeno bylo. Že se ve starších památkách dává přednost posledním tvarům, o tom se můžeme přesvědčiti, srovnáme-li text Cloz. s podobným v Supr. (Srovn. též pozn. k ř. 482, 487, 490 atd.).

Velmi porušený text třetí homilie je v Hom. Mih. úplněji, ač ne vždy správněji zachován. Srovn. poznámky k ř. 580, 623 atd. Zde všude odpovídají Hom. Mih. též řeckému textu.

Též o čtvrté neúplné homilii v Cloz. není příliš těžko dokázati, že je to též text jako v Hom. Mih. a v Supr. Již dříve jsme se o tom zmínili, že se v Supr. a v Cloz. stejně užívá slova живик а живѣтѣ; zde můžeme ještě podotknouti, že i v Hom. Mih. tomu jinak není, jen je zde jednon живѣтнѣю, kde Supr. а Cloz. живѣтѣю маји (podnrhně tak i v Supr. а в Hom. Mih.). V části, která v Cloz. již není obsažena, shodují se Hom. Mih. а Supr. úplně, užívající vylhradně slova живѣтѣ.

Celkem můžeme říci, že Supr. se blíží více ke Cloz. nežli k Hom. Mih. Již nahoře podotkli jsme, že je v obou bulharismus иже m. вѣже (Cloz. 859), v obou dále nesprávně v ř. 953 приидѣ m. приидѣтѣ (εἰέλθω), kteréžto slovo je správně v Hom. Mih.; v Cloz. i v Supr. chybí po тѣнитѣтѣнѣкѣ ř. 775 místo, které máme v Hom. Mih. Srovn. ještě poznámky k ř. 889, 939 atd. Této okolností můžeme též tu zvláštnost připsati, že se v této homilii v Supr. tolik archaismu zachovalo. Tak ku př. Cloz. 854 а Supr. 339. 27: вѣдоуѣннѣ, Hom. Mih. již вѣднѣдоуѣннѣ (ačkoliv i zde v starších textech slovo to ještě máme); dualni konceovka вѣ několikrát; (Cloz. 925 а Supr. 342. 13: вѣдѣкѣ, Hom. Mih. ale живѣвѣкѣаго; Supr. 343. 28 (v Cloz. text další již chybí): да оуѣ оуѣдѣннѣ, v Hom. Mih. již вѣдоуѣннѣю 46 а sl. 1 ř. 18 (srovn. «Alt Slov. Studien» str. 7); na jednom místě předeházejícím mají ještě všechny tři památky staré řeči: Supr. 339. 3,

Cloz. 820; tak i ještě jednou později Supr. (355. 25) a Hom. Mih. Podivno je, že na začátku homilie Supr. má třikrát **млъчание** místo **взмлъкнѣнѣ**, jež zde v Hom. Mih. a v Cloz. se opakuje. Texty evang. nemohou nám při otázce, co je starší, prospěti, poněvadž slovo to se zde vůbec nevyskytá. Zdá se však, že **взмлъкнѣнѣ** je spíše umělý výraz a že je snad tudíž starší; čemu by i to nasvědčovalo, že se nalézá i v starších redakcích Zjevení sv. Jana (viz Oblak, v Arch. XIII, str. 339 a 353), v pozdější (Ber.) je za to též **млъчание** (v Supr. 350. 6 je konečně **взмлъкъствнѣмъ** a v Hom. Mih. **взмлъкнѣемъ**). Cloz. má dále v ř. 824 **гоуѣнтѣлѣ**, kdež v Supr. 339. 6 a v Hom. Mih. čteme **мъжитѣлѣ**, kteréž se vyskytuje též ve starších evang. textech ve významu *βλαστητής*, tortor. V Cloz. 768 **кѣки**, Hom. Mih. **вѣстани** (v Supr. chybí); Cloz. 773 a v Supr. 337. 24 **трѣтѣ**, Hom. Mih. chybně **трѣтѣ**. Významný výraz, jenž nám v Cod. Mar. Srba prozrazuje, je **кѣкѣтѣи** *χρηζω* (Jagić, Cod. Mar. str. 464). V Hom. Mih. pozorujeme též, že původní **моудити** (**мѣдити**) nahrazeno je jmenovaným slovesem. Tak má Supr. 352. 23: **моудитѣ**, Hom. Mih. **кѣсити**; totéž ř. 24 a str. 353. 29.

Již nahoře (str. 8—9) upozornil jsem na to, že se v pozdějších textech často vyskytá **изанѣати**, **изанѣати**; totéž vidíme i v Hom. Mih. Tak má Supr. str. 345. 10 **кѣзливѣши**, Hom. Mih. **изанѣаши**; Supr. 345. 11: **прѣанѣкши**, Hom. Mih. **изанѣкши**. Nalézáme-li dále v Hom. Mih. **непра** a v Supr. str. 350. 10 **распѣра**, můžeme naopak připustiti, že poslední výraz je starší, poněvadž prvního starší evang. texty neznají. Zde nemůžeme již Cloz. srovnávat, poněvadž tento další text v něm schází. *Z obou druhých památek můžeme ještě vytknouti: Supr. 344. 23 **ѣстѣ твѣа лѣбѣ**, Hom. Mih. 46 b sl. I 1 **ѣстѣ ти лѣбѣ** (viz str. 38); Supr. 347. 19 **раздрѣшитѣ**, Hom. Mih. 47 b 2 sl. 4 **издрѣшити**; Supr. 352. 10 **оубогомѣ хлѣпомѣ**, Hom. Mih. **ракомѣ** (bez přívlastku); Supr. 356. 26 **ризѣ**, Hom. Mih. **одеждоу**.

Výraz pozdější doby je též slovo **вѣзнакѣ**, které v Supr. 344. 14 a na tomto místě i v Hom. Mih. nalézáme. Zde je jednou též tam, kde Cloz. má slovo **ниць** (ř. 179). K slovu **страшноумоу** Supr. 344. 22 (tak i Hom. Mih.) a 346. 19 (též i Hom. Mih.) *φρονέ*; třeba podotknouti, že v pozdějších památkách (v některých částech i v Supr.) bývá nahrazeno slovem **грѣдѣ**. Viz poznámku k ř. 403, 462, 526. Následuje nyní text Cloz.; chybní část homilie druhé doplňuje se z Hom. Mih.

- вѣнѣе вѣше; наоучи сѧ отъ него, како божьенѧ
- 20 пѣснь чадъ вѣшнихъ, ꙗко і благахѣи дѣдъ
пророкѣдѣ · из оустъ младенечъ і сѣкѣштин-
хъ сѣверѣниѧ еси хвалѧ. ꙗко оубо і свѣѣ ча-
да творѣште, тако і призожитѣ сѧ свѣтѣи
нхъ і бж҃і разоумѣ · аште ли же къ живото-
- 25 любаѣи і ненавидѣште добра, съ честь-
нѧ і отрокѣи намѣ дѣдите, і мѣи съ нѣ-
ми вѣспоемѣ новѣи(ѣ) ѡзѣиком(ѣ) пѣснѣ
еванѣлскѣѧ, бонаоученосѣѧ, бооугѣдѣнѣ,
і ти намѣ зачѣнѣтѣ, і ти прогласѣтѣ но-
- 30 воѧ пѣснь, ѡже ѡ гѣ наоучѣѧ естѣ. еи бо
естѣ дѣи сѣмоѣ чѣстѣ. иногда бо сѣмѣнѣ
сѣрѣте хѣ, і на рѣкоѣ приѣтѣ прѣкѣчѣкѣнаго бѧ
ꙗко младѣкнѣцѣ і бѧ благослови старѣѣ.
дѣнесъ же вѣ старѣихъ мѣсто нескѣмѣ-
- 35 слѣнихъ отроѣи сѣрѣтѣ спѣтѣѣѣ, ꙗко сѣ-
мѣнѣ, і вѣтѣеи поспѣлаша, і ꙗко бѧ бл҃гѣи-
ша сѣдѣшѣаго на жрѣѣте ꙗко і на прѣктоѣѣ хѣ-
роуѣиѣиѣѣѣ · ѡсана сѣоѣ дѣѣ, глѣшѣе.
бл҃гнѣ глѣдѣѣ вѣ ѡмѣ гнѣ, бл҃гнѣ глѣдѣѣ вѣ отъ
- 40 бѧ, прѣкѣчѣкнѣи ѡрѣ слакнѣнѣ, оуѣкоѣѣѣѣ
вѣ скоѣхъ неоубожѣкѣо насѣ радѣ, да нѣи оубѣтѣ-
тѣ. бл҃гнѣ пришедѣѣ вѣ сѣмѣрѣни, і пакѣи глѣдѣѣ

διὰ τὴν ἀπειθειαν ὑμῶν; μάθε(τε) παρ' αὐτοῦ, πῶς θεοδιδάκτων κηρύσσει τὴν τῶν τέκνων ὑμῶν ὁδόν. ὡς καὶ ὁ μακάριος Δαυὶδ προεκήρυξεν εἰπὼν. Ἐκ στόματος νεπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Οἱ τόνον τὴν δικαιοσύνην ὁμολογοῦντες τῶν τέκνων, συγκατάθεσε καὶ τῆ ἐπίσητη καὶ θεογνωσίῃ, ἧ ὡς μιτάριοι καὶ φιλοζήμιοι (v rkr. hist. LXII l. 131: μιτάριοι καὶ φιλοζήμιοι), μετὰ τῆς εὐσεβείας καὶ τοῦ παιδῆς ἡμῶν χαρίσασθε (rkr. χαρίσατε), [καὶ] ἡμεῖς τοῦτοις συμπάλλωμεν, (ἡμεῖς καὶ συνοερατόσωμεν, ἡμεῖς καὶ ἔρωμεν) τῆ καινῆ γλώσσῃ τὸ ἄσμα τὸ ἀγγελικόν, τὸ θεοδιδάκτων, τὸ θεάρεστον, [καὶ] αὐτοὶ ἡμῶν προεξέουσιν (rkr. προσ-), αὐτοὶ καὶ προανακηρύξουσιν τὸ καινὸν ἄσμα, ὃ ὁ κύριος ἐδίδαξε (rkr. διδάξει) αὐτοῦς · ἐπειδὴ τοῦτο τῆς ἡμέρας τὸ ἐπίσημον. Τότε (rkr. LXII: ποτὲ) μὲν γὰρ Συμεὼν ὑπήντησε τῷ Σωτῆρι, καὶ τὰς ἀρχαίας (rkr. -ας) ὑπεδέξατο τὸν προαιώνιον θεὸν ὡς βρέφος, καὶ τὸν κύριον ἠτύληγεν ὡς προσβύτης · σήμεραν [ᾗ] ἀντὶ προσ- βυτέρων ἀγνωμόνων οἱ παῖδες ὑπήντησαν τῷ Σωτῆρι, ὡς ποτὲ Συμεὼν, καὶ τὰ κλάδη ὑπέστρωσαν, καὶ ὡς θεὸν ἀνύμησαν τὸν ἐπὶ πώλου ὡς ἐπὶ θρόνου χειροβυκίου καθήμενον κραζόντας. Ὡσανὶ τῷ οὐρ Δαυὶδ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνομτι κυρίου, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος [ἐκ] θεοῦ θεός, προ αἰώνων ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

19 наоучи сѧ (мѣте) Supr. zase 240, 5: наѣкѣкѣтѣ; божьенѣи м. божьенѣи, Supr. 240, 5: божьенѣи наоучнѣи; ꙗ. κηρύσσει: выучеѣнѣо. 24 къ живото-любѣи (ꙗ. φιλοζήμιοι, překladaatel myslil na ἔγγ), v původním textu mohli býti: къ живѣтѣѣ ѡнѣи а přepisovač snad změnil chybně text; Supr. jinak. 28 вѣнѣлскѣѣи м. вѣнѣлскѣѣи; tak i ꙗ. 45. 37 сѣдѣшѣаго м. сѣдѣшт . . . viz str. 6. 40 слакнѣнѣи м. слакѣи, jak i Supr. má (240, 21), ꙗ. τῆς δόξης; оуѣкоѣѣѣѣи (оуѣкоѣѣѣѣи πωγѣѣѣѣн), Supr. оуѣкоѣѣѣѣи 240, 21.

- I B'K CΛAΓK · ΠP'K'E HA ZP'KKK'CI OT'K BIA'K'ΦAΓH,
 EK'TEPH'KH HA OBAI'K'X'Y B'K H'KCE ΠP'K'KE BPO'T'K'KO
 45 MAA'YK'HCY XEBAHAY, K'K'TOP'E EBAN'EK'K'YMI CI-
 ΛAMI B'PH'K ΓPA'ΔAI B'K IMA ΓHE K'K'TO EK ICT'K,
 W KOY'Y'K'HKI TPON'I; IKO B'P'K'AMA ICT'K KY'E I-
 ZAP'HTH I ΠPO'E'K'HTHTH H'KI TAINA'X'Y, 'K'KO-
 JE I MYI BAC'K ΛIKA Δ'AB, C'AT'Y, C'AT'Y TOΓ'ΔA
 50 Γ'AAI CI K'P'NAΓO H'EP'K IBA, Δ'X'E'KH'X'Y Γ'A-
 CAI BPA'YAN'K'K, C'AHHTAΓO EK'HEΓO H'P'K I Γ'K
 ΠOYBA'K'IAHTA Δ'X'OB'K'K'YMI C'OB'E'CKI I
 PAZOY'OMEK. CEΓO PA'ΔI H MYI ΠO'E'AY ME'ΔO-
 TOY'KH'KH Π'K'ENI, Γ'AJHT'E · OCANA C'HOY Δ'AB,
 55 B'PH'K ΓPA'ΔAI B'K IMA ΓHE. O'H'K ΠCANY'AM K'K-
 KPEK'HTHTE ΠOKP'IBANE, Γ'AA · O ΓI C'ΠCI, O ΓI H'CE'P'K-
 H. BA'ΓON'K ΓPA'ΔAI B'K IMA ΓHE, E'K Γ'K, I
 ΠPOCB'K'K C'A HAY'K · H C'K'BP'ONHTE PAK'ENAB-
 E'AY, 'K'KO EB'P'K'TA'E'K C'A · HE IKOY'NAI'AHHTIAY
 60 EΓO, 'K'BA'K'E'K C'A IM'AHHTIAY K'K'P'AJ EMOY.
 AHTE OYKO AYBHTH ΠPAK'AD BAA'YK'YAM K
 ZEMMA B'KH'E C'ABO B'EAT'K, I HAK'Y H'OI H'AJ-
 TOY B'ABOY TPOTHTH TI ΠPA'E'Δ'KHMA, IKO OT'K ΠPA-
 BE'Δ'KH'X'Y Δ'K'AHNI ZACHNA'AY B'ABE'KH'E ZH-
 65 TYE, ΔA B'ΔIMAY C'K CTPA'X'OMAY, 'YK'TO CEMOY
 ICT'K'AK'HE EK'I ZAKON'K C'K'KAZA'E'K, I CE 'K-
 KO B'E'K'K'BOΓO Π'AA'HE H'AA'HE'HK'E I 'K'ΔONIT'OY
 OY'K'ΔE'KH'O 'K'ΔONHT'KE ΔA OT'K'K'K'YAM. ΠP'IDE-

ὁ πωγέσας ἐν τοῖς ἰθίοις αὐτοῦ δι' ἡμᾶς ἀπωγέστωσ (rkr. -ος ἀπάρχων), ἴνα [ἡμᾶς] πλουτίσῃ· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν ἐν τῇ ταπεινώσει, καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐν δόξῃ· πρῶτον ἐπὶ πόλιν ἐκ Βηθσαγαῆ, δεῦτερον ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῶν νεφελῶν· πρῶτον πρὸς ὑπὸ νεφελῶν ἐρχομύμενος, δεῦτερον (ὡς φοβερὸς) ὑπὸ ἀγγέλων [καὶ] δυνάμεων δορυφορούμενος· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐνόμῳ κυρίου. Τίς αὐτοῦ, ὃ θεοδίδακτοι παιδῆς; καὶ γὰρ κειρὸς ἦδη ἔρῃσσι καὶ συγκαινοῦνται ἡμῖν τῶν μυστηρίων. καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμῖν τῆς χορείας τοῦ πρώτου (χοροῦ) ἡμῶν Δαυὶδ τὰ ρήματα τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰερραήλ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ καθάρως τοὺς λόγους (rkr. LXII: τοῖς θθίγροις) τὸν ἐξ αὐτοῦ βασιλέα καὶ κυρίον προανευφημούστος τοῖς πνευματικοῖς λόγοις καὶ νεύμασιν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς κειλαδοῦμεν τὰ μελιφόβρα ἔσκατα, λέγοντες. Ὁσαυτὰ τῶ ὑψὺ Δαυὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐνόμῳ κυρίου. Ἐκεῖνος ὑπὸ γράμματος θησαυρὸν ἐκάλυπτε λέγων· ὃ κύριε αἴσωσόν με, [ὃ κύριε εὐδίδωσόν με]. Ἐυλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ἐνόμῳ κυρίου, θεὸς κύριος, καὶ ἐπέφρανον ἡμῖν· ἡμεῖς δὲ τὸν θῆσαυρον κωλύττωμεν

H EBAN'EK'K'YMI C'IAAMI F. H'PO AYΓ'DION KAI ΔYNA'YION (VIZ F. 28. 47 W K... TPON'I F. ΘEO'DIDAKTOI PAI'CE, CHYBN'Θ ΠPO'EP'ANO VIZ STR. 1. 49—50 SINYSL T'ELITO A NÁSLEDHJIELEH DYON FÁDKŮ JE NEJASNŮ, NI FECKÝ TEXT S TĪM NESOUHLÁSÍ; SUPR. PAK MÁ ODTUD ZECLA JINŮY TEXT. 56 H'CE'P'K'AHNI VIZ STR. 5. 68 M F. ALE H'MEIS, TODY CHYBNŮY OPIS. 59 ODTUD JO NÁŠ TEXT ZECLA JINŮY NEZ FECKÁ P'FEDLOHA, VIZ STR. 41. 62 H'OI N'AY'AY M. NE N'AY'AY (VLASTNĚ AKTO), AY SNAD V'LIVEM NÁSLEDHJIELEI KONCOVKY. 63 TPOTHTH, TI TIBI? — ΠPA'E'Δ'KHMA, HE VŠAK -B'EDAMA.

- 70 тѣ ко пророкъ мосі, отъ бѣ наоучениъ сѣи, и
къ владѣтелямъ прѣкы глѣ · слоухъ ко соуе-
тънкъ, сѣтъ, не примени чѣто сѣ глѣ слоу-
хъ соуетнкъ сѣшитъ; и соуетнкъ и вєсѣк-
дѣтелъ, и кроуѣ сѣпаснкымъ, изрѣстѣ-
нкымъ испытаньемъ законьнымъ. при-
- 75 маж прѣжде елико отъ бѣ властѣ приемъше.
доверѣ изрѣдѣшити, окрѣтажити хъ сѣ
въ своѣмъ имъ люди, тѣ же сѣ трѣпѣльско-
мъ, испытаньемъ, на вєсѣкъ день раздрѣ-
шадѣше, дакъжнѣ сѣтъ ни єдиногѣ чѣа по-
- 80 . дѣ намъ сѣштагѣ соуѣтѣ имѣти вѣшоу законѣ,
fol. II ни вратра, ни чѣдо, ни друѣта, ни иного никѣгоже,
доверѣ вѣдѣшитѣ и помѣшадѣшитѣ, еже є въ
вѣи законѣ вѣписано · глѣмъ оцѣоу своємоу и мте-
ри свои · не вѣдѣхъ тѣ, и вратрыѣ своиѣ не по-
- 85 знахъ, и сѣи своѣ не разоумѣхъ · закона тѣє-
го ради сѣхранихъ правѣды тѣєѣ. по томъ же
еже є вѣписано въ сѣтѣ вѣнѣакѣ · любѣи оцѣи ли
матерѣ паче мене, и сѣтъ ли на подѣвѣ. за се-
го ради дакъжнѣ естѣ вєсѣкъ князѣ, не окиноу-
- 90 ѣ вєсѣхъ, еже подѣ властѣмъ ємоу, вѣи
сѣи хѣу законѣ, и пророкомъ и апѣломъ, и вла-
жыкымъ оцѣмъ прооучати, и вєсѣмъ на вє-
сѣкъ день заирѣшитати, не обидѣти кого не-
монѣтѣнкѣшхъ, ни поганѣскѣ етерѣ обѣчи-
- 95 и сѣдѣкати, ни поганѣскѣмъ присѣгѣи и
ли ино чѣто вѣдѣшитѣ · ни єдино ко прича-
ствѣ свѣтоу къ тѣмъ, и сѣмъ свѣтоу
крѣстѣнѣомъ и поганѣомъ. сѣтѣ крѣстѣнѣ
въ чѣстѣ вєлькѣ имѣти, а не оукоризнѣ
- 100 творитѣ, и кѣмѣтрами своими и дѣ-
штерѣми, еже отъ сѣтѣго крѣстѣнѣкѣ, не сѣ-
мѣшати сѣ. вѣсе бо сѣ сѣтѣ вєсѣмоу ли-
роу обѣити сѣнкѣмъ прокляти сѣтъ. нѣ и
повѣрѣшадѣмъ нѣхъ кѣнѣзѣмъ такоу вєсѣмъ вѣ-

70 владѣтелямъ такъ rkp., jakъ nahofe jižъ podotčeno, piše se v našemъ rkp. často litera, která teprv později následuje, viz str. 35, zde naopak; v прѣкыи маъ prvniъ xъ zalitouъ klíčku. 77 stranuъ своѣмъ viz str. 38; о тѣ же str. 6; трѣпѣльскомъ ш. -ствѣмъ. 83 мтериъ bezъ titly. 90 вѣи . . . законѣ и пророкомъ, sloveso прооучатиъ поји se zde s dat. i s akk. (Кор. překládá: divinam sanctam Christi legem et et in prophetis . . . edocere).

- 105 штища, и не, ꙗко подоваеть, показаш-
штихъ, съ достоѣноу емоу нестоу, въ ра-
зачише проклянише въ вѣчныи оги
отъвергъ сѧ краткѣ. въ стоѣ і спашъ-
шtie крѣштене дѣженъ естъ вѣкѣкъ въ-
110 штихъ съ страхомъ і трепетомъ храниш-
то же стоуемоу і влжкеноумоу навклоу аполоу
гладшtie къ вѣрныкымъ лювоуѣани же
і вѣкка нечистота въ васъ да не имноу-
етъ сѧ, ꙗкоже подоваеть стѣламъ, і никъ-
115 тоже васъ да не сѣшишъ тѣштини сло-
вескы не лювоуѣи бо, ни каветышци,
ни оидѣани церстве вѣже насѣдѣствоу-
ють. сѣхъ бо ради градетъ гиѣкѣ вѣи на
снѣи противныи. дѣженъ естъ вѣкѣ-
120 къ крѣштени самъ себе чиста храниш

- ꙗко цркви боу стѣмъ, і о свои жнѣ доукла-
ти сѧ, ничъже ино далкне сѣмъшнѣти,
ни въ света мѣето въ сѣдѣхъ нескмъисѣ-
нъ похотимъ ходити. иже оубо отъ сѣлѣ,
125 крѣштинъ сѣи, творѧ обрѣтаеть сѧ, по вѣно
законоу да оедѣтъ сѧ то же боу і спсоу
нашемоу ісхуу върошеноу вѣкѣши, ште
і мѣзъ поштити жнѧ свои, на вѣкко вѣк-
мѧ, і отърикшио вѣкѣкъ поштити жнѧ
130 свои, развѣкъ слакне лювоуѣаниаго твори-
тѣ ѧ прѣклоукѣи творити, і вѣкѣкъ приѣ-
наѣи сѧ нечныкѣкъ прѣклоукѣи дѣетъ. ꙗже
бо въ сѣвѣк естъ чѣа, да не разлочеате сѧ.
фронтѣу же младауоу сѣвѣкѣстоуѣшtie
135 вѣи, і глѣшtie і жнѧ юности твона
да ни оставиши, иъ ште вѣзвннанидѣкѣи
отъкнеуштин, і поверитъ нечѣтѣ на тѧ,

105 показаштихъ ш. показаштѣмъ, ронѣваѣ то odpovídá přechlázajícímu podzrančímъ. 106 съ достоѣноу емоу нестоу chyba vzniklá snad vlivem -оу ve slově емоу; асет . . . нестоу nemůže býti instr. 107 ve вѣчныи шѣ к zase zalitoи kličku. 108 краткѣ пом. Кор. překládal: abrenunciarunt fratribus. 115 да не сѣшишъ zde opět chyba, f. (ad Eph 5. 6); рѣзѣи; ѡрѣ; апатѣто невоѣс лѣоуѣи, Ар. Шѣ.: никтѣожи васъ да не асетѣи тѣштини своиски, -гоуп. 162 118 а 119. 122 v starých textech ev. nepřichází slovo ничъи, za to však v jiných (pozdějších) rasmáčkách. 124 похоти-емъ snad z похоти-емъ, ale nejspíš, neboť místo емъ očekáváme sg. 132 сѣвѣк етъ, -txty ev. mají zde аор viz str. 8.

ГЛАГЪ ГЪ. ТАКОЖЕ СТИ АПОЛ И ВЛЖЕН ОЦИ
 СЪ СЪМЪ ЗАКОНОМЪ ОТЪНЪДЪ ВЕЛКЕ И
 140 СЪКЛОУТО ТАКОВОЕ НЕСЪЖДЕНЬЕ, РЕВЪШЕ ВЕЛКО
 ИСПЪТАНКО И ПОШТЕНКО СЕ СЪПОДОБИША,
 И ДАЪЖЕНЪ ЕСТЬ ВЪСЪКЪ КРЕСТЬКЪНЪ СЪ ГОВЪ-
 НЬЕМЪ И СТРАХОМЪ РАЧЪНЪНЪ ЪЗЪ ИМЪТИ, ПО
 ВЪШЮ ЗАКОНОУ СТОУМОУ СЪМЪ СЪДЪТИ СЪ ВЪ-
 145 СЪКОМЪ ОБРЪТАЖИТИЪ СЪ ТАЖКО, КЪКОЖЕ ЗА-
 КОНЪ ПИШЕТЪ. ДА НИКЪКЪ ОУБО ОТЪ ВЛАДЪКЪ-
 КЪ, ОТЪ НЕПРЪКЪЗНИ ОВЛАДАНЪ, СЪ ОУСТЪНА-
 МА СКОМА ИСПОВЪДАША СЕБЕ ВЪРНА, СРДЦЕ-
 МЪ ДАЛЧЕ ОТЪСТОИТЪ БЪ, ЕТЕРО ПСАНИМЪ
 150 СЪМЪ, ОТЪ ТЪМЪКЪ МУДЛОСТИ ИЛИ ЕТЕРОУ
 ИНОМОУ НЕКЪЖДУКЪТЪКО, ЛИ ЛЮБЪВИ ПАКЪ-
 ТЪСЪКЪ НЕ ХРАНИТИ ПОКОУНИМА СЪ, НЕ ПОШИНА
 СЕБЕ ВЪЧЪКОУМОУ ОГНЮ ОСЪЖДЕНЬЮ НЕПЪ-
 ШТЮЕТЪ, И НА СЕМЪ СЪКЪТЪ ВЪШЮ ГИКЪОУ: ВРЪКЪ
 155 ПЪКО ПОМЪКЪШАКЪ ВЪКЪКЪНЕ ПРЪКОУМОУ
 ЦРЪВИ ЛАКОУ, СЛОУЛОУ, И НЕ ЗА ВЕЛКЕ ПРЪ-
 КЪРЪРЪКЪНЪ, ОТЪ(Ъ) ПРРОКЪ СЛОУЛА. СЕГО РАДИ
 ТРАСЪКЪ СЪ И ТРОНИТА ДА ВЪЖИ ХРАНИТЪ
 ЗАКОНЪ РЧЕ КО КЪ НЕМОУ БЪ ГЛАСОУЪНЪ АШТЕ
 160 СЕ ТРЪКЪКЪ ГИ ОЛОКАВЪТОМАТА И ДАРЪКЪ, КЪКО ОУ-

СЛОЗ. II.

fol. I СЪКЪШАТИ ГИНО, И ДО ПОСЛОУШАНЪКЪ ОУКЪКЕ ДАРА
 ВЛАГО, КЪКО ПРЪКЪРЪКЪ СЛОВО ГИЕ. И ОУКОРИТЪ ТЪ
 ГЪ ОУНЕВЪГИТИКЪ ВЛАДЪКЪКЪ, И ПАКЪ ПРАВЪ-
 ДА ВЪЗНОСИТЪ ЪЗЪКЪКЪ. ОКНИНТАЖИТЪ ЖЕ
 5 ПРЪКЪКЪМИ И НЕПРАВЪДАМИ ЛЮДЪКЕ, И ИНО МНО-
 ГО ЕЛИКО СЪМЪА ВНИКЪ ГЛАЖТЪКЪ ГРОЗЪ
 И СТРАХЪ ТВОРАШТЕ ВЛАДЪКАМЪКЪ. НЪ РАЗОУ-
 МУКЪКЪНЕ МИМО ХОДАШТЕ СЛАВЪ СЕИ, ВЪ СЪ-
 НОУ МУКЕТО ДА ВЪЗЪПЪКЪТЪ, ВЪ МУКЪСА
 10 СКОМЪ СТОУМОУ АПОЛОУ НАРЪКЛОУ ГЛАЖИТИО.

140 съклоуто viz index. 145 кккоже так rkp. 153 неписиетъ оцѣкавали бычюм ѡуб. 156 прѣкрѣрѣкнѣ,
 так rkp. 157 отъ neb отъ; слоула члѣба п. слоула. 160 даръкѣ мѣсто дарѣ viz str. 5. Cloz II zde нѣсле-
 дујѣ Innsbruckѣ два listy. 4 ve slově ошнштажтѣ вѣсѣ pѣсмен sotva ѣitelnѣch; tak i jinde na tѣto strѣnce.

кѢТО ПАСЪ РАЗАМЧИТЬ ОТЬ ЛЮБИВЕ ѲК(ІА)
 І СТОУМОУ ЗАКОНУ; НИ ОГИК, НИ ЖЕЛѢЗО, (НИ)
 ИНО НИКОЕЖЕ . І СЕГО РАДИ ОУТВѢРЖДАНЕ (ѲК)
 РѢ І НИРѢТЪЖИНОЕ БЖІЮ ЗАКОНУ І ВЛА-
 15 ДУЧКЕТИЕ, ѲК(Ѳ) ОТЬ НЕГО, ІЗВѢСТЪНО
 І СТО ТВОРАШИТЕ, ДА ВЕСЕЛАТЬ СЯ КЪ ГРА-
 ДАШИТЕ ЖИТЬЕ СЪ ВЛАЖЕНЪКЫМЪ ГЛА-
 СОМЪ ГѦ СЛЪШИТИ, ДА ОУПЪВЛАМЪТЬ
 ВЛАГЪ РАКЕ І ВЪРНЕ, КЪ МАЛѢ КЪСТЪ
 20 ВЪРНИКЪ, НАДУ АИНОЗЪКЪ ТЪ ПОСТАВЛАЖ.
 ВЪНИДИ КЪ РАДОСТЬ ГЪК СКОЕГО (. . . ІЖ АНІ ІА)
 (ЖЕ ЛЪ С) ІП)І СѦ . . . (О . . . РѢ)
 (ѲК . КЪ)Ъ АМН
СТО ІОАНА ХРИСОСТОМА АРХІЕПИСКОУПА КОН-
 25 СТАТИНѢ ГРАДА ЧХТЪ ВЪ ВЕАНКИ ЧЕ-
ТВРХТОІКЪ.
 ХОТЪХЪ ПАТРИАРХОВЪ ВЕСЕДЪ КЪ ВАМКЪ
 ПРОСТЪРЪКТИ І ОТЬ ТО . . . ДУЖЪКЪНОЖ НИ-
 ШИЖ ВАМКЪ ВЪДАТИ, ИЪ ВЕЗОУМЪ
 30 ПРЪДАДИТЕМО НА СВОЖ ВЕСЕДЪ
 ІАВЪКЪКЪ НАШЪ (ВЛЪ)ЧЕТЪ, І ВРЪ(МА)
 ДАШИ СЕМОУ ВЪДУГЪ ИЪ ВЕЗОУМЪ ЕГО (І)-
 ЗЛАГОЛАТИ. ДАНИЕКЪ КО ГЪ НАШЪ ІС ХЪ ПРЪ-
 ДАНЪ ВЪКЕТЪ КЪ РЪЖКЪ ИДУКЪКЪ(ІА)
 35 ОУЧИНОМОМЪ СКОІМЪ. ИЪ СЕ САН-

Віз то θεϊον και μυστικόν δείπνον τοῦ Σωτήρος, και περί τῆς τοῦ Ἰουδα προδοσίας και εἰς τὸ Παύλου, και εἰς τὴν παράδοσιν τῶν θεϊων μυστηρίων, και περί τοῦ μὴ μαρτυρεῖσθαι. Λευθεῖς τῆ ἀγία και μαχίλη Πεντάδι.

Ἐξουλόγηται ἀγαπητοί, τῆς κατὰ τὸν πατριάρχου πάλιν ὑποθέσεως ἀψλοῦμαι, και ἐντεθεὶεν ὑμῖν τὴν ἐστίαιεν παρεθέναι πρὸ πνευματικῆν. ἀλλ' ἡ τοῦ προδότη ἀρνημοσύνη πρὸς τὴν κατ' αὐτὸν ὑπέθεσιν τὴν ἡμετέραν ἔλκει ἤλωσταν, και τῆς ἡμέρας ὃ κίρηος προτρέπεται; τῆς τὸλιμῆς αὐτοῦ τὴν μαχίαν εἰπεῖν. σήμερον γὰρ ὃ κίρηος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρεθέθη κατὰ τῶν Ἰουδαίων ἤχεσθαι ὑπὸ τοῦ εὐαγεῖου μαθητοῦ. ἀλλὰ οὐ τοῦτο ἀκούων, ἀγαπητοί,

20 ο ἀνοῦκωι viz Mikl. Vgl. Gramm. III² str. 51. 21 konec tohoto řádku a následující dva jsou pečlivě, jen tu a tam lze stopy písmen rozeznati (snad také οεστωβακ. 21—26 majuskule tyto jsou u Geitlera na prvním stůpku dole; ve slově iona je u nad o jedino, tak i v чкт- lieta т. 27 χ v χοεκκк initialka, ve slově камк je jen χ nejasně. 29 оцдати, Pom. Mih. dati; 30 прѣдадимѡмо spíše než прѣдадимѡ, jak mezeza ukazuje, poslední vsak v Pom. Mih. 31 a 32 ма а с на chyběním, rozdíleji vyztřeleném klise. 32 дмн емоу, Pom. Mih. дмн с ео. 33 даиескъ neb дмнеск. 35 оучиноомъ neb -омъ; samea Pom. Mih. самшита итл. pl.

ша тѣи ка печальнѣ, зане
прѣданиѣ вѣстѣ, и ꙗче прослави са

- 1 вѣздѣхши, не прѣданаго ради, и ꙗче прѣд-
вѣшаго ради. зане і х ѣ, рече, видѣвъ ѡдѣ,
- 40 сꙗмаѣ са. чео ради сꙗмаѣ са; помѣшилѣ-
иѣ, ꙗко ꙗе толиѣкъ оꙗченни вѣ каѣкъ вѣрѣтъ себе
вѣвѣрѣтъ не чюѣше . аилоꙗѣ оꙗбо оꙗченни сꙗ-
маѣ са . сеио ради вѣсѣде глѣтъ
еканѣисти истиѣ . сꙗмаѣ са оꙗбо зѣра
- 45 веоꙗмаѣкъ оꙗченни, а иꙗи оꙗчиѣ тѣхъ ꙗче
наакати са, тѣорантнѣхъ зѣло, а не тѣорантнѣ-
і зѣло . тѣорантнѣ во зѣло, ти сѣтъ стѣра-
жадѣннѣ зѣлѣ . і се ꙗеꙗ глѣани хъ ꙗа-
жѣи нѣгѣнании правѣди ради, ꙗко тѣхъ
- 50 етъ иꙗѣрѣтѣи нѣвѣсе . видѣ и, коан-
вѣ приꙗитѣ ꙗе ꙗеи стѣражадѣннѣмаꙗкъ зѣ-
лѣ; вѣжѣ ꙗакѣ иꙗѣде тѣорантнѣмаꙗкъ зѣ-
ло нѣманѣстѣкѣиѣ моꙗкъ . ꙗеолоꙗиани
оꙗбо вѣажѣнаго ꙗавѣла глѣаниѣ вѣи же,
- 55 кратѣкъ, ꙗедеꙗи вѣистѣ иꙗвѣамѣ вѣиѣкъ
мѣ сꙗннѣмаꙗкъ вѣ ꙗеꙗи о хъ иꙗѣ, ꙗко та-
жаде иꙗѣсте і вѣи оꙗѣ сиоꙗѣкъ сꙗнаѣ-
мѣниѣкъ, ꙗекоже і тѣи оꙗѣ ꙗеꙗи оꙗѣи-

μή γένη κατηγορία, μηδέ συγνώμη ἁλοῦν. ἔτι παρεδόθη ὁ θεσπέτης· μάλλον δὲ καὶ στέναξον καὶ δάκρυον. μή διὰ τὸν παραδοθέντα Ἰησοῦν, ἀλλὰ διὰ τὸν παραδόντα αὐτὸν Ἰούδαν, (.) ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ θεσπέτης ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ἰδὼν τὸν Ἰούδαν ἐπαράχθη καὶ ἐδάκρυεν. (.). Καὶ τίνος ἔνεκεν ἐπαράχθη; ἔνοιῶν, ἔτι μετὰ τὴν τοσαύτην διδασκαλίαν, μετὰ τὰς τοσαύτας παρανήσεις) εἰς οἷον κρημνὸν ἐαυτοῦ ὠθῶν οὐκ ἠσθάνετο (. . .). ἐπελεῖων αὐτὸν ἐπαράχθη καὶ ἐδάκρυεν. τοῦτο γὰρ ἄνω καὶ κάτω τίθεισιν οἱ εὐαγγελισταὶ, (ἵνα πιστωσῶνται τῆς δικαιοσύνης) τὴν ἀλήθειαν, ἐπαράχθη τοίνυν ὁ θεσπέτης, ἰδὼν τοῦ μαθητοῦ τὴν (ὑπερβάλλουσαν) ἀγνωμοσύνην, καὶ διδάσκων ἡμᾶς ἐκείνους μάλιστα θρηγεῖν, τοὺς κακῶς ποιοῦντας, οὐ τοὺς κακῶς πάσχοντας· οἱ γὰρ κακῶς καὶ ἀδίκως πάσχοντες, οὗτοι μάλλον μακαρισμοῦ ἄξιοι εἰσιν. Διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ χριστὸς· μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι· ἔνεκεν δικαιοσύνης, ἔτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. εἶδες, πόσον τὸ κέρδος ἔδειξε τῶν κακῶς πασχόντων; βλίπτει πάλιν ἀλλαχοῦ τῶν κακῶς ποιοῦντων τὴν ἀπαράτητον τιμωρίαν. ἄκουε τοῦ μακαρίου Παύλου λέγοντος· ὁμοίως δὲ, ἀδελφοί, μιμηταὶ ἐγενήθητε τῶν ἐκαλησίων τοῦ θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπέθετε καὶ ὁμοίως ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφορῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,

36 зан, Hom. Mih. ne neke. 37 прослави са, Hom. Mih. ek saklamni. 38 прѣданиаго, ne jak Miki. -аго. 47 ти, Hom. Mih. сии, предѣлазѣиѣи оѣ а не тѣ . . . зде чубѣи, ш. тѣорантнѣи зѣло оѣсѣкѣвѣниѣ аси стѣражадѣннѣхъ зѣлѣ. 52 тѣорантнѣмаꙗкъ Hom. Mih. nesprávnú tѣорантнѣ, viz fecký text. 53 моꙗкъ, ne амаꙗ. 55 кратѣкъ Hom. Mih. кратнѣс ἀδελφοί; вѣистѣ, Hom. Mih. каꙗнѣте. 57 сꙗнаѣаниѣмаꙗкъ, Hom. Mih. сꙗꙗедниѣкъ. 58 тѣи, v cit. tomto (I ad Thess. 2, 14) má fecký text аѣтѣи Hom. Mih. а Ap. Šiš. тиѣти), тѣи се аѣе vyskytá též ku př. v Karp. Ap. 7⁺

- 60 βκνшхъ и г̄к̄ іса и сκωα прерогкѣ, и па-
 сκ̄ ізг̄κмав̄κншхъ, в̄κзвραг̄κ̄иштшхъ,
 рече, іωз̄κκωμъ г̄αατι, да с̄κпασ̄ετ̄κ̄ с̄α,
 βκ̄-пена ѱ)нш иακ̄ г̄р̄κ̄х̄κ̄ . постι-
 же же βκ̄ шх̄ г̄р̄κ̄κ̄ до κωκца. βιδ̄κ̄ αη,
 κ̄κω τ̄κ̄х̄κ̄ ηδωκ̄ετ̄κ̄ παче ρ̄γ̄αατι и
 65 πακατι с̄α, τ̄ωραштшх̄ з̄κλε, а стра-
 ж̄д̄штшх̄ з̄κλ̄κ̄ κλαжити . с̄εγ̄ο ραδι
 η ч̄εοαиεц̄κ̄ г̄κ̄, з̄κρα др̄κ̄зостι ο̄γчени-
 ча, с̄κλ̄μ̄шт̄лаше с̄α, л̄ωβον̄κ̄ κ̄βᾱκ̄α, ηκ̄-
 же іακ̄κаше ηα ηακ̄ и ηοказана ч̄εοαю-
 70 κ̄κ̄κ̄ с̄εγ̄οε κ̄αп̄κωτ̄κ̄ до с̄αμεγ̄ο η̄р̄κ̄-
 (дан̄κ̄κ̄, βκ̄ε̄κ̄κ̄κ̄ ηολκ̄з̄κ̄ τ̄ωρ̄κ̄κ̄аше ε̄ιμ̄ογ̄.
 ηε β)κ̄αι ο̄γ̄βο печ̄ακ̄κ̄κ̄, βρατε, с̄κ̄λ̄κ̄ш̄а-
 κ̄κ̄, κ̄κω іε η̄р̄κ̄дан̄κ̄ κ̄κ̄ε, ηκ̄ αшт̄ε χ̄οшт̄ε-
 ш̄η, πααи с̄α г̄ερ̄κ̄ε и в̄κ̄з̄д̄κ̄х̄ш̄ι βελ(κ̄)αηι,
 75 ηε η̄р̄κ̄дан̄αγ̄ο ραди іса. ηκ̄ η̄р̄κ̄дав̄κ̄κ̄ηαγ̄ο ρα-
 ди ηεδ̄κ̄κ̄ι. η̄р̄κ̄дан̄κ̄ βε іс̄κ̄ и βκ̄ελεμ̄κ̄-
 κ̄κ̄ βκ̄εκ̄ с̄κпασ̄ετ̄κ̄ іετ̄κ̄, а η̄р̄κ̄дав̄κ̄κ̄ι ηε-

Hom. Mih. 4 a sl. II:

	да д̄иш̄ογ̄ с̄εγ̄ο-	т̄κ̄ ηα ηε̄с̄̄κ̄х̄κ̄' а η̄р̄κ̄дав̄κ̄κ̄ηι
4 b sl. I	ио ηεγ̄ογ̄ηακ̄ іετ̄κ̄ · η̄р̄κ̄δα-	ογ̄ αδ̄κ̄ η̄η̄κ̄ іετ̄κ̄ ηε ωελαβ̄κ̄-
	пκ̄ηι же η ᾱγ̄εηογ̄ηο ω̄ηα с̄κ̄αи-	ηηε λωγ̄κ̄ι ω̄ηκ̄ιαиε · τ̄ε-

των και τον κ̄ριον ἀποκειρανάντων Ἰησοῦν, και τούς ἰδίους προρήτας, και κωλυόντων ἡμ̄ας [.], φησι, τοις ἔθνεσι λαλῆσαι, ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὴν ἀμαρτίαν· ἔβηκε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ ἐρηγὴ τοῦ θεοῦ εἰς τέλος. εἶδες, ὅτι ἐκείνους μάλιστα δίκαιον ἠρῆσαι και κόπτεισθαι τοὺς κακοποιούντας [. . .]. διὰ τοῦτο και ὁ φιλόθροπος δεσπότης, ἔρων τῶν μαθητῶν τὴν τέλμακιν, ἐπαράτετο και ἐδάκρυε, τὴν παρὶ τὸν μαθητὴν συμπάθειαν ἐπιθεωρούμενος, και θεινὸς αὐτοῦ τῆς φιλοφροσύνης τὸ μέγεθος, ὅτι και μέχρις αὐτῆς τῆς προδοσίας οὐκ ἐπάθετο τῆς τοῦ μαθητῶν διερωτήσεως προσεόμενος [. . .]. Διὰ τούτων οὖν δάκρυον πικρὸν και στένωζεν μάλλιν. [. . .] (Ὁ μὲν γὰρ προδοθεὶς Ἰησοῦς τὴν εἰρουμένην ἔσωσεν, ὁ δὲ προδοὺς Ἰού· . . νῦτα tato je v f. 38 η Migne).

Migne, sl. 381 (poktačování): δια τὴν ἐκουστὴν ψυχὴν ἀπόλασε · και ὁ μὲν (4 b sl. I) προδοθεὶς Ἰησοῦς ἐν θεῷ τῷ Πατρὶ ἐν οὐρανῷ κ̄θηται, ὁ δὲ προδοὺς Ἰούζας ἐν ἔδω νῦν ἐστι, τὴν ἀπαρχίτητον και αἰώνιον

60 κ̄κ̄βραг̄κ̄иштшх̄, Hom. Mih. κ̄κ̄βραг̄κ̄иштшх̄. 61 с̄κпασ̄ετ̄κ̄ с̄α ἵνα σωθῶσιν, Hom. Mih. ῡακ̄ с̄пασ̄ετ̄κ̄ с̄ε. 62 постιεи ρ̄γ̄αατ̄κ̄, Hom. Mih. ηαγ̄εστι. 65 πακατι с̄α τ̄ε . . . ηκ̄κ̄, Hom. Mih. πακατι τ̄ωρ̄κ̄иштшх̄, tak(ε̄) стражд̄аг̄иштшх̄ . . . κλαжити. 67 ο̄γченича, Hom. Mih. ο̄γченика. 68 ηκ̄εκ̄ іακ̄κ̄аше ηα ηακ̄, Hom. Mih. ηκ̄εκ̄ ηακ̄κ̄ ηα ηακ̄. 70 κ̄αп̄κωτ̄κ̄, Hom. Mih. κ̄αп̄κωτ̄κ̄ε. 71 η 72 с̄ο η̄ᾱνογ̄κ̄ο̄ν̄αӣ, hulo vyžtepeno; ηи κ̄αλ, Hom. Mih. ο̄π̄ετ̄ pl. ηи κ̄ο̄δ̄κ̄κ̄т̄; tak i d̄ale. 73 v κ̄κ̄ε je с̄ ηαd ηογ̄εи. 76 η̄р̄κ̄дан̄κ̄, ο̄ε̄κ̄άν̄αше η̄р̄κ̄дан̄κ̄κ̄, ε̄. ὁ μὲν γὰρ προδοθεὶς; Hom. Mih. ср̄г̄άν̄ῡε; η̄р̄κ̄дан̄κ̄κ̄ι.

5 го ради оубо въздвхнуѡвъ-
ше прѣсльзнимъ ѡмже
и салъ гѣ іего ради смете се.
смете се оубо и рече ѡ іедн-
нъ ѡ васъ прѣддасть ме ѡ
10 колнко мѡлрднѣ ѡ колн-
ка блгостъ ѡ да прѣдданы
не себе ради нъ прѣддавша-
аго ради печальнъ іестъ.
внде іего прѣбываюмааго
15 къ злобѣ ѡ смете се и рчѣ
іедннъ ѡ васъ прѣддасть
ме ѡ буди колнко незло-
вше ѡ колнко трпкнше
колнко ти мнлоуіетъ нера-
20 зюмааго ѡ и не хощетъ
да би встоудннъ вылк. ии
каваліе іего ѡ нъ вскль оу-
ченнкомъ тоугоу творн-
тъ ѡ не нарекн лица ии-
25 комоуже ѡ нмоу внноу
даіе іетероу поканишо.
іеда би прѣстгалъ ѡ ннсто-
вствѣ ѡ нъ іега да ѡмже
стгнтъ се ѡ то ии іедннго
30 послашанетъ ѡ ии оучен-

и ии наказанна ѡ нъ ѡм-
рачена выкннн грѣхѡмъ.
къ вркѣкъ вкнадметъ ѡ нъ въ-
сако ннчѣо ѡ же не прнверѣ-
35 танетъ тѡмнцкѡмъ трпкн-
sl. II іемъ іедннъ рече ѡ васъ прѣ-
дасть ме ѡ чѣо ради смете
се и печальнъ блѣ ѡ коушо и
5 чѡвкѡлюкнше своеіе и оуче
ннн (sic) іако тѣхъ достои-
тъ пакати (sic) се ѡ твореннн-
мъ некрнннмъ своимъ зло.
тнн во соутъ прнзываете
и на се грѣдоуіенн грѣкѣ.
10 и га на се прогнѣквоуіен.
се же оубо не въ прѣстоу к ва-
шѣи лубѣи ннѣ глѣтъ ѡ да
навыкнѣмъ негрѣкати
се на враждѣенкы (sic) наше.
15 нъ паче да мнлоуіемъ іе ѡ
и да плачѣмъ се и рыдаѣмъ
снннн ѡ тнн во соутъ прн-
іемлюіенн зло ѡ и млоу-
ше враждѡу на нн ѡ лнѣ
20 оубо тако оугѣтовнмъ днѣ
нанн ѡ не тѣкмо не грѣ-

ἀνακείμενων κόλασιν. Διὰ τοῦτο στέναζον, διὰ τοῦτο δάκρυσον ἑπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Δεσπότης ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἰδὼν τὸν Ἰουδα ἐταράχθη καὶ ἐδάκρυσεν. Ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, εἶπεν, ἐταράχθη καὶ εἶπεν. Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. (ροκταδονάνι v. sl. 383 ř. 23). Ὡς πόση εὐπλοαρχνία, πόση ἀγροβότης Δεσπότης! ὁ προσθεὶς ὑπὲρ τοῦ προσβότου ἀλγεῖ. Ὁρῶν γὰρ αὐτὸν ἐπιμένοντα τῇ πονηρίᾳ, ἐταράχθη καὶ εἶπεν. Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Σκέπει, πόση μακροθυμία! πόση φιλανθρωπία! πῶς φεῖδεται τοῦ ἀρνῶμονος, καὶ οὐ βούλεται αὐτὸν ἀναίσχυντον ἐργάσασθαι. ἀλλὰ πάντα εἰς θεῖλκν ἀνάγει τοὺς μαθητὰς καὶ ἀναγιγνόντους πνεῖ, πρὸς τὸ ἀφορμῆν τινα ἐκείνω παρασχῆν τοῦ μεταρῶναι τῆς μανίας! Ἄλλ. ὅταν ἀναίσθητος γένηται ἡ ψυχὴ μὴ δεχομένη τὸν σπῆρον τῆς εὐσεβείας, οὐ παραίτησιν δέχεται, οὐ συμβουλήν, ἀλλὰ σκωτωθεῖσα ὑπὸ τοῦ πάθους κατὰ κρημνῶν ἄπεισι. διόπερ οὔτε οὔτος ἐκέρδανέ τι ἐν τῆς τσαατῆς μακροθυμίας. sl. II. Εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, εἰρή. Τίνας ἐνεκεν ἐταράχθη καὶ ἠθύμωσεν; Ὁμοῦ καὶ τὴν φιλοστοργίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδεικνύμενος, καὶ διδάσκων ἡμᾶς, ὅτι ἐκείνους μάλιστα δεῖ θρηνεῖν, τοὺς κακῶς τῷ πληροῦ καταργαζόμενους. Καὶ γὰρ ἐκείνοι καθ' ἑαυτῶν τὴν ἐργὴν ἐπιτέρουσι.

Такоуа де оуѣ ἀπλῶς κнвоῦμεν ἐπн τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, ἀλλ' ἵνα παιδεῦσѡμεθα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν μὴ ἐργίεσθαι, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον ἐλεῶμεν αὐτοὺς, καὶ δακρῶμεν καὶ ἀλγῶμεν ὑπὲρ αὐτῶν. Ἐκείνοι γὰρ εἰσн οἱ κακῶς πᾶσχοντες, οἱ ἐχθραίνοντες ἡμῖν μάτην. Ἄν οὔτω παρασκευάζομεν ἡμῶν τὴν ψυχὴν, ὡς μὴ ἐργί-

25 KATH CE NK ПOCTPAДAТИ ZА
 HE ' TAKO ЖЕ И ГИТЪ ZABOPK-
 ДЪ ИЕСТЪ AМИТИ CE ZAHИ ' TO
 30 AHOΓOY MΛECTK MOKEЖEТЪ ПPH-
 BETH Ū KĀ Ū CEMЪ ' NK AΠE BΛ-
 MЪ MCKO ИECTЪ CЪ BИИИE ПAЧЬ-
 HИИИ CΛOΓO ' OYЧEHHИE KЕZOY-
 ΛHИE ДA PАЗOYΛ'KИEМЪ ' И
 35 ГHИ KЕHИCΛAKHИE MΛEPДHИE'
 ДA ПECAOYHИKTEOYBИEМЪ ИYΓ-
 AИCTA ' KAKO ДPЪЗOCTЪ ИΓO
 ΠE'K'ΔHETЪ ' TЪΓΔA PЧE HИK'Δ'
 40 Ū HBOЮ HА ΔICETE . ИЮΔA PE-
 KOMЪ CKAPHŪ ' KК APXHE-
 PИOMЪ PЧE ' ЧTO XOPIETE MИ
 ΔATI AZK BAMB ПP'K'ΔAMЪ И.
 45 BCAKOY BIE'K'ΔOY CЪ HΠYTA-
 HИEМЪ ДA ИZИPIEМЪ ' ДA ΛE-
 ЖИPIE HΓATKETHO KК CΛOΓE-
 CKЪ CИHЪK MOKEЖEМ OY'K-
 Δ'KTH . TЪΓΔA PЧE HИΔK . TЪ-
 ΓΔA KAKΔA ЖE HИ KК ΠPOCTO
 B'K'AM ИAK'KИEТЪ . KAJE
 50 HИ CИH Δ'XOMЪ KO ΓAETK ' H ИH-

ЧЕCО ЖЕ BEZ OYΔA ΓAETK ' NK
 XOTE ИHИТИ ИETEPO ЧTO.
 TAKO HAYETЪ И PЧE TЪΓΔA.
 ЧECO PADI K ПAMЪ CE ΓAETK.
 15 ΔA OY'E'KEH OYЧEHHИE BEZOY-
 ΛHИE ' TЪΓΔA CИH HА ПP'K-
 ΔAHИE OYΓOTOEИ CE ' ИΓΔA
 BAOYΔHИЦA ΠPHHΔKИИИ.
 AΛAECTPK XPHZAM ИZK-
 20 AMИИИ HА HOK' K'EK ' BΛA-
 CKИ CBOHИИ OYTHPИИ ' HĀ-
 HOMOM И'K'KAHИE ИAK'K-
 HE ' CTIPAYOИTИИ HEBOPK-
 ΔAHИEМЪ ΓP'K'XИИ CBOE ' TЪ-
 25 ΓΔA OYKO ' ИΓΔA BИΔK' TON-
 KO ΠPHΛEKAHИE HА OYЧITE-
 MИ ' TЪΓΔA HА BEZOCKHИOYO
 Δ'KTEAK HOTEPIA CE . ИHА
 ЖE OYKO Ū CΛOMOE ΓAИИИИИ
 30 ZAKHИE ' HА BPK'X ΔOKPO-
 Δ'KTEAMИ HЕ HЕЖE K'E'XAT'K.
 KKB.MOΓИИИ BAZИΔE ' A CИH HŌ
 MHOZ'K'XK ЧOΔE'CK'XK ' HŌ
 TONИИK' OYЧEHHИИ И HŌ TO-

ἔσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ ὑπὲρ αὐτῶν, θνητῶμα κατὰ τὴν τοῦ κυρίου φωνήν καὶ ὑπερευθελαι αὐτῶν, καὶ πολ-
 λόν διὰ τούτου τὴν ἀνοσίαν ἐπιστάσασθαι βροτῆν Εἰ δὲ δοκεῖ, μικρὸν ἀνωτέρω τὸν λόγον
 ἀγαθόντες, ἐπὶ τὸν τῆς προδοσίας ἐπαυθίωμαι λόγον, (καὶ ἴδωμαι πῶς παρεδόθη ἡμῶν ὁ Δεσπότης). Ἴνα δὲ
 καὶ τοῦ προδέτου τὴν μανίαν ἀπασαν καταμῶμαι, καὶ τοῦ μωθροῦ τὴν ἀνωμοσίαν γυῶμαι, καὶ τοῦ Δεσπό-
 του τὴν ἄρατον φιλοθρηπίαν, ἀκούσωμαι τοῦ εὐαγγελιστοῦ πῶς ἡμῶν αὐτοῦ διηγείσται τὴν τολμάν. Τότε, ἔρσι,
 πορευθεὶς εἰς τὴν δῶδεκα. Τούδα ὁ λαγρόντος Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετέ μοι
 δοῦναι, κἀγὼ ὑμῶν παραδώσω αὐτόν; εἰ δὲ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειεν ἕκαστον τῶν εἰρημῶν, πολλοὺν
 ἔχει θεωρίαν καὶ πολὺ τὸ βῆθος τῶν νεματίων τότε πορευθεὶς. Τότε· πότε; καὶ τίος ἔνεκεν ἐπι-
 στηνῆται τὸν χρόνον; εἰς ἀπλῶς ἡμῶν ἐπιστηνῆται τὸν καιρὸν ὁ εὐαγγελιστὴς πνεύματι ἀγίῳ φθεγγόμενος·
 ὁ γὰρ Πνεῦματι φθεγγόμενος, οὐδὲν ἀπλῶς οὐδὲ εἰκῆ φθέγγεται [. . .] Τότε· πότε; Ὅτε πόρνη πρι-
 στήθευον, τὸ ἀλλοθῆτρον τοῦ μῆρου καταχεῖσθα κατὰ τῶν ποδῶν τοῦ Ἰησοῦ, καὶ οἰκεῖαι θρηξῆν ἐξέμαξε καὶ
 πολλοὺν τὴν θεωρίαν ἐπέδεικνυτο, τα ἔν παντί τῆ χρόνω ἀμαρτήματα ἐξελείψουσα διὰ τῆς ἐξομολογήσεως
 αὐτῆς· Τότε οὖν, ἔτε ἐκείνῳ ἰθεῖακατο τοσαυτὴν θεωρίαν τῷ διδασκάλῳ ἐπιδειχθεῖσθαι, τότε αὐτὸς ἐπὶ τὴν
 παρνομον προδοσίαν ἔστεισε. Κἀκείνη μὲν ἀπ αὐτοῦ τοῦ πωθμένου τῆς κηλίης εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ἀνήλθεν.
 οὗτος δὲ μετὰ μαρία θάματα, μετὰ τὴν ἄρατον συματῆρασιν, εἰς αὐτὸν τὸν πωθμένα τῶν καρτέρων κατέπεσε.

35 лицѣ смотрѣнии · въ саму-
 sl II ю гавиноу злобѣ выпаде ·
 тако во зло вывлетѣтѣ сла-
 вленьнѣмъ и не послушша-
 юцинѣмъ . сего ради и на-
 5 оуль оуче гаше · яко мѣ-
 ни се стоимъ . да каюде-
 т се да не падеть · и прѣркъ
 пакни въпше гаше · ꙗко да
 падѣи не востанеть · на
 10 вбрацаи се не възрати-
 т се · вѣждо нхъ различно
 врачение пакни · да стою-
 и мнит се яко да не паде-
 т се · нхъ да дрѣзаетъ виноу ·
 15 а пады се да не вречеть себе ·
 нхъ да имате оушване до-
 бро къ възвращению при-
 нти · сего ради и блжены
вѣтанеть повѣдае · ѿ оуче-
 20 ницѣ вѣшамъ глетъ · тѣ-
 гда шкъ · и ѡже рече шкъ .
 не малоу вѣждоу имать .
ивакиеть во яко самъ и сво-
 ю вѣждоу своею волю · и-
 25 де на сню безочиноу дѣте-
 ль · не ниꙗки звани · не
 ѿ ниꙗкъ повелѣние при-
 емь · нхъ самъ и вою дру-

живакъ на се принде · не имъ
 30 никоеже же кни · нхъ свое-
 ю злобою · на прѣданне
 себе поустни · тѣгда шкъ
 рече ѿ вою на десете · и се
 не мала кни нхъ и вѣние по-
 35 ношение ѡмоу ивакиеть .
 5b1: ѡже рче ивдинъ ѿ вою на де-
 сете прѣдасть ме · спирк-
чкъ ѿ соуцинхъ ѿ самомъ ·
 понеже вѣние и нишъ мш-
 5 зи · вѣк во рече ниꙗкъ се-
 дмъдесетъ оученикъ
 не мши оубо яко ивдинъ вѣк
 ѿ тѣкъ · рече ѿ вою на
 десете · спиркчкъ ѿ вѣл-
 10 ницхъ · ѿ несоушени-
 хъ · ѿ творѣницхъ чюде-
 са вѣлика и знаменна ·
 ѿ живоуцинхъ с нимъ по
 все дни · и ѿ млоуцинхъ
 15 вѣние дрѣзновение к нему ·
 снѣ во вѣше несоушени ·
 сѣи ликъ и ѿ самомъ цери .
 не того рече лика искочи и-
 юда · и да вѣки тако не про-
 20 стѣи вѣк вѣмъницхъ · ре-
 че ивдинъ ѿ вою на dese-
 те · и не стыдитъ се снѣ ии-

Τοσοῦτόν ἐστι φθουρία καθὼν καὶ προίφρησις διεσθαρμένη . Διὸ καὶ Παῦλος ἔλεγεν · Ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλε-
 πέτω μὴ πῆσθ (1 Cor. 10, 12) · καὶ ὁ προφήτης πάλιν ἔβρα· Μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται· ἢ ὁ ἀπο-
 στρέφων οὐκ ἐπιστρέφει (Jerem. 8, 4)· Ἰνα μήτε ὁ ἐσθῶς καθῆρῃ· ἀλλ' ἐναγκῶνως ἢ διηγεκῶς, μήτε ὁ κατα-
 πσοῶν ἀπογῶν ἑαυτοῦ Διὰ τοῦτο ὁ εὐαγγελιστὴς ζητηγόμενος ἡμῖν τὰ κατὰ τὸν μαθητὴν τὸν ἀγνώ-
 μονα ἔλεγε · Τότε πορευθεῖς, τουτέστιν, οὐχ ὑπ' ἐτέρων κληθεῖς, οὔτε βιασθεῖς παρ' ἄλλου, οὔτε παρ' ἐτέρου θεῖ-
 μανος τὴν προτροπὴν, ἀλλ' οἰκοθεν κινούμενος ἐπὶ τοῦτο ἐπάτη, θεικῶς ἐπι αὐτομάτως, καὶ ἔξ οἰκείας γνῶμης
 ἐπὶ τὸ παρῆνομον τοῦτο τὸλμημα ὤμνησεν, ἔξ οὐδεμιᾶς κίτιας κινούμενος, ἀλλ' ὑπὸ τῆς πηγαζούσης ἐνθεθεν
 κακίας ἐπὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Δασδέτου ἑαυτὸν ὠθήσας . Τότε πορευθεῖς εἰς τῶν δώδεκα . Καὶ τοῦτο οὐ μικ-
 ρὸν ἐγκλήμα τὸ εἶπαι, εἰς τῶν δώδεκα . Ἐπειδὴ γὰρ ἦσαν καὶ ἕτεροι ἐβδουμήκοντα μαθηταί, διὰ τοῦτο εἶπεν,
 εἰς τῶν δώδεκα, τουτέστι, τῶν ἐγκαίτων, τῶν καὶ καθ' ἑκάστην αὐτῶν συναναστρεφομένων, τῶν πολλῆς ἀπο-
 λαύοντων τῆς παρῆρησίας · Ἰνα οὖν μάθῃς εἶτι μαθητῆς ἦν τῶν δοκίμων, φησὶν ὁ εἰς τῶν δώδεκα . Καὶ οὐ παρα-

25 ии ѱѣтанскѣ . чѣсо ради ѣ да
 ткии кѣроу нмѣши ѣко
 вксдѣк все въ нѣтѣнѣу главо-
 тѣ ѣ ничесоже не таетѣ .
 соуришихъ въ немѣнени .
 сама бо словеса мѣтлама
 немѣнениу соуриа ѣ мѣ-
 30 лѣкѣтѣ гнѣ чавко лѣкше ѣ
 мко прѣдддѣтѣлѣк ѣ та-
 ти ѣ тоинкомъ багомъ до-
 стоинио створилъ иси ѣ ѣ до
 послѣднаго вечера трѣ-
 35 пѣкше ѣ н оучаше ѣ каза-
 сл. II. ше ѣ ѣ видѣк ли како любо-
 дѣкша спсѣна кѣс ѣ нмже
 5 ѡврати се ѣ н покая се ѣ а
 оученикѣ сослалѣкѣк ѡна-
 де ѣ н погнѣ ѣ немози оубо
 ѡвръкши себе клоудинцоу
 видѣкѣ ѣ ни пакши дрѣ-
 зан оученика зрѣ ѡвоиѣ
 же пагоука иеть ѣ ѣ иже
 10 дрѣзати безѣ соумнѣни-
 мѣ ѣ и иже ѡвръкши себе въ
 печавниѣ ѣ видѣк ли ка-
 ко оученикѣ мѣне се стои-
 ти наде ѣ ѣ како клоудин-
 15 ца падшии се кѣста ѣ сла-
 ва бо иеть наша колаѣ ѣ се

го ради достѣнѣ намѣ
 коудѣу хранишѣ се ѣ крѣ-
 пити ѣ тѣгда шѣдѣ ѣдинѣ
 20 ѡ ѡкоу на десѣте ѣ шѣда
 скариѡ ѣ видшии ли ѡ ко-
 ѣго лѣка испадѣ ѣ види-
 ни ли коѣ оученише прѣзрѣкѣ .
 видшии ѣ ли коинко иеть
 25 зло оученикѣ ѣ шѣда ре-
 че нарицаѣмаи скариѡ .
 чѣсо ради намѣ лѣкѣто
 рече ѡ ноудѣу же кѣ ѣ не въ
 престоуѣу ѣ семѣу наоучи
 30 ныи ѣ нѣ понеже кѣк ѣ ни
 шѣда ѣ нарицаѣмаи
 никѣкакѣ , сѣго ради ра-
 злоученише намѣ твѣри-
 тѣ ѣ ѣ рече нарицаѣмаи
 35 скариѡтѣ ѣ что ли глаши
 6a I лѣкѣто ѡ ноудѣу же кѣка-
 шѣ ѣ иѣда вѣмѣ ѣ самого
 не позналѣ ѣ нѣ виждѣ ѣ
 ѣтанѣско иѣтезаниѣ ѣ
 5 ѣ прѣмоу дрѣстѣкѣоуѣу ко-
 лю ѣ не ѡ дрѣтелии ни ѡ
 лѣкѣта ѣ ѡ ноудѣу же кѣк
 ѡвѣлѣкѣтѣ ѣ н к намѣ ѣ а о
 дрѣуѣкѣмъ глаѣ рече ѣ шѣ
 10 да никѣкакѣ ѡного не ѡ

τωπᾶ ταῦτα γράφων ὁ εὐαγγελιστής, ἵνα σὺ πειθῇς ὅτι ταῦτα τὰ δοκούντα ἐπνευστα εἶναι τοῦ Δεσπότου τὴν
 πρὸς ἡμᾶς κηδεμονίαν. ὅτι τὸν προδότην, τὸν κλέπτῃν τοσοῦτον ἤξιωσεν ἀγαθῶν, καὶ μείζῃ τῆς ἐσχάτης ἐπέ-
 ρας παρῆναι. Εἶδες πῶς ἡ πόρνη μὲν ἐσώθη, ἐπειδὴ ἐνῆψε ὁ μαθητής διὰ βρῆθμῆρας κατέπεσε; Μὴ τοῖον
 ἀπορνήῳ ἑαυτοῦ πρὸς τὴν πόρνην ἀπορῶν, μηδὲ ἠαρσῆτης πάλιν πρὸς τὴν τοῦ μαθητοῦ τέλματι ἀπιδὼν ἡμέ-
 τερα γὰρ ὀλέθρια. Εὐδελισθος γὰρ ἡμῶν ἡ γνώμη, εὐπερίτρεπτος ἡ προαίρεσις ὁδὸ πάντων ἀσφαλῆσαι χρῆ.
 Τότε παρευθεις εἰς τὸν δῶδεκα, Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης Ὁρᾶς ποίου γέροντος ἐξέπεσον; ὄρᾶς ποίας διδασκαλίας
 ἑαυτὸν ἐπέρρησεν; ὄρᾶς πῶσον κακῶν ἡ βρῆθμια; Ἰούδας ὁ φραίν, ὁ Ἰσκαριώτης, ἐπειδὴ ἕτερος ἦν τοῦτω ὁμι-
 ονμας ὁ λεγόμενος Ἰακώβου Ὁρᾶς τοῦ εὐαγγελιστοῦ τὴν σοφίαν, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ τολμημάτος, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
 τόπου, εὐχλῶν ἡμῶν αὐτὸν ποιεῖ, ἐκείνου οὐκ ἀπὸ τοῦ τόπου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πατρωνίμας γνώμης ποιῶν; καίτοι

sl. II f. 5 нмѣзи viz. str. 39. 6a I f. 2 до се tvar tento zde ještě zachoval, je velmi nápadná.

15	лѣкта нѣ наменькѣмъ ѿца ѡблѣкѣтъ и нѣ подебаше оу- бо рѣци нюда прѣдатель нь того не дѣкѣтъ нѣво досто-	25	жены снѣ нѣ ѡблѣвета прѣ- дадателькѣ нѣи наменька ѡ- го прѣддателькѣ нѣ везоч- номѣ него дрѣзаниѣ повѣдаѣ. ѡставѣлъ злоую него дѣтелѣ
20	ише тако рѣци нѣ наоучи- ти ны хоще не творити ѡкѣ- леватинна нѣ самого прѣ- дателкѣ амлоучетъ нѣ оучи- ли же оубо вывѣнемъ снмѣ.	30	рѣци нѣ тѣмъ ѡблѣвета- ти сего не створи нѣ ѡ мѣкѣ- ста ѡ негоже кѣк . ѡкѣ кѣ намъ моужа того избѣла. коиемоу оубо достѣнни боу- демъ мы ѡ-

Cioz. II. (Pokračování.)

- fol. II. данью, искрѣпимъ своимъ зѣло глаголюще;
 и множицею врагы своя не тѣкло съ
 80 досажденемъ помнаште, нѣ и дрочгы сво-
 и . тѣмъ же, моужь сѣ велики, да оутврѣди-
 мъ сѣ въ словесехъ . сего ради бо и павелъ
 оучитъ, глаголю въскро слово смръда из оу-
 стѣ ваишъ да не исчодитъ, и пакы въск-
 85 кѣ гнѣкѣ и крестѣ и кучѣ и хула да
 възѣметъ сѣ отъ оустѣ ваишъ съ въск-
 кою зѣкловою . видѣ ли испитанке оу-
 чителеко; въ колницѣ крестѣ велитъ,
 да прѣкѣвиваемъ и нашѣ днѣ како оучинта-
 90 етъ отъ въскрого гнѣка и крестѣ . сего ра-
 ди отъ всего того зла чистъ сѣи блаже-

γε ἀπέκρουεν ἢ εἰπεῖν, Ἰούδαν τὸν προδότην, ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς παιδείῃ καθάρῃ ἔχειν κατηγορίας τὴν γλώσσαν. καὶ αὐτὸ τὸ εἰπεῖν προδότην φεῖδεται. Παιδευόμεθα τοίνυν μηδένα τῶν ἑθρῶν καλιῶς μεμνήσθαι. Εἰ γὰρ ὁ μακάριος οὗτος τοῦ προδότη οὐκ ἠγάπησεν κατηγορήσασθαι, τὸ παράνομον τοῦτο τέλημα διηγούμενος, τοῦτο μὲν ἀπεσιώπησεν, ἀπὸ δὲ τοῦ τέπου, ὅθεν ὤρμητο, δήλον αὐτὸν ποιεῖ . ποῖος ἂν εἴημεν ἡμεῖς ἄξιοι συγνώμης . .

(sl. 885 dote:) τοὺς πλησίον κατηγορούμεντες; καὶ πολλὰ καὶ οὐ μένον τῶν ἑθρῶν μεμνήσθαι μετ' ὕβριως, ἀλλὰ καὶ τῶν δοκούντων πρὸς ἡμᾶς ἔχειν διαθέσειν. μή, παρακαλῶ, . [.] . Τοῦτο καὶ Πούλος παρανεῖ, λέγων ὅτι πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματός ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω . . . [πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ κραυγὴ καὶ βλαστηριὰ ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, οὐκ πάσης κακίᾳ . . .] διὰ τοῦτο παντός

78 данью, jak z Nom. Mih. vidíme, předcházelо отъ, tedy отъданно (συγνώμη). 81 да оустѣ . . . сѣ въ словесехъ, Nom. Mih. моужь сѣ и въ словеса велики, да оутврѣдима сѣ, v f. textu našem to chybí. 84 исчодитъ, Nom. Mih. изидеть. 85 кучѣ, Nom. Mih. зманине (кравчи); гнѣкѣ и кр. gr. πάντα πικρία καὶ θυμός, Ap. Siš.: горѣтъ и гнѣкѣ; s Cioz. srovnávají se Nom. Mih. 86 оубо оустѣ ваишъ v f. jenъ ἀφ' ὑμῶν, v Nom. Mih. a v Ap. Siš. dle f. též jen: оубо вѣск. 88 велитъ chybí v Nom. Mih. 89 оучинтаѣтъ, Nom. Mih. учин . . . viz str. 10.

- нѣкѣ матѣтѣ ꙗꙗне · тогда шедѣ единокъ о-
 тѣ окою на (дѣ)десѣте, нарицаемѣи вода ѿ
 скаріотѣ, кѣ архіерѣомѣ рече · чѣто хо-
 95 штете ми дати и азѣ вамѣ прѣдѣамъ ѿ ·
 ѿ скверѣннѣи ꙗꙗсѣ, ѿ дрѣвѣостѣ вестоудѣна!
 како из ѡсѣтѣ испουσѣти ꙗꙗсѣ; како ѡзѣн-
 кѣ подвѣжа; како не нескочѣ дѣна ѿ тѣкае-
 се того; како не ѡцѣпѣкѣ; како не ѡрѣжѣсе сѧ
 100 ѡꙗмѣ его; чѣто хощтете ми дати, сѧтѣ,
 ѿ азѣ вамѣ прѣдѣамъ ѿ · рѣци ми, се-
 мюу ѿ тѧ наουчи ѡчѣтелѣ
 кѣ толико вѣрѣма; тако ѿ ско-
 ро закѣи частое ѡчѣнке;
 105 и(ε) сѣго ѿ ради ꙗꙗне · не сѣ-
 тѣжите злата ни сѣребра,
 бранѧ древа три коѣи,
 ѡже ѡмѧши кѣ ѡцѣпѣи;
 не ѡчѣдѧне ѿ ꙗꙗсѣ · ште вѣто тѧ
 110 ѡꙗдѣрѣтѣ кѣ десѣтѣи ланѣтѣ,
 ѡврати ѡмѡ ѿ дрѡυσѡтѣ; чѣто хощтете ми
 дати и азѣ вамѣ прѣдѣамъ ѿ · ѿ неѡκѣждѣствѣе,
 ѿ нечѡвѣствѣе ѡμοσѣ! ѿ азѣ вамѣ, сѧтѣ,
 прѣдѣамъ ѿ · чѣсо ради, рѣци ми · коѣи вѣ-
 115 нѣи ѡυκѣ, ѡи ѡμѡξ, ѿ вѣκѡξ, прѣдѣдѣне

τοῦτου πάθους καθάρειον ὁ μακρῆρος Μαρτῖνος ἔλεγε · τότε πορευθεῖς εἰς τῶν διδασκῶν, ὁ λεγόμενος Παῦλος
 ὁ Ἰσκαριώτης, πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε · τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῶν παραδώσω αὐτόν. ὁ μακρῆς φωνῆς,
 ὃ τόλμης ὄνεια! (ἐνθουσιώμενος τρέμω, ἀγαπητοί), πῶς ἐξηγήθησε τοῦ στόματος ἡ φωνή; πῶς τὴν γλωτταν ἐκί-
 νησε; πῶς οὐκ ἀπέστη τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ; πῶς οὐκ ἐνάρχησεν τὰ χεῖλη; πῶς οὐκ ἐξέστη τῆ διανοίᾳ; τί
 θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῶν παραδώσω αὐτόν. εἶπέ μοι, Παῦλε, ταῦτά σοι ἐπαίδευσεν ὁ διδάσκαλός ἐν τοσοῦτῃ
 χρόνῳ; οὕτω λέληθον ἐπιήρσια τῶν συνεχῶν παρηνέσεων; οὐ διὰ τοῦτο ἔλεγε · μὴ κτήσῃσθε χρυσόν, μήτε ἄργυ-
 ρόν, ἄνωθεν παρακτετέλλων σου τῆς περὶ τῶν χρήματα μακρίας τὴν ὑπερβολήν; οὐ παρῆναι λέγων · ἐάν τις σε
 βραπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν σου, στρέψον αὐτὸν καὶ τὴν ἄλλην; [τί θέλετέ μοι δοῦναι, κἀγὼ ὑμῶν παραδώσω
 αὐτόν · ὃ τῆς ἀπονοίας]. τίνος ἔνεκεν, εἶπέ μοι [. . .] παραδίδωσ τόν διδάσκαλον; ἔτι τὴν κατῆ

93 дѣдѣтѣ, tak rkp. 97 испουσѣти ꙗꙗсѣ, Hom. Mih. из ѡсѣтѣ испουσѣти ꙗꙗсѣ . . . ; како ѡзѣнѣкѣ подвѣжа в Hom. Mih.
 chybi, Supr. 306, 29; како подвѣнѣкѣ ѡзѣнѣкѣ. Počítaje ř. 26 na str. 306 polnává Supr. podobný text (viz str. 37).
 Zanínky zastluluje. Že citat v (Nov. čyto xoshtete mi dati v Hom. Mih., Assem. a v Supr. 304, 13 a 306, 27) zní:
 чѣто ми хощт . . . (sgovni. Altslov. Studien ř. 31). 99 како не ѡцѣпѣкѣ, tak i v Hom. Mih., Supr. 307, 1; како не
 ѡцѣпѣкѣ тѣко ѡмѡξ вѣсе; како не сѣж . . . tak i Hom. Mih., Supr.; к . . . не ѡсѣтѣти ѡꙗмѣ сѧ. 102 наουчи ř. ἰπαῖστων,
 Supr. 307, 3; ѡκѣла. 105 не сѣтѣж . . . tak i Hom. Mih., Supr. 307, 4 vñak не прѣтѣжѣти 110 ѡꙗдѣрѣтѣ, tak i
 Hom. Mih. Supr. 307, 7 zde vñak charakteristické zaočvovtĕ (viz Altslov. Stud. str. 7) 111 ѡꙗ. ѡꙗсѣ ѿ др., tak i
 Supr. Hom. Mih.; да ѡврати ѡмѡξ не ѡμοσѣю. 114 чѣсо ради ѡꙗсѣ ми, tak i Hom. Mih., Supr. (307, 10); за чѣто,
 поκѣξѣдѣ ми, со прѣдѣдѣзі (od ѡκѣждѣствѣе) chybi v Supr. i Hom. M. 114—115 коѣи вѣкѣи ѡυκѣ, chybišné ni.

- κεκ'δά, οβκ'ιαι, οβκ'ιτηνε, εκε на
 τραп'к'заух, ι δив'κ'иоε ου'ч'и'ке, ι нака-
 140 зан'ке, κκεε т'(о) с'к'р'е'ρ'о'л'о'υ'к'к'ε'т'к'ε с'к'-
 т'в'о'р'и'ао е'с'т'к' з'а'в'ε'г'т'и. п'р'а'в'к'ι
 κλα'и'ε'т'к'ι п'а'в'ε'а'κ' г'л'а'и'и, *κ'к'ε
 κ'ο'ρ'ε'ν'ι κ'ε'κ'α'υ'κ' з'κ'л'о'υ'κ'(κ) ε-
 с'т'к' с'к'р'ε'ρ'о'л'о'υ'к'ε'и'ε.
 145 ч'к'т'о χ'ο'и'т'ε'т'ε μ'ι, с'а'т'к',
 δ'а'т'ι, ι аз'к' в'а'и'к' п'р'к'д'а-
 м'κ ι ' в'ε'а'к'к' д'р'к'з'о'ε'т'к',
 в'ε'а'к'ε κ'ε'с'т'о'γ'д'ε! р'у'ц'ι
 μ'ι, т'о'г'о μ'ι п'р'к'д'а'и'и, и'к'ε κ'-
 с'к'ч'к'к'ε'а'а о'д'р'к'ж'и'т'к'; в'л'а'д'ж'и'т'а'г'о κ'к'
 150 с'к'ι, п'ο'в'ε'а'κ'ε'а'ж'и'т'а'г'о μ'ι'ρ'о'υ, в'л'а'д'к'-
 κ'κ' κ'ε'κ'к'ε'υ' т'κ'а'р'ι, т'в'ο'р'а'и'т'а с'а'ο'κ'-
 о'υ'κ' ι п'ο'в'ε'а'κ'и'κ'κ'κ' в'κ'ε; и'к' χ'ο'т'а ο'υ'-
 ч'и'т'ι ι β'ε'ο'υ'κ'μ'κ-ε'г'о ο'υ'т'о'л'и'т'ι, в'ο-
 155 л'ε'а' σ'в'ο'и'а п'р'к'д'а'и'г' β'κ'и'с, ι п'ο'с'л'о'υ'-
 ш'а'ι ч'к'т'о с'т'в'ο'р'ι. κ'к' т'ο п'р'к'α'μ'α п'р'к'д'α-
 н'к'ю, ε'г'д'а п'р'ι'д'α' на п'κ с'к' ο'ρ'α'ж'и ι д'р'к'-

ClOZ. I. (Pοkpaçóvání.)

fol. III κολκαι, εκκ'ιητ'α ι εκ'κ'ιηακ'ηε'т'ι η-
 αλ'ηι'т'ε, г'л'а' · κ'ο'υ'с' η'ι'т'ε'т'ε; ι ηε з'и'α'κ'α, ε-

οα'ρ'ί'ω'ε, ε'ρ'α τ'ο'т'ε π'ό'σ'α [. . .] ε'ξ'ε'β'α'λλ'ε'ν ε'κ τ'η'ε τ'ο'υ 'Ι'ο'υ'δ'α ψ'υ'χ'η'ε τ'η'ν ο'μ'ί'λ'ι'α'ν, τ'η'ν σ'υ'ν'θ'ε'σ'ι'α'ν, τ'η'ν κ'ο'ι'νω'ν'ί'α'ν [. . .] τ'η'ν θ'α'ο'μ'α'σ'τ'η'ν δι'δ'α'σ'κ'α'λ'ί'α'ν, π'ά'ν'τ'α τ'α'υ'τ'α ε'ί'ε λ'ή'θ'η'ν ε'ν'ε'β'α'λλ'ε'ν ή' φι'λ'α'ρ'χ'ο'ρ'ί'α . κ'α'λ'ί'ω'ε ε'λ'ε'γ'ε Πα'υ'λο'ε, ε'π'ι β'ί'β'ι'α π'ά'ν'τ'ων τ'ων κ'α'κ'ων ε'σ'τ'ιν ή' φι'λ'α'ρ'χ'ο'ρ'ί'α. τί θ'ε'λ'ε'σ'ί' μ'οι δ'ο'υ'σ'ι'ν, κ'α'θ'ώ' υ'μ'ι'ν πα'ρ'α'δ'ό'σ'ι'ο' α'υ'τ'όν; [. . .] πα'ρ'α-
 δ'ό'σ'ι'ω'ε, 'Ι'ο'υ'δ'α, τ'όν τ'ά π'ά'ν'τ'α σ'υ'ν'έ'χ'ο'ν'τ'α; π'ω'λ'ε'ί'ε τ'όν ά'κ'α'τ'ά'λ'η'κ'η'τ'ον, τ'όν κ'ί'σ'τ'η'ν ο'υ'ρ'α'ν'ο'υ' τε κ'α'ί γ'η'ε, τ'όν δ'ε'μ'ι'ο'υ'ρ-
 γ'όν τ'η'ε ή'μ'ε'τ'ε'ρ'α'ε'ρ'α' φ'ό'σ'ε'ω'ε, τ'όν λ'ό'γ'ο'ν κ'α'ί ν'ε'ρ'μ'α'τ'ι τ'ά π'ά'ν'τ'α σ'υ'σ'τ'ε'ρ'ά'μ'ε'ν'ο'υ; 'η'α ο'υ'ν δ'ε'ί'ξ'η', ε'π'ι ε'κ'ί'ων πα'ρ-
 ε'θ'η', ά'κ'ο'υ'σ'ον, τί π'ο'ι'ε'ί. κ'α'τ' α'υ'τ'όν τ'όν κ'α'ρ'όν τ'η'ε π'ρ'ο'δ'ο'σ'ι'α'ε, ε'π'ε ε'π'ή'λ'θ'ον α'υ'τ'ῶ' με'τ'ά μ'α'χ'α'ρ'ί'ων κ'α'ί ε'β'ύ'λ'ι'ων.

138 οβκ'ιαι, п'ε οβκ'ιαι, jak v Jug. „Sprečmišta“: και на тр . . . v Pom. Mih. bez και, v Supr. και на τραп'к'. 139 див'к'иоε ου'ч' . . . ι η (tak i v Pom. Mih.), Supr.: ч'о'д'и'с'а, ο'υ'ч'и'и'и'ε, ο'υ'κ'η'ι'т'α'и'ε, ηακα'ι'и'ε . . . 141 с'к'т'ε'р'и'ао е'с'т'к' з' . . . (p'ο'f'ο'ι'ο'η'ε i Pom. Mih.), Supr. κ'κ' ζ'α'κ'ε'т' κ'λ'α'ο'υ'κ' (307. 25), i z'de πο'α; π'ρ'α'κ'ι η'ι. ο'ρ'α'ο' v Pom. Mih., ε' κ'α'λ'ί'ω'ε, Supr. 307. 25: εκ α'κ'ι'ο'τ'κ'ι. 143 в'ε'а'κ'κ'α'υ'κ' з'κ'л'о'υ'κ', Supr. в'κ'ε'μ'ο'υ'κ' з'κ'λ'о'υ'κ'. 144 с'к'р'ε'ρ'о'л'о'υ'к'ε'и'ε, Pom. Mih. с'р'и'ρ'о'л'о'υ'к'ε'и'ε, Supr. 307. 27: с'к'р'ε'ρ'о'л'о'υ'к'ε'т'в'и'ε. 147—48 в'α'α'κ' д'р'κ' . . . κ'α' . . . κ' . . ., Supr. 28: в'α'и'к'ο κ'ε'λ'ο'υ'κ'ε'и'ε с'α'ο'κ'ι'с'. 149 κ'ε'κ'κ'ε' . . . п'ε'б κ'ε'κ'κ'ε' . . . ; и'ε'з о'д'р'к'ж'ε'т'к', Supr. с'κ'д'р'к'ж'и'т'а'г'о (307. 29). 151 п'ο'κ' . . . μ'ι'ρ'ο'υ' ι η, μ'ι'ρ'ο'υ', Pom. Mih. η. μ'ι'ρ'ο'υ' κ'ρ'ο'т'и'т'ι с'ι α' v Supr. 308. 1: μ'ι'ρ'ι'νι ζ'α'ρ'κ'ι'т'α'ж'и'т'а'г'о v f. l. elybi. 152 κ'ε'κ'κ'ε'υ' т'κ'а'р'ι, Supr. η'ε'с'т'ε'т'ε'γ'ο' в'κ'ε'μ'ο'υ'κ'; т'κ'ο'р' . . . κ'α'ι elybi v Supr., Pom. Mih. с'α'ο'κ'ο'υ'κ' п'ο'κ'α'κ'и'и'α; п'ο'κ' . . . η'α'κ' η'ε'z'p'ο'c'h'υ'b'υ' ι η. — κ'α'κ' (viz str. 22). 153 η'κ' χ'ο'т'а . . . κ'ι'ε'т'к' (tak i Pom. Mih.) п'ο'δ'p'ο'ν'ι'δ'ι'а' ε': 'η'α ο'υ'ν δ'ε'ί'ξ'η' . . . ο'ι' 'η'ο'υ'ν πα'ρ'ε'θ'η', Supr. 308. 2: η'κ' δ'α η'ε'μ'ο'υ' с'κ'η'ρ'α'т'α'т'α κ'ε'λ'ο'υ'κ'ε'и'ε, ι η'α'ο'υ'-
 ч'и'т'к'κ'. μ'κ'ο. α'и'т'ι η'ι κ'κ'ι η'ε'z'α'κ'α'κ'ι, η'ε'κ'ι п'р'к'д'α'и' с'α' κ'ε'λ'ο'υ'κ'ε'ι-ε'г'о — κ'ε'λ'ο'υ'κ'α'μ'α η'ε' (viz str. 16). 155 κ'κ'ε с' je nad slovem. 157 π'ρ'α'κ', п'ι π'ρ'α'ο'υ' (jak Mikl.); η' δ'ρ'κ'ο'κ'α'ι с'κ' . . . ι, Pom. Mih.: ι с'κ' с'ε'κ'и'т'α'и'ι η, Supr. с'κ' δ'ε'κ'κ'ε'и'ι ι с'κ' с'ε'κ'и'т'α'и'ι (bez ο'ρ'α'ж'и'и): t'imo f'α'k'ε'и'η' k'ο'η'f'ε' se Innshr. listy. 162 η'ι з'и'α'κ'α, ε'с'т'α, tak i Pom. M., Supr. 308. 6: η'ι κ'ε'κ'κ'α' κ'ε'ρ'ο' . . .

- гоже хотѣахъ ѡти . толкамъ ѡда не мо-
 жаше его прѣдати , аште не би самъ хотѣахъ ,
 165 и того не можааше зрѣти , егоже хотѣаше прѣ-
 дати , ѡво свѣтланикомъ самтемъ
 и свѣштамаъ толкамъ . се ко сказыма
 еванѣистъ , рече , ꙗко свѣтланики ,
 свѣшта нешахъ , и тако его не оврѣтаахъ ,
 170 сатъ , и ѡда стоѣше съ нами , тѣ рекъи
 чкъто хоштете ми дати , и азъ вамъ прѣда-
 ми . ѡсѣпи ко имъ оумъ , хотѣа ꙗвити
 своиъ силъ , и хотѣа свѣворити , да въ
 прѣстаи отъ зѣлобѣи своиа , и да
 175 въ оувѣдѣаи , ꙗко невъзможнаѣ начи-
 наѣтъ , и потомъ да оувѣамъ вештислѣ-
 нѣмъ его силъ . неслѡшаи , чкъто сатъ
 еванѣистъ сѣкшахъше , сатъ , гласъ ,
 и дѡ въспѣтъ и падѡ на земи ницѣ .
 180 не могаште сѣкшати , нѣ паданкѣмъ
 своиа немоштѣ намъ показати , и силъ
 исцѡшѣтѣшаго гласъ . зѡри оуже чкѡво-
 вѣствѣкѣ гнѣкѣ : понеже не прѣста ѡда о-
 тѣ того стѡудѡ , ни ѡдѡки отъ того везоу-
 185 маѣкѣ , себе прѣдастѣ , егда , сатъ , сѡе съ-

λαμπάδας και φανούς έχοντες , λέγει αὐτοῖς ὅτινα ζητεῖτε ; και ἠγνόησαν ἔν ἡμελλῶν συλλαμβάνειν . Τοσοῦτον ἀπέβην ἐκεῖνος τοῦ θυμηθῆναι παραδοῦναι αὐτῶν , ὅτι οὐδὲ ἄρξῃ αὐτῶν ἠδύνατο πικρόντα , ἐν ἡμελλε παραδοῦναι . και ταῦτα λαμπάδων οὐσῶν και φωτὸς τοσοῦτου . ὅτι γὰρ τοῦτο ἀνιπτόμενος εἶπεν , ὅτι λαμπάδας και φανούς εἶχον , και οὐδὲ οὕτως αὐτῶν ἤπισκον , φησι , και Ἰούδας εἰστέθει μετ' αὐτῶν . ἐκεῖνος εἶπῶν , ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτῶν . Ἐπήρωσε γὰρ αὐτῶν τὴν διάνοιαν , βουλομένης δεῖξαι τὴν οὐκ εἶναι δύναμιν , και ἵνα μάθωσιν , ὅτι ἀδυνα- τοῖς ἐπιχειροῦσιν . Εἶτα ἀκούσαντες τὴν φωνὴν αὐτοῦ , ἀπῆλθον ὕπτιοι , και ἔπασον γαμμά . Εἶδες πῶς οὔτε τὴν φωνὴν ἐνεγρῆεν ἠδυνήθησαν , ἀλλὰ διὰ τῆς καταπτώσεως τὴν ἐκῶτων ἀσθένειαν ἐναργῶς ἀπέδειξαν ; ἔρα δεσπότης φιλανθρωπίαν ὁ ἐπειδὴ οὐδὲ οὔτω καθήκετο τῆς ἀνασχυντίας τοῦ προδότης , οὔτε τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀγνομαισύνης ,

164 аште не би . . . хот . . . chybí v Supr. , v Hom. Mih. ѡдамъ аште ки самъ не въхотѣахъ . 165 и того не м . з . f . ale jinak , Supr. 308. 7: тако и не видѣаши тѡхъ скшта , Hom. Mih. иди нмѡжаше зр . . . ; 166 ѡво (каі таѡта) , tak i Hom. Mih. , Supr. 308. 8: ꙗкѣ . 167 свѣштамаъ т . , tak i Hom. Mih. volný překlad f. φωτὸς τοσοῦτου , Supr. správn- něji svĕtloṡ tolikoṡ (309. 9) ; сказыма и v Hom. Mih. , Supr. správnĕji заштѣама f. ἀνιπτόμενος . 168 ѡк . . . bez titly . 169 před svĕшта chybí i (каі) , které je v Hom. Mih. ; ншахъ (tak i Hom. Mih.) , f. ἔχον . Supr. нѡкаѡхъ . . . не видѣахъ ѡго (ἤπισκον) ; со v Supr. (308. 11—29) potom následuje , chybí i v Cloz. i v Hom. Mih. 170 сатъ . Hom. Mih. речѣ : съ нами , tak i Hom. Mih. , Supr. 309. 1 ванѣхъ оумъ (мет' αὐτῶν) ; тѣ рекъи , tak i Supr. , Hom. Mih. тѣ речѣ . 171 прѣдами = прѣдамъ и (viz str. 16) . 173 да еѡи (tak i v f. 175) . 176 Hom. Mih. оувѣамъ кечисамъ . . . 177 Hom. Mih. речѣ м . сатъ а так i jinde . 179 ницѣ , Hom. Mih. вказици . 172—183 text Supr. neod- povídá našemu , mámet' zde jen 2 řádky (2—4) . 180 могаште viz str. 16; сѣкшати str. 17; ш . нѡм . . . сѣкш . . . v Hom. Mih. видѣа ли еѡво не могаштѣ трѣтити гласъ сѣкшати , соѡ vice f. textu odpovídá . 183 понеже ни . . . ѡ . . . с . пр . , tak i Hom. Mih. , Supr. 304. 4: ѡмажи и сицѣ не останѡкаѡхъ сѡ стѡдѡсти . воамъ самъ сѡ прѣда ѡдѣми . . .

- творихъ, самъ ꙗвилъ ꙗко показахъ, ꙗко не
вѣдомоужно начинахъ, хотѣхъ гнѣвѣ
ихъ сътолити ꙗко хотѣхъ, ꙗко еште прѣвѣи-
вахъ въ зѣлобѣ свои. се самъ са
190 прѣдавъ ꙗко самъ азъ невинъ, да не окаяве-
твахъ етери ижд, глѣшше ꙗко чкъто не овра-
ти вѣды отъ твоѣ зѣлобѣ; по чкъто
не створи едо лѣчкыша; рѣци ми ꙗко по-
добне створиш лѣчкышъ ꙗко неждѣхъ
195 ми вѣлѣхъ; аште неждѣхъ, љ тако не би
лѣчши кѣлѣхъ ꙗко неждѣхъ
лѣчши кѣлѣхъ. аште вѣлѣхъ љ хо-
тѣхъ итѣмъ, всѣа показа емоу мѣлѣшша
едо лѣчкыша створити. аште ми оѣхъ
200 не вѣсхотѣхъ прѣвати вѣлѣкѣва, вѣмъ
неповинѣхъ. љже не хотѣхъ неслѣшати. хо-
титиш ми оѣвѣдѣти, колико створи, да
би лѣчи вѣлѣхъ; всѣи ѿлюсоѿши
вѣштѣми љ ѿкѣ и лѣчши љ овлѣстѣ дѣстѣ

ἐκ τῶν ἐπιδοσίων, καὶ οὐκ ἐν τῷ Κέντρῳ ἡθε ἔδειξα ὡς ἀδυνάτους ἐπιχειροῦσιν, ἠβουλήθην αὐτῶν ἀναστῆλαι τὴν μαχίαν ὅσον βούλονται. ἀλλ' εἶμι ἐπιμένοντι τῇ πονηρίᾳ ἰδὼν ἐμαυτὸν παραδίδομαι ἑαυτὰ λέγω ἑμῖν, ὅτι μὴ καταγορησώμενοι τοῦ χριστοῦ, λέγοντες ὅτι τί σὺ μετέβηλα τὸν Ιούδα; διὰ τί σὺ ἐποίησεν αὐτὸν βελτίονα; καὶ πῶς ἔδει παῖσται τὸν Ιούδα σὼσθῆνα καὶ ἐπιεικῆ; ἀνάγκη ἢ γνῶμη; εἰ μὲν γὰρ ἀνάγκη, οὐδὲ οὕτως ἔμελλεν ἔσεσθαι βελτίον ὁ σὺδὲς γὰρ ἀνάγκη γίνεσθαι βελτίον. εἰ δὲ γνῶμη καὶ προαιρέσει, πάντα εἰσῆγαγε τὰ δυνάμενα αὐτὸν ἀναγαγεῖν. εἰ δὲ μὴ ἠβουλήθη δέξασθαι ἐπιεικῆ τὰ φάρμακα, οὐ τοῦ ἱατροῦ τὸ ἔγγλημα. ἀλλὰ τοῦ τὴν θεραπεῖαν διακουρομένου ἢ καταγορηταῖ. θέλεισ μαθεῖν, πῶσα ἐποίησεν. ὥστε αὐτὸν ἀνακτῆρασθαι; ἐδίδοσκην αὐτὸν

186 самъ ꙗвилъ, v Hom. Mih. chybi, Supr. 309. 6: имѣткꙗ своѣкꙗ отъ вѣрѣѣхъ, v f. textu jako v Hom. Mih. chybi; п. ꙗ нѣ вѣл. . . tak i Hom. Mih., Supr. 309. 7: п. нѣкꙗ нѣмѣшткыя начинѣштꙗ дѣкѣса. 187 х. г. . . оут. . . tak i Hom. Mih., Supr. 309. 8: хотѣхъ вышъ сърѣштꙗтꙗ зѣлобѣ . . . 188 п. х. ик ѿ п. в. л. ѿ. Hom. Mih.; ик п. х. . . Supr. 309. 8: ик неждѣхъ икѣ не рѣштꙗтꙗ, ик неждѣхъ прѣкъвѣштꙗтꙗ екъ своенъ зѣлобѣ. 190 сѣ гѣк. а. . . и. . . tak i Hom. Mih. Supr. сѣ вѣлѣхъ свѣкѣн- тахъ: оѣм . . . Supr. 19: оѣкѣинѣлѣ. 191 стѣр. . . tak i Hom. Mih., Supr. 11: икѣни; п. ч. в. ѿ. ѿ. т. ѿ. Supr. 309. 11: по чкъто не прѣкъвѣшъ иждѣ на добрѣ; Hom. Mih. ствѣрати, jinak jako v Cloz.; оѣмъ чѣкѣнъ chybi v f. 192 тѣмъ. 193 лѣчкыша рѣлѣо, Supr. 309. 12 иждѣва и вѣтѣкѣва; рѣци ми к. п. ѿ а. v Hom. Mih. ро ми; оѣкѣ дѣлѣ роѣк лѣчкыша, Supr. 12: како жи екъ сътворити вѣлѣхъ вѣтѣкѣва. 194 п. илѣ в., Supr. и в. илѣ, Hom. Mih. п. илѣ илѣ и . . . 195 љ тако п. к. л. к., Hom. Mih. то и тако ижд.; Supr. 11: ии снѣ рѣши оѣшнъ екѣтꙗ. 196 и в. и. л. к., Hom. Mih. иишо жи, Supr. 11: и иждѣма кѣлѣштꙗ добрѣ. 197 а. к. ѿ. х. к., Hom. Mih.: аште ми . . . Supr. аште ми к., вѣкѣ иштѣмъ неврѣштꙗтꙗ коѣмъ иишоѣ екъ дана 200 и вѣсхотѣхъ п. к. к. ии . . . Supr. не рѣши прѣвати екъши на неѣмѣнтѣ, ии крѣчико тѣмъ съгрѣшѣиши. Hom. Mih. аште ииѣкѣ и в. в. вѣштѣкѣва тѣмъ краи иишо . . . ештꙗ. 201 рѣдѣ ииѣ оѣбѣкѣвѣшмо ик ѡллѣ, jak Hom. Mih. нѣмъ укѣн- зуѣји, v ypadl zle cely fidek, Supr. 17: икѣ ии и х. неслѣшати, Supr. (17): ик ииѣ икѣлкѣиши ии рѣши, Hom. Mih. шнѣ- дѣшнѣ жи оѣрѣтѣ вѣсѣ s Cloz.; ик тѣ вѣштꙗ икѣмѣнѣтитиши ииѣ не хотѣхъ неслѣшати, 201 х. илѣ оѣкѣ . . . θέλεισ μαθεῖν, Supr. 18: съмѣтѣтꙗ; кол . . . стѣ ѿ, Hom. Mih. коѣшнѣ ти стѣ вѣмоѣ . . . 202 да вѣ а. к., tak i Hom. Mih., Supr. да кѣ ѿго оѣкѣ- тѣхъ, да кѣ ѿго ѣнеѣишѣмъ. 203 ѿлѣ, tak i Hom. Mih., Supr. 20: иждѣштꙗ. 204 вѣштѣми и ѿлѣ (= γαλαταῖ) и. ѿ, ѿ. д. ποδιολῆ i Hom. Mih., Supr. вѣсѣ солдѣши s f. textu; отъ тѣго оѣрѣшнѣ ии вѣснѣ иждѣштꙗ, и дѣкѣштꙗ ии словѣкѣи вѣлѣшнѣа екъ сътвори; к. в. дѣштꙗ ииѣ залити кѣлкѣи.

- 205 εμοῦ ἡδὲ βῆσαι, ἢ χυδеса ἀνογα στωρι-
τι, ничѣтоже бѣ не остана, ѡчѣже не подо-
ваѣтъ оученкоу показати . ἢ да оуѣѣси,
ѣко славнѣ сѣи лоучи бѣти, не вѣсχο-
тѣ, нѣ своѣж мѣдлостѣж вѣсе ство-
210 ρι ἢ нестоѣѣство сѣконѣча . зане прѣ-
даѣтъ ἢ поврѣже ἢ сѣрѣвѣннѣк, гла .
сѣгрѣшнѣх прѣдавѣ крѣвѣ неповиннѣ.
чѣто ти бѣистѣ ѡдо; εгда видѣ χυ-
дотворѣца, тогда не рече . сѣгрѣшнѣх
215 прѣдавѣ крѣвѣ неповиннѣ, нѣ чѣто χο-
πισѣτε ми даτι, ἢ азѣ вамѣ прѣдамѣ ἢ .
понеже вестоудѣнаѣ дѣѣзостѣ сѣ-
бѣистѣ сѣ ἢ дѣтѣлѣ сѣконѣча сѣ, то-
гдаи оуѣдѣѣ грѣхѣ; тѣмѣ разоумѣемѣ
220 ѣко, εгда оуѣѣемѣ, ни оуѣченѣ наамѣ по-
льза творитѣ, ни казанѣε εгдаже ми
помыслимѣ сѣ, ἢ сами о сѣбѣ може-
мѣ вѣспрѣнѣти . разоумѣи оуѣο . εгда
оуѣчашε ἢ, остати зѣлаго начатѣка то-
225 го, не послοѣша ни приѣтѣ оуѣченѣк .
ἢ εгда не бѣ никѣтоже оуѣча εго, тогда

πᾶσαν φιλοσοφίαν διὰ πραγμάτων, διὰ ρημάτων, ἀνώτερον αὐτὸν τῶν διακρινόντων ἐποίησεν, θεάματα ἐγγράζεσθαι πολλὰ παρεσκεύασεν (tak Migne na str. 377 dole, v sl. 387 jinak), καὶ οὐδὲν ἐνέλειπεν ὧν ἐγγρῆν εἰς μνηστῆρην ἐπιθειξασθαι . καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι θύνατος ὧν μεταβλέσθαι οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ τῆς αὐτοῦ βραθυμίας τὸ πᾶν ἐγένετο . ἐπειδὴ παρέδωκεν αὐτὸν, καὶ τὴν μανίαν αὐτοῦ εἰς τέλος ἤγαγεν, ἔβριψε τὰ τριάνοντα ἀργύρια, λέγων . ἤμαρτον παραδοῦς αἶμα θῶσον. Πρὸ τούτου ἔλεγες . τί θέλετέ μοι δοῦναι, κήγῶ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; ἐπειδὴ ἐτελέσθη ἡ ἀμαρτία, τότε ἔγωγὴν ἀμαρτίαν! Ἐντεῦθεν μνηστῆρον ἐτι, ἕταν βραθυμῶμεν, οὔτε παραινέσει ἡμᾶς ὠφελεῖ, οὔτε νοθεύει . ἕταν δε σπουδαζόμεν, καὶ αὐτοὶ ἀφ' ἑαυτῶν διανομέθαι διακαστήην. Ἐνόησεν γὰρ . ὅτε

205 ἢ χυ . . м. с. tak i Hom. Mih., Supr. 309. 21 slovná vá se i eo do slovosledu s f. více; чюдеса творити много даѣтъ; со v Supr. 309. 21—24 obsaženo, v Cloz. a Hom. Mih. chybí. 206 н. ек не ост, Hom. Mih. не ек (jen), Supr. никѣтоже не доста немѣ ни мало ни велико; ѡчѣже . . . пок. chybí v Supr., Hom. Mih. ѡчѣже подѣваѣтъ; со v Supr. 25—26 obsaženo, chybí v Cloz. 207 ἢ да оу . . , ѣко с. сѣи, tak i Hom. Mih., Supr. 26; ἢ да навѣкиниши ѡво мошѣтъ сѣи. 208 л. к. не в., Supr. 309. 27; прѣказати сѣ не рачи. 209 нѣ с. м. к. с., Hom. Mih. не своѣю волю вѣсе створи, Supr. 27; нѣ своѣж немѣж акиостнѣж вѣсе вѣстѣ. 210 ἢ н. с., Hom. Mih. ἢ н. своѣе сконѣча мѣло by по прѣ- даѣтъ následovati; v Supr. chybí. 211 сѣвѣрѣннѣк, tak i Hom. Mih., Supr. днари. 212 неповиннѣ tak i Hom. Mih. i Supr. 213 чюдотворѣца, Hom. Mih. чюдотворѣца, Supr. 310. 1; чюдеса творѣшати. 214 не ρ., Hom. Mih. bez ne. Supr. не вѣшита, od 217—218 nestrovná vá se Supr., za to však Hom. Mih. 218 по сѣконѣча сѣ mají Hom. Mih. ještě: понеже кк роуѣкаѣ нестѣ оуѣнидалѣ . понеже свѣзанѣ нестѣ . понеже грѣѣк сконѣча сѣ. 219 оуѣдѣѣ гр., tak i Hom. Mih., Supr. разоумѣк грѣхѣ; тѣмѣ ρ., Hom. Mih. т. же разоумѣемѣ. 220 εгда оу . . tak i Hom. Mih. (ἐπιθυμῶμεν), Supr. 310. 6; акинамѣ сѣ; ни оу. н. н. т. ш. к. podobně i Hom. Mih. (jen наказание по ползѣм), Supr. 310. 6; ничѣсѣже наамѣ казаннѣе оуѣѣкѣтъ. 221 ε. же ли помыслимѣ сѣ chyba, Hom. Mih. ε. же л. помыслимѣ сѣ, Supr. нѣ εгда тѣмѣннѣмѣ сѣ ф. ἕταν δε σπουδαζόμεν. 222 л. вѣспр., tak i Hom. Mih., Supr. 8; подѣвѣемѣ на дѣрѣ. 224 Hom. Mih.: оуѣчашε остати сѣ за н. т., v Supr. ост . . . тѣго вѣнечѣдѣно. 225 не послοѣшати, Hom. Mih. тѣ не послοѣшати тѣго, Supr. не оуѣчашε; ни по- оуѣ v Supr. вѣнечѣдѣно. 226 не ек н. оу. ε., Supr. 9; никѣгоже ек кажѣшита; тогда а. в. (zde jedno a nad sloven),

- ΛΟΥΧΥ ΚΑΚΑΛΗΕ Ι ΠΟΥΡΥΚΕ ΤΡΙΔΕΣΑ-
 ΤΙ ΣΚΡΕΒΡΗΚΥΚ. ЧКТО ХОШТЕТЕ АИ ДА-
 ТИ. Ι ΑΖΚ ΒΑΜΥ ΠΡΨΔΑΜΥ Ι; Ι ΠΟΥΣΑΝΗ-
 230 ШΑ ΕΜΟΥ ΔΑΤΙ · Ξ · ΣΚΡΕΒΡΗΚΥΚ, ЦΨΝΑ
 ΣΚΨΚΗΤΑΝΑ ΚΡΥΒΙ ΝΕ ΙΜΑΝΤΗ ЦΨΝΑ.
 ΠΟΥΚΤΟ ΚΚΖΑΜΗ Ξ ΣΚΡΕΒΡΗΚΥΚ
 ΙΝΟΥΔΟ; ΤΟΥΝΕ ΠΡΙΔΕ Χ̄ ΠΡΟΜΤΥ ΚΡΥ-
 ΒΕ ΣΩΝΑ ΖΑ ΚΚΨ ΚΣΕΛΕΝΑΨΑ, Ο ΠΗ-
 235 ΖΕ ΤΥ ΣΚΨΚΤΥ ΤΨΟΡΙΗ Ι ΒΕΤΟΥΔΑΨΗ-
 Ψ ΚΟΥΑΨ. ΚΥΤΟ ΒΙΔΨ, ΙΑ ΚΥΤΟ ΣΑΨΗΑ;
 Ο ΚΡΥΒΙ ΣΚΨΚΤΥ ΤΨΟΡΙΑΜΥ ΚΟΛΗ; ΠΚ ΔΑ ΠΑ-
 ΚΥΚΗΝΕΜΥ ΡΑΖΗΚΤΥΚΕ ΠΡΨΔΑΔΙΤΕΛΕ-
 ΒΟ Ι ΟΥΧΗΝΚΥ ΔΑ ΠΟΣΛΟΥΝΑΕΜΥ Ι ΠΡΟΠΗ-
 240 ΙΧΥ · ΒΑΚΕ ΚΟ ΣΚ ΙΠΥΚΤΑΝΑΜΥ ΠΟΥΨΔΑΕ-
 fol. IV ΤΥ ΒΛΑΨΗΝΥ ΚΑ ΕΒΑΝΨΕΙΣΤΥ ΕΓΔΑ, ΣΑΨΤΥ,
 ΣΙ ΚΨΗΑ, ΕΓΔΑ ΠΡΨΔΑΝΚΕ ΣΚΚΟΚΥΑ ΣΑ, Ε-
 ΓΔΑ ΠΟΥΟΥΚΙ ΣΕΒΕ ΠΟΥΔΑ, ΕΓΔΑ ΣΚΨΚΤΥ ΒΕΖΑΚΟ-
 ΝΗΚΑ ΣΚΥΤΟΥΡΙ, Ι ΠΣΚΑΝΕ, ΣΑΨΤΥ, ΠΟΥΔΟΥΑ ΚΡΥ-
 245 ΜΕΝΕ, ΔΑ ΠΡΨΔΑΨΤΥ Ι. ΤΟΥΔΑ ΠΡΕΨΨΗΝΑ
 ΚΥ ΒΕΛΟΥ ΟΥΧΗΝΑ ΕΓΟ, ΓΛΑΨΗΤΕ · ΚΥΔΕ ΧΟΥΨΤΗΗ
 ΟΥΤΟΥΤΟΥΑΕΜΥ ΤΥΚΨ ΚΕΤΙ ΠΑΨΧΑ; ΒΙΔΨ-ΑΙ ΟΥ-
 ΧΗΝΚΥ, ΒΙΔΨ-ΑΙ ΟΥΧΗΝΚΑ; ΟΥΚ Ο ΠΡΨΔΑΝΥ

παρήγει αὐτόν, καὶ ἀνέστειλεν αὐτόν τῆς κακῆς ἐπιχειρήσεως, οὐκ ἔχουσαν οὐτε καταδέχαστο τὴν νοουθεσίαν · ὅτε δὲ εὐδαίς ἦν ὁ παραινών, τὸ εὐκαίον συνειδὸς ἐπαπέστη, καὶ οὐδενὸς ὄντος τοῦ διδάσκοντος μεταβήκατο, καὶ ἔρ-
 ρήθη τα τριάνοντα ἀργύρια. Ἐστῆσαν γὰρ αὐτῷ, φησι, τριάκοντα ἀργύρια, τιμὴν κατέβαλον αἵματος τιμὴν οὐκ
 ἔχοντος. Τὶ λαμβάνεις τριάκοντα ἀργύρια, ὦ Ιούδας; ὠραὴν ἤλθεν ὑπὲρ τῆς οὐκουμένης ὁ Χριστὸς ἐκχεῖαι τὸ
 αἷμα, ὑπὲρ οὗ σύμφορα νῦν ποιεῖς. Τὶ γὰρ ἂν ἀναισχυντότερον τοῦ συναλλάγματος τούτου; τίς εἶδες, τίς ἔκουσέ
 ποτε; ἀλλ' ἵνα μαθῶμεν τὴν διαφοράν τοῦ προδότου, καὶ τῶν μαθητῶν, ἀκούσωμεν. ἅπαντα γὰρ μετ' ἀκριβείας
 ἡμῖν διηγεῖται ὁ εὐαγγελιστὴς ὅτε ταῦτά, φησιν, ἐγένετο, ὅτε ἡ προδοσία προεχώρησεν, ὅτε ἀπώλεσεν ἑαυτὸν
 ὁ Ιούδας, ὅτε τῆς παρανομίας ἐκείνης συνέβηκες ἐποικίσαστο, καὶ ἐζήτην, φησὶν, εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῶ, τότε
 προσήλθεν αὐτῷ οἱ μαθηταί. λέγοντες · Πού θέλεις ἐτοιμάσωμεν σοι φαγεῖν τὸ πάσχι; εἶδες μαθητάς, εἶδες

prolobnē i Nom. Mih., Supr. se vice s f. textem slovníá: тѣда сѡмъ сѡкѣкѣ разоуѡкѣ и нѡкоуѡи сѡнѣ оуѡитѡмъ
 прѡкѡнѣ сѡ . . . (310. 10).

228 скревриныкъ зде i Supr. 12, faktéž i v f. 230 a 232. 231 сѡкѣкѣнтана, tak i Nom. Mih., Supr. 310. 14;
 прѡстѡнѡнѡ. 232 κκαλαμην, tak i Nom. Mih., Supr. κκαλαμην. 233 τούνη π. χ̄, Nom. Mih. τ. αι π., Supr. τούνη
 πριδι χρ̄: προμτ̄, Nom. Mih. πρσμητ̄, Supr. πρσμητ̄. 234 за вѡскъ вѡселѡнѡкѡ, tak i Nom. Mih., Supr. 310. 16; за
 вѡскъ оуѡр̄. 235 ο η ζ. τ̄κ̄ι сѡκ̄ . . . τ̄κ̄ι κ. κ., Nom. Mih. ѡε за τ̄κ̄ι τ̄κ̄οριηи ѡнѡк̄ к̄ετ̄оуѡдѡнѡу к̄оуѡнѡ, Supr. 310.
 14; ο η κ̄. ζε τ̄κ̄ι сѡкѣкѣнтанаκ̄иηи сѡ и ᾱκ̄ηα τ̄κ̄οριηи, дѡле розѡхѡзѡж̄и се Supr. i Nom. Mih. (tyto: ц̄т̄е к̄о η с̄т̄оуѡдѡк̄и
 с̄ѡв̄ к̄оуѡнѡ, оуѡн̄ ч̄ κ̄. вѡск̄ к̄ετ̄оуѡдѡнѡ ᾱκ̄ηѡи сѡ. 237 m̄isto ηκ̄ да η ο. Nom. Mih.: η ραζ̄ηκ̄т̄оу η. 238 прѡдѡдѡ-
 тѡнѡк̄, tak i Nom. Mih. 240 нѡкѣдѡт̄, Nom. Mih. т̄к̄ορῑт̄. 212 i прѡд̄. сѡκ̄ηѡнѡ сѡ, tak i Nom. Mih. се зп̄ѡ-
 п̄ѡн̄ѡм̄ slovosledem, Supr. 310. 19; ѡеда прѡдѡнѡи вѡк̄к̄ет̄и сѡ. 245 прѡстѡнѡнѡ, tak i Nom. Mih., Supr. 310. 20;
 прѡдѡнѡ. 247 т̄ӣк̄, Nom. Mih. т̄и; вѡд̄-аи оу . . . κ̄. аи оу . . . tak i Nom. Mih., Supr. вѡд̄к̄ оуѡнѡнѡк̄и; κ̄. оу . . . 218 оӯκ̄
 ο η π. τ̄κ̄ηт̄а сѡ а с̄ ο с̄, prolobnē i Nom. Mih., Supr. 310. 23; оӯκ̄ прѡдѡнѡт̄ вѡд̄ѡк̄κ̄ а с̄иη на сѡм̄ѡк̄к̄ η̄к̄к̄т̄а сѡ.

- ΤΚΗΤΑΛΗΗ ΕΩ, Α ΣΗΙ Ο ΣΛΟΥΖΚΚΕΚ' ΟΥΚ ΣΥΚ'Κ'
 250 ΤΚΙ ΤΒΟΡΚΑΠΗ, Ι ΝΑ ΚΡ'ΚΚΙ ΒΛΑΔΥΚ'ΚΗΙ Π'Κ'
 ΗΩ Κ'ΚΖΗΛΑΠΗΗ, Α ΣΗΙ ΝΑ ΣΛΟΥΖΚ'ΚΩ ΓΕΤΟ-
 ΒΑ'ΚΑΧ'Ω ΕΩ · Τ'Κ'Κ'ΚΩΔΕ ΚΕΠΤΗΙ ΝΑΣΛΑΔΗΝΩ
 ΕΩ Ι ΣΗΙ Ι ΣΥ, Τ'Κ'Κ'ΚΩΔΕ ΧΟΔΕΣ'Κ, Τ'Κ'Κ'-
 ΚΩΔΕ ΟΥ'ΧΕΝΗΙ, ΤΟΓΟ'ΚΩΔΕ ΝΑΚΑΖΑΝ'Κ · ΚΩ-
 255 ΔΟΥ ΖΕ ΛΙ ΡΑΖΑΠ'ΚΕ Β'ΚΙΣΤ'Κ; ΟΥ'Κ ΒΟΛΩ.
 ΤΑ ΒΟ ΒΚΕΚΩΔΕ ΠΑΛΥΚ ΒΙΝΑ Κ'ΒΙΛΑΠ'Κ ΔΟ-
 ΒΡΥΚΑΜ'Κ Ι Ζ'ΚΛ'ΚΙΛ'Κ. Κ'ΚΩΔΕ ΧΟ'ΠΤΑΠΗ ΟΥΓΟ-
 ΤΟΒΛΑΜ'Κ ΤΙ, ΣΑΤ'Κ, 'ΚΕΤΙ ΠΑΣΧ'Κ; Τ'Κ Κ'Κ
 ΒΕΠΕΡ'Κ, Κ'Κ ΗΚΩΔΕ ΟΥ'ΧΕΝΗΙ ΣΕ ΓΛΩ'Χ'Ω.
 260 ΟΥ'ΚΤΟ ΕΣΤ'Κ, Κ'ΚΩΔΕ ΧΟ'ΠΤΑΠΗ ΟΥΓΟΤΟΚΛΑΜ'Κ ΤΗ
 'ΚΕΤΙ ΠΑΣΧ'Κ; ΟΥ'ΧΗΑΙ Β'ΚΙΒΛΑΜ'Κ ΟΥ'Κ
 ΣΩΔ'Κ, 'ΚΚΟ ΝΕ ΙΛΥ'ΚΑΠΗ ΔΟΛΟΥ ΟΥ'ΚΛΑ'ΚΕ-
 ΝΑ Χ'Κ · ΣΗ'Κ ΒΟ, ΣΑΤ'Κ, ΧΕ'Κ'ΚΙ ΝΕ ΙΛΑΤ'Κ Κ'Κ-
 ΔΕ ΓΛΑΒ'ΚΙ ΠΟΔ'ΚΚΛΑΠΗΤΙ, ΓΡΑΔΑ ΝΕ Ι-
 265 ΛΥΚΙ, ΒΡΑΣ'ΚΗΑ ΝΕ ΙΛΥ'ΚΙ, ΒΛΑΔ'ΚΕΑ ΒΚΕΣΙΔ
 ΤΒΑΡΙ, ΑΒΑΛΥΚ Ι ΑΡΧ'ΗΒΛΟΜ'Κ, Ι ΒΚΕ'ΚΑΛΥΚ
 Β'ΚΗΠ'ΚΗΙΑΜ ΣΙΛΑΙΚ ΤΒΟΡ'Κ. ΣΕΓΟ ΡΑΔΙ
 ΓΛΑ'Χ'Ω ΕΜΟΥ' Κ'ΚΩΔΕ ΧΟ'ΠΤΑΠΗ ΟΥΓΟΤΟΒΛΑ-
 Μ'Κ ΤΙ 'ΚΕΤΙ ΠΑ(Χ)ΣΧ'Κ; ΚΩ'Κ ΠΑΣΧ'Κ; ΜΟΔ'Κ-
 270 ΙΣΚ'ΚΩ'Κ, ΙΛΩ'ΠΗΤ'Ω'Κ ΝΑΧΑΥ'Κ'Κ ΟΥ'Κ Ε'ΩΟ·

μαθητή; ἐκεῖνος περὶ τὴν προδοσίαν ἠσχολεῖτο, οὗτοι περὶ τὴν δικαιοσύνην· ἐκεῖνος σύμφωνα ἐποίησεν. καὶ τοῦ ἀμα-
 τος τοῦ θεοποτικῆς τὴν τιμὴν λαμβάνειν ἐπεχείρει, οὗτοι περὶ τὴν ὑπερασπίαν παρκακουσζονται· τῶν αὐτῶν ὀνο-
 μάτων ἀπήλυσαν καὶ οὗτος κηκεῖνοι, τῶν αὐτῶν διδαχματων· πῶθεν οὖν ἡ διαφορά; ἀπὸ τῆς προκρίσεως.
 Αὕτη ἀίτια τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν γίνεσθαι. Ἡ ἐπέρα αὕτη ἦν, καὶ ἦν ὁ μαθηταὶ ταῦτα ἔλεγον. τί ἐσσι,
 ποῦ θέλεις ἐτοιμαζομεν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; διδακτέμεθα ἐνταῦθα. Ἐτι οὐκ εἶχον οἰκίαν ἀφορισμένην ὃ χρι-
 στός. ἀκουστέσθαι οὐ τὰς λαμπρὰς οἰκίας οἰκοδομουέστας, καὶ τοὺς μακροὺς περιβόλους, ἔτι ὃ ὄνοσ τοῦ ἀνθρώπου
 οὐκ εἶχει ποῦ τὴν καρὰλὴν κλίνειν. Διὰ τοι ταῦτο λέγουσιν αὐτῷ ὁ μαθηταὶ, ποῦ θέλεις ἐτοιμαζομεν σοι φαγεῖν
 τὸ πάσχα, ποῖον πάσχα; τὸ Ἰουδαϊκόν, τὸ ἄν' Αἰγύπτου τὴν ἀρχὴν ἐσχηκός. Ἐκεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἐπέταλασαν·
 καὶ τῖνας ἐνεκον ἐπιτελεῖ αὐτὸ ὃ χριστός; ὥσπερ πάντα τὰ πῶλιν νόμιμα ἐπέληρωσεν, οὕτω καὶ ταῦτο. Διὰ ταῦτο

249 οὐκ εὐ... κηκω κ., tak i Hom. Mih., Supr. jen: οὐκ κέκτα τρωτικῆς (310. 24). 251 na e. r. e., tak i Hom.
 Mih., Supr. na e. r. e. r. e. e. e., Pom. Mih. owaruich epini nasalazadny ce, Supr. tkk'kade η σὴι ἰ
 οὐν τ. atd., ostatni se srovnava s Cloz., jen že chybi verb. fin. 254 κωδω (πῶθεν), Pom. Mih. κωδωρτωμ. Supr.
 οτκ κωδω; βαζαρεκ tak i Hom. Mih., Supr. 310. 26 ορκακνομ. 255 οτκ κωλ. Pom. Mih. ο. β. αν. 256 παμκ, tak
 i Hom. Mih. (v f. textu a v Supr. ehybi). 257 ορ. tak i Hom. Mih., Supr. 310. 28 σκρετκακαμκ. 258 τ'κ κ'κ β. κ.,
 tak i Hom. Mih., Supr. 28 βεπερ κκ η κ'κ τ'κωλ. ηωλω... 261 πασχ. titla zbytechna. 262 δωμω ετ... tak i Pom.
 Mih., Supr. 311. 12, jehož text se zde rozchází; γακνομω ορσνωμκ. 263 před οὐκ βε je zde jako ἰ v Pom. Mih.
 celá věta vynechána, v Supr. 311. 3: da nasaknuv'k. vni svk'k'kavka dawa dkaok'k η πεστρωμκω φητρωκ η δακ-
 γλωκ δωρωκ ηκω ηε ηακ'κ χριτωσ. 264 γραδα... τε ehybi v f. textu nasaμκωκ ἰ v Supr. v Pom. Mih. ηε ηαμκ
 γδ'κ γραδα. 265 po mky v Pom. Mih. ještě δωμω. 268 γαχ tak i Pom. Mih., Supr. 311. οτ'κωκ κωραματ'κ ση.
 269 πασχ, tak rkp. viz str. 35: οδ'κωκωκ tak i Pom. Mih., Supr. 311. 7 (tēž 10): κωδωκωκ; eo potom v Supr.
 (f. 8—10) následuje, je v Cloz. tepry po f. 275; s tímto souhlasí ovšem i Hom. Mih. a řecký text.

- παρχά ποδ'κίεβκ ετ'εορί · ζακίενο
 βο ποβελ'κίε παρχά 'κετι · δεσ'εο-
 295 τ'κ ουβο κιαμ'κ δ'νικε ου'κ'δ'κ'τι, με-
 σο ραδι ζακίενο ποβελ'κίε ιαυ'κ κ'κ
 κ'δ'αυο παρχά 'κετι, ηε ιαυ'καχ'κ χ'κα-
 λ'κί βο' ουδ'κί, ι η'δα ηρημαχ'κ δεορο
 οτ'κ ηεο, εκεοο ζακίεναχ'κ, ι δα ου'κ'εο
 300 κ'κ ιετ'ηκ, ιζει ιζ εβίοντα,
 προιδ'κ ι χ'ρ'κίνοε ιμορε, ιδ'κ'κίη ε ριζ'δ'κ-
 κίηε ελ' ι η(ε) ηο ιμιοζ'κ γ'αζ'τ'κ ' ετ'εορί
 ηαμ'κ κ'κ . . ι, εκε ποιδ'ζ'τ'κ ηρ'κ'δ'κ ηα-
 μι. χ'κ'το γ'αηη; ιη'δεσα ιι'δ'κ-
 305 δ'κ εοι τ'ομβα ι τακοβα, ι ικεε ιι
 ζακ'κί ετ'εορ'κίηαο 'κ; ποηεκε ου'κο ζακ'κί-
 ηα δεοκ'κίη εοο δ'κ'κ'κ'αι, κ'κ'κ'ετι κ'κ
 κ'κ ηραζ'κίηικ'κί ηχ'κ δ'κ'κ'κ'αι, δα ι χ'οτ'α-
 ηητε ι ηε χ'οτ'αηητε ιμ'ζ'τ'κ ηαματ'κ
 310 ι ηε ζακ'κ'δ'ζ'τ'κ δεοβαοο ε'κ'δ'κ'εακ'.
 ηεζ'κ'ρι, εατ'κ, παρχ'κ! ηο χ'κ'το; δα εγ'δα
 κ'κ'ηροεετ'κ τ'α εη'κ τ'εοι' χ'κ'το εε εετ'κ,
 ρεηηη εμογ', 'κ'εο κροκ'κίε εεοο οκ'κ'κ'α-
 τε ηομαζαχ'κ ηρατ'κ δ'κ'κ'ηη, ι ηεζ'κ'κ-
 315 τ'κ ε'κ'κ'ηρ'κ'τι, ιαζ'κε γ'ογ'κ'ιεακ ηαβεδε
 ηα εβίοντ'κ'κίη ηκ'σα' ι εη'κ κροκ'κίε ηε

ή του πάσχα έορτή· άκουσαν· άγνωόμενοι ήσαν περί τον ευεργέτην οί 'Ιουδαίοι, και παραυτά έπελανθάνοντο του ευεργέτου. Και ίνα μάθης άκριβώς, εβήλθον εβ Αιγύπτου, διεβήσαν την έρουβράν θάλασσαν, είδον αυτήν διακρι-
 θεΐσαν, και πάλιν συναπομείνην· και μετά ου πολυ λέγουσι τω 'Ααρών· Ησίηρον ήμίν θεοε, οί προπορεύονταί
 ήμίν. τί λέγεις, ο άγνωόμεν 'Ιουδαΐε; είδες τοιαύτα θαύματα, και έπελάθειο θεοο του τρέφοντός σε, και ουτε
 μνήμηη ποιείς του ευεργέτου; 'Επει όυν έπελανθάνοντο των ευεργεσιών αυτου, τή υποθέσει των έορτών εγκρατέ-
 θησε των θωρεών τα υπομνήματα ο Θεοο, ίνα και έκόντες και άκοντες ένυκλον έχωσι τήν μνήμηη· και έκεινοι
 μèn ουτω· δι'α τί; "Ιυ' όταν έπρωιότηση σε ο υιάς σου, τί εστι τούτο, είπη, ετι τούτου του προβήκτου το άημα
 έπέχρισαν τας φιλιάς των θυρών, και διεβήγον τον θάνατον, έν ο δλοθραειωη έπήγαγε τοίς κατά την Αιγύπτου

296 ποβελ'κίε(ε) παρκ, εο ζλε ηζάνοκ'οβίνο, bylo dolatečně nad řádkem napsáno; zde chybi v Hom. Mih.
 πακ, taktéž v Supr.; δεσ'εοτ'κ . . ου . . , tak i Hom. Mih., v Supr. chybi. 297 ηε ι . . . ι, tak i Hom. Mih., Supr. 311.
 23 ηραζ'κίηικ'κί εβαχ'κ ε κλαοδ'κ'κ'αι ηηδεοε . η τογ' αηη ζακ'κίεαχ'κ κλαοδ'κ'κ'αιηη ηαζ'κ'κ'ίηηα κεγα. 299 ι δα ου. κ. ι.,
 tak i Hom. Mih., v Supr. chybi, místo toho: ηεοκ'κ' κεγα . . . 300 většín rasura, text nenahrazen; ιαδε χ'υβ'ηε ιη.
 ιαδ'κ (εβήλθον), Hom. Mih. a Supr. 311. 25 ηηδεσα. 301 η. ι. η. α. chybi v Supr., βαζ . . . εα . . . Hom. Mih. η εα
 η ηαηη εχ'οδ'ηηι εε, Supr. ηαζ'κ'κίηικ'κί εα η ηαηηι εαζ'κ'κίηικ'κίηη. 303 κ'κ . . . ι ηεγ'αηηηηηε ηε ζλε δεράγ'υ ά δίρκου slovo
 převráno. 307 δεοκ'κίε, tak rkr.; εαμ . . ε. tak i Hom. M., Supr. 312. 2 ηρημαζα δαρεκ'κ' ηαμαηηι κεοκ'. 308—311 chybi
 v Supr., před δ'κ'κ'κ'αι v Hom. Mih. δεοβ'οα α πο tom ηαμαηηι; mimo to chybi v Supr. 314 ι ηεζ' 316 κροκ'κίε;
 místo ηομαζαχ'κ (επέχρισαν), Supr. ηομαζαηηα (podm. δ'κ'κ'ιη; text Supr. se zde vůbec velmi rozchází, Hom. Mih. sou-
 hlásí s Cloz.

- εἰς ἡμᾶς κενόνομι καὶ ἕως καὶ ναε-
 στι · ἐκ̅ же праздынкъ памати·наук̅
 ἐκ̅ι̅на̅κ̅, ἢ да не закыкаѡтъ̅ нбо·
 320 лже ἐκ̅κ̅и̅на̅а̅α̅α̅α̅, ἢ закѡν̅κ̅ створи
- fol. V поведѣнкѣ то · въде хѡити̅и̅, сѡтъ̅κ̅,
 οὐροτοκαε̅α̅κ̅ ти ·κε̅τι̅ πα̅σ̅χ̅ᶜ̅ . οβρα(3)̅κ̅ ἐκ̅ τα̅ сѡ̅
α̅α̅ο̅α̅κ̅κ̅ι̅ πα̅σ̅τ̅κ̅ ἢ да навѣнени̅, вол̅-
 во об̅κ̅ι̅т̅и̅е̅κ̅ε̅ οβραζο̅у̅ ἐκ̅ исти̅κ̅ · κ̅η̅κ̅и̅κ̅
 325 ἢ κ̅η̅κ̅и̅κ̅ · н̅κ̅ ο̅κ̅ ἐκ̅ не̅κ̅α̅κ̅ис̅α̅ν̅κ̅, ο̅κ̅
 с̅κ̅α̅κ̅ис̅α̅ν̅κ̅ · ο̅κ̅κ̅α̅ ἢ ο̅κ̅κ̅α̅, н̅κ̅ ο̅κ̅ ἐκ̅
 раб̅к̅ε̅, се же г̅и̅ε̅, ст̅к̅н̅κ̅ ἢ исти̅на̅ · κ̅ви̅ с̅α̅
 с̅κ̅н̅к̅и̅ε̅ правед̅к̅н̅ο̅ε̅ · се̅го̅ ра̅ди̅ ст̅к̅н̅κ̅ ο̅р̅κ̅-
 ста̅ · с̅κ̅н̅κ̅и̅ц̅ю̅ ко̅ с̅к̅ι̅т̅и̅ο̅ ст̅к̅н̅κ̅ та̅-
 330 т̅ь̅ с̅α̅ · се̅го̅ ра̅ди̅ на̅ сѡ̅ τρα̅κ̅τ̅κ̅ ἐκ̅ива̅-
 т̅ь̅ πα̅σ̅χα̅ ἢ οβραζ̅κ̅н̅α̅κ̅ ἢ исти̅на̅κ̅. ἐκ̅-
 δε̅ хѡити̅и̅ οὐροτοκαε̅α̅κ̅ ти ·κε̅τι̅ πα̅σ̅χ̅ᶜ̅ .
 ἐκ̅ ι̅ο̅δ̅κ̅ικ̅ε̅ πα̅σ̅χα̅, н̅κ̅ с̅κ̅н̅κ̅и̅ц̅ю̅ π̅ρ̅ι̅ε̅δ̅ξ̅-
 ѡ̅ν̅ο̅, да не с̅κ̅ε̅т̅ε̅κ̅ σ̅ε̅κ̅τι̅α̅κ̅н̅κ̅ · исти̅κ̅
 335 π̅ρ̅ι̅ε̅δ̅ξ̅μ̅н̅, ю̅же̅ да̅ праз̅ды̅но̅υ̅ε̅т̅ε̅κ̅ ст̅к̅-
 н̅κ̅. с̅ι̅ ἐκ̅ ι̅ο̅δ̅κ̅ο̅α̅κ̅ γ̅λ̅λ̅, πο̅νε̅же̅ ἀκ̅ε̅τ̅α̅-
 ι̅ш̅τε̅ с̅α̅ ἀμ̅α̅т̅ь̅ πα̅σ̅χ̅ᶜ̅ τ̅ι̅β̅ο̅ι̅т̅и̅ ἢ̅κο̅
 ст̅ο̅υ̅δ̅κ̅н̅ο̅α̅ вол̅н̅ѡ̅ σ̅υ̅р̅κ̅ε̅н̅ъ̅κ̅ι̅ κ̅δ̅α̅-
 т̅ь̅, н̅ ο̅р̅κ̅̅ε̅з̅ани̅ с̅р̅κ̅α̅ν̅ц̅и̅, н̅ ο̅υ̅н̅ε̅κ̅ι̅

ἀπει· καὶ διὰ τὸ αἶμα τοῦτο οὐκ ἴσχυον εἰσπερῆσαι καὶ τὴν πληρῆν ἐπαγαγεῖν· (καὶ ἦν ἡ ἔσρη· λοιπὸν ὑπάρχουσι σωτηρίας διηρηκῆς· tak Migne v sl. 379) ἐκεῖνοι οὖν ζῶντες, ὡς δὲ ἐκῶν θέλει χριστός· διὰ τὴν ἀπειρῆ τύπον ἦν ἐκεῖνο τοῦ πνευματικοῦ· καὶ ἦν μάθης, ἕρα ἕσθ ἡ συγγενεῖα· ἀνόσος καὶ ἀνόσος· ἀλλ' ὁ μὲν ἄλογος, ὁ δὲ λογικός· πρόβατος καὶ πρόβατος, σὸαὶ καὶ ἀλλήθια· ἀλλ' ἐπέρανον ὁ τῆς δικαιοσύνης ἦλιος, καὶ ἡ σὸαὶ πέπαισι· ἥλιος γὰρ ἕντος ἀρπαστοῦ ἡ σὸαὶ· διὰ τοῦτο ἀνόσος καὶ ἐν τῇ τραπέζῃ τῆ μυστικῆς, ἦν τῷ αἶματι αὐτοῦ ἀγαθόμενα· διὰ τοῦτο ἥλιος ἐλθόντος λόγος μακρῶς φανέτω· τύπος γὰρ ἦσαν τῶν μελλόντων τῶ γεγονότα· Ταῦτα πρὸς Μουραίου λέγειν, ἦν μὴ ἀπατόντας ἑαυτοὺς, δοκιῶσι πᾶσχα ἐπιτελεῖν, ἀπειρῆ γνώμη

317 н̅α̅κ̅и̅т̅и̅, tak i Hom. Mib., Supr. 6; κν̅и̅т̅и̅. 318 пам̅а̅т̅и̅н̅κ̅ = пам̅а̅т̅ь̅ на̅κ̅, празды̅нк̅ε̅ v Hom. Mib. v̅pe̅c̅h̅i̅n̅o̅. 319 κ̅ω̅ί̅н̅а̅κ̅ tak i Hom. Mib., Supr. 7 ο̅υ̅νε̅. 319—322 soulhasi jen s Hom. Mib., ne vsak se Supr. a hoc. textem 322 οβραζ̅κ̅ε̅κ̅ π̅ρ̅ι̅ε̅δ̅ξ̅ε̅κ̅ σ̅ε̅τ̅ε̅κ̅ι̅ μ̅ι̅· τα̅ Hom. Mib. τ̅κ̅. 323 да̅ η̅ (ὡ̅κ̅ μά̅θη̅ς) v Supr. ἔ̅α̅στο̅ se̅ vy̅sk̅yt̅u̅j̅i̅c̅i̅ r̅e̅c̅i̅. 324 κ̅η̅κ̅и̅κ̅ ε̅κ̅, Supr. 312. 11 ο̅κ̅α̅α̅ η̅ ο̅κ̅α̅α̅ ostatni̅ z̅de̅ c̅h̅y̅b̅i̅ a̅z̅ p̅ri̅ σ̅τ̅κ̅ι̅κ̅. 325 m̅i̅sto̅ dru̅h̅e̅ho̅ ο̅κ̅ Hom. Mib.: σ̅κ̅. 326 η̅ ο̅κ̅ ο̅β̅ε̅κ̅ά̅ν̅α̅ι̅ε̅ ο̅κ̅, jak i v Hom. Mib., z̅de̅ i̅ m̅i̅sto̅ σ̅ι̅: ο̅κ̅. 328 ο̅ρ̅κ̅ε̅τα̅, Supr. ο̅ρ̅κ̅ε̅τα̅ι̅. 329 τα̅τ̅ε̅κ̅ε̅, tak i Hom. Mib., Supr. 312. 13 σ̅ε̅ρ̅κ̅ε̅ν̅ъ̅κ̅ε̅. 330 κ̅ η̅, tak i Hom. Mib., Supr. 312. 14 ο̅κ̅ε̅ν̅ κ̅ι̅ν̅α̅ε̅τ̅ι̅ πα̅σ̅τ̅κ̅, со̅ z̅de̅ rak̅ F. 15—18 n̅a̅s̅l̅e̅d̅u̅j̅e̅, ne̅n̅i̅ v̅ Cl̅oz. a̅ v̅ Hom. Mib. 333 ι̅ο̅δ̅κ̅ικ̅ε̅, tak i Hom. Mib., Supr. 312. 19 ι̅ο̅δ̅ε̅κ̅ε̅κ̅. 334 η̅, σ̅κ̅ε̅τ̅ε̅κ̅ σ̅ε̅ Hom. Mib. ne̅d̅o̅p̅s̅u̅n̅i̅u̅: σ̅υ̅ν̅ε̅τ̅ε̅κ̅ε̅. 335 κ̅. δ̅. η̅. ε̅, Hom. Mib. ι̅ε̅ζ̅ι̅ η̅ η̅, Supr. 312. 21: π̅ρ̅α̅δ̅ι̅κ̅ ι̅ε̅τ̅ε̅κ̅ σ̅τ̅κ̅ι̅κ̅. 336 κ̅κ̅ ο̅α̅ . . ., tak i Hom. Mib., Supr. 312. 21 κ̅κ̅ ι̅ο̅δ̅ε̅κ̅ε̅κ̅. 337 μ̅η̅ η̅ τ̅ι̅, Supr. 312. 22 ἀμ̅α̅т̅ь̅ с̅α̅ η̅ τ̅ι̅β̅ο̅ι̅т̅и̅; ι̅κο̅ σ̅τ̅. η̅. σ̅. κ̅, Hom. Mib.; η̅ ι̅ε̅τ̅ε̅δ̅ε̅ξ̅ο̅ υ̅νε̅, Supr. 312. 22 κ̅α̅μ̅α̅ ο̅ρ̅μ̅ο̅α̅κ̅ σ̅τ̅α̅δ̅ε̅κ̅ε̅κ̅ ο̅ρ̅κ̅ε̅κ̅ε̅κ̅ι̅ ο̅ρ̅κ̅ι̅ν̅ε̅ζ̅α̅ν̅ι̅α̅κ̅. 339 η̅ ο̅. ε̅. Supr. 312. 23 ι̅ε̅ζ̅ ο̅υ̅н̅ε̅κ̅ι̅ ο̅ε̅ρ̅κ̅ε̅ζ̅α̅ν̅ι̅ σ̅κ̅α̅ν̅ц̅ι̅; η̅ ο̅υ̅н̅ε̅κ̅ε̅ ε̅, v Supr. c̅h̅y̅b̅i̅, v Hom. Mib. p̅ri̅ ο̅υ̅н̅ε̅κ̅: ι̅ο̅δ̅κ̅ι̅, n̅a̅s̅l̅e̅d̅u̅j̅e̅c̅i̅ c̅h̅y̅b̅i̅ z̅de̅ a̅z̅ p̅ri̅ κ̅α̅κ̅ 310.

- 340 σκωμι. ρ̄κ̄ιϋ μι, ω κ̄δ̄, κ̄ε, κ̄ακ̄ο πασ̄χ̄
 *κ̄ε; τρ̄κ̄η ραζορηνα εστ̄κ̄, τρ̄κ̄ησιτε ο-
 (τ̄α)τ̄ο εστ̄κ̄, ετ̄αα (ετ̄ηχ̄κ̄ πο)π̄κ̄ρανα εστ̄κ̄.
 вк̄ε̄κ̄κ̄ωα жр̄κ̄тк̄ηи обр̄(дз)к̄ ραζορηнк̄ εστ̄κ̄ ·
 ч(ε)ο ραδι οῡεο τ̄ακ̄οε̄κ̄ηα κ̄ησιτ̄η κ̄εζακ̄ο-
 345 η̄ηκ̄ι σκ̄ακ̄ησι τ̄ακ̄ο τ̄ωρησιτ̄η; ινεγ̄δα π̄η-
 λ̄κ̄ εσι ε̄κ̄ βαβιλαο(η̄κ̄), ι γ̄λ̄ησιτ̄εμ̄κ̄ κ̄κ̄
 валак̄ па̄κ̄ηκ̄ησιμ̄ατ̄ (εκ̄η) · πο̄ητε η̄αμ̄κ̄ η̄κ̄-
 сн̄κ̄ γ̄η̄α, η̄ε χ̄οτ̄κ̄ακ̄ εσι, η̄κ̄ προτ̄ηβιᾱκ̄
 с̄α εσι · ι с̄ε γ̄ᾱ в̄ακ̄ηκ̄ηι δ̄αδ̄ ε̄κ̄η̄κ̄ε-
 350 τ̄κ̄ · η̄α ρ̄κ̄η̄κ̄ βαβιλον̄κ̄εη̄κ̄, τ̄οῡ ε̄κ̄δ̄ο-
 μ̄κ̄ ι παακαχομ̄κ̄ с̄α · η̄α ρ̄κ̄ηи по с̄ρ̄κ̄-
 д̄к̄ η̄α οβ̄κ̄ε̄ιχομ̄κ̄ ο̄ργ̄αν̄ηи η̄ησιμ̄, с̄η̄κ̄-
 ч̄κ̄ п̄εατ̄κ̄η̄ρ̄κ̄ ι γ̄ᾱс̄ηи, с̄ηи η̄ο
 п̄εαλ̄ηи η̄ο̄κ̄η̄κ̄ ε̄κ̄ β̄ετ̄κ̄ε̄κ̄ηи ζακ̄ο-
 355 η̄κ̄ ι с̄η ο̄ρ̄γ̄αν̄ηи в̄ыз̄ηш̄а, εγ̄δα ια πᾱκ̄-
 η̄ηш̄а, δ̄α ιᾱκ̄ητ̄κ̄ πᾱματ̄η̄ δ̄ομ̄αν̄η̄κ̄-
 η̄κ̄ε̄ο ж̄ηт̄к̄ · η̄ε χ̄οτ̄ησιτε τ̄οῡ η̄κ̄ηи,
 τ̄οῡ ε̄ο, с̄ατ̄κ̄, ε̄κ̄π̄ροσιш̄а η̄αс̄к̄ па̄κ̄ηκ̄ηи-
 ι η̄κ̄ηι · πο̄ητε η̄αμ̄κ̄ οτ̄κ̄ σ̄λοβ̄εс̄ η̄κ̄ε̄η-
 360 η̄κ̄η̄κ̄ ι ρ̄κ̄χομ̄κ̄ · κ̄ακ̄ο πο̄εμ̄κ̄ η̄κ̄ε̄η

γ̄η̄α η̄α ζ̄εμ̄ι τ̄οῡκ̄δ̄ηи; ч̄κ̄т̄ο γ̄ᾱη̄ш̄, ρ̄κ̄-
 иϋ μι; η̄κ̄ε̄ηи γ̄η̄α η̄ε πο̄ηи η̄α ζ̄εμ̄ι τ̄οῡ-
 κ̄δ̄ηи, ι παс̄χ̄κ̄ μι γ̄η̄α τ̄ωρηи η̄α ζ̄ε-

ἀνασχόντων τὰ ἄσπρα προλαβάνουσι, καὶ προβάλλονται ἑορτήν, οἱ δὲ ἀπερίτμητοι τῆ καρδίᾳ, καὶ τοῖς ὡσεὶ βαρέως ἀκούοντες. Πῶς, εἰπέ μοι, πάσχα ἐπιτελεῖς, ὦ Ἰουδαίε; ὁ γὰρ κατέσκαπται, ὁ βωμὸς ἀνήρηται, τὰ ἔργα τῶν ἁγίων πεπάρηται. πᾶσα θυσία καταλείπεται· τίνος οὐν ἕνεκεν τοῦμᾶς παρνομεῖν; Ἀπῆλθές ποτε εἰς Βαβυλῶνα, ἤκουσας τῶν ἀίχμηλωτῶσαντων ἡμᾶς λεγόντων· Ἄσπετε τὴν ᾠδὴν ἡμῖν τοῦ Κυρίου· καὶ οὐκ ἠέστευο. Καὶ διὰ τὴ ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμιν ποιεῖς τὸ πάσχα; οὐ εἶπας· Πῶς ἄσπομεν τὴν ᾠδὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ; καὶ ταῦτα δηλῶν ὁ μακάριος Δαυὶδ ἔλεγεν· ἐπὶ τὸν ποταμὸν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ ἐκαθίσκαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν· ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρημάσκαμεν τὰ ἔργα ηἡμῶν, τούτεστι, τὸ ψαλτήριον, τὴν κιθάραν, τὴν λύραν· τούτοις γὰρ τὸ παλαιὸν ἐκέλυργητε, καὶ διὰ τούτων τοῦς ψαλμοὺς ἤδον· ἐκεῖ γὰρ, φησιν, ἐπερώτησαν ἡμᾶς οἱ ἀίχμηλωτῶσαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν· καὶ εἶπαμεν· Πῶς ἄσπομεν τὴν ᾠδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳ; Τὴ λέγετε.

341 κ̄ε, Ном. Мн. м̄εт̄ε; ραζορηна, Supr. 25 ρακ̄ορηна; ετ̄ατ̄ε, Supr. ρακ̄ετ̄αηα (τρ̄κ̄ησιτ̄η). 342 π̄ηκ̄ρανα, tak i Ном. Мн., Supr. зап̄κ̄ραна; γ̄ η̄κ̄ η̄η̄ не̄с̄ηт̄ηн̄ε. 343 жр̄κ̄ηтк̄ηи ε. ρ. ε. tak i Ном. Мн., Supr. 312. 26 τρ̄κ̄ηи жр̄κ̄ηтк̄ηи η̄κ̄η̄т̄κ̄ηи с̄α. 344 ч̄εο ρ. ο̄γ̄. Т. в. κ. с. т. т., Supr. ч̄εο δ̄κ̄αμ̄α ο̄ η̄κ̄η̄ δ̄ρ̄κ̄η̄η̄ш̄ηи κ̄εζακ̄ηиη̄η̄κ̄η̄κ̄ δ̄κ̄η̄с̄ε̄κ̄η̄. 345 с̄κ̄ακ̄ηи т. тв., Ном. Мн. с̄ακ̄η̄т̄κ̄ηи т. т.; ш̄ατ̄κ̄ η̄и, Supr. η̄η̄ε ἀπ̄η̄λθ̄εи; γ̄ Ном. Мн. ч̄η̄ӯб̄и δ̄ᾱл̄ӣ text ро ш̄к̄ (= ш̄ь-ак̄), ро̄п̄ε̄ва̄д̄ж̄ је з̄де̄ јед̄ен̄ л̄ист̄ в̄ьт̄р̄з̄ен̄. 352 ο̄ργ̄αν̄ηи η. с. η. Supr. 313. 3 с̄ε̄κ̄ᾱκ̄ηи σ̄κ̄ωα, с̄η̄κ̄ч̄κ̄ η̄γ̄ᾱс̄ηи, с̄η̄ρ̄κ̄ηи, ц̄к̄η̄η̄иц̄ η̄ ρ̄ε̄ч̄а̄ш̄. 356 δ̄α ιᾱκ̄ητ̄κ̄ η. δ. ж̄. Supr. 313. 6 δ̄α η̄ᾱκ̄η̄т̄κ̄ηи η̄η̄ ж̄ηт̄ηи σ̄κ̄ω̄ηи ζ̄εμ̄ηи. 357 ρ̄η̄ο χ̄οτ̄ησιτε је г̄а̄с̄ӯга.

- 365 ми τούζδει; βιδ'κ λι βεζουμκε ιχ'κ; κι-
 δ'κ λι βεζακοηκε ιχ'κ; εγδα κрани κ'κ'ηα
 ηδ'δανητ'αη ιχ'κ; ηι ηελαμ'κ σ'κ'μ'κ'ηα ρε-
 ηητι ηα ζεμι τούζδει 'ι η'κ'ηκ' ο σεν'κ,
 ηι εδιηομου β'κ'δανητι, ηι εδιηομου
 ηδ'δανητι κрани τ'βορατ'κ κ'κ' βου' 'ι κ'α-
 370 ηεν'κι σ'εφ'κ(ηη'κ γ'λαηηε κ'κ' ηαμ'κ ' κ'κ'
 ηρηνο (δ'χου' σ'του')μου' ηροτιβητε σα. βι-
 διηη-αι, (κακο) σ'ζ'τ'κ ηεηιστη ηοη'κ'ηη-
 ηι, κ'αβο βεζακοηη'κ' εστ'κ ηραζδ'κ'ηη'κ'
 ηοδ'κ'ηη'κ'κ'κ': οηε κ'ο η'κ'ετ'κ η'αεχ'μ' ηοδ'κ'η-
 375 σ'κ'κ' ' β'κ' η'αεχα ηοδ'κ'ηη'κ'α η'οη'δα, η'κ'
 ραζορηα κ'κ'ηετ'κ. ηαιδε βο δ'χου'κ'ηακ'.
 η'αηε η'ρ'κ'δ'α'κ'ηηε ιε . κ'δ'δ'ηηεμ'κ' βο ηαμ'κ,
 σατ'κ, ηρηναμ'κ χ'α'κ'κ'κ' η'ρ'κ'αομ'κ ηι ρεηε'
 σε εστ'κ τ'κ'αο μ'οε, λομ'ημ'οε ζα μ'η'οη'κ'ι '
 380 ι κ'δ'δ'ατ'κ η'αοη'ηηηηη γ'λαμ'οε, ι η'αη'κ'η
 η'αη'κ'η, σατ'κ, δ'α'κ'ηηε ηαμ'κ γ'λα, σεηδε ι-
 μ'κ' γ'λα' ' σε εστ'κ κ'ρ'κ'β(κ) μ'ο'κ', ιζαηα-
 εμα ζα κ'κ' κ'κ' ο'αηαβ'αηηε η'ρ'κ'χ'ομ'κ'.
 β(κ'ηηε) τ'ου η'οδα σε γ'λαηηηηη χ'ου', σε εστ'κ
 385 κ'ρ'κ'κ' μ'ο'κ'. ιη η'οδο! η'αηε η'ρ'κ'δ'αμ'κ εσι
 ηα η'χ'κ' σ'κ'ρ'εβ'ρ'ηηη'κ'χ'κ' ' σε εστ'κ κ'ρ'κ'κ'
 μ'ο'κ', ο η'εηε η'ρ'κ'αδε σεηο β'εσ'ου'δ'κ'ηη'κ'
 σ'κ'κ'κ'τ'κ τ'βορ'κ'ηηηε σ'κ' βεζουμ'κ'ηηηηη

εἰπέ μοι; τὴν ὁδὸν Κυρίου οὐκ ᾔδεις ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳς, καὶ τὸ πάθος ἐπιπέσει ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳς; Εἶδες ἀναστρέψαν Ἰουδαίον; ὅτε πολέμιος ἦσαν οἱ καταναγκάζοντες, οὕτε φελημὸν εἶπλοντο εἰπεῖν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίᾳς· καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν, οὐδενὸς ἀναγκάζοντες, πόλεμον εἰσάγουσι πρὸς τὸν θεόν· διὸ καὶ ὁ μακάριος Σάββανος ἔλεγεν πρὸς αὐτούς· ὁμοίαι ἀεὶ τῶ πνεύματι τῶ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε. Οὐδὲ ὡς ἀνάθρακτα τὰ ἄχυρα; πῶς παρὰ νόμος ἢ ἑσπότη ἢ Ἰουδαίᾳ; ἦν πάθος Ἰουδαϊκὸν ποτε, ἀλλ' ἔβληθ'. Τότε, γαρτὶν, ὁ Ἰησοῦς ἐσθιόντων αὐτῶν καὶ πίνοντων, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων καὶ ἑγράντων αὐτοῦ χειρῶν, εὐχαριστήσας καὶ ἰλάσας εἶπε τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· λάβετε, φάγετε· τοῦτο μοῦ ἐστι τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὁμῶν καὶ πολλῶν κλυόμενον εἰς ἄρσιν ἁμαρτιῶν· καὶ τὸ ποτήριον πάλιν λαβὼν, εἶδους αὐτοῖς λέγων· τοῦτο ἐστὶ τὸ αἶμα μου τὸ ὑπὲρ ὁμῶν ἐκχυόμενον εἰς ἄρσιν ἁμαρτιῶν. Καὶ παρῆν καὶ Ἰουδας τοῦτο λέγωντος τοῦ Κυρίου. Τοῦτο ἐστὶ τὸ αἶμα, ὃ Ἰουδα, ἔπειρ ἐπιό-

364 κ'αομ'κ, Supr. 313. 11 κ'αοδ'αετ'ο. 365 κ'ρη, Supr. 313. 12 ραηι (πολύμοι) η'αη'αδ'κ τ'βορ'αηηηη. 369 κ'ι τ. κ'κ' κ. Supr. 313. 14 ραη'κ τ'βορατ'κ ηα βοη 370—771 chybí v Supr. 372 Supr. 313. 15 κ'αο η'κ'ετ'κ οη'ρ'κ'ηη'κ'ηη'κ'α, κ'αο βεζακοηη'κ' ηραζδ'κ'ηη'κ'α, κ'αο η'αεχα η'ετ'κ εη'οδ'αη'κ'α. 378 η'ρηακ', Supr. 313. 19 κ'αμ'ακ χ' η'ρ'κ'αοηη. 379 τ'κ'αο μ., Supr. 20 η'αη'κ' μ'οε; λομ'ημ'οε δ. α., Supr. ηα κ'κ' η'ρ'κ'ααηαηαηα. 380 κ' η'αοη'ηηη η., Supr. 313. 20 κ'δ'δ'ατ'κ η'αοη'ηηη η. 382 ιζαηαηα, Supr. 313. 22 η'ρ'αηηαηαηα; ηα κ'αη, Supr. 22 ηα η'οη'αη. 385 η'ρ'κ'δ'αμ'κ ιση, Supr. 313. 24 η'ρ'δα (η'οδ'η'αε), ζαβε η'οη. v Supr. 386 σ'κ'ρ'εβ'ρ'ηηη'κ'χ'κ', Supr. 24 διη'αηηη, ιακ' ι 391. 387 η'ρ'κ'αδε σεηο, Supr. 313. 25 το κ'ραη'κ', f. πρό μικροῦ; κ'εσ'ου'δ'κ'ηη'κ' σ. Supr. 25. σ'κ'αδ'ακ'ηηα σ'κ'κ'κ'τ'κ. 388 κ'αοη'αηηηηηη Supr. 26 σ'κ' κ'αοη'αηηηηηη.

- фарыскі. ω чкѡмѡкѡтѡкѡ хѡ! ω вѡ
390 зѡмѡкѡ нѡдѡкѡ ѡ нѡстѡкѡтѡкѡ! онѡ
кѡ прѡдѡстѡ ѡкѡ вѡз(к)мѡкѡ тѡ скѡрѡрѡн-
кѡ, а хѡ потѡмѡкѡ не ѡтрѡчѡ сѡ тѡждѡ вѡкѡ-
кѡ прѡдѡнѡжѡкѡ вѡ ѡтѡпѡѡнѡтѡнѡкѡ гѡрѡхѡ-
мѡкѡ вѡдѡтѡ сѡмѡмѡ прѡдѡвѡнѡнѡ ѡ,
395 аштѡ кѡ хѡтѡкѡкѡ · тѡу вѡ вѡкѡ нѡдѡ, ѡ прѡ-
чѡстѡнѡкѡкѡ вѡкѡштѡ стѡкѡ тѡрѡкѡтѡкѡ ·
·кѡкѡже нѡзѡкѡ емѡу ѡрѡмѡкѡ, егдѡ ѡ дрѡстѡкѡ-
мѡкѡ ѡчѡнѡкѡмѡкѡ, тѡкѡ ѡ стѡкѡ тѡрѡпѡзѡкѡ
прѡчѡстѡнѡкѡ ѡ стѡрѡ, дѡ ѡ егдѡнѡмѡ
400 жѡ вѡнѡ нѡвѡкѡтѡ вѡчѡнѡтѡкѡ, аштѡ прѡкѡ-
fol. VI вѡкѡштѡкѡ вѡ зѡкѡкѡкѡ · вѡсѡ вѡ сѡвѡ нѡкѡ-
зѡ емѡу, онѡкѡ жѡ прѡкѡвѡштѡштѡ зѡкѡжѡ вѡлѡжѡ
мѡмѡ · нѡкѡ вѡрѡмѡ естѡ ѡжѡ кѡ стѡкѡ ѡ стѡрѡ-
нѡнѡкѡ тѡрѡпѡзѡкѡ прѡстѡжѡнѡтѡ · вѡсѡ ѡрѡвѡ
405 дѡ прѡстѡжѡнѡмѡкѡ сѡкѡ ѡчѡнѡтѡнѡкѡмѡ ѡ сѡкѡ
цѡкѡмѡжѡдрѡкѡтѡвѡнѡмѡкѡ нѡдѡвѡнѡмѡкѡ ѡ сѡкѡ
мнѡгѡмѡкѡ ѡрѡмѡлѡнѡкѡмѡкѡ · не вѡдѡ нѡкѡкѡ-
тѡжѡ сѡдѡ нѡдѡ сѡмѡ, нѡкѡкѡтѡжѡ лѡкѡвѡнѡ-
нѡкѡ, нѡкѡкѡтѡжѡ лѡцѡмѡкѡрѡкѡ, нѡкѡкѡтѡжѡ жѡдѡ
410 мѡмѡкѡ вѡкѡ сѡрѡкѡцѡ сѡкѡрѡкѡвѡнѡ, не ѡнѡ вѡкѡ
ѡстѡтѡхѡкѡ нѡсѡ, ѡнѡ жѡ вѡкѡ ѡрѡмѡкѡ! ѡ нѡкѡнѡкѡ прѡкѡ-

ληρας τριακοντα ἀργυρίων· τοῦτο ἔστι τὸ αἶμα, ὑπὲρ οὗ πρὸ μικροῦ τὰ ἀναίδῃ σύμφωνα ἔποιον πρὸς τοὺς ἀγνώ-
μονας Φαρισαίους. ὃ πάσις ἢ τοῦ χριστοῦ φιλανθρωπία· ὃ τῆς τοῦ Ἰούδα ἀγνωμοσύνης· ὃ θεσπέτης ἔστρεψε, καὶ ὃ θεῦλος ἐπίπρασκεν· ὃ μὲν γὰρ ἐπόλησεν αὐτὸν λαβὼν τριακοντα ἀργύρια, ὃ δὲ χριστὸς λυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν τὸ
ἴδιον αἶμα ἐξέχευε, καὶ τῷ πεπρακτῷ δέδωκεν, εἴπερ ἠθέλησε· καὶ γὰρ παρῆν καὶ Ἰούδας πρὸ τῆς προδοσίας,
καὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης μετέσχε, καὶ τοῦ μυστικοῦ δείπνου ἀπῆλκυσεν· ὡσπερ γὰρ τοὺς ποδάς τῶν κληθεῶν
ἐνῆψεν, οὕτω καὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης μετέσχεν Ἰούδας, ἵνα μηδεμίαν ἔχη ἀπολογίαν, ἀλλὰ κρῖμα λήψῃται·
ἐπέμενε γὰρ τῇ πονηρᾷ γνώμῃ, καὶ ἐξελθὼν ἀντὶ φιληματος προδοσίαν εἰργάσατο, μὴ μηθεὶς τῶν εὐεργεσιῶν
αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν προδοσίαν ἐξῆψε τὰ τριακοντα ἀργύρια λέγων· Ἦμαρτον, παραδούς αἶμα ἄθων, ὃ τέρλωσις
τοῦ δείπνου μετέσχε, καὶ τὸν εὐεργετὴν παρέδωκε· καὶ ὃ μὲν Κύριος ἔκων τὸ γεγραμμένον ἐπλήρου· αὐτὸ δὲ
δὲ οὗ τὸ σκάνδαλον ἦλθεν. Ἀλλὰ καιρὸς λοιπὸν τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ φοβερᾶς τραπέζης προσεῖναι, πάντες τοῖνον
μετὰ κληροῦ συνειδότας προσέθωμεν, μηδεὶς ἔστω Ἰούδας ἐνταῦθα δολιεύμενος τοὺς πλησίον αὐτοῦ, μηδεὶς
πονηρὸς, μηδεὶς ἴν ἔκων ἐγκραρυμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· πάρασι καὶ νῦν ὃ χριστὸς τὴν τραπέζαν κοσμήν·

389 вѡзѡмѡкѡ . . ѡ, Supr. 27 вѡзѡмѡнѡнѡ . . . вѡзѡкѡнѡнѡнѡ. 392 стѡрѡ, сѡ, Supr. 29 стѡрѡкѡкѡ сѡ. 393 прѡдѡ . . .
Supr. 314. 1 прѡдѡнѡжѡкѡ. 397 дрѡстѡкѡмѡкѡ, Supr. 314. 3 нѡкѡкѡ. 400 нѡкѡкѡ, Supr. 5 нѡкѡкѡтѡ. 401 ѡ вѡкѡкѡкѡ
vyskytá se naposled staré písmeno pro з. 403 стѡрѡнѡкѡкѡ, Supr. 314. 7 сѡрѡкѡцѡ. 408 лѡкѡвѡнѡкѡ, Supr. 314.
9 зѡкѡкѡ.

СТОИТЬ ХЪ, И НКНІКЪ ПРЪКТОИТЬ ОУКРАНЕ-
И ТОГДА ТЪХЪ ТРАНЕЗЪ, ТЪ И СЪМЪ НКНІКЪ
КРАСИТЬ ПРЪКЕТЪ КО ЧЕТЪ ТВОРАИ ПРЪДЪКЛЕ-
ЖАНТАА, ДА ВЪДЪТЪ ТЪКЛО И КРЪКЪ ХВА,
415 НКЪ РАСПЪТЪ ЗА НКЪ ХЪ ОВРАЗЪ ТЪКЛО И-
МАТЬ СТОИАИ ПЕРЪКИ, И ТА СЛОВЕСА ГЛАЕТЪ ПРЪ-
КЪКЪ ЖЕ ВЛАГОДЪКЪ И СИЛА ЕСТЬ, КЪЖЕ
ТВОРИТЬ ВЪСЕ ПЕ ЕСТЬ ТЪКЛО МОЕ, САТЬ П
420 СЕ СЛОВО ПРЪДЪКЛЕЖАНТАА СВАТИТЬ П
КЪКЪЖЕ ТОГДА СЪ ГЛАЖИТИИ РАСТИТЕ СЪ
И АМОЖИТЕ СЪ И ИСПАКНИТЕ ЗЕМАЛЪ,
РЕЧЕНО БЪКІС ЕДИНОЖЪ, ВЪ ИЖЪ НА ВЪКЪ ЛЪКТА
СИЛЪ ДАЕТЪ РОДОУ ЧЕКОУ ПЛОДЪ ТВОРИ-
425 ТИ, ТАКО И СЪ ГЛАСЪ ЕДИНОЖЪ РЕЧНИЪ БЪКІС
И НА ВЪСЪКЪХЪ ТРАИЪКЪХЪ ВЪ ВЪСЪКЪХЪ ЦРЪ-
КЪВАХЪ ОТЪ ТОАКЪ ДО ДЪНЕСКЪКЪГО ДЪНЕ И
ДО ПРИШЕТИАКЪ ЕГО СВАТЪЖЪХЪ ЖРЪ-
ТВЪХЪ СЪВЪРЪШИНА ТВОРИТЬ. НИКЪТЪЖЕ
430 ОУВО ВЪДИ АЦЕНЪКЪХЪ, НИКЪТЪЖЕ НЕ ЛАВЪИ
ЗЪКЛОКЪИ ВЪ ОУМЪКЪ, ДА НЕ ОУЖЪДЕНЪЕ ПРИ-
ЛМЕТЪ. ИВО ТОГДА, ЕГДА ПРИАТЪ ТЪК-
ЛО ПОДА, ВЪКЪКОЧИ ВЪ НКЪ ДЪКЪКОАТЪ НЕ О
ТЪКЪЛЕСИ ГИИ НЕ РОДА, НКЪ О ПЛОДЪКЪ НЕ РОДА ЗА
435 ВЕЗОЧЪКЪСТВО. И ДА ВЪКЪИ, КЪКО ПРИМАЛЪ-
ИТИ СЪТЪКЪХЪ ТАИЪХЪ НЕДОСТОИНО КЪ

ού γάρ ἀνθρωπός ἐστιν ὁ ποιῶν τὰ προκαίμενα γενέσθαι σῶμα καὶ ἄμα τοῦ χριστοῦ· σχῆμα πληρῶν μόνον ἔσται καὶ ὁ ἑρως, καὶ θέλει προσφέρει· ἢ δὲ χάρις καὶ ἡ δύναμις ἐστὶν ἡ τοῦ Θεοῦ ἢ πάντα ἐργαζομένη· τοῦτο μοῦ ἐστὶ τὸ σῶμα, φησὶ· τοῦτο τὸ σχῆμα τὰ προκαίμενα μεταρρυθμίζεῖ· καὶ καθάπερ ἐκίνησεν ἡ φωνὴ, ἡ λέγουσα. Ἀξίονεςθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, σχῆμα ἦν καὶ ἐγένετο ἔργον, ἐνδυναμοῦσα τὴν ἀνθρωπίνην εἴσιν πρὸς παιδοποιαν· οὕτω καὶ αὕτη ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα, διαπαντός κῦζει τῇ χάριτι τοῦς ἀξίως μετέχοντα· μηδαὶ τούτων ὕπουλος ἔσται, μηδαὶ πονηρός, μηδαὶ ἀρπαξί, μηδαὶ λοιδορός, μηδαὶ μισαδελφός, μηδαὶ φιλόφρωνος, μηδαὶ μέθυστος, μηδαὶ πλεονέκτης, μηδαὶ ἀρεσκολίτης, μηδαὶ φθονηρός, μηδαὶ πορνείκ, δουλεύειτω, μηδαὶ κλέπτης, μηδαὶ ἐπιβουλος, ἵνα μὴ κρίμα ἐκωτέρῳ λήψῃται. Καὶ γάρ τότε ὁ Ἰούδας ἀναξίως μετέχευ τοῦ μιστικῶ δειπνοῦ, καὶ ἐξελθὼν παρέδωκε τὸν Κύριον, ἵνα μάθῃς, ὅτι τοῖς ἀναξίως μετέχουσι τῶν

412 украин viz str. 23; Supr. 314, 11; и нкниа тѣждѣ жєлѣ (ш. вєлѣ) тр. онк оутвори, снп и нкниа онк оутвари.
114 икѣтх к. ч., Supr. 314, 12 ии ко жєтѣ члѣкѣк твораи прѣддѣлѣнтѣа кѣтѣ бактѣ и крѣпѣи хѣ. ик распанѣи сѣ за н. х.
116 о т ѣ Supr. 314, 14 овракѣ испанѣмаа стрѣнтѣ (!) амантѣкѣнѣкѣ слѣвѣса гагаѣлаа онѣ, ик силѣ и дѣра бѣжѣи вѣси жєтѣ. 419 еи ѣ т. м. Supr. 16 еи ан жєтѣ бактѣ, viz str. 38. 420 свѣтѣтѣ Supr. оутвариѣ (мѣтаррѣтѣмѣлѣнѣ).
421 сѣ глѣжѣтѣи, с је ии гласѣ, Supr. 314, 17 онк гласѣ гагаѣлаа. 423 и 425 v кѣис је с nad slovom. 427 отѣ тоакѣ, Supr. 314, 22 отѣ тогѣ до дѣнкѣ. 431 кѣдѣи Supr. 314, 24 ии мѣлѣи . . . сѣи а v nâsled. ии мѣлѣи нѣктѣзи мѣлѣи пакѣа. 435 да вѣкѣи, Supr. 314, 28 да нажѣжѣнѣи (ѣа мѣлѣсѣ). 436 с. таиѣхѣ, Supr. 29 коакѣкѣиѣ; нѣлѣто кѣ таи шѣ бѣтѣи кѣ тѣи, jak i v Supr. 314, 29; кѣ тѣи пѣи вѣскѣнтѣи и вѣлѣнтѣи чѣсто д.

ткѣ наискорѣ въхѹдитъ дѣкѹмъ. ꙗкоже
же тогда въ недѣжъ приемаѹшнѣи во
достоино чьсткѣ полкѹжѣ имѹтъ, а на-
440 слаждаѹшнѣи сѹ недостоино коакнѹжѣ

мѹжжѣ сѣтѣ приемаѹтъ. сѣ глѹжъ не хѹта
оустрашнѣтѣ, нѣ оутверждитѣ. ншѣта во
естѣ дѹхѹвнѹкнѹкѣ стѹтѣ жрѣтѣтѣ ꙗкоже і тѣ-
лѣснѹкнѹкѣ ншѣта, егда въ чрѣкѹвѣ вѣнѣде-
445 тѣ имѹшнѣтѣ зѣкѹжѣ болѣжнѣ, болши
недѣжѣтѣ стѣоритѣ, не сѣоѹнѣ слѹбѣ, нѣ
недѣжѹмѣ сѹшнѣтѣмъ въ чрѣкѣтѣ, тако
і стѣнѣ тѹнѣи. егда дѹхѹвнѹкнѹкѣ ншѣта
вѣнѣдетѣ въ оѹмѣ пѹкнѣтѣ зѣкѹкѣтѣ,
450 паче порѹеитѣ і нѣтѣлитѣ, нѣ сѣо-
ѹнѣ слѹбѣ, нѣ зѹне немѹшнѣкнѹкѣ естѣ
днѣи приемаѹшнѣтѣ ꙗко сѹ. не і-
мѹкѣ нѣкѣтѹже вѣнѣтѣтѣ зѣкѣтѣ мѹкѣ-
сѹ, нѣ да ошнѣтѣмъ сѣоі сѣмѣисѣмъ ꙗ-
455 въ чнѣтѣ во жрѣтѣтѣтѣ прнѣтѣпѹемъ,
нѣ да сѣтѣ стѣорнѣмъ сѣоѹнѣ днѣжъ ꙗ-
мѹжемъ во сѣ стѣоритѣ, ншѣтѣ хѹшнѣ-
мъ еднѣкѹмъ дѣнѣмъ ꙗко і вѣмъ
оѹрѹзѹмъ; ншѣтѣ имѹшнѣ чѣтѣ нѹ вѣрѣ,

μυστηρίων, τοῦτοις μάλιστα συνεχῶς ἐπιτηδῶ ὁ διαβόλος, καὶ εἰς μεῖζον τιμωρίαν ἐκτουτοῦ ἐμβάλλουσι. ταῦτα λέγω οὐχ ἵνα φοβήσῃ μόνον. ἀλλ' ἵνα καὶ ἀσφαλτεστέρας ποιήσω· καθάπερ γὰρ σωματικῆ προφῆ, ὅταν εἰς ἡ-
στέρᾳ χυμὸς ἔχουσαν ποιηροῦς, ἐμπέσῃ, πλείον ἐπιτείνει τὴν νόσον. οὕτω καὶ ἡ πνευματικῆ προφῆ, ὅταν ἀναξίως μετέχηται, πλείον κρίμα ἐαυτοῦ σωρεῖ. Μήθεις τόνον ποιηροῦς ἔνθεν ἐγένετο λογισμοῦ. παρακλιῶ. ἀλλ' ἐκκα-
θάρομεν ἡμῶν τὴν καρδίαν καὶ γὰρ καὶ Θεοῦ ἐσμεν, ἐν καθαρῶμεν ἀργῆν ἡμῶν ποιηρομεν τὴν ψυχὴν καὶ γὰρ δυνατὸν ἐστί τοῦτο ποιῆσαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ἐν ἔχῃ τι κατὰ τοῦ ἑθροῦ. Ἐξέτε

441 примактѣ, Supr. екламактѣ. 442 ншѣта, Supr. 315. 5 краше, tak і 444 (там і ш. тѣснѣнѹкнѹкѣ пактѹеѣ. 444 егда в. ч. . . с. Supr. 315. 6 егда ек жрѣекъ сѹмѣжъ наѣкнѣшнѣтѹ зѣкъ вѣрѣдетѣ. 445 коакнѹжѣ, otdud je v Pom. Mih. zase prĭsluŝnŭy text; к. н. сѣтѣ, Pom. Mih. тѣ кшнѣи н. вѣспнѣмѣтѣ, Supr. 315. 7 паче предакнѣмѣтѣ недѣжѣ, ꙗ. πλείον ἐπιτείνει т. в. 446 не сѣ. слѹбѣ, нѣ н. с. в. ч., Pom. Mih. не сѣ. вѣнѣ, Supr. 315. 8 не сѣнѣмъ нѣстѣвѹемъ. нѣ недѣжѣтѣ жрѣекѣ. 447 тако і с. т., tak і Pom. Mih., Supr. 9 еше н о тѹнѣкнѣжѣ дѹхѹвнѣкнѣжѣ нѣстѣ. 448 егда д. п. в. зѣкѹкѣ, tak і Pom. Mih., Supr. 315. 10 н сн ес егда ек оѹмѣ екламактѣ зѣкѣнѣ пактѣ. 450 н. п. і н. tak і Pom. Mih., Supr. 10 паче тѣге пѣкѹедемъ н нѣсѣкѣмъ; нѣ ш. не, jak і v Pom. Mih. 451 слѹбѣ, tak і Pom. Mih., Supr. 315. 11 нѣстѣвѹемъ; нѣ зан н. с. д. п., v Pom. Mih. chŭlnѣc нѣ зан зѣ мѹрнѣ, Supr. 12 нѣ недѣжѹмъ примакнѣ-
шѹмѣ дѹшнѣ. 452 мѹжъ сѹ . . . мѹкѣмъ, tak і v Pom. Mih. Supr. 315. 12; не мѹшнѣ оѹне ншѣтѣтѣ зѣкѣ оѹмѣ пактѣи ек сѣтѣ. 453 вѣнѣтѣтѣ, Pom. Mih. вѣнѣтѣтѣвѹеѹ. 454 нѣ да о с. с., Supr. 13 нѣ ошнѣтѣмъ сѣоѹнѣ, Pom. Mih. нѣ ошнѣ-
стнѣмъ сѣ. 455 прнѣтѣпѹемъ, tak і Pom. M., Supr. 14 прнѣтѣпѹемъ. 457 мѹжемъ во с. с., tak і Pom. Mih., Supr. 315. 15 мѹшнѣно во еднѣкѹмъ дѣнѣмъ сѣмѹ кшнѣи, Pom. Mih. н еднѣкѹмъ. 458 како і с. с., tak і Supr. 459 на в., Supr. 16 до вѣрѣ, Pom. Mih. на вѣрѣ(!).

- 460 **И**КДѢИ ГИКѢКЪ ИЦЪКА *КЪВЪ, РА
ЗДРЪКИИ ВРАЖЪДЪ, ДА ПРЪКАМѢИ ИЦЪК-
ЛЕНКЕ СЪТЪ ТРАПЪЗЪКЪ. КЪ СЪТЪКЪ КО СТРАНЪКЪ-
ИКЪ ЖРЪКЪТЪКЪ ПРИСТАПѢИИИ. ПОСРА-
МИ СЪ ОБРАЗА САМОГО ПРИМЕНЕНКЪ * ОУКЪ-
465 ИКЪ ЛЕЖИТЪ ХЪ * ИЪ РАЗОУАЪКЪ, ЧЕГО РАДИ
И НО ЧЪКТО * ДА СЪКАИРИТЪ НЕВЕКАКЪ І ЗЕМЪ-
СКАКЪ, І ДА ТЪ ДРОУГА СЪТВОРИТЪ АБЛАМЪКЪ,
І ДА ТЪ ПРИВЕДЕТЪ КЪ БОУ КСЪКЪЧЪ-
СКЪКАМЪ, ХЪ ЖЕ АБЛОУАЪКЪ І АРХАНЪЛАУКЪ
470 СЪКЪ ГЪКЪ. ТЕБЕ ВРАГА СЪИИТА І ПРОТИ-
ВНА І ХЪТЪИИТА ГДРОУГА СЪТВОРИТИ *
АШЪ СВОИЪ КЪДАСТЪ ТЕБЕ РАДИ, ТЪКЪ
ЖЕ ИУКЪ ВРАЖЪДЪ НА ВРАТЪКЪ СВОИ,
КАКО МОЖЕИИ ХЪДИТИ КЪ МИРЪКЪ ТРАПЕ-
475 ЗЪКЪ: ОИЪ ЖЕ ТЕБЕ РАДИ НЕ ОСАКИАЪТЪ Е-
СЪТЪ І ОУАМЪРЪКЪТИ, А ТЪКЪ ГИКЪКА СВОЕМОУ
ВРАТРОУ НЕ МОЖЕИИ ОТЪКНОУСЪТИТИ;
ЧЕГО РАДИ І НО ЧЪКТО, РЪКИ МИ; НАПА-
СЪТЪ КО МИ СЪТВОРИ ВЕЛКАЪ, ТЪКИИТЕТЪЖЪ
480 МИ СЪТВОРИ, АМОГО МИ ІЗГЛАГОЛА,

fol. VII ДО ГААКЪКЪ МИ ЗЪКАО СЪДЪКА * ДА ЧЪКТО
ТЪКАМЪ; ИЪ НЕ ОУ ТЕМЕ РАСПААКЪ СЪТЪ, *КЪКЪЖЕ

την ἐργίην. ἤβου την ἔχθραν. ἢα λάρθς θεραπεύειν ἀρέσους ἀπό τῆς τραπέζης. Οὐσίχ προσέρχη φροσίη και ἀγία·
ἐσχαθμένος πρόκειται ὁ χριστός. ἀλλ' ἐνόησον τίνας ἔνεκην ἐσχαθής· ὃ ποιῶν μυστηρίων ἐσχαθής, 'Τούδχ!
χριστός ἐκὼν ἔπαθεν, ἢα ἤσθη τὸ μεστόουχον τοῦ φραχμαῶ, και ἐνόση τὴ κίχου τοῖς ἄνω, ἢα ἀγγέλιου ποιήση
κοινωνίον ἔχθρῶν ὄντι σε και πολέμιον. και ὁ μὲν χριστός την ψυχὴν αὐτοῦ ἐξέδωκεν ὡπὲρ σου· σὺ δὲ τῷ συν-
δολλῆ μένεις ἔχθρῶνῶν; και πῶς θυνήση βλαδίειν ἐπὶ τῆς εἰρήνης πράττειν; ὁ θεσπότης σου σὺ παρητή-
σας πάντα ὑπαίτιαι δὲκ σε. σὺ δὲ, σὺδὲ ἐργίην ἀρῆναι ἀνέχῃ; τίνας ἔνεκην, εἰπέ μοι; ἢ ἀγίατῆ ρίζα, και
τηρῆ και μήτηρ ἐστὶ πάντων τῶν ἀχθῶν. Ἐπεράσε μοι, φησί, τὰ μέγιστα, μαρία ἠδύησέ με, τὸν περὶ τοῦ

460 **И**КДѢИ, Hom. Mih. τὸ ὄνδ. . . . Supr. 315. 17 **И**ΣΤΡЪКИИ Г.: **И**ΣΤΡЪКИИ, Supr. 17 **И**ΣΤΡЪКИИ, Hom. Mih. и **И**КДѢИ.
461 **ПРЪКАМѢИ**, Hom. Mih. **ПРЪКАМѢИ**, Supr. 315. 18 **И**КДѢИИИ; **И**ЦЪ . . . Supr. **И**САКАЪ. 462 **К**е **Ж**е **Р**ѣсѣно над **И**КДѢИИ; **И**
СТРАНЪКЪКЪ І У Hom. Mih., **И**еи **И**СОВОСЛОДЪ ЗИДѢИИ, Supr. 315. 19 **РЪКЪКЪ** (**Р**УКЪТЪ). 463 **ПР**ИСТАПѢИИИ, **И**КЪ І Hom. Mih.
Supr. 18 **П**РОУДОИИИ; **П**ОСРАМИ СЪ **Р**А, **И**КЪ І Hom. Mih. Supr. 315. 19 **О**УКЪИ СЪ СЪКАЗИИИ ТРОГО ПРИСЕА. 464 **О**УКЪКЪКЪ А ЧЪ
ИКЪ І Hom. Mih. Supr. 315. 19 **З**АКЪЛЕНКЪ **ПРЪКАМѢИИ** ЧЪ . . . 465 **Ч**ЕГО **Р**АДИ, **И**КЪ І Hom. Mih., Supr. 315. 20 **Т**ОУСЪ(!) ДЪКА-
МА . . . 468 **К**СЪКЪКЪКЪКЪКЪКЪ ОИИИИИИО, Hom. Mih. **Д**АТИ И . . . **К**СЪКЪКЪКЪКЪКЪ **К**Ъ, Supr. 315. 22 **С**КЪ **К**СЪКЪКЪ **К**ОГОУ **С**КАИ-
РИТЪ ЧЪ 470 **П**РОТИВНА, Hom. Mih. **П**РОТИВНА, Supr. 24 **РА**ТЪКИКА. 471 **Г**ДРОУГА, **СТ**РАНЪ Г **В**ІЗ **СТ**Р. 35. 472 **К**ДАСТЪ,
ИКЪ І Hom. Mih., Supr. 24 **И**КДЪ. 473 **Н**О **К**РАТА, Hom. Mih. **И**А **К**РАТА. 474 **Х**ЪДИТИ, **И**КЪ І Hom. Mih., Supr. 315. 26 **И**ТИ.
475 **О**ИЪ **Ж**Е **Т**ЕБЕ **Р**АДИ **И**Е **О**САКИАЪТЪ **Е** . . . **И**КЪ І Hom. Mih., Supr. 315. 27 **О**УАМЪКЪТИ **З**А **Т**А **И** ОУАМЪКЪТИ СЪ . . . **И**КЪ І Hom. Mih.
476 **А** **Т**ЪКЪ **И**И **Г**ИКЪКА **И**Е **М**ОЖЕИИ **О**ТЪКНОУСЪТИТИ (**В**ІЗ **СТ**Р. ИО), Supr. 315. 27 **А** **Т**ЪКЪ **И**И **Г**ИКЪКА **О**СТАВИТИ **К**ЛѢРЪКЪТОУ **С**ВОЕМОУ **Х**ЪИИИИИ. 478 **НА**ПАСТЪ . . . **И**, Supr. 315. 28 **НА**КЪСТЪ . . . **И**КЪКЪКЪ. 480 **НА**Д **И**ЗГЛАГОЛА **И**ИИИ **И**КАКО І Е. 486,
Hom. Mih. **А**МОГО **М**И **І**ЗГЛАГОЛА . . . 481 **Д**О **Г**А . . . **С**АДКА, Supr. **И**ИИИ, Hom. Mih. **Д**А **У**СИ **Т**ЪКАМЪ . . . 482 **Н**Е **О**У **Р**ЕЕ.
ОУДИИИИ **РАСПААКЪ** **І**, **И**КЪ І Hom. Mih., Supr. 315. 2 **РА**СОА, **З**ДЕ **О**УБЪ **НО**У. **И**ИСТО **С**ЛОЪ. **И**ВАРИ.

485 ΧΑ ΖΗΔΟΥΕ, ΗΚ ΒΚΣ^ΕΚΟ ΣΒΟΛΩ ΚΡ^ΕΚ^Ε ΣΑΜ^ΕΚ,
 Κ^ΕΚΕ ΩΝΙ ΠΡΟΛΗΩ, ΝΑ ΣΒ^ΕΝ^Ε ΔΑΣ^ΕΚ
 ΠΡΟΛ^ΕΨΗΜ^ΕΚ ΙΚ . ΥΚ^ΕΤΟ ΣΕΜΟΥ ΡΑΓ^Ε-
 ΝΟ ΜΟΖΗΩ ΙΖΓΛΑΓΟΛΑΤΙ; ΑΠ^ΕΤΕ ΝΕ ΟΤ^ΕΚ-
 ΠΟΥ^ΕΤΗΩ ΒΡΑΓΟΥ ΤΒΟΕΜΟΥ, ΝΕ ΤΟΓΟ Ε-
 ΣΙ ΟΚΙΔ^ΕΚ^Ε, ΗΚ ΣΑΜ^ΕΚ ΣΕΚΕ . ΘΝΟΜΟΥ ΚΟ
 Μ^ΕΚΗΟΓΑΠ^ΕΤΗ ΝΑ ΣΕΜ^Ε ΖΗΤΗ ΠΑΚΟΣ^ΕΚ
 490 ΤΒΟΡΙΑ^Κ ΕΣΙ, ΣΑΜ^ΕΚ ΖΕ ΣΕΚΕ ΕΣΙ ΣΤΒΟΡΙ-
 Λ^ΕΚ ΒΕΖ ΟΤ^ΕΚ^ΕΚ^ΕΤΑ ΝΑ ΣΔ^ΕΚ^ΕΝ^ΕΥ ΔΕΝ^ΕΚ
 ΝΗ^ΕΣΟΖΕ ΠΟΓΟ ΝΕΝΑΒΙΔ^ΕΤ^ΕΚ Κ^Ε, ΚΚΟ-
 ΖΕ ΤΟΓΟ, ΕΚΕ ΔΡ^ΕΚ^ΕΖ^ΕΚ^Ε ΓΗ^ΕΚ^ΕΚ^Ε . ΤΑΚΟ ΚΟ Ε-
 Σ^ΕΚ^Ε, ΚΚΟΖΕ ΝΑΔ^ΕΚ^ΕΜΑ^Ε ΣΑ ΣΡ^ΕΔ^ΕΚ^Ε
 495 Ι ΟΚΑΤ^ΕΡ^ΕΚ^ΕΖΗΩΤΗ ΣΑ ΔΗ^Α, ΠΕΣΑ^ΕΟΖΗΩ
ΚΟ, ΥΚ^ΕΤΟ ΣΑΤ^ΕΚ . ΕΓΔΑ ΠΗ^ΕΣΗΩ ΔΑΡ^Ε
ΤΒΟΙ, Ι ΤΟΥ ΠΟΜ^ΕΚ^ΕΝΗΩ, ΚΚΟ ΒΡΑΤ^ΕΡ^Ε
ΤΒΟΙ ΙΜΑΤ^ΕΚ ΗΚ^ΕΥΚ^ΕΤΟ ΝΑ ΤΑ, ΕΣΓΑΩ
ΤΟΥ ΔΑΡ^Ε ΤΒΟΙ, ΙΔΙ ΠΡ^ΕΚ^ΕΤ^ΕΚ ΣΚΛΗΡ^ΕΤ^ΕΚ
 500 ΣΑ ΣΚ ΒΡΑΤ^ΕΜ^Ε ΣΒΟΛΩ^Ε, Ι ΤΟΥΓΔ ΠΕΔ^Ε
ΠΗ^ΕΣΙ ΔΑΡ^Ε ΤΒΟΙ, ΥΚ^ΕΤΟ ΓΛ^ΕΩ, ΖΡ^ΕΚ-
ΤΕΚ Μ Μ ΒΕΛΗΩ ΟΣΤΑΒΙΤ^Ε; ΕΝ, ΣΑΜ^ΕΚ,
ΑΠ^ΕΡΑ ΒΟ ΡΑΔΙ ΒΡΑΤ^ΕΡ^ΕΚ^Ε Ι ΣΙ ΖΡ^ΕΚ^ΕΤ^ΕΚΑ Κ^ΕΚ^Ε .
ΑΠ^ΕΤΕ ΟΥΚΟ ΑΠ^ΕΡΑ ΡΑΔΗ Ι ΣΗ ΖΡ^ΕΚ^ΕΤ^ΕΚΑ Κ^ΕΚ^Ε .

ζῆν ἐκρέμασέ μοι κίνδυνον· καὶ τί τοῦτο; ἀλλ' οὐδέπω σε ἐσταύρωσε, καθάπερ τον Κύριον οἱ Ἰουδαῖοι. (.)
 Ὁμοίως ὁ Χριστός καὶ τὸ πῦρ. ὁ ἐξέχευεν ἐκεῖνοι. εἰς σωτηρίαν πῶν ἐμπεύοντων δέδωκε. Τί τοῦτου ἴσον ἔχεις
 ποιῆσαι; ἐὰν μὴ ἀρῆς τῷ ἔθρῳ, οὐκ ἐκείνων ἠδίκησας, ἀλλὰ αὐτῶν· ἐκείνων μὲν γὰρ πολλὰκις εἰς τὸν παρόντα
 βίον ἐβλάψας, αὐτῶν δὲ ἀσύλητον ἐποίησεν τὴν τιμωρίαν εἰς τὴν μέλλουσαν ἡμέραν· οὐδένα γὰρ οὕτω μισεῖ
 καὶ ἀποστρέφεται ὁ Θεός, ὡς μηρίακων ἄνθρωπον, ὡς εἰδάνουσαν καρδίαν καὶ φλεγμαίνουσαν ψυχὴν· ἀκούσον
 γοῦν τί εἶπεν ὁ κύριος· ἐὰν προσέρης τὸ θῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, κἂν εἰς μνησῆς, εἰ ὁ ἀδελφός σου
 ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄρῃς ἐκεῖ τὸ θῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ἀπέλθε πρῶτον καὶ διαλλάγηθι
 τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ θῶρόν σου. Τί λέγεις, ἀρῆσω ἐκεῖ τὸ θῶρόν, ἤγουν τὴν θυσίαν;
 Ναί, εἰσί· διὰ γὰρ τὴν εἰρήνην τὴν πρὸς τὸν ἀδελφόν σου καὶ αὐτῆ ἡ θυσία ἐγένετο· εἰ τοῖνον διὰ τὴν εἰρήνην

483 ΒΚΣ^ΕΚΟ ΟΜ^ΕΝ^ΕΟ, ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., Υ ΦΕΚ^ΕΜ Τ. Α Υ ΣΥΡ. ΧΥΒ^Ι. 485 ΡΑΓ^ΕΜΟ ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 316. 4 ΤΚ^ΕΜΟ. 486 ΟΤ^ΕΚ^ΕΠΟΥ^ΕΤΗΩ, ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 316. 4 ΑΠ^ΕΤΕ ΝΕ ΟΣΤΑΒΙΩ Ν ΒΡΑΖΔ^ΕΚ^Ε . . . ΟΣΤΑΒΙΩ ΠΗ. ΟΤ^ΕΚ^ΕΠΟΥ^ΕΤΗΩ ΣΤΟΥ. 476 Α ΣΤ^ΕΡ. 9. 487 ΝΕ ΤΟΓΟ ΕΣΙ ΟΚΙΔ^ΕΚ^Ε, ΣΥΡ. 316. 5 ΝΕ ΤΟΜΟΥ ΚΟ ΠΑΚΟΣ^ΕΚ ΣΤΒΟΡ^ΕΚ^Ε, ΖΔΕ ΖΑΣΕ ΑΟΓ. 489 ΜΗ . . ΝΑ Σ. Ζ. ΝΟΜ. ΜΗ. ΑΝΟΖΗΩ ΝΑ Σ. Ζ. ΣΥΡ. 316. 6 ΑΝΟΖ^ΕΚ ΒΡΑΤ^ΕΚ^Ε Β ΣΗ ΖΗΩ, 490 ΤΒΟΡΙΑ^Κ ΕΣΙ ΣΤΒΟΡΙΑ^Κ, ΝΟΜ. ΜΗ. ΣΤΒΟΡΙΑ^Κ ΚΕΝ, ΣΥΡ. ΣΤΒΟΡ^ΕΚ^Ε, ΤΑΚΤ^ΕΖ Ι ΔΡΗ^ΕΚ^Ε ΣΤ^Ε. ΚΕΝ, ΖΕΖ ΖΕ Ι Υ ΝΟΜ. ΜΗ., ΟΡ^ΕΤ ΣΤΒΟΡ^ΕΚ^Ε, ΤΕΔΥ ΑΟΙΣΤΥ· ΣΑΜ^ΕΚ ΖΕ Σ. Ε. Κ. Ε. ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 316. 7: ΗΚ Ι ΣΕΚ^Ε ΚΕΖ ΑΝΑ^ΕΣΤΗ ΣΤΒΟΡ^ΕΚ^Ε ΟΤ^ΕΚ^ΕΚ^Ε ΒΚ ΣΚΛ^ΕΜ^ΕΚ^Ε ΔΕΝ^ΕΚ. 493 ΕΣΕ Δ. Τ. ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 316. 9 ΠΑΜΑΤΗΩ ΕΛΩ^Ε ΥΟ^ΕΚ^ΕΚ^Ε; ΤΑΚΟ ΚΟ . . . ΔΗ^Α, ΠΟΔΟΒ^ΕΤ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 316. 9 ΠΑΚΟ ΣΕ ΟΚΑ-
ΤΡΗ^ΕΚ^Ε ΣΑ ΣΡ^ΕΔ^ΕΚ^Ε Ι ΝΑΔ^ΕΚ^Ε ΣΑ ΔΕΩ^Ε. 496 ΕΓΔΑ ΠΗ^ΕΣΗΩ, ΝΟΜ. ΜΗ. ΕΓΔΑ ΠΗ^ΕΣΗΩ. 497—98 Ι ΤΟΥ ΠΟΜ^ΕΚ^ΕΝΗΩ . . . ΤΒΟΙ ΤΑΤΟ ΣΛΩΒΑ ΒΥΛΑ ΔΟΔΑΤΕ^ΕΝ ΝΑΔ ΦΑ^ΕΚ^ΕΜ ΝΑΡ^ΕΣΑΝΑ; ΟΒΑ ΦΑ^ΕΚ^ΕΚΥ ΖΑ^ΕΙΜΑ^ΕΙ ΣΕ ΣΛΩΒ^ΕΜ ΤΒΩ, Α ΤΑΚ ΒΥ ΝΕΔΟ-
ΡΑΤ^ΕΝΗΩ ΛΗΕΔ ΔΡΗ^Ε ΨΑ^ΕΝ: ΝΟΜ. ΜΗ. ΗΚ^ΕΤΟ ΙΜΑΤ^Ε ΝΑ ΤΕ. 499 ΙΔΙ ΠΡ., ΝΟΜ. ΜΗ. Ι ΙΔΙ ΠΡ. ΣΑΠ^ΕΡ Ε. 500 ΜΕΔ ΠΗ. ΝΟΜ. ΜΗ. ΖΕΝ ΠΗ^ΕΣΗΩ, ΖΙΝΑΚ ΣΕ ΖΔΕ ΕΙΤΑΤ ΤΕΝΤΟ ΣΤΟΥΝΑ^ΕΚ ΑΡ^ΕΠ^ΕΚ Σ ΚΛΟΖ; ΤΑΚ ΒΥΛΟ Ι ΤΡ^ΕΚ^ΕΜ^ΕΤΕ ΥΠ^ΕΣ^ΕΧΑ^ΕΝΟ. 501 ΖΡ . . ΟΣΤΑΒΙΤ^Ε, ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ. ΣΥΡ. 316. 14 ΟΣΤΑΒ^ΕΚ ΑΝ. 503 ΑΠ^ΕΡΑ ΒΟ ΡΑΔΙ, ΤΑΚ Ι ΝΟΜ. ΜΗ., ΣΥΡ. 15 ΣΚΛΗ-
ΡΗΩ (Δ^ΕΚΑΜΑ ΝΕΒ ΡΑΔΙ ΥΠ^ΕΣ^ΕΧΑ^ΕΝΟ) ΚΟ ΣΚ ΒΡΑΤ^ΕΜ^ΕΚ Ι ΣΗ ΖΡ . . . 504 ΕΛ^ΕΥ ΤΕΝΤΟ ΦΑ^ΕΚ^ΕΚ ΒΥΛ ΝΑ ΚΡΑ^Ι ΠΟ ΠΡΕΔΕΛΕΖΕ^ΕΙ-

- 505 τῆς γὰρ ἢ ἐπιφραλέωνι μῦθῳ, ἐξ οὗ μῦθῳ
 сд причаистваи жрътвѣ і ѿпра-
 вленѣе нѣмѣмъжѣмъ тѣ вѣкѣ. створѣи оубо
 прѣкѣде, о немъже жрътка принесена вѣкѣ,
 і тогда насладиши сѧ нѧ доврѣк. сего ра-
 510 ди приди снѣк чекѣкѣ, да прииригѣтѣ рѣ-
 дѣ нанѣк кѣк вѣкѣ · сего ради не самъ тѣкѣмъ
 приде, нѣ і нѣкѣ твѣрѣнѣтѣ такоуа
 сѣвѣмѣмъ ѡмени ѡвѣнтѣнѣкѣкѣ твѣрѣтѣкѣ ·
 влаженн. сѣтѣк. сѣмѣрѣкѣнѣтѣ, ꙗко тѣ
 515 снѣвѣ вѣкѣ нарѣкѣтѣкѣ сѣ. еже створѣиѣкѣ
 естѣк ѿмѣдѣкѣкѣ снѣк вѣкѣ, тожде і τῆς
 створѣи, ѡиѣкѣ сѣмъ чекѣ естѣк. да вѣдѣ-
 ши мѣрѣмъ χροdata і сѣкѣк і нѣкѣк · сего
 вѣ ради і снѣ вѣкѣкѣ нарѣкѣтѣкѣ мѣрѣтвѣрѣ-
 520 ца · сего ради и вѣк вѣкѣмъ жрътѣкѣкѣкѣ ѿмѣа пра-
 вѣдѣкѣкѣ вѣмѣ не ѡмѣкѣнѣс, нѣк сѣмѣнѣкѣ
 вѣтѣрѣкѣкѣ, ѡвѣзѣмѣ, ꙗко вѣмѣ

την εἰς τὸν πλησίον ἢ θυσία ἐστὶ. οὗ δὲ οὗ καταρθεῖς τὴν εἰρήνην, εἰ καὶ μετῴχης τῆς θυσίας, ἀνοσιβλήτης σοὶ ἢ μεταλήψῃς γεγονός· ἀνεὸς τοῦ καθιερωμένου τῆς εἰρήνης· ποιήσων τῶνον ἐκείνο πρῶτον, λέγει δὲ τὴν εἰρήνην, δι' ἧπαρ καὶ ἡ θυσία προσενέμεται. καὶ τότε αὐτῆς ἀπολαύσεις κληῶς, διὰ γὰρ τοῦτο ἤλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα καταλήξῃ ἡμῶν τὴν ῥύσιν τῷ πατρὶ. ὡς περὶ καὶ Παύλος φησὶ· Νοὺν δὲ ἀπεικατέλλαξεν ἑαυτῷ τὰ πάντα διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποτεινάς τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ. Διὰ τοῦτο οὐκ· αὐτὸς μόνον ἤλθε ποιῆναι εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς μακαρίζει τοὺς τὰ τοιαῦτα ποιούντας, καὶ ποιεῖ τῆς αὐτοῦ προσηγορίας κοινωνοὺς· Μακαρίζει γὰρ οἱ εἰρηνοποιοί, ἐπεὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται· ἧπαρ οὖν ἐποίησεν ὁ χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τοῦτο καὶ οὗ ποιήσων κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην, εἰρήνης γενόμενος πρόξενος καὶ σωτῆρ καὶ τῷ πλησίον σου· διὰ τοῦτο καὶ υἱὸν Θεοῦ κληεῖ τὸν εἰρηνοποιῶν· διὰ τοῦτο ἐν τῷ κειρῷ τῆς θυσίας, οὐδεμιᾶς ἐτέρως ἐμνημόνευσε δικαιοσύνης. ἀλλ' ἡ τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν καταλήψεως, δείκνυς ἐπὶ πάσων ἀρετῶν μαζῶν ἢ ἀγάπῃ ἐστίν. Ἐρωτάμεν μὲν οὖν ἀγαπητοί, ἐπὶ πλείστον παρατεῖλαι τὸν λόγον· ἀλλ' ἄρκει καὶ τὰ εἰρημένα τοῖς μετὰ προ-

чин (503) менѣи пѣсѣи мѣпѣсѣи, в Supr. chybi. Stránka tato má tedy více řádků než ostatní, patřif sem ještě dva první řádky následující (44) stránky u Kop.; Hom. Mih. мѣмъ дѣмъ.

505 κὲ οὗ μῦθῳ, tak i Hom. Mih., v Supr. chybi 507 m. nsa . . . , tak i Hom. Mih., Supr. 316. 16 κὲ πρῶτω μῦθῳ (ἀνοσιβλήτης); πο οὗ μῦθῳ Hom. Mih. τῶν . . . 508 πρὲκδε, Supr. 17 οὗ πρὸκτε πο οὗ δὴ μῦθῳ, Supr. 316. 14 νασκѣтѣи. 510 πρδι м. πρди (χρόνον) jak i v Hom. Mih., Supr. 19 σκѣи; да и ρ. и κк κ tak i Hom. Mih., Supr. 316. 19 да створѣиτѣ нанѣ ѡстѣтѣтѣ сѣ κѣтѣк. 512—513 Choz u Hom. Mih. nesouhlasí s českým 1., ani Supr. se postoupaným; Hom. Mih. ѡκѣиш. 516 ѡмѣдѣкѣ, Hom. Mih. ѡдѣишѣдѣ, Supr. 316. 23 ѡдѣишѣдѣишѣи. 517 створѣи πρѣтѣи, Supr. 21 створѣишѣи; ѡиѣкѣ с, Hom. Mih. ѡиѣкѣ, Supr. прѣтѣиѣкѣ ѡиѣкѣ; да v Hom. Mih. vuměšláno. 518 χροdata (πρόξενος), tak i Hom. Mih.; Supr. 25 νεχѣдѣтѣи и нѣкѣкѣкѣкѣ Supr. и намъ, сего κὲ ρ. и снѣ, Supr. сѣгъ дѣмъ тѣ и снѣи. 519 мѣрѣтвѣрѣкѣ, tak i Hom. Mih.; Supr. сѣмѣрѣнѣтѣ εἰρηνοποιῶν. 520 κὲ вѣкѣмъ жрътѣкѣкѣкѣ, tak i Hom. Mih., Supr. 316. 26 κὲ вѣ жрътѣкѣ (chybné určeno). 521 ѡвѣкѣкѣ, Hom. Mih. ѡвѣкѣкѣ, Supr. ѡвѣмѣкѣ. 522 χ. κὲиѣкѣишѣи ρ., Hom. Mih. κὲиѣишѣи, Supr. 316. 29 χѣтѣкѣкѣ прѣдѣкѣишѣи сѣвѣи.

- ВЪСЕГО ЕСТЬ. ХОТѢХЪ БОЛШУКАМЪ ПРОСТѢ-
 РѢТИ СЛОВО СЕ, НЪ ДОВЪЛЕТЪ РЕЧЕНЕ ПО-
 525 СЛОУНАЖИШТИАЪ, АШТЕ ХОТЯТЪ. МЛОЖ СЪ
 ОУКО, ДА ПОМНИАЪ ПРИСО СЛОВЕСА СІ, СГЛАЪ ЛО-
 КЪЗАИКЪ, СТРАШНАКЪ ЦЪКЛОВАИКЪ. КЪЖЕ МЕ-
 ЖДУ СОВОИЪ МЛАМЪ. СІЧЕ БО СКНАКЪТАЕТЪ
 СКЛАУСАЪ НАША І ТВОРИТЪ ВЕСА НЪІ,
 530 ДА ВЪДЕМЪ ТЪКЛО ЕДИНО, ПОНЕЖЕ ВЕСІ
 ОТЪ ЕДИНОГО ТЪКЛО ПРИЕМАЕМЪ. ДА ВЪДЕ-
 МЪ ВЪ ІСТИНЪ ТЪКЛО ЕДИНО, НЕ ТЪКЛОСА ВЪ
 СЕКЪ СКЛАУСАИШТЕ, НЪ ДИШЪ КЪ СЕКЪ СКЛА-
 ЗОМЪ ЛЮБОВЕНЪКІМЪ СОВЪКОУНАКЪИШТЕ ·
 535 І ТАКО ВЪЗМОЖЕМЪ СЪ ДРЪЖИВЕНЕКІМЪ
 НАСЛАДИТИ СЪ ПРЪДЪСТОВАИШТИАЪ ТРА-
 ПЕЗКИ. АШТЕ БО І ТЪКЛО МЛАМЪ ДОВЪРЪ-
 ХЪ ДЪКАЪ, ГИКЪКЪ ЖЕ ДРЪЖИВАЪ, ВЕСЕ ВЪ
 СОВЕ І АШОТЪ, І ИКОЕГОЖЕ СІСЕНЪКЪ СІ-
 540 МІ МОЖЕМЪ ОВРЪКТИ. СІ ОУКО ВЪДЪИШТЕ,
 КЪЗІАВОВАЕНЛА ВРАТЪРЕ, ВЕСЪКЪ ГИКЪКЪ
 ДА ОУКЪРЪКЪЕМЪ, ОЧИШТИАШЕ НАШЪ ОУАЪ,

σολής και συνέσεως δεχομένοις τὸν σπέρων τῆς εὐσεβείας, καὶ προσέχον τῶς θελοῦσι τοῖς λεγομένοις· μνημονεύωμεν τοίνυν, παρακλιῶ, διαπαντός τούτων τῶν ρημάτων καὶ τοῦ φρικωδεστάτου ἀπασιμῶ τοῦ πρὸς ἀλλήλους· οὗτος γὰρ ὁ ἀσπαρμὸς συμπλέχει τὰς διανοίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖ γενέσθαι σῶμα ἕν ἅπαντα, καὶ μέλη χριστοῦ. ἐπειδὴ καὶ ἐνὸς σώματος μετέχουμεν ἅπαντες. Γενώμεθα οὖν κατ' ἀλόθειαν σῶμα ἕν. οὐ τὰ σώματα ἀλλήλοις ἀναφύροντες, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς ἀλλήλαις τῷ τῆς ἀγάπης συνδέσμῳ συνάπτοντες· οὗτω γὰρ ποιοῦντες, θυνητόμεθα μετὰ πατρῷστας ἀπολαύσαι τῆς προκειμένης τραπέζης· (.) κἄν γὰρ χωρὶς ἔχωμεν κατορθώματα, μονήτικοι δὲ ὄμεν, πάντα εἰκὴ καὶ μάτην εἰργασάμεθα, καὶ οὐδὲν ἐν τούτων εἰς σωτηρίαν λόγον καρπώσασθαι θυνητόμεθα (.). Ταῦτα οὖν ἅπαντα εἰδότες, ἀγαπητοί, πάσαι καταλύσωμεν ἐρηγῆν, (.) καὶ καθήροντες

524 нъ довълетъ р. Supr. 316. 29 нъ гонѣвѣтъ (!) и свѣктишани. 525 ро хотѣхъ в Hom. Mih.: схранити, нк . . . 526 лок . . . страшнѣакъ цѣлѣ, так і Hom. Mih., Supr. 317. 2 свѣтънѣхъ цѣлѣвани грдѣаго (грдѣкъ = φροτις; viz str. 43); лѣвлѣаниа, v Supr. vumēdijū si slova цѣлѣваниа л ѣвлѣаниа svē ūlohu (viz Ueber einige orth. u. l. Eig. atd. str. 44). 527 Hom. Mih. млоѣоу совѣва млоам. 528 сиче је zle neutr. zājmena сина оѣтос, так і Hom. Mih., Supr. 317. 3 е бо. 529 склаукаси, так і Hom. Mih., Supr. 317. 3 оуама; і тв. в. н. да, так і Hom. Mih., Supr. 317. 4 и твориѣтъ тѣмен ѣдиноуоу кѣти вѣсѣаъ. 530 понеже вкес о. н., так і Hom. Mih., Supr. 317. 4 вѣла и ѣднѣи пакти принаѣтавѣаъ сѣ. 531 да вѣдѣамъ, так і Hom. Mih., Supr. вкес оуко склаукаъ сѣ вк тѣкло ѣдино. 532 не т. кк с. с. так і Hom. Mih., Supr. 317. 6 не пактѣи дрѣгѣкъ кѣ дрѣгѣоу сѣвѣкашѣ (! члѣба рѣрсѣаѣиу vziakli). 533 дѣос члѣба (snad bulharismus, viz str. 16) mīsto дѣаъ, jak і v Supr. 317. 7 (тѣс ψυχῆς), Hom. Mih. тѣъ дѣаъ bulharismus, byl tedy již v sroločné předloze; кк сѣкѣ . . Supr. 317. 7 кѣрѣкоу кк лѣвѣкѣноу оуамоу сѣкѣоу прикѣрѣкашѣте. 534 сѣвѣзѣамъ, Hom. Mih. сѣоузѣамъ. 535 і т. в. с. л., так і Hom. Mih., Supr. 317. 8 сиче мѣжѣамъ прѣстѣамъ. 536 вѣса с. н., так і Hom. Mih., Supr. 8 насаѣтити сѣ прѣдѣамѣташѣа тр . . . 537 тѣамъ млаамъ, z toho v Supr. 317. 9 тѣамѣаъ (!) (v Supr. вѣавѣаъ ř. 9); Hom. Mih. млаамъ jinak vše jako v Cloz. 538 гѣкѣкъ ж. л., так і v Hom. Mih., Supr. орѣт, jak nahofe, лѣмѣтѣи вѣсамъ зѣлоу 317. 9; вкес . . . овр., Supr. 317. 10 вкес то вѣзѣамъ и кк тѣпѣти и ичѣсѣа о тѣхъ на сѣпасѣниѣ сѣавѣ паѣдъ сѣтѣрѣтѣи лѣжѣтѣ, Hom. Mih. тѣ вкес в сѣрѣ и вѣз оуама atd. jako v Cloz., jen nam m. sinai. 540 вѣдѣшѣте, так і Supr., Hom. Mih. самѣшѣте. 542 да оуѣвѣрѣкашѣ, так і Hom. Mih., Supr. 317. 12 полѣжѣамъ; очѣштѣашѣ, так і Hom. Mih., Supr. очѣштѣашѣтѣ; оуама, так і Hom. Mih., Supr. сѣвоа сѣкѣтѣи.

- и съ кротостѣхъ и послоушанкѣмъ
и мѣногомъ говѣнѣкѣмъ да прѣстѣпн-
545 мѣ причастити сѧ стѣхъ и страшнѣ-
нѣхъ тѣмъ, да и чюлюбецъ вѣ
сѣ вѣше видѣвѣ немцемѣрѣно обѣнѣт-
нѣ наше, и смѣ благѣннѣмъ нѣи сѣно-
докитѣ и обѣнѣтанѣмъ, благодѣ-
550 тѣхъ и чюлюбецѣкѣмъ гѧ нашего іс
хѧ сѣ оцѣмъ, коѣно сѣ стѣмъ дхѣомъ
славъ, дрѣжава, чѣстѣ, нѣн и прѣсѣ и вѣи
вѣкѣ вѣкѣ аминѣ.
- свѣтѣго оца нашего іона чѣтенѣ вѣ велѣ-
555 кѣжъ параскѣвѣнѣжъ.
- Нема оубо стѣ тварѣ нѣо стѣ некѣ-
тѣкѣ вѣ вѣтѣкѣ вѣмъ призѣвана.
велѣтѣ же сѣтѣ и анѣлѣскѣи-
ѣи сѣи, нвѣидѣнѣи-
560 ми добрѣтѣи вѣнѣча-

бол. VIII вѣмѣ. подокитѣ сѧ и смѣ сѣнѣнѣцѣ, дѣнѣ-
вѣнѣмъ сѧ сѣтѣомъ окаянѣмъ, нѣсѣкоѣ те-
ченѣ гонѣ. днѣ творитѣ оубоу зѣмѣкѣ
ислашѣи повѣнѣкѣмъ на водѣхъ, а тѣжѣ-

ἡμῶν το συνέδος μετὰ πραύτητος καὶ ἐπιεικείας καὶ πολλῆς τῆς εὐλαβείας προσίωμεν τῇ μεταλλήσει τῶν φρικτῶν τούτων καὶ φοβερίων μυστηρίων (. . .), ἵνα καὶ ὁ φιλόνηρωπος θεσπότης ἐποπτεύσας ἡμῶν ἄνοθεν τὴν εἰρηκτικὴν κατὰστατον, καὶ τὴν ἀνοπήκτονον ἀγάπην, καὶ τὴν φιλαλήθελον κωνωνίαν, καὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἐπηρεγέμενων πόντας ἡμῶς ἀξιώσῃ, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἕκασ τῷ ἁγίῳ πνεύματι δόξῃ, κράτος, τιμῆ, ὄν καὶ ἀί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀνάγνωσις εἰς τὴν μεγάλην παρασκευῆν) τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου ἁρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας λόγος εἰς τὴν σταύρωσιν.

Μέγα μὲν ὁ οὐρανὸς δημιουργηκῆς (καὶ τῆς ὁραμένης κτίσεως) πρῶτον ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς τὸ εἶναι καλούμενον. Μέγα δὲ τι καὶ ἠοραστῶν τῶν ἀγγέλων ἢ φύσις, ἀοράτοις στεφανουμένη τοῖς καλλεσι. ἀμιλλᾷται τοῖς εἰρημένσι καὶ ἡμῶς τὰς ἡμερῖνας τοῦ φωτός [λαμπάδας] περιβάλλόμενος [καὶ τὸν οὐρανὸν ἕρπον ἑλαύνων].

545—551 chybí v Supr.; stranačnĕchъ vupnečĕnĕno v Pom. Mĕh. 547 иацѣомъ о. (jedno о над фѣдкѣм). 548 Pom. Mĕh. смѣмъ каѣомъ спѣдокѣтѣи нѣи и цѣлѣннѣи нѣи стѣворитѣ. 552 Pom. Mĕh. ииѣи и прѣно и вѣ кѣкѣ кѣка аминѣ; дрѣжава вѣ, крѣтѣ; вѣ словѣ сѣмъ је и над фѣдкѣм, тактѣѣ и вѣ нѣи, сѣ в прѣсѣ а кѣ вѣ кѣкѣ (обакрѣт). 554 в іона је и над слѣнѣи; ии. чѣктѣи. . . в. в. Pom. Mĕh.: слово и крѣстѣ и разѣнѣнѣкѣ. 556 икѣтѣкѣ, нѣ кѣ; істѣ, нѣ істѣ. 557 призѣвана сѣи тварѣ јакѣ в вѣс, мѣлобу вѣакъ пѣдѣ стѣ нѣк. пѣдѣдѣхѣзѣтѣи і (каѣи), Pom. Mĕh. іѣѣ призѣвана. 559—560 оба фѣдѣкѣ јсон кѣтѣѣи, рѣнѣнѣдѣѣ рѣгѣмѣи на кѣтѣји је рѣнѣнѣн. 560 добрѣтѣи тоѣс кѣллѣси; Pom. Mĕh. вѣнѣчѣнѣи. 561 под с. і. с. сѣ. Pom. Mĕh. смѣмъ и. 562 сѣ . . . окаянѣмъ, Pom. Mĕh. окаянѣмъ. 564 на в. а. т. в. сѣ вѣс. јинак, в Члѣз. соулѣси і Pom. Mĕh.

- 565 κα νεσπῆτῃ σῆσπῆτι. чкѣто же кѣто речетъ, мо-
ре прѣстрѣкто вѣда и пѣсковѣ сѣказано.
нѣ вкѣк оубо добра сѣтѣ и зѣкло дѣра и тѣо-
рѣча мѣдрѣсти хѣждождѣствѣк. прѣспѣк же
сѣж доврѣтѣ чкѣ почкѣтѣнкѣм, доса-
570 ждѣнкѣ почкѣтѣнкѣм стѣорѣ · днѣк ко тѣа-
ри принѣт, прѣспѣкѣшпѣтѣ мѣрѣж тѣари, не-
славѣ чкѣтолѣмѣм изѣкѣ. тако вѣс
тѣарѣ акѣти мати невѣдѣшпѣти. и номѣ-
лока ѣж вѣ, и носѣтѣк крѣстѣк по срѣдѣк, ра-
575 зѣома вѣжѣк чкѣ естѣ сѣсѣдѣк, тѣари
вкѣса сѣнѣкѣ. вѣз дѣла оубо вѣс некѣ
кѣ-исправлѣнкѣю нечѣсти, и сѣкѣнкѣ
стѣдѣкѣнѣ сѣ покѣлѣнкѣкѣ прѣемаѣ,
вѣзѣранѣкѣти сѣ покѣлѣнкѣшпѣтѣнѣм сѣ не
580 може. море оѣлѣчѣнѣ сѣ лѣхо
сѣк кѣ стрѣстѣмѣк, и чкѣ сѣкѣк прѣкѣрѣжа-
шѣ тѣарѣ, емѣже сѣ оутѣкѣнѣкѣнѣ, клѣнкѣ-
шѣ сѣ емѣ, вѣ не мѣгѣк оѣрѣкѣти, еѣо-
же вкѣса тѣари нарѣдѣк прѣспѣкѣдѣетѣк, не
585 вкѣстѣ докѣлкѣкѣ прѣносѣти оѣчѣнкѣк
ѣ едѣномѣ вѣзѣк. нѣ еѣже не стѣори нѣо,
крѣстѣк вѣзѣможе · и еѣже сѣкѣнкѣ не мо-

ἐκπλήττει τὴν διάνοιαν ἢ γῆ, κρημαμένη προστάγματι, καὶ τὸ βρῦ στοιχεῖον τοῖς ὕδασι ἐποχοῦμενον. τί δ' ἐν τῆς εἴρη ὀλλεκταν ἠπλωμένην ἑρῶν ἢ καὶ ψάμμῳ (rkr. -ov) μὲν δεδερωμένοι (πνεύμασι δὲ κυβερνωμένοι). ἄλλ᾽, πάντα μὲν καλᾶ, καὶ λίαν καλᾶ, καὶ τῆς τοῦ θεμιουργοῦ σοφίας τεχνήματα. ἤσχυνε δὲ τὸ ταυτῆς κἀλλος ὁ ἄνθρωπος, τῇ τῆς τιμῆς ὑπερβολῇ, τοῖς τιμωμένοις τὴν ὕβριν γεννήσας. Θεοῦμα γὰρ τῇ κτίσει προσ- ἐνεγκας ὑπερβαίνον τὰ μέτρα τῆς κτίσεως, ἀδοξίαν τοῖς τιμωμένοις κατέβηεν. εὐπω πλάνης μήτηρ ἢ κτίσις ἄκουσα γέγονεν· ἀλλ' ὤψιτερς τὴν πλῆνωμένην ὁ θεὸς, καὶ φέρεῖ σταυρὸν ἐν μέσῳ. Θεουργοῖς ἀνθρώποις ἔρχοντο, τῆς κτίσεως δυνατώτερον· ἀπικωτος [γούν] ὁ οὐρανὸς πρὸς ἀπεβείας διέρθωσιν γέγονε· καὶ ἦλιος μὲν ἤσχυνετο [προσκυνούμενος], κωλύειν δὲ τοῦ προσκυνεῦντα οὐκ ἔσχυσεν. (γῆ τὰ τοῦ σώματος φάρμακα βρῦσσε τὴν ψυχὴν νόστουσαν βοηθεῖν οὐκ ἠδύνατο). περιττῇ ὀλλεσσε πρὸς τὸ πάθος ἠλέγγετο· καὶ ἄνθρωπος τρωλώτων περιτῆρε τὴν κτίσει, καὶ τὸ προσπίπτων ψηλαφῶν προσκύνει, θεῶν εὐρεῖν οὐ δυνάμενος· ὃν ὁ τῆς κτίσεως ἑλεγε δῆμος κηρύττων πρὸς τὴν ἐνὸς [θεοῦ] διδασκαλίαν προστάγειν οὐκ ἐξήγγισεν· ἀλλ' ὃ μὴ πασιόχηεν ὁ οὐρανός,

567 дѣра (задѣ) tak rkr., к je mezi л а р vѣsnáno. 570 почкѣтѣнкѣм chybě m. почкѣтѣнкѣм jak i v Hom. Mih. (тоῖς τιμωμένοις). 571 Hom. Mih. на славоу. 572 вѣс, zde chybí titla, e je zase nad slovem; tak i v ř. 576. 573 ѣж v Hom. Mih. vunečhánio. 575 естѣ мѣло hy byti чкѣлкѣ, Hom. Mih. чѣсѣкѣк ѣстѣ еѣсѣдѣк. 576 Hom. Mih. кѣз д. ѣстѣ нѣс. 580 рѣдѣ може расута (smad как там stálo), v Hom. Mih. potom následuje: зѣлѣмо же вѣрѣкѣлкѣкѣ корѣкѣнѣ рѣстѣрѣнн · дшн болѣрѣнн болѣрѣнн не мѣже; море оѣл. Hom. Mih. м. оубо оѣлѣчѣнѣ се вѣлѣлѣнн лѣхо е. 581 i ч. е. н. Hom. Mih. прѣкѣде. 582 емѣ же сѣ оут . . . tak i Hom. Mih. τὸ προσπίπτων (asi: in quod incidebat). 584 прѣспѣкѣдѣетѣ м. -ѣа, jak i Hom. Mih. (-ας), fce. κηρύττων. 587 не м. о. оѣрѣкѣтѣнѣ (fce. οὐκ ἐβόλαξε) bullharismus. m. оѣрѣч . . viz str. 10, v Hom. Mih. zde оѣрѣтѣнѣ; оѣрѣкѣтѣнѣ nemá nikdy tohoto vѣznamu.

жани оуложити, вретъ въскѣнкъ просѣкти.
 1 дрѣво, оскѣдѣнкѣ скѣждѣ, плодѣ ство-
 590 ри оскѣжденкѣмъ свободаѣ. трѣуди
 сѣ въ спенкѣ чкѣмъ тварѣ, ı вретъ при-
 шедѣ вали сѣ ꙗви. понеже сѣмрѣтъ дрѣ-
 вѣ, дрѣвѣнкѣ жезлѣ приимѣши, чкѣ ро-
 да коренѣ врѣди, пѣтъ оскрѣтъши на
 595 сѣмѣдѣ прѣкетѣмѣнѣмъ, егда отвѣр-
 зѣши сѣ пѣтъ тако въ сѣмрѣтъ, родѣ
 чкѣкѣ вѣнаде, ı наслѣдѣнкѣи вѣнѣа
 мѣцѣкѣ. пѣмѣовавѣкѣ прѣкантѣнкѣа
 тварѣкѣ дрѣво отѣдѣдѣ дрѣвѣнкѣомѣоу
 600 родѣу дѣетѣ, ı страстѣ вѣведе ıсѣклѣнкѣ
 наслѣдованѣкѣ страстѣ, ı на дрѣжанѣтаго
 сѣмрѣтъ оскрѣжѣкѣ сѣмрѣтъ повѣкѣ-
 ждѣнкѣаго трѣуди. ı наскѣ свободаѣ
 вкѣс чкѣкѣ, ıмѣжѣ ı вѣ сѣмѣзала сѣмрѣ-
 605 тѣ, тѣмѣкѣ же вѣсѣмрѣтъкѣ оскрѣтѣ ı
 мѣжѣ вѣ вѣкѣ оскѣжденѣкѣ, тѣмѣкѣ же сѣ ı отрѣ-
 шаниѣ. ı вѣжѣкѣ вѣ ıсѣтѣа прѣкѣмѣдрѣ-
 стѣкѣ нѣвѣкѣкѣ ı вретѣкѣ вѣдрѣжѣаниѣ сѣ,

Ἰσχυρὸν ὁ στυγρὸς [καί] ἐν ὁ ἤλιος οὐκ ἐδίδαξεν, στυγρὸς ἀναλήψας ἐρωστειωργήσεν (καὶ ἦλλον εὐσελέες φυτευθῆν οἰκουμένην ἀπεβούσκει πρὸς εὐσεβείαν ἐγαυώρησεν). ἦλλον καταβίχης ὄργανον τοῖς καταβίχοις ἐλευθερίαν ἐκαρ- ποφόρησεν· ἠτόνησε πρὸς σωτηρίαν ἀνθρώπων ἢ κτίσι, καὶ στυγρὸς εἰσελθὼν ἱατρὸς ἀνεδείχθη· ἐπειδὴ γὰρ ὁ θάνατος ἦλλον τῷ πάλῃ χρηρῶμενος βυκατρίχῃ τῆν τῶν ἀνθρώπων ρίζαν ἐπολιόρησεν. ὅθεν εὐρὼν εἰς παρσί- δουσι τῆν ἐν βρῆσαι παρῶσαι, τότε παρνοηθείσης οὕτω τῆς ὁδοῦ τοῦ θανάτου, τα γένη συνήπετο, καὶ οἱ κοινῶσι τῆς φύσεως ἐγένοντο κληρονομί· οἰκτείρας τοῦς πλάσθοντας ὁ πλάστης, ἦλλον ἀντιφάρμακον ἦλλον [τῆ φύσε] χρηρίετῃ καὶ πᾶθος οἰκονομίας εἰσήνεγκε ἀλεξίφάρμακον (ἀλεξίφῆριον φάρμακον), καὶ θανάτω κρατοῦσι θάνατον ἀνοσιπείας καταργηνοῦσας· καὶ πάλιν ἐλευθερος ὁ ἄνθρωπος οἷς ἐδέθη πρὸς θάνατον, [τοῦτοίς] τῆν θανάσιαν εὐράμενος· δι' αὐν γὰρ κινετρίετο, διὰ τούτων ἐλθετο ὁ θείας ἀληθῶς σοφίας (καὶ μεχανῆς)

589 оскѣдѣнкѣ скѣждѣ *καταβίχης ὄργανον*, *Пом. Мил.* оскрѣдѣнѣи скѣжѣкѣ; *паодѣ с. о. с.*, *Пом. Мил.* *паода стварѣи*, 591 *Пом. Мил.* *оѣкѣ ı спенѣи чѣмѣи тварѣи* 592 *Пом. Мил.* *врѣмѣ*, 593 *жезлѣкѣ*, *ρῖνυθηὲν ὑπὸ ζωᾶκ παρσίαι, ı πρῖνθηὲν ı πῖνθηὲν* *protom ж.* *κτερὸ πᾶ βιολογῆ οὐκὲτῆ ρίζκѣ*, 594 *пѣтѣкѣ ı н с в.* (*Κορ.*: *v. inventa ad maudicationem trans-* *gressorum*), *v Пом. Мил.* *rovstalo ж пѣтѣ оскрѣтѣи; повѣтѣишии и.* 595 *eгда fec. ale tōte (tedy m. тѣгда) v Пом. Мил.*; *вѣда . жѣ отвѣрѣи сс в тѣгда . . .* 597 *вкѣади συνήπεто*, *πρεκλατατετ μετῆ πῖπτοу на μυσιῆ, tak i v Пом. Мил.* 598 *прѣкантѣнкѣа (Пом. Мил. n. жѣмѣ тварѣи пр. .), f. ale тоῦς πλάσθοντας (πλάσσοу не πλάζѣи)*, 599 *дрѣвѣнкѣомѣоу φ.* *πενῆ πῖνυθῆи*, *Mikl. orgavije*: *отѣкѣкѣ дрѣвѣнкѣи родѣу*, *Пом. Мил.* *дрѣво отѣмѣдѣновѣ дрѣвѣнкѣомѣоу родѣу*, 600 *ı с. в. . . с.* *pejavno* (*Κορ.*: *et passionem induxit medelam successionem passionis*), *Пом. Мил.* *страстѣ вкѣади на ѣклѣнкѣи повѣкѣ-* *доуѣрѣнѣмѣкѣ страстѣи жѣ.* 601 *на д . . . т.* *orgavije Mikl.* *takto*: *на сѣмрѣтѣкѣ сѣмрѣтѣкѣ оскрѣжѣкѣ вѣкѣкѣи hledē k fec. t.*, *Пом. Мил.* *тѣи на дрѣжанѣтаго сѣмрѣкѣ оскрѣжѣнѣи сѣво сѣмрѣкѣ ı повѣдѣнѣи жѣ кетѣуѣдѣ, tfi posledni slova rovstala zase* *zkomolenim textu.* 604 *кѣс tak rkr.*; *ıмѣжѣ ı (= αὐτόν) κк с. с.* 605 *оскрѣтѣ, tak i Пом. Мил. m. оскрѣтѣ f. ale* *ύραμενος*, 606 *Пом. Мил.* *отрѣмѣжѣтѣ*, 608 *нѣ . . . (Пом. Мил. ıκῆνθη) m. -сѣкѣ, tak i*

- а ідољскаѣ слоужькѣа razorena кѣваніе.
- 610 крѣстѣ вѣстааше, і двѣволѣ сѣа razorena кѣваніе · крѣстѣ вѣдражькѣи кѣвааше, і юдѣиска грѣдѣкѣи надааше.
- да навѣкѣиши, ꙗко не дрѣко престо толикоу чюдесѣ кѣ вина, нѣ принави дрѣко на новѣдѣж. не о сѣкѣ ко вѣкѣ сѣснаѣк мѣжѣ, нѣ сѣмѣтрѣкѣштѣнаѣ сѣскнѣжѣк мѣжѣкоу. не вѣкѣтѣ во сѣмаркѣи razorоушѣнѣк сѣмаркѣтѣ, нѣ прѣкѣкшнѣлѣ еси вѣнѣтѣ прѣдѣлѣк полоужѣ.
- 620 крѣстѣ і мѣжѣа и вѣздѣи і сѣмаркѣтѣ, сѣ живѣтоу вѣсѣмаркѣтѣкоушѣкоу кѣважѣтѣ пѣлѣнѣк. сѣмѣ вѣкѣтрѣкѣ на живѣтѣ сѣ роуи. мѣжѣ прѣкѣкѣ адѣмѣк сѣкоуи сѣ. мѣжѣ начѣтоуѣ чѣскѣ вѣзнѣсѣтѣ сѣ. дѣнѣскѣ гѣ хѣ водѣтѣ, і оуѣк сѣдѣа на сѣдѣк і сѣкѣжѣтѣ, і кѣкѣфа оуѣкѣкшѣтѣа-етѣ, і налѣтѣк прѣчѣтѣетѣ сѣ, і не оуѣкѣкѣтѣетѣ сѣдѣа хѣтѣ, да razorѣкшнѣтѣ вѣсѣго мѣра вѣлѣтѣжѣ. ѡ дѣкѣнаѣк чюдеса, прѣмѣлетѣ оѣжѣдѣнѣ

οὐρανίου · σκυρὸς ἐπήγγυτο, καὶ εἰδωλοχρεῖα κητεστρέφετο · σκυρὸς ἐγεῖρετο, καὶ διαβολικῆ δυναστεία καταδικάζετο · σκυρὸς ἐπήγγυτο καὶ Ύουδαίων ὁ τύρος πρὸς πῶσιν μεθίστατο · ἴνα μάθῃς, ὅτι μὴ ἔβλον ἀπλῶς τῶν τοσούτων θαυμάτων παραίτιον, ἀλλ' ὁ τῶ ἔβλον πρὸς τὴν νύκτιν χρῆσάμενος · [οὐ γὰρ καθ' ἑαυτοῦ τὸ πάθος σωτήριον, ἀλλ' ὁ διὰ πάθος οἰκονομεῖν τὴν σωτηρίαν βουλόμενος · σοὶ μὲν γὰρ γίνεται θανάτου λύσις ὁ θάνατος, ἀλλ' ἤμεψε τῶν προγμάτων τὴν φύσιν ὁ τῆ φύσει τοῦς θροῦς περῆξμενος]. σκυρὸς καὶ πάθος καὶ λόγγη καὶ ἦλοι καὶ θάνατος, ταῦτα ζωῆς ἀθανάτου γίνεται σπάργαν· τούτοις ὁ δεύτερος ἄνθρωπος εἰς ζωὴν ἀπετέθη· οἷς ὁ πρῶτος Ἀδὰμ κατακρίθη, τούτοις ὁ δεύτερος Ἀδὰμ ἡλευθερώθη· ὅρ' ὧν ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνθρώπων κητέπτεται, ὑπὸ τούτων ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἀνθρώπων ἀνυφούται. Σήμερον ὁ δεσπότης καὶ κύριος κατὰκρητος ἄγεται καὶ παρῖάγεται, καὶ ἐκ δικαστηρίου πρὸς δικαστήριον παρῖπέμπεται· καὶ Καζάρης ἀπορῖνεται, καὶ Πιλάτος τὴν ψῆρον διαδέχεται· καὶ οὐ παρῖαίτεται τὴν κρίσιν ὁ χριστὸς, ἴνα λύση τὴν τοῦ κόσμου κατὰκρητιν. ὃ παραδέξων θαυμάτων,

610 m. razorena Hom. Mih. weozhdena. 611 -zorna -na je psáno nad sloven. 612 ro nadaash Hom. Mih.: se. 613 ro drkvas Hom. Mih. em. 614 priamk d. n. n. Hom. Mih. jinaak: vkorozani ko namk drkva tzoos na nskvdkoy. 615 spsnak Hom. Mih. spsnia. 616 skm . . . e. m. Mikl. vykláda asi: smetetrkshntniamk sknasnik mskok (mka sknasnik vmetk). 617 Hom. Mih.: n kshmetk. 618 nr ee, Hom. Mih. nk prkdkmak ee n. 619 prkdkak n. Hom. Mih. nvoznik. 620 Hom. Mih. morkaz. 622 siamk sgr., fee. tótois, Hom. Mih. spránvč emm. 623 mize n. a. e. sa zde byl fidek vynechán, Hom. Mih. namke ko prvom adamk otknade, to tkak nametk chmkekseni vknstet(k) e (stovni. f. 624—625), tedy i zde je text neupřý. 624 mize n. v. n. e. zde jkoi i v Hom. Mih. opč eelý fidek vynechán, Nahofe i zde bylo tčze slovo dvakrát se opakujíe přícínou tohoto nedopatření. 628 nr . . . e., Mikl. judicii cal-culum accipit. 629 Hom. Mih. utavkavst ee.

самъ, и абве варвара поумитаѣтъ.
испрѣва крестъ осѣждѣнкымъ на-
чатъ свобода дѣти. не възыри
635 же на жидовскѣхъ зѣлохъ, ни ꙗ-
ко владѣтѣль осѣждающе
изкавалѣтъ оубѣдъ, и ꙗко нача-
тъкъ осѣждѣнью начатѣкъ осѣ-
ждѣнкымъ кѣстѣ свобода нача-
640 тѣкъ, ꙗко осѣждѣнкѣхъ сѣдъ вєс пра-

fol. IX въдѣи приамъ праведнѣо и живѣи-
мъ и мрѣтѣнкымъ сѣдѣтель ꙗвлѣ-
етъ сѣ ꙗкоже естѣ поставилъ денъ.
въ нѣже хощетѣ сѣдѣти въ вєси зѣ-
645 ми правѣдѣхъ мѣжеамъ. амъже на-
риче, върѣхъ дати въсѣамъ, въскрѣнкѣ и
з мрѣтѣнкѣхъ . ѡсѣдѣи же оубѣ. и ꙗко ви-
нѣи оставаше, на вѣстѣ сѣ оустѣрѣ-
амша, страннкѣи и оубѣрѣнкѣи при-
650 амкѣиамъ есѣдѣ. и законнѣхъ
владѣхъ дрѣвнѣхъ въ сѣмрѣтѣхъ прѣ-
лагашѣтъ, на сѣмрѣтѣхъ хоташѣтъ възвѣ-
зати тѣрѣхъ. не домкѣиамъ же
сѣ вєста новѣдѣнкѣхъ оуосѣждѣннѣи

δὲχεται τὴν ψυχὴν αὐτὸς τοῦ θανάτου, καὶ εὐθὺς ὁ Βαββραβᾶς ἀπολύεται· ἐν προσμίῳν ὁ σταυρὸς τοῖς καταδικαῖς ἐλευθερίῳν χαρίζεται· μὴ γὰρ μοι πρὸς τὴν τῶν Ἰουδαίων πονηρίῳν ἀπίσθη, μὴθ' ὅτι τὸν εὐεργέτην καταδικάζοντες προτιμῶσι τὸν μισοῦμένον, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς καταδικᾶς ἀρχὴ τῆς τῶν καταδικῶν ἐλευθερίας ὑπῆρχεν ἄρχη· ἐπὶ τῶν καταδικῶν δικὴ διεβήμενος, δικαιοῦς γίνονται ἄμα καὶ νεκρῶν κριτὴς ἀναρῶνεται· καθὼς ἔσθραον ἡμέραν ἐν ἣ μᾶλλον κρίναι ὁ θεὸς τῶν εἰσπομένων ἐν δικαιοσύνῃ ἐν ἀνδρὶ ὃ ἔρισεν ὁ θεὸς, πῶστιν παρασών πᾶσιν, ἀναστήσας αὐτοὺς ἐν νεκρῶν. Οἱ μὲν οὖν Ἰουδαῖοι τοὺς ἄλλους τοῦ θανάτου τρόπον παρέντας, ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἔθηκαν, τιμωρίας ἄμα καὶ ἀτιμίας ἐπινοήσαντες ἔργαζον, καὶ τὴν τοῦ νόμου καταρῶν τῷ διὰ ζήλου θανάτῳ προσέπεισαν, ἐπιπορρίζον ἡγούμενοι τοῦ θανάτου τοῦ βέρον· ἡγήον δὲ ἄρα τὸν σταυρὸν νίκης ἐντίμου

632 варвара!, Пом. Мш. вараваръ, viz. str. 6; Пом. Мш. истрѣрѣтъ. 634 ш. и Пом. Мш.: ик. 635 ш. и ꙗко Пом. Мш. ꙗко. 636 Пом. Мш. вєсѣдѣмѣтъ тѣи 637 ꙗко н. ѡ. в. ѡ. к. е. н. Мш. оуауиѣ: ꙗко начатѣкъ осѣждѣннѣо осѣждѣнкымъ кѣстѣ свобода начатѣкъ (Ше fer., Пом. Мш. ꙗко начѣтъ осѣждѣннѣо тѣке начѣтъ осѣждѣннѣо ꙗкъ свобода. 639 Пом. Мш. пашѣнок ш. пашѣтъкъ; 640 ꙗко ѡ. е. к. п. в., Пом. Мш. ко. ѡ. е. к. п. ирѣамѣтъ. 641 Пом. Мш. правѣдъ. 645 амъжеамъ и н. в. д. в. в. к. м., мѣсто дати мѣ бѣтѣ тѣу; амъ ꙗ ро въскрѣнкѣи пѣ и вѣдѣи пѣиѣиѣуаѣтѣ (пак і ꙗ мѣжеамъ, Пом. Мш. рѣи върѣхъ дати (строу. тѣѣ Ар. Сѣ. Acta 17, 31). 647 вѣмъ в. Пом. Мш. ѡмѣе кѣиѣи. 648 на вѣ в Пом. Мш. 649 страннкѣ . . . k tomu bytloim osekavali ni otkorimki: otkorimki (viz f. 675 jak i v Pom. Msh.; Pom. Msh. primysamni. 651 osekavaliim dravkniom ssmrctkio, ovseti se ani pefalagatъ postovnava v fer., Pom. Msh. sprjavuie: kistek dravkni smrti primagotъ. 652 vskazati . . . na e. t., tak i Pom. Msh. 653 veta osekavniomъ zide chybii oseti, Pom. Msh. k n oseti osekavniiti pivaladъ.

- 655 πρκλααδ'к, ι не до сего же довоа'к има-
ште н'к ι развои'нк'кы иждат'к при-
читаи'ште ск'аркт'н εго, да εи ск-
аркт'к'н'ε прича'штен'к'ε нεч'кт'к'
 к'к'ла кεк'ч'ны' εго. не доμ'κ'н'α'к'
 660 αχ'к' же сα, развои'нк'к' ск' χλ'κ' расп'н-
αи'ште, ι тво'ра'ште ι προ'νο'ε'κ'δ'α'μ'ε-
ακ' ικ'ε'ρε'στ'ε'ν'ε расп'α'τα'го . πομ'κ'н'
κε μα, сα'т'к, πι, κк' ικ'ε'α'ρε'т'в'и тво'ε-
αк' . ω развои'н'ε, τк'ε развои'нк'к' επ'
 665 расп'α'т'к', ι επ'α'ν'β'λ'α'ι'с'т'к' сα εи κε'α'κ'.
πομ'κ'н' μα κк' ικ'ε'α'ρε'т'в'и тво'ε'α'к'. чк'-
то εс'т'к' ου'κ'ε, ω развои'н'ε, нε чε'ε'и
α, чк'т'ε στ'ρα'ж'δ'ε'и'и; нε πομ'и'и' α
εβο'ζ'α'и'и; зα'κ'κ'α'κ' αи εи κα'λ'ζ'к'н';
 670 τк'ε κк' ιрк'к'и сα μο'α'α, нε πα αρ'к'ε'κ' α
ис'α μο'α'и'и; вι'δ'ε'χ'υ'к', сα'т'к, ιрк'к'
κκ'н'κ'ι ι μο'α'и'и εκ'ε'δ'ε'α'κ'χ'υ'к', πο'ζ'ι'α-
χк' οт'к' пε'α'н'к'к' εи'κ'κ', вι'δ'ε'χ'υ'к' οα'κ'ε'δ'ε-
ны εγ'ε'ρο ικ'ε'α'ρε'т'в'и προ'νο'ε'κ'δ'α'μ'-
 675 ит'ε, вι'δ'ε'χ'υ'к' ου'κ'ο'ρι'ζ'н'κ'ι'α'κ' κκ'н'κ'-
цε'α'κ' εα'α'ρο'δ'ε'т'к' сκ'ε'τ'α'и'и'γ'α' сα. ε-
α κε расп'н'α'ε'α'κ' ικ'ε'α'ρ'κ'ε'т'к'. κα'κ'ε ελ'-
δε'т'к' εκ'н'κ'ч'α'ε'α'κ'; зи'α'ε'т'к' ικ'ε'ρε'ст'ε'ν'ε εго
тво'ε' . сα'κ'н'κ'ε расп'н'α'ε'α'κ' вι'δ'ι'т'к'.

κατακουζύζοντες σύμβολον. Καὶ οὕτε μέχρι τούτων ἀρχοῦμενοι καὶ ληστὰς κοινωνοὺς τοῦ θανάτου γενέσθαι βιάζονται, ἵνα ἢ τοῦ θανάτου κοινωνία γίνῃται τῆς τελευταῆς ἀδελφείας· ἠγνῶντο δὲ ἄρα ληστήν τῷ χριστῷ συσταυρω-
 σοντες, κήρυκα τῆς τοῦ ἑσταυρωμένου βασιλείας χειροτονούντες· κήρυε, μνησθητί μου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ὡς
 ληστής ἑσταυρώθη(ς), καὶ εὐαγγελιστῆς ἀνεδειχθῆ(ς)· (ὡς βασιλεὺς τιμᾶ. ἐν ἀτιμάσῃ· ἐδιδάχθη). Μνησθητί μου.
 κήρυε, (ἐν τῇ βασιλείᾳ σου). Τί ἔφησεν ὁ ληστὴ, ἄγνωστὸν ἢ πᾶσαις ἐπέλαθον τῶν ἡλῶν; οὐκ ἠσθάνου τῶν
 ἐδυνῶν; ὡς ἐν ἱερῷ προσευχόμενος. οὐχ ὡς ἐν ἔθλῳ κρεμάμενος ἱεταυρείς; εἶδον, φησί, θεὸν ἀληθινόν, καὶ
 ἱεταυρεῖν ἐπέθρησα. ἔγνων ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀΐξαν, εἶδον τὴν καταδίκην τὴν βασιλείαν κηρύττουσαν, εἶδον
 ἐν τῇ κατηγορίᾳ διαδίκηματος χάριν ἀσπράττουσαν. Εἰ γὰρ σταυρόμενος βασιλεύει, τίς ἂν εἴη σφερόμενος; γνωρίζει

655 ι не до сего, так ι Ном. Μη., Μικλ. недојат'еним; ι не εго, з εχο'α'з υδ'α'л ι н εго (Алтсл. Form.
in Par. str. 93). 656 иждат'к, не ατ'к; πρι'чит'α'и'ште, Ном. Μη. иρ'α'де'и'те πρι'чит'α'с'т'к'. 659 пред εго неи доп'α'и'ο
и, ји'μ'ε с дру'г'ε слово поε'и'α'. 661 ι тк' ι, јед'но ι зде вад'ι, Ном. Μη. ι тκ'ε'и'и πр . . . 664 пред κк'ε ι Ном.
Μη. нε α рο развои'нк'к; αи. 665 Ном. Μη. расп . . . тε ε. 666 рο με Ном. Μη. ακ'ε'и'и (jez ι ν Supr. ve υζ'и'α-
ии αρα се пα'λε'α'α). 670 Ном. Μη. μο'и'и'и εε. 672 Ном. Μη. μο'и'и'и; пε'α . . . ου'κ'ε ωт пα'и'с'α'и'а. 673 ви'δ'ε'к' τн'
αΐ'α'и, так ι Ном. Μη. 674 Ном. Μη. иκ'ε'ο'κ'. 675 вι'δ'ε'χ'υ'к' ου' κ ε ε тα'к' ι Ном. Μη. (Μικλ. ορ'α'ν'ι'ε; ви'δ'ε'к' κк'
κк' ου'κ'ο'ρι'ζ'н'κ'ι'α'κ' κκ'н'κ'ι εα'α'ρο'δ'ε'т'к' αт'д.). 676 ε α κε ει γα'ρ (Μικλ. Vgl. Gramm. IV str. 77). 677 Ном. Μη. ικ'ε'α'ρ-
σт'α'ρ'κ'ε'т'к'. тε κα'κ'ε. 678 εκ'н'κ'ч'α'ε'α'κ', так гк'р'; зи'α'ε'т'к' γνω'ρ'ι'ζε'и. 679 расп'н'α'ε'α'κ' το'ν σταυ'ρο'μ'ε'νο'ν, Ном. Μη. сα'и'ε расп-
иα'ε'α него ви'δ'ε'к' . . .

680 **и сѣкѣти не сѣмѣтѣтъ, вѣземѣмъ свѣтъ**

отъ раснаѣннѣихъ, не ꙗко вѣра нощѣ-
иъ везаконнѣиъ вѣтораетъ дръзостѣ
везаконнѣиъ вѣдѣска : земѣкъ зыкаж-
шти сѣ мѣтетъ, и окнѣлетъ тѣсѣмѣ

685 **окнѣкнѣма на кретѣ гѣ. како не ѡмѣтъ**
вѣрѣи, ꙗко ꙗръ етъ оубрѣванкѣ; тѣтъ-
акъ вѣкѣтъ, тварѣ сѣвѣдѣтелствѣ-
етъ. ꙗже чѣтъѣ насапа, зѣиѣжъ вѣштѣ-
ли. ꙗ, полѣкнѣ ма въ цѣрѣтѣи тѣсѣмѣ.

690 **ѡ развѣннѣ, петроу подѣштѣннѣ, ѡ-**
дѣломъ ѡбачитѣлю, сѣставѣннѣ
правѣдѣ. ѡ развѣннѣ, вѣуѣчѣ цѣрѣтѣиѡ,
хрѣштѣлю раю, адѣма изѣсѣтѣннѣ

695 **ѡ прѣстѣрѣ рѣкѣ на дрѣкѣ вѣз вѣрѣменѣ,**
оубрѣдѣнѣ вѣштѣтъ : тѣѣ же на кретѣтъ про-
стѣрѣ рѣцѣкъ вѣкѣмѣ, погнѣкнѣннѣ
окрѣтѣ ра. и рѣдѣтелѣвѣ жрѣкнѣ погнѣ-
кнѣкъ вѣсѣдомъ прѣобрѣтѣ. ꙗко прѣкѣ

700 **цѣрѣтѣи ѡсѣвѣдѣннѣ, ѡ развѣннѣ,**
цѣрѣтѣиѡ ѡсѣвѣдѣннѣ оубѣтѣ-
лю мѣкѣмѣ. ѡке слѣдомъ мѣломъ нѣсѣа

την βασιλειαν η̄ κτλ: ἥλιος σταυρούμενος ὀρθῶ, καὶ φαίνων αὐτὸν τελεμεῖ ἀρχαῖς τῶν σταυρούμενων τὸ εἶδος ὑπὲρ δεσπότου μαχόμενος· νυκτὶ παραλόγιον καταδικάζει Ἰουδαίων παρανομίαν. ἡ γῆ σκληρομένη ταράττειται, καὶ κρημνὰ σεισμῶν τοῦ ἐπὶ σταυροῦ τῶν δεσποτῶν κρημίσαντας· πῶς μὴ περιθῆι βασιλεῖα τῶν ὑβρίζομένων ὁ τίτλος βασιλ. ἡ κτίσις μικρῶνεται, ἄπερ ἀναγινώσκου τοῖς γράμμασι, ἐπιγινώσκου τοῖς πράγμασιν· κύριε, μνησθητέ μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· ὡ ληστοὶ [Πέτρος συστρατεύων], πικρὴ κατήγορος τῶν Ἰουδαίων, ὡ ληστοὶ, δικαιοσύνη συνήγορος· ὡ ληστοὶ βασιλείας ἔμπορος, ὡ ληστοὶ, παραδείσου εὐλαξ, ὡ ληστοὶ τοῦ Ἰδὲμ̄ περί τὴν κτίσιν βεβαιώτεροι, ὡ ληστοὶ τοῦ προγόνου περί τὸν παραδείσον βεβαιώτεροι (ἀσφαλῆστεροι), ἕνεκα ἀδικίᾳς ἐκτείνας τὴν χεῖρα περί τὸν βῆλον, ἐκλάσθη (τὴν κτίσιν), καὶ σὺ ἐδικίωρας ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀπλώσας τὰς χεῖρας τὸν ἀπολλόμενον ἀνεκτίηρον παραδείσον· ὡ ληστοὶ τὸν προγονικὸν κληρον ἀπολλόμενον διὰ μιᾶς εὐτυχίας ἀνεκτιηρόμενε· ὡ ληστοὶ πρώτος βασιλεῖαν ἀνεκτιηρόμενε· ὡ ληστοὶ βασιλείας ἐπιμολογητὴ καὶ παιδεύτῃ· ὡ ληστοὶ ρῆματι μικροῦ τῶν οὐρανῶν

680 **вѣземѣмъ, не ѡкѣ** 681 **Пом. Мѣ** **вт раснаѣннѣихъ; не ꙗко** ὑπὲρ δεσποτου; **Пом. Мѣ.** **кѣрѣ сѣ им . .**
682 **вѣторѣ не кѣтѣр** καταδικάζει, **вѣгази Пом.** **πετοζηνιῶ** pisatel **Пом. Мѣ.** **а парса:** ἡμερηε κλακωνικηи покривани **кѣтѣра вѣстѣ** дрѣлѣстѣ (ѣ) 684 **мѣтѣтѣ** οὐκ ἐκάνημε **по Пом. сѣ.** **Пом. Мѣ.** **κωκκωνηтнι** αὐτѣтѣ сѣ и окнѣнѣтѣ сѣ стрѣсѣомъ.
685 **ѡ не ѡмѣтъ,** περιφροσῖθι **тѣ.** **у Пом. Мѣ.** **εργάνη** ἡμεγ. 687 **Пом. Мѣ.** **тварѣ** κωνηтѣ **сѣвѣдѣтелствѣтѣ** φησιν.
688 **Пом. Мѣ.** **насапа** и **зѣиѣжъ** **сѣ** **кѣрѣ.** 691 **дѣломъ** **х** **ма** **залѣтѣ** **кнѣкнѣ.** 692 **вѣуѣчѣ** **у Пом. Мѣ.** **υμνησθῆно.**
693 **окрѣтѣннѣ** **ѡ тварѣ.** 694 **открѣтѣ** **снѣвнѣ.** **Пом. Мѣ.** **тѣрѣжѣкнѣ** (sic), οὐκ ἐκάνημε **zde tedy** **κοιμητῶ,** **јако** **у** **тѣтѣ** **открѣтѣннѣ.** 699 **Пом. Мѣ.** **окрѣтѣ** 702 **мѣкѣмѣ** (= αλκωνικѣмѣ) **безъ** **тѣтѣ** **а** **х** **је** **над** **словои.**

отврѣже и дивѣномъ ꙗкенѣа дивѣ-
но съкроушите оврѣтъ и подѣлае крѣ-
705 стѣномъ ѿно створѣ . ѿ оучителю чѣломъ
но законноуѣмоу и пехвалѣноуѣмоу ра-
зкоиствоу и наоучѣ чѣкѣ црствне
искрасти . ѿ разкоистче , желѣемъ-
710 ѣ татѣвъ крадомоуѣмоу исповѣда-
ѣа и велѣкѣ лѣздѣи разкоистѣкѣа
сѣнсакѣ и велѣкѣ плодѣ показана
исповѣданѣкѣ . поздѣ вѣровакѣ , а свѣро
исповѣдѣкѣ , послѣждѣ пришедѣ , и прѣ-
715 вѣ са вѣнѣчавѣ и вѣла вѣкрѣнѣа вѣ-
вѣ дѣтѣла . ѿ горѣкѣи ѿдѣшиѣ облич-
телю , вѣла са тѣжы осѣа и сѣ подо-
нѣ прѣмѣкѣ са отѣ дѣкѣола кѣ хѣу и сѣ
вѣдѣтѣла лѣкѣа крета . узмѣнѣ же крѣ-
стѣ горѣкѣ , несѣмрѣтънаѣ вѣкѣ , горѣкѣ
720 вѣскрѣкѣне сѣло , горѣкѣ горѣомѣ ра-

fol. X ЗДРОУШЕНКЕ, ВК НЕМАЖЕ СЪМРѢТЪ МЪН-
ТЪ СѦ ВЪКЪ, А ЖИВОТЪ НИЧЕТЪ. КОНЦА НЕ
ЛѦКѦ. ДОВРѢ ЕСТЬ ГРѢКЪ ТЪКНѢТЪ. ПО ВЪКНО
ПОКЕЛѢКѢЮ, ДА МРѢТВѢИХЪ АМНОЖѢСТВО

ὁπανοίξας, ὃ [ληστὴ] ἕξεν ἐπιφθῆν πρὸς ἕξεν ἠσχαρὸν μηχανοζάμενα· ὃ ληστὰ πάρεργον σταυροῦ τον εὐρακὸν ποιηζάμενα· ὃ [ληστὰ] νομίμου ληστείας τοῖς ἀθρώποις διδάσκαλε· [ὃ ληστὰ ληστεῖαν] ἑπανουμένην [διδάξας ὃ ληστὰ διδάξας ἀθρώπους, πῶς βασιλεία ληστεύεται]· ὃ τὴν ποθευμένην τῷ κλεπτομένῳ κλοπὴν ὑργουμένην· ὃ μεγάλους ληστείας μισθὸς συγγραζάμενα· ὃ μέγα δειξας τὸ τῆς βρολογίας γεώργιον· ὃ [ληστὰ] βραδέως πιστεύσας, καὶ ταχέως βρολογίσας, ἔσχατος ἔλθων καὶ πρῶτος σταρθείς· [ὃ ληστὰ δειξας πίστως ὀψιτέην ἐνέργειαν]· ὃ πικρὸ τοῦ τοῦδα κατήγορα, ὃ τῷ προδότη φανεῖς τῆς ἀργύνης βαρύτερα. ὃ τὴν τοῦ τοῦδα προδοσίαν κατὰ διαβόλου μιμηζάμενα· (ὃ τῆ ἐκείνου τέγχη θυμοιστῶς κατ' ἐκείνου χρηζάμενα) καὶ μάρτυρα τῆς κτήσεως τὸν σταυρὸν ἐπαζάμενα Διεδέξατο δὲ τὸν σταυρὸν ὁ τάρος, θθανασίας χωρίον, τάρος ἀναστασεως ἐργαστήριον, τάρος πῶν τάρων κατὰλυσαις, ἐν ὃ θάνατος τοῦ εἶναι· θάνατος πύεται, ἐν ὃ ζωὴ φέεται πέρας οὐκ ἔχουσα· καλῶς ὁ τάρος κενός (nad řádkem opraveno v kázni). τοῦτο τῆς χάριτος βούλημα, ἔνα

703 tak i Pom. Mih. místo otvrěže, řec. ὁπανοίξας. 705 ѿно tak rkr. m. ѿно, Pom. Mih. ѿнеса; ro створѣ Pom. Mih. ѿ разкоистиче. 707 црствне bez titly; Pom. Mih. тѣи наоучѣа ѿен чѣмѣ како ц . . . искрасти. 709 Pom. Mih. крадомоуѣ. 710 разкоистѣкѣа, tak rkr. viz str. 35, Pom. Mih. разкоистичекѣне. 711 Pom. Mih. сѣнсакѣ а дѣле показа. 713 Pom. Mih. исповѣдѣкѣ а дѣла а прѣкѣис екиѣа се. 714 *кѣк Pom. Mih. ѿск, řec. ὀψιτέην. 715 ro w Pom. Mih. разкоистиче. 716 рѣдѣ вѣла с. Pom. Mih. прѣдѣтаѣс; тѣжы s. v Pom. Mih. тѣжы осѣла f). 717 сѣкѣкѣтѣа . . . tak neuplně i Pom. Mih., m. сѣкѣк . . . zde сѣкѣтѣнскѣ. 718 хѣа m. крета Pom. Mih.; ѿлѣкѣи же крѣстѣ с., Pom. Mih. ѿлѣкѣи же крета с. 719 pro грѣкѣ Pom. Mih. мрѣкѣкѣѣѣ ѿлѣкѣи не екѣдѣи грѣкѣ (оракѣиѣеи се грѣкѣ spūsobilo орѣт, же se řádek vynechal). 721 вк немѣже с. м. с. к., Pom. Mih. вк немѣи смрѣтъ оурашѣтѣкѣиѣи се наѣ. 722 Pom. Mih. живѣтъ раствѣтѣ. 723 гр. тѣштѣ (κινός), řec. kě textu zde mají pravdělně: ὁ τάρος κινός, ale těž κινός výjmkou. 724 да мр. neodpovídá řec.; Pom. Mih. не начѣтъ наѣштѣи.

- 725 **отъкъкъта къкъкнетъ не ѡмкъти о вкъкркъскъ-**
ашмакъ, ѡ пакъти ѡмдъкъ да не примаетъ
къветкънъкънѡ вѡкъти. тѣшѣтъ естѣ видъкъ-
ти грѡвкъ лежанѣтѣхъ, жидѡвкъскѣ ѡзкъ-
къ затварѣнѣштъ, ѡмдъ ѡкачаѣнѣштъ.
- 730 **чкъто глаѣни, ѡ къветкънѣче, мрътвѣца ѡ-**
нѡго не видѣши. покѡлѣи сѡ оуко вкъкркъскъ-
шѡмѡу. вѣждъ вкътавкъшаѡго, ѡ гъкъ по-
знаѣ мрътвѣцѣкъ нкъ еси прѣдѡмъ, жѣкъ
ти ѡ вкъзѡмѡмъ. нкъ не дѡвкъкък еси ѡмдъкъшмакъ,
- 735 **нкъ ѡ печати налагѡмътъ на грѡвкъ, ѡ ѡкаѡмъ**
вѣзѡмъкънѣче, рѡзѡдрѣшаѡмъ колъкъзи сѡ-
мръткънѣкънѡ печати мѣ не рѡзѣкънѣштъ;
ѡ прѡгънѡмъкъ да печати мѣ сѡ коп-
тъкъ; зазнаѡмъмъ грѡвкъ, коѡнъкъ поста-
- 740 **ви, ѡстѡмъ грѡвкъ. коѡнъкъмъ ти ѡврѣши**
исправѡмъкъ. ѡзѡркънѣкъ вкъкркъскѣмъ
нѡ гѡтѡвѡнѣи, сѡкъдъкътѡмъкъ вкътаѡнъмъ
прѡведѣши, прѡневкъдѡтѡмъкъ мѡнѡмъ мѡ-
дѡмъкъ тѡмъ сѡмътъ гѡтѡвѡнѣи. прѡ-
- 745 **дъкъте оуко, вратѣркъ, видѡмъ колъкъзи грѡ-**
вкънѣкънѡ, видѡмъ ѡтѡвѡу грѡвѡу, ма-
тѡркъ вѡкѡмрътъмъ, ѡжѣдъкъмъ къдъкъти
къ ѡвкъкъдъкънѡ, вкътаѡмънѣта ѡз мрътвѣ-

των νεκρῶν το πλῆθος ἀμφὶβόλον δείξῃ τὸν ἀνάστατον καὶ πάλιν ὁ Ἰουδαῖος· λέξῃ τῆς σοφοκρατίας τὰς ὕλας·
 ἤρως ὁ παρὰ τῶν κηρῶν ἔραται. ἡλώπιται Ἰουδαίῃν ἀπορράτων, μόνονου; τοιαῦτα πρὸς τὸν Ἰουδαῖον
 ἀπορρηγμένους· Τί λέγεις, ὦ σοφκρατία; νεκρῶν ἕτερον οὐκ ἔραξ, οὐκ οὐδὲν τὸν ἀνοστήσαντον προσώπων; ὁμοίαι
 ἄλλοι ἐγερμένοι, καὶ τῆν δεσποτεῖαν ἐπιβύθῃ· ὅν νεκρῶν μὲν παρεδῶκα, ἄλλοιαν ἀντιδῶμαι. Ἄλλ· οὐκ
 ἔραξτε τοῖσις ὁ Ἰουδαῖος, ἐπιβύθῃ τῶν τῶν [τὰς] σοφκρατίας· ἄλλοι πανθλοῖ, ὁ τὰς ἰδῶνας τοῦ θανάτου
 ἴδων, τὰς σοφκρατίας οὐ ἴδεν; ὁ ἐπὶ τῶν τῶν ἄθῃ, σήμαντρα ρεῖεται; σοφκρατία τὸν τῶν. ἐπισήμανε τὸν
 ἴδων, στρατιώτης ἐπίστῃρον, πολέμῃ; το μῆμα; μῆλλον μὲν ποιῆς τὸ κατῆρθωμα, θεατὰς τῆς ἀνοστήσεως
 εὐτραπίζει; μῆτρῃ; τῆς ἐγέρσεως φέρεις; κήρικας τῶν ἐμῶν θανάτων τοῖς σοῖς ὑπῆρέτας παρασκευάζεις;
 δεῖρο ἔρ οὐν, ἀδελφοί, μῆνονμεν τὰς ἰδῶνας τοῦ τῶν; (ἴθωρον τῶς θωροφῶροντα τὸν Ἰουδῆ, καὶ τὸν Νικό-

726 **Пом Мѣ**, да м примаетъ. 729 **латваркъмътъ** је zde **akk. me nom. jak Miklosichem v Altslov. Formncl. i. P. str. 94** **mlino**) **ve vazhē** **jestъ видѣти; срѣвнѣ** **i Пом. Мѣ. латваркъмътъ** **atd. jen že je zde видѣти vynecchano;**
m. ѡмдъ ѡбѣкънѡмѡ ѡмдъкъ **ѡсѣ** **ѡмдѡмъ, Пом. Мѣ. тѡѡ ѡмдѡу** 732 **гъкъ** **тѣн** **депѡтеѡвѡнъ, Пом. Мѣ. сѡ** 733 **нкъ** **пѡу-**
рѡнѡмъ **m. нкъ, jak i v Пом. Мѣ.** 734 **екѡдѡмъкъ, не -мъкъ; Пом. Мѣ. прѣдѡмъ; нкъ** **n. d. e. l. Пом. Мѣ. нкъ** **и** **дѡкѡкъ**
сѡ 735 **грѡвкъ** **m. грѡвкъ; ѡкаѡмъ** **(20лѡ);** **tak i beta vstī, o možno jestē vīdētī, dolejšī čarku pismene mro s,**
jedno a, mro drahē jen mlsto, a po tomъ nky; Kop. četī ѡмѡмъ, nle chylinē, Пом. Мѣ. ѡкаѡмѡ. 738 **Пом. Мѣ. ѡ**
спрѡвѡркънѣ **дѡ; печати је деп рѡ,** **Пом. Мѣ. печати та сѣмѡнтра, tak i f. 747.** 740 **коѡнъкъмъ** **рѡвѡнѡмъ** **спѡл** **коѡнъ**
мѣ **ѡсѣ, мѣѡмъ** **мѡ; п. коѡнъ** **m. коѡнъ** **мѡзѡлѡмъ,** **i v Пом. Мѣ. коѡнѡмъ.** 741 **Пом. Мѣ. вѡкѣркънѣнѡ** **гѡтѡвѡнѣи,**
742 a 43 сѡкъ **a** **прѡп,** **tak i Пом. Мѣ. sг. m. pl.** 745 **Пом. Мѣ.;** **вратѣркъ** **видѡмъ** **s, tak i Пом. Мѣ.** 747 **Пом.**
Мѣ. ѡмдъкъти **къ**

- 750 УЧЪ. ПЪКНІКЪ ВЕСЕЛИ ПРІСТЪЖИМАВЪ КЪ
ВЪСКРЕСЪШМОУ ВЕСЕЛО, ТОМОУ КО ВСТЪКЪ
САВА КЪ ПЪКЪ. ДАИИВЪ —
СТАГАГО ЕИПФАНІКЪ АРХИЕПИСКОУПА ВЪПРЪСКО-
АГО О ПОГРЕВЕНИ ТЪЛА ГИПЪ І БА НАШЕГО ПЪ ХА І О І-
 755 ОСНФЪ, УЖЕ ОУКЪ АРИМАТЪІА. І НИКОДИМЪ І О С-
НИ ГІ НАШЕГО ГРОВКНЪІАМЪ, ПО СЪПАСІКЪІ АУЦЪІ ДИЖ-
НО ВЪИЖИНО.
ЧЪКТО СЕ; ДЪНЕСЪ ВЪЗМАКЪКЪ АИШЕГО
НА ЗЕАИ. ЧЪКТО СЕ; ВЪЗМАКЪКЪ-
 760 І АИШЕГО І АМАКЪЧАНКЪ АИШЕГО. КЕ-
ЗМА(КЪ)КЪ АИШЕГО, КЪКО ЦЪКАРЪ СЪКНІТЪ.
ЗЕМАКЪ ОУКОКЪ СЪ, І ОУМАКЪЧА, КЪКО ВЪ ПЪКЪ-
ТЪКЪ ОУСКНЕ. ВЪ ПЪКЪТЪКЪ ОУМАРЪКЪТЪ, І А-
ДЪ ВЪСТРЕИТА КЪ ВЪ АМАКЪ ОУСКНЕ,
 765 І СЪПАИТЪІА ОУКЪ ПЪККА ОУКЪ АДАМА ВЪ-
СКРЪКЕ. КЪДЕ ПЪКНІКЪ СЪКЪКЪ ВЪЧЕРАИИКЪ-
НАІА АМАКЪКЪ І ПЛАСІ І ГОВОРІ, ВЪК-
ВАИИТЪІ НА ХА ОУКЪ ЗАКОНОПЪКЕТЪ-
ПЪИИКЪ; КЪДЕ ПАРЕДИ І КОНИ І ЧИИ
 770 І ОУЖЖЪКЪ І ДРЪККОИ; КЪДЕ ЦЪКАРЕ І П-
РЪКІ І СЪДЪІА ОУЖЖЕДИИИИ; ВЪ-

δημον συντρέγοντα, συνδόνι καθαρῶ καὶ ἑθνομίαις καὶ σπουδαίῳ περιερίστοντας τὸν τοῦ παντός κύριον, σώζοντα τε καὶ ἀλόγη, τὰ τῆς ἀσθηραίας σύμβολα, προσκομίζοντας· ἴδωμεν τοίνυν κυροφουμένην [τὴν] ἀναστασιν). ἴδωμεν γαστέρα τάρου [τῆς] ἀθανασίας μητέρα· μείνωμεν ἰδεῖν τὸν χριστὸν τροπαιούχον ἐκ τάρου ἐγειρόμενον. (καὶ τὴν κατὰ θανάτου καὶ τυράννου νίκαην ἀναδησιάζμενον). τοίνυν φαιδρὸι φαιδρῶ τῶ ἀνασταμένῳ χριστῷ (rkr. φαιδρῶς ἀνάσταντι) προσέλθωμεν· αὐτοῦ γάρ ἐστι τὸ κράτος καὶ ἡ αἰώνια βασιλεία εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου λόγος εἰς τὴν θεόσωμον ταρχὴν τοῦ κυρίου καὶ σωτήρος ἡμῶν I. X. καὶ εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας (καὶ εἰς τὴν ἐν ᾧδῃ τοῦ κυρίου κατάρχασιν μετὰ τὸ σωτήριον πάθος παραδόξως γεγεννημένην v rkr. hist. LXII f. 159 b).

Τί τοῦτο; σήμερον σιγὴ πολλὴ ἐν τῇ γῆ. τί τοῦτο; σιγὴ πολλὴ καὶ ἡρεμία πολλή· σιγὴ πολλή, ὅτι ὁ βασιλεὺς ὑπνοῖ· γῆ ἐροβήθη, καὶ ἤσυχυσεν, ὅτι ὁ θεὸς σαρχὶ τέθηγκεν καὶ ὁ ᾄδης ἐτρέμαξεν· ὁ θεὸς πρὸς βραχὺ ὑπνωσεν, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὑπνοῦντας ἐκ τοῦ θανάτου ἀνέστησεν. Ποῦ ποτε νῦν εἰσιν αἱ πρὸ βραχέως ταρχαὶ καὶ φωναὶ καὶ θέρουσι κατὰ τοῦ χριστοῦ, ὃ παρώνομοι, ποῦ οἱ δῆμοι καὶ ἐνοτάσεις, καὶ οἱ τᾶξεις, καὶ οἱ στάσεις καὶ τὰ ἔπλα καὶ δόρατα; ποῦ οἱ βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ κριταὶ οἱ κατάρχοι; ποῦ οἱ λιμπιαδες, καὶ

750 Hom. Mih. томоу подовавѣтъ . . . 751 вѣк к ѣ над словем. 752 Hom. Mih. маѣандроксагао савко в . . . 753 тѣла гпѣ v Hom. Mih. вучеѣнѣо. 754 снни м. смити, Supr. 337. 11 смити. 756 Hom. Mih. кышнѣо. 757—759 m. кзма. Supr. макъашнѣ, мѣсто макъашнѣ . . . напаштѣиашнѣ а конѣпѣ м. кзмак. zase макъашнѣ. 762 кѣ и оуарѣкѣтѣ (тѣшнѣ), Supr. 337. 17 и оуекнѣ, v Hom. Mih. вучеѣнѣо. 764 отъ адама и. отъ ада, Supr. i Hom. Mih. отъ ада. 767 отъ в. f. ec. ѡ парѣномои. 768 кони Supr. 337. 21 вучеѣнѣо (ѣнстѣиѣ), Hom. Mih. вѣтанинѣ. 769 дрѣккан Supr. 22 вѣрдн. 770 Hom. Mih. и оуежжѣдишнѣ.

- ДЕ СВѢТЛА І МЕН І ГОВОРІ ВЕНТИ-
 СВѢНИ; ВЪДЕ ЛЮДЕ І ШАТАНКЪ І
 ТРѢТЪК ННРАВЕДЪКЪНО; ВЪ ІСТИНЪ
 ОУВО ЗКАО ВЪ ІСТИНЪ ЛЮДЕ ПО-
 775 ОУЧИНА СЪ ТЪКНТЕТЪКЪМЪ І ОУРЕ-
 ТЪКЪМЪ. ПОТЪКЪЖ СЪ ВЪ АЕРОГОШЕ-
 І КАМЕНЬ ХЪ, І САМИ СВЪРОУЧИНА СЪ.
 НРІВРЪГЪЖ СЪ ВЪ ТВРЪДЪІ КАМЕНЬ,
 НЪ ВЪ ПЪКЪІ ВЪКЪНЪ ОУЪ РАЗІДЪ СЪ. ПО-
 780 ТЪКЪЖ СЪ О ВАКОВЛАК НЕРОВЪДЛАУКЕАМЪ,
 НЪ САМИ СВЪТЪРОНИ КЪНА. ВЪЗІВЪСА
 НА ДРЪКЕО КАМЕНЬ І СВЪПЕДЪ ОУМЪРЪТВН
 ІА. СВЪВЪЗАНА ВЕАНКАМО СМЕСЕА СЪК-
 НЫЦА ХЪ, НЪ РАЗДРЪКЪКЪ ВЪКЪКЪКЪНА Ж-
 785 ЗЪІ ИНОПЛЕМЕНИКЪІ І ЗАКОНПРЪК-
 СТЪЖЪНИКЪІ ПОГОУКЪ. ЗАДЕ КЪ
 СЪКЪКЪЦЕ ПОДЪ ЗЕМЛАЪ, І ТЪКАЖ ПРЪК-
 МРАЧЪКЪЖЪ ПДЕДОМЪ СВЪТВОРІ. ДЪ-
 НЕСЪ СІСНЪКЕ СЪЖИТНАУКЪ НА ЗЕМІ І
 790 ОУКЪ ВЪКА ПОДЪ ЗЕМЛЕЖ СЪКАННТИ-
 МЪ. ДЪНЕСЪ СІСНЪКЕ ВЪСЕМУ АИРОУ,
 ЕАНКО ВІДИМЪ І ЕАНКО НЕВИДИМЪ.
 СЪУГЪУКО ДЪНЪКЕ ПРНЕСТЕІ ГНЕ І СЪУ-
 ГОУКО СЪКМОТРИКЕ, СЪУГЪУКО ЧАВКО-
 795 ЛЮВКСТИВЕ, СЪУГЪУКО СЪЖИТКЕ
 ВЪ КОУПЪКЪ І СЪКЪКЪРИКЕ, СЪУГЪУКО КЪ

εί ψαχισται και οι θραλλοι οι άκαιοτοι· ποδ οι λαοι και το ερραγμα και η κομισθη ή εσπερος· αληθως εντως
 ειπε και εντως αληθως ενως μελετήσαν κενη και μάταια· προσέφυαν τῷ ἀποφωτισμῷ λιθη χριστῷ, ἀλλ’
 οὐτοι σωτηρίσταν· προσέβησαν τῇ πέτρῃ τῇ σταυρῷ, ἀλλ’ εἰς ἕρπον τὰ κήματα διελύθησαν· προσέφουσαν τῷ
 ἀρετήρη ἄκρον, ἀλλ’ οὐτοι καταλύθησαν· ὤψασαν ἐπὶ ἔλλου τῆν πέτραν και καταλύουσα αὐτοὺς ἐθανάτωσαν·
 ἐδέουσαν τῶν μέγαν Σαυλῶν ἑμῶν θεῶν, ἀλλὰ λίσας τὰ ἐπ’ αἰῶνας θεσπῆ τοὺς ἀλλοφύλλους και περηνόμεους
 ἀπολλεσαν· ἔδω θεος ἤλιος χριστὸς ὑπὸ γῆν, και οὐδὲτος πανέσπερον τοῖς Ἰουδαίοις παποίχραν· σήμεραν σωτηρία
 τοῖς ἐπ’ γῆς και τοῖς ἐπ’ αἰῶνας ὑπεκλιτο τῆς γῆς· σήμεραν σωτηρία τῷ κόσμῳ, ἕως ὁρατός και ἕως ἀόρατος·
 διττῆ σήμεραν τοῦ θεοῦ προυσία, διττῆ οὐκονομία, διττῆ φιλανθρωπία, διττῆ κατάρσις ὁμοῦ και συγκατά-

772 одамъ і (по одамомъ) і шатанкѣ Supr. 337, 23 гл҃каниа 775 совет. . рѣтѣа, Supr. 338, 1 jilē каѣрѣомѣамъ,
 по тѣкнотѣомѣамъ в Ном. Мил.; тѣрѣаниа советѣни, нн советѣни тѣкѣо нн н поѣомѣамѣа. 776 вк а Supr. 2 вк вѣжѣкѣнн
 о камѣк, Ном. Мил. вк ак чѣок н каѣни хъ, 778 прѣркѣж, поѣ прѣркѣж. 779 нк к. н к. н р. а (са је рѣано пѣд
 фѣкѣш, так і Ном. Мил. 780 нк так і Ном. Мил., Supr. 338, 5 о пакѣомѣамѣк 781 Ном. Мил. вкнѣи сг.
 782 Ном. Мил. нк свѣамъ. 783 смѣса, так і rkr. fce, Сауфѣн, по рѣвннн е hulo pbed а nbeo gymaziano 784 рѣ-
 дрѣкѣк, Ном. Мил. рѣздѣрѣннн, Supr. 338, 8 рѣздѣрѣкѣк. 787 сѣжѣкѣ, по сѣжѣкѣ. . . 790 сѣн . Supr. 338, 12 сѣжѣтѣомѣамъ,
 791 а 96 strana соу҃гоа а соу҃гоако viz str 10; сѣжѣтѣрѣи чл҃убѣ в Ном. Мил., за то зѣле снѣтѣс а так і 795,
 795 соу҃гоако, Supr. 338, 14 соу҃гоако (так і 793, 795).

- fol. XI чкомъ посѣштенке, отъ неесе на земли,
отъ земля подъ земля бѣ приходи-
тъ врата адова отъверъзашѣтъ са, съ-
- 800 паштен отъ вѣка радѣйте са, сѣда-
штен въ тѣмѣ і въ сѣни смартънѣ
вемкы свѣтъ приамѣте. съ рагы гѣ.
съ мрътвѣли бѣ, съ оумертвѣлини
животъ, съ повинѣлини новинѣли.
- 805 съ сѣштини въ тѣмѣ не мръчал
свѣтъ, съ пакѣнигы संबодителъ,
съ прѣисподѣлини прѣвѣштынн
неск хѣ на земли, вѣровахомъ хѣ въ
мрътвѣихъ, съ нимъ сѣнидѣмъ, да
- 810 оумѣмъ танигы, ѡже тоу, да разоумѣ-
емъ бѣниж тана подъ земляж чюдѣ-
са да оумѣмъ, како і сѣштинъ въ адѣ
просвѣтилъ естѣ проповѣдъ. чкъто оу-
во: вкса ли прѣпростъ спсаетъ вѣка са
- 815 въ адѣ вѣ; ни, нѣ і тоу вѣроуштитамъ.
вѣчера же сѣмотранвѣннаа твора,
а днесь владѣчѣнѣа: вѣчера пакъ-
скаа, а днесь господскаа дѣла: вѣче-
ра чскаа, а днесь вѣствѣннаа дѣтѣ.
- 820 вѣчера ја оухѣ оударенѣ вѣваше, дѣ-
неск банцианимъ вѣлемъ адовѣскоѣ

ἡρασις διττῆ προς ἀνθρώπους ἐπίσκοπος, ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπὸ τῆς γῆς ἐπὶ τὴν γῆν ἢ θεὸς παραχρηματι-
πῶλι ἄδου ἀνοήρονται, οἱ ἀπ' αἰῶνος κεικοιμημένοι ἀγαλλασθε, οἱ ἐν σκεπτε καὶ σιγῇ θανάτου καθήμενοι το
μείγ ρῶς ὑποδέξασθε μετὰ τῶν δούλων ἢ δεσποτῶς μετὰ τῶν νεκρῶν ἢ θεῶς μετὰ τῶν θηρῶν ἢ ζῴῃ μετὰ
τῶν ὑπευθίνων ἢ ἀνευθύνος μετὰ τῶν ἐν σκεπτε το ἀνεσπερον ρῶς μετὰ τῶν ἀρχαλιώτων ἢ ἐλευθεροτῆς
μετὰ τῶν κητωτάτω ἢ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν χριστῶς ἐπὶ γῆς, πεπιστευόμενοι χριστῶς ἐν νεκροῖς, συγκητέ-
θωμεν καὶ θῶμεν (θεῖσθωμεν) καὶ τὰ ἐκεῖ μοστήρια γῶμεν θεῶς κρηπτοῦ κρηπτοῦ ἐπὶ γῆν θεομάσια μῆθωμεν
πῶς καὶ τοῖς ἐν ἄδου ἀπαράνῃ το κήρυγμα: οἱ οὖν; πάντα ἀπλῶς σῶμας ἐπιπερνεῖς ἐν ἄδῃ θεῶς: οὐ. ἀλλὰ κἀκεῖ
τοῖς πιστευοσάντας γῆς τὰ τῆς οἰκονομίας, σήμερον τὰ τῆς ἐξουσίας γῆς τὰ τῆς καθενείας, σήμερον τὰ τῆς
ἀθηνείας γῆς τὰ τῆς ἀνθρωπότητος, σήμερον τὰ τῆς θεότητος ἐνδείκνυται. γῆς ἐρῆκίετο. σήμερον τῆ

797 на земли, Ном. Мил. земля, Supr. 338. 16 земля. 800 отъ ека чхуби в Ном. Мил. 805 ро мръча
в Ном. Мил. съ. 807 съ прѣисподѣлини в Cloz. а Supr., misto toho chybne в Ном. Мил. с прѣквѣлини. >10 оуѣмъ
viz str. 24. Supr. 338. 25 оуѣмъ танигы, Ном. Мил. да оуѣмъ таны. 811 вѣож, jak ze Supr. (да разоумѣемъ
вожкъ таны. тана aid.) vidno, bylo zde тажъ vupeshano. в Ном. Мил. jako в Supr. 812 адѣ, Ном. Мил. а
Supr. 338. 27 съ адѣ, ро оуѣмъ Ном. Мил. оуѣ. 814 Ном. Мил. вса ли. 815 ро вѣроуѣ Ном. Мил. спсаетъ
816 сѣмотранвѣннаа тѣ, tak і Supr., Ном. Мил. сѣмтранимъ. 817 владѣчѣнѣа, tak і Ном. Мил., Supr. чскаа;
къчера в. дѣла в Ном. Мил. vupeshano. 819 дѣетъ, Supr. 339. 3 вѣкѣтѣ, Ном. Мил. вѣкѣтѣ ἐνδείκνυται.
821 банцианимъ, Ном. Мил. банстанѣмъ, Supr. 339. 4 каштанниамъ; Ном. Мил. адовѣ.

- ЖИАНИТЕ КЪЕТЪ· КЪЧЕРА (С)КЪАЖАНЪ
 КЪКААНИ, ДЪНЕСЬ НЕРАЗДРЪКШИЮКЛИИ
 ЖЪАМИ СЪКЪАЖАЕТЪ ГОУБИТЕЛА·
- 825 КЪЧЕРА ОСЪЖДЕНЪ КЪКААНИ, ДЪНЕСЬ
 ОСЪЖДЕНЪАМЪ СВОБОДА ДАРКЪТВОУ-
 ЕТЪ· КЪЧЕРА СЛОУТЪА ПЛАТОВЪА РЪ-
 ГЛАУЖ СЪА ЕМОУ, ДЪНЕСЬ КРАТКИИЦА АДО-
 ВЪНИИ, ВИДЪКЪНИ ЕГО, ШТЕЗЖ· НЪ ОУ-
- 830 КО СЪКЪНИ ХЪИКЪ АЖИЦЪ КЪНИКЪНЕ
 СЛОБО, СЪКЪНИ У КЪСНОИ· СЪКЪНИ П
 ПРОСАМИ· СЪКЪНИ П ПРОВОКЪЖДЪ
БЖИКЪ ВЕАКЪ ЧЮДЕСА· КАКО ЗАКОНЪ ОСТЪ-
 ПАЕТЪ, КАКО БЛАГОДЪКЪТЪ ПРОЦИНТАЕТЪ·
- 835 КАКО ОБРАЗИ АНМО ХОДАТЪ· БАКО ИСТИ-
 НА ПРОВОКЪДАЕТЪ СЪА· КАКО СЪКЪА АНМО ХОДИТЪ·
-
- КАКО СЪКЪНИЦЕ ВЪСЕЛЕНЪА УСАКЪКЪТЪ·
 КАКО ИЕТЪХЪА ЗАКОНЪ ОВЕТЪА, КАКО НО-
 КЪА ИЗЕКЪПАЕТЪ СЪА· КАКО ДРЕВЪНЪКА
- 840 ПРЪКЪДЪ, КАКО НОВАА ПРОЦИНСА, ДЪКЪ-
 У АЮДЕ ВЪ СЮНЪ КЪ ВРЪМА ХЪКЪНЪ
 АЖИЦЪ ПРЪДЪ· ЕВРЪКИИЦА КОУКЪНО ЖЕ
 У ПОГАНКЪЦИ· ДЪКА ЦЪРЪКЪ, ПЛАТЪ
 У ПРЪДЪ· ДВА АРХЕРЪКАА, У АЙНА У КАНАФА,
- 845 ДА ОВЪКЪ НАСЪКЪ КЪ КОУКЪ КАДЕТЕ, ОВА

ἀστυματὴ τῆς θεότητος τοῦ ἄου βασιλεῖς το εὐαγγέλιον· γῆς ἐθεσμεῖτο, σήμερον ἀλλοις θεσμοῖς καταθεσμεῖ τὸν τὸρνον· γῆς καταδικάστω, σήμερον τοῖς καταδικαῖς ἐλευθερίαν χαρίζεται· γῆς οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Πλάτου αὐτῷ ἐπέπικτον, σήμερον οἱ πτωχοὶ τοῦ ἄου ἰδόντες αὐτόν, ἐβρίξαν· ἀλλὰ γὰρ ἄκουσον τοῦ χριστοῦ πάθους τὸν λόγον ἀνώτερον· ἄκουσον καὶ ἰσχυρόν· ἄκουσον καὶ διζήσον, ἄκουσον καὶ κήρυξον θεοῦ μεγάλη θεμασία· πῶς ἂ νόμος ὑπογράψαι, πῶς ἢ χάρις ἐπισθῆναι· πῶς οἱ τύποι παρέργονται· πῶς ἢ ἀλήθεια κηρύσσεται· πῶς αἱ οικαὶ διαβαίνουσιν· πῶς ἂ ἥλιος τὴν εὐκωμένην πληροῖ· πῶς ἢ πάλαια πεπληκίωται, πῶς ἢ κενὴ βεβαίωται· πῶς τα ἀρχαῖα παρῆλθεν, καὶ πῶς τα νέα ἐπήθυσαν. Δὺο λαοὶ ἐν Σὺν κατὰ τὸν τοῦ χριστοῦ πάθους κηρὸν παρεγγέοντο (-ασι)· ἂ ἐξ Ἰουδαίων ἑμῶς καὶ ἂ ἐξ ἔθνων· δύο βασιλεῖς, Πλάτος καὶ Ἡρώδης· δύο ἀρχιερεῖς, Ἄννας καὶ Καϊάφας· ἴνα τὰ δύο ἑλῶς πάσχα γένηνται· τὸ μὲν καταπευδόμενον, τὸ δὲ ἕχριστοῦ ἐναρχόμενον· δύο

824 ПРЪДЪ ·. Hom. Mih. ИРАЗДРЪКШИАМИ, Supr. 339 ИРАЗДРЪКШИАМИ, 824 ГОУБИТЕЛА, Hom. Mih. МОУЧИТЕЛА, Supr. 339, 6 АККОУТОВА fee, text in jeh sg. 826 ДАРЕТЪ ·. Hom. Mih. ДАРЕТЪ, Supr. 339, 8 ДАРЕТЪ ·. 828 Hom. Mih. АДАНИ, 829 ГО V Hom. Mih. А V Supr. СЛУБИ, 830 ХЪИКА АЖИЦЪ, Supr. 339, 10 О Х А, Hom. Mih. ОК ОУСАМИИ У СЪКЪ МОУКЪ, 831 ВЕАКЪ У, Hom. Mih. У, ВИАИ, Supr. 339, 12 У, КЛАНКАА, 838 КАКО И, ТАК І Hom. Mih., Supr. 339, 16 К КА И 841 КА ПР Х А, Hom. Mih. КА У ХЪИКА МОУКЪ, Supr. 339, 18 КА ХРЕСТОУАКИКА АЖИЦЪ КА ПРЪМА, 844 АРХЕРЪКАА, Hom. Mih. АРХЕРЪКАА, Supr. 339, 20 ИСТИНА· У АН У, Supr. И Hom. Mih. АННА У К.

прѣстаѣишти а хвѣна начинѣишти ·
 дѣвѣк жрѣтѣкѣ вѣ тѣ вечерѣ дѣканете сѧ ·
 понеже і спенѣе, глѣ живѣиѣмъ і мрѣ-
 тѣиѣмъ, вѣиѣше · ѡдѣи же сѣвѣ-
 850 заишти агнеицѣ заблѣахѣ, а ѣке отѣ по-
 ганѣ вѣ наѣтѣ вѣ · і ѡви вѣ сѣниѣ вѣзи-
 рахѣ, ѡви же вѣ сѣниѣиѣ і вѣ вѣу прѣ-
 тѣкѣахѣ. і ѡви сѣвѣзавѣше хѣ отѣ-
 сѣиѣахѣ, а ѣке отѣ поганѣ ѡдѣиѣно
 855 еѣо прииѣахѣ. і ѡви сѣотѣиѣиѣ жрѣ-
 тѣѣ, ѡви же вѣиѣ тѣлоу жрѣтѣѣ при-
 нешахѣ · иѣ ѡдѣи-сѣотѣѣенѣе, вѣе о-
 тѣ еѣиѣта, ѡвинѣахѣ, а ѣке отѣ пога-
 нѣ изѣаиѣенѣе, ѣке отѣ лѣсти, прѣ-
 860 ѡвѣдѣахѣ · і се вѣде; вѣ сѣиѣвѣк глѣдѣ
 цѣрѣкѣ вѣанѣаго, вѣ немѣже сѣтѣорѣи спенѣе ѡ
 сѣдѣкѣ зѣмѣа. ѡ сѣдѣкѣ дѣѣа живѣо
 тѣа познанѣ вѣиѣ иѣ сѣиѣ вѣиѣ. ѡ
 сѣдѣкѣ ѡиѣ і дѣа, ѡвѣа живѣотѣа жи-
 865 вѣтѣ, отѣ живѣота истииѣиѣ живѣо-
 тѣ · вѣаѣиѣа сѧ · і ѡ сѣдѣкѣ ѡиѣа і чѣо-
 вѣкѣ вѣ · вѣеѣхѣ раждѣиѣа сѧ · і ѡ сѣдѣкѣ
 дѣвѣиѣхѣ ѡдѣи ѣаиѣиѣ ѣгѣаиѣиѣ ѣѣѣ ·

θυσίαι κατ' αὐτὴν τὴν ἑσπέραν ἐπετελοῦντο· ἐπειδὴ καὶ σωτηρίαι δις. ζῶντων λέγω καὶ νεκρῶν, ἐπραγματεύοντο·
 καὶ ὁ μὲν Ἰουδαῖος ἐδέσμευε· θύων ἀμύνη ἐπὶ σαρχί, ὁ δὲ εἰς ἔθνων θεῶν ἐν σαρκί· καὶ ὁ μὲν τῆ σιγῆ ἐνερτηνίζεν,
 ὁ δὲ τῷ ἧλῳ καὶ θεῷ προσέτρειπε· καὶ οἱ μὲν θήραντας χριστῶν ἀπαπέμποντο. οἱ δὲ εἰς ἔθνων προθύμως αὐτὸν
 ὑποδέχοντο· καὶ οἱ μὲν κτηνίζοντο, οἱ δὲ θεοδωμον θυσίαν προσέφερον· ἀλλ' οἱ μὲν Ἰουδαῖοι τὴν εἰς Ἀβραάμου
 διάβασιν ἐμνημόνευσαν, οἱ δὲ εἰς ἔθνων τὴν ἐκ τῆς πλάνης λύτρωσιν προσεκηρύττοντο. Καὶ ταῦτα ποῦ; ἐν Σιών τῆ
 πόλει τοῦ βασιλείως τοῦ μεγάλου, ἐν ᾗ εὐργάζετο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· ἐν μέσῳ δις ζῶων γνωσθεῖς
 Ἰησοῦς ὁ θεός· ἐν μέσῳ πατρὸς καὶ πνεύματος, τῶν δις ζῶων ζωῆ, ἐκ ζωῆς φύσει (ὁ ἕκρ. φύσι) ζωῆς
 γνωρίζομενος· καὶ ἐν μέσῳ ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς εἰρήνης τιτιμῆτος· καὶ ἐν μέσῳ δις λαῶν λήθως

816 хвѣна, Hom. Mih. хѣва, Supr. 339. 21 христѣиѣна. 847 дѣканете сѧ, Hom. Mih. дѣкнѣта сѣ, Supr. 339. 22
 дѣишти сѧ. 849 Hom. Mih. сѣзавѣи. 850 агнеицѣ, Supr. 339. 24 агниѣа, tak i Hom. Mih. 851 Hom. Mih. вѣ
 иѣта хѣа; вѣ сѣиѣ, i Supr. 339. 25 вѣ сѣ; вѣзѣр . . . не вѣз . . . , tak i Supr. 852 i вѣк в., Supr. 339. 26 и вѣуѣ;
 854 ѡдѣ . . . , tak i Supr. 339. 27, Hom. Mih. ѣдѣиѣиѣиѣ. 855 i ѡви . . . пр., v Supr. chybī, Hom. Mih. ѡви сѣтѣ-
 сѣѣѣе ж . . . ѡви же вѣиѣи тѣаа ж. и. 857 вѣиѣ chybī v Hom. Mih. 959 изс., иѣа с. а., bulharismus изс. и. вѣиѣ
 i v Supr. 339. 29, Hom. Mih. вѣаѣ вѣже (viz str. 11); отѣ v Hom. Mih. вѣиѣсѣаиѣо. 860 вѣ сѣиѣвѣк сѣ. i Supr. 340
 вѣ с. . (не вѣк.). 861 вѣ немѣже, не вѣк. . . , tak i Supr. 341. 2; сѣтѣорѣи на fādken psāno tmavšim inkonstem,
 Hom. Mih. стѣорѣи, Supr. 340. 2 и тѣорѣи. 862 дѣ-ж., Hom. Mih. дѣиѣ живѣотѣѣ, Supr. 340. 3 дѣиѣи живѣотѣѣѣ,
 863 вѣиѣѣ, tak i Supr., Hom. Mih. вѣиѣтѣ. 864 ѡиѣ i дѣа, Supr. 340. 4 ѡиѣа и . . . , tak i Hom. Mih.; ѡвѣа живѣотѣа,
 Supr. ѡвѣи живѣотѣѣ, Hom. Mih. ѡвѣи живѣотѣѣ; живѣтѣ, не живѣтѣ (jak Kop. četl v Cloz.), i v Supr. а Hom. Mih.
 867 i по с., Supr. 346. 6 а Hom. Mih. и по с. (bez и). 868 Hom. Mih. раждѣиѣт сѣ; дѣвѣиѣхѣ ѡдѣи к. . . , z дѣвѣиѣхѣ
 иѣдѣаи Supr. 340. 7 дѣиѣиѣ иѣѣ, Hom. Mih. дѣиѣиѣ ѡдѣи.

- и по срѣдѣ закона и пророкъ въ коуѣк про-
- 870 проповѣдаемъ · и по срѣдѣ моска и и-
ана въ горѣ · квалѣ са · и по срѣдѣ свѣ-
ма разновномѣ въ разновномомому ра-
зновномому · квалѣ са · и по срѣдѣ насто-
пѣтн жизни и граждѣштн сѣди кѣ-
- 875 чкѣк сѣдѣ · и по срѣдѣ дѣтѣк живѣмъ
и мрѣтѣмъ · квалѣ са · соуѣомъ
-
- fol. XII пакы гла живѣ, соуѣомо розѣство въ
коуѣк и порѣзѣство · и сѣкшн въ рѣчн
соуѣомо розѣство вѣштн и кѣспѣ-
- 880 штн чюд(е)са. аѣлѣк марн матѣри хѣк
роѣкство иго благовѣствова · и аѣлѣк
марн магдалкшн порѣдѣне иго, еже о-
тѣ грова. благовѣтѣствова. поштѣмъ
хѣк въ вѣтѣлѣомъ раждѣтѣ са, поштѣмъ
- 885 пакы въ еомѣ 13 мрѣ(т)вѣдѣк порѣдѣде-
тѣ са. вѣтѣмъ ие каппе, идеже хѣк порѣ-
ждѣтѣ са · шаниы въ роѣкѣство прима-
тѣ · шанаши и сѣди покѣтѣ са · замрѣ-

ἀποστολικῶς κηρμένον· καὶ ἐν μέσῳ νόμου καὶ προφητῶν ὁμοῦ κηρυττόμενον· καὶ ἐν μέσῳ Μωϋσῆ καὶ Ἠλία ἐπὶ τοῦ ἔθρου διατηρούμενον, καὶ ἐν μέσῳ τῶν δύο ἁγίων θεῶν τῶ εὐγγέλιον ἁγιστῆ γνωρίζομενον, καὶ ἐν μέσῳ τῆς παρούσης ζωῆς καὶ τῆς μέλλουσας κριτικῆς αἰώνιος κληθόμενον, καὶ ἐν μέσῳ σήμερον ζῶντων καὶ νεκρῶν διττῆν ζωὴν καὶ σωτηρίαν παρελατούμενον. διττῆν πάλιν λέγου ζωὴν, διττῆν γέννησιν ὁμοῦ καὶ ἀναγέννησιν, καὶ ἄκουε διττοῦ τίτου τὰ πρήματα καὶ κρῖται τὰ θεύματα. Ἐγγέλιον μὲν τῆ Μαρίᾳ τῆ μητρὶ τοῦ χριστοῦ τὴν χριστοῦ γέννησιν εὐαγγελίσαστο· ἄγγελος τῆ Μαρίᾳ τῆ Μαχδάλουῃ τὴν ἐν τάφῳ χριστοῦ ἀνάστασιν εὐαγγ-
ηλίσαστο· νοκτὶ χριστὸς ἐν βηθλέεμ γεννηταί, νοκτὶ πάλιν ἐν τῆ Σιών ἐν νεκρῶν ἀνάστασι. σπῆλαιον ἐκ πέτρας, ἐνθα χριστὸς γενένηται· σπῆλαιον ἐκ πέτρας καὶ ἔπου χριστὸς ἀναγεννηταί. σπαργαμα εἰς τὴν γέννησιν κατα-

869 и по срѣдѣ з. и п., Hom. Mih., ижедез законом и пророком, tak i Supr. 310. 7 и и з. и п.; про-пош . . . tak kрп. 871 ка сѣрк v Hom. Mih. vuprechāno, по срѣдѣк, Supr. 310. 9 zase и ижедез, tak i Hom. Mih. 873 и v Hom. Mih. vuprechāno; настопѣштн, Supr. 11 настопѣштнѣ, tak i 871 граждѣштн, Supr. 11 штѣмъ, s tím souhlasí i Hom. Mih.; кѣкѣк, Supr. 311. 12 кѣкѣкѣм. 871 m. сѣд Hom. Mih. сѣдѣк. 875 и не с. д., Hom. Mih. bez n, Supr. 310. 12 и дѣмек по срд.; живѣомъ и м. Supr. и Hom. Mih. живѣомъ и м. 877 гла чхылнѣ m. глак (viz str. 16) fec. 878. Supr. 861 снак (?) каши (310. 13), Hom. Mih. икаше живѣк; сѣг. р. в. к. и п., Hom. Mih. сѣгѣомо розѣство кѣ коуѣк и порѣдѣтѣк, Supr. 310. 11 сѣгѣомо ко розѣствоу кѣ коуѣк и порѣдѣствоу, над slovem розѣство chrvatskú ligatúra blaholská z rozdělejší doby; viz str. 7. 878 i sakhni в. р. с., Supr. и Hom. Mih. udělaly z каппе кѣ: сакѣмак 310. 11 и сакѣмак рѣчн сѣгѣомо розѣствоу вѣштн, místo сѣгѣомо оѣкѣвѣмо i v Cloz. i v Supr. сѣгѣомо, Hom. Mih. сѣгѣомо розѣства и в. и и рѣѣт кѣпѣштн зиде vuprechāno. 881 Hom. Mih. кагокѣстока, tak i f. 883: i ака tak i Hom. Mih., Supr. bez n. 882 Hom. Mih. bez сѣк. 884 ка рѣкѣкѣкѣм, Hom. Mih. кѣкѣкѣкѣк, Supr. 310. 19 кѣ ижедезштн поштѣм . . . порѣдѣтѣ са чхылн v Supr. (přepřisováno 861 m. раждѣтѣ с. hneď порѣдѣтѣ с.), za to má, co nišit duje, dvakrát (310. 19), i v Hom. Mih. chybí vřeták . . . са. 888 покѣтѣ са, Supr. 310. 22 поштѣштн са, tak i Hom. Mih.

890 нж рождѣ са приатѣ, зарѣкнѣ і вѣ погрѣ-
 кенке і даѣгоуи приелатѣ · τοῡ ισοϕѣ,
 βεζαμζκνκνι μζζκν μαριννκ · σκδε ιο-
 σιϕѣ, ικε οτѣ αριαμτι. вѣ вѣтѣκλани,
 вѣ κει ροждѣкетво, нѣ і вѣ грѣкѣ κκο вѣ
 κει μѣкетο. прквн пастѣри χ̄κ̄οε κλ-
 895 ροβѣтѣтвоуѣтѣтѣ ροждѣкетво, нѣ і прквн
 вѣκκλνκ пастѣри, χ̄ν̄ ουϕενιц, κλαγѣκ-
 στινα χ̄οε ιз μρѣтѣνκχ̄κ̄ ροροждεиεε. τοῡ
 „ραδοуи σα“ μ̄π̄ακ δ̄κ̄κκ η κζκνκ, σκδε „ραδοу-
 ιτε σα“ βλκκ σκѣκτ-α-β̄ακ, χ̄κ̄, κενανκ вѣ-
 900 ζκνκκши. вѣ прѣκде ροждѣкетво χ̄κ̄ ηο че-
 тѣκνκχ̄κ̄ δεσ̄ατѣχ̄κ̄ д̄ν̄κ̄ в̄κνιде ζεμκνκνι
 ιε̄μ̄κ̄, вѣ пр̄κκκ, ι пр̄несε κκο прѣκνκνιц
 д̄κ̄κв гр̄κλνκшт̄а̄ κ̄ο̄, нѣ і вѣ погрѣкенеε
 εго, εке οтѣ μρѣтѣνκχ̄κ̄, χ̄κ̄ ηο κ̄ д̄ν̄κ̄ в̄κν-
 905 де вѣ κ̄κνιρκνι ῑμ̄κ̄, ικ̄δοуεκε ηε ραζαδ-
 чи σα вѣ ιστιннаκ̄ σ̄т̄а̄ σ̄ω̄т̄κ̄λνκκ̄ κ̄κο
 прѣκνκνιц в̄ιςтѣκ̄λνκκ̄иε ιз μρѣтѣκ̄-
 χ̄κ̄ ι пр̄в̄εде κ̄κ̄ ι ο̄ιϕ̄ο д̄κ̄κв гр̄κλνκ-
 шт̄а̄, д̄ш̄κ̄ ι πᾱκ̄т̄κ̄ ν̄αη̄κ̄ · η̄οκ̄ε ι пр̄η̄α·

δέχεται· απαργάνους και ένταυθα τυλίττεται· σμύριαν γεννηθείς έδείξατο, σμύριαν και άλλην ταρείς έδειξατο.
 έκει Ιωσήφ άνανδρος άνήρ τής Μαρίας. Ως Ιωσήφ έ εξ Άριμαθαίας· έν βήβηεμ και επί φάτην έ τόκος,
 αλλά και έν τῷ τάφῳ ως επί φάτην έ τόκος· έκει πρώτοι ποιμένες την χριστου ευηγγελίζονται γεννησαν, αλλά
 και πρώτοι οι πάντων ποιμένες χριστου μαθηται ευηγγελίσθησαν την αυτου έν νεκρων άνάστασι. έκει «χαίρε»
 ο άγγελος τῆ παρθένου έβήρε, και ένταυθα «χαίρετε» ο τῆς μεγάλης βουλῆς χριστός άγγελος τῆς γυναικῆς
 άνεκραγεν. έν τῆ πρώτῃ γεννησει χριστός μετὰ τεσσαράκοντα ήμέρας εισήλθεν εις την έπίρειον Ιερουσαλήμ, εις
 τὸν ναόν, και προσήγαγεν ως πρωτότοκος ζευγος τρυγῶν θεῶ, αλλά και έν τῆ έν νεκρων αυτου γεννησει
 χριστός μετὰ τεσσαράκοντα ήμέρας άνήλθεν εις την άνω Ιερουσαλήμ, εθεν ουν έχωρίσθη εις τὰ έντοις άγιοι
 των άγιων ως πρωτότοκος άσθαρτος έν νεκρων και προσήγαγε τῷ θεῷ και πατρι ως δύο άμώρους τρυγῶνα,
 την ψυχῆν και την σάρκα την ήμετέραν. Ξυ και υπεδείξατο ως Συμεων τις ο παλαιός των ήμερων θεῶ. ως έν

889 s Cloz. a se Supr. nesouhlasí zde Hom. Mih.: ζαμ̄ουεζ κε η αει η νερακκαιε. 891 po marini mělo by
 následovati sloveso προσήγαγετα, vynečháno však i v Hom. Mih. i v Supr. 893 κκ κει, Supr. a Hom. Mih. κκ
 ιεακνκ, tak i ř. 894; κκ ροκκκ, Supr. 340. 26 a Hom. Mih. κκ ροκκκ. 894 παστ̄κ̄ρι, Hom. Mih. παστ̄κ̄ριε, Supr. 340.
 26 παστ̄κ̄ρι, tak i 896. 895 Hom. Mih. κλαγѣκταρ̄ετ̄κ̄; po κκ je η zde vyzkázáno. 896 κλαγѣκταρ̄ετ̄κ̄, tak i Hom.
 Mih., Supr. 340. 28 κλαγѣκταρ̄ετ̄κ̄. 898 δ̄κ̄κκ η κζκνκ σκδε: η μέλο po κζκνκ následovati, chyba ta byla již
 i v předloze Supr., neboť i zde je arr. δ̄κ̄κκ η (Mikl. četl 341. 1: δ̄κ̄κκ) κζκνκ, η σκδε, Hom. Mih. δ̄κ̄κκ κζκνκνι α
 δ̄κ̄κ; η. ραδοуиτ̄ε σ. Hom. Mih. ραδοуи σ. 899 σ̄κ̄κ̄κτ-α-β̄ακ = σ̄κ̄κ̄κτ̄ α-β̄ακ, viz str. 16; Hom. Mih. κκζκνκνι, Supr.
 κκνικνι. 900 ηο ч. . δ. . Supr. 341 ηο τρ̄εκ̄ δ. Hom. Mih. ηο μ̄ δ̄νιη; η. κκνιδε Hom. Mih. κκνιδε; před ζεμκνκνι
 v Supr. a v Hom. Mih.: κκ. 903 κ̄ο̄, Supr. a Hom. Mih. κ̄ο̄κνι; κκ i κκ η. i Supr. má 341. 5 μ̄ν̄κ̄ κκ ποгр̄εκ̄иε;
 místo κκι nadto ještě σκ̄ι, Hom. Mih. κκ ηο ηο ροζδ̄κ̄νιη ιερε. 904 z ιεο ιεακ̄ ιμ̄κ̄λ Supr. 6 ιερεκ̄, σοζ zde nemá
 smyslu; δ̄ν̄κ̄, ηε δ̄ν̄κ̄. 905 κ̄κνιρκνι, tak i Hom. Mih., Supr. 341. 7 κ̄κνικνι; Hom. Mih. σ̄τ̄ πορ̄κ̄εκ̄ε. 906 σ̄τ̄ᾱ.
 Supr. 8 σ̄κ̄ατ̄α. 908 ροκ̄κλ, tak i Hom. Mih., Supr. 341. 9 η̄οκ̄ε; κ̄ο̄κνι ve všech třech památkách, Hom. Mih.
 κ̄κο δεα ηεπορ̄εκ̄η γρ.

- 910 $\overline{\text{тк}}, \overline{\text{ѣко}} \overline{\text{сѣмѣкоуѣ}} \overline{\text{ѣтѣк}}, \overline{\text{вѣтѣхѣ}} \overline{\text{ми}} \overline{\text{днѣмѣк}}$
 $\overline{\text{кѣ}}, \overline{\text{ѣко}} \overline{\text{кѣ}} \overline{\text{рѣцѣ}} \overline{\text{сѣи}}, \overline{\text{вѣ}} \overline{\text{сѣоѣ}} \overline{\text{ѣдра}}. \text{анте-}$
 ли вѣтѣкѣкѣ сѣ, а не вѣтѣкѣно, сѣкѣншнн,
 обавчѣкѣтѣ тѣ недовжкѣнн печати
 гѣснѣдѣкѣсѣмѣоуѣ порождѣнкѣю $\overline{\text{хѣвоу}} \overline{\text{гѣвоу}}$ ·
- 915 $\overline{\text{ѣко}} \overline{\text{ко}} \overline{\text{знамѣнѣнѣмѣк}} \overline{\text{нечѣтѣмѣк}} \overline{\text{дѣкѣкѣстѣкѣ-}}$
 $\overline{\text{нкѣмѣк}} \overline{\text{зѣтѣворѣнѣмѣк}} \overline{\text{хѣк}} \overline{\text{отѣк}} \overline{\text{дѣкѣкѣ}} \overline{\text{рѣдн}} \overline{\text{сѣ}},$
-
- тако не отѣрѣкѣтѣмѣк сѣштѣмѣк гѣоѣкѣ-
 нкѣмѣк нечѣтѣмѣк $\overline{\text{хѣво}} \overline{\text{порождѣнкѣ}} \overline{\text{вѣкѣ}}$.
 како же вѣк гѣоѣкѣ і во҃да, і отѣк кѣхѣк $\overline{\text{хѣк}}$
- 920 $\overline{\text{жѣзѣк}} \overline{\text{полагаѣтѣк}} \overline{\text{сѣ}}; \overline{\text{сѣвѣтѣхѣ}} \overline{\text{словоѣк}}$
 да неслѣхѣнѣмѣк · $\overline{\text{рѣзѣдѣ}} \overline{\text{же}} \overline{\text{вѣкѣкѣнн}}$. сѣ-
 тѣк, прѣдѣ $\overline{\text{ѣкѣ}}$ во҃гѣтѣк іменѣмѣк іосѣфѣк ·
 сѣк дѣрѣжѣжѣк вѣнѣдѣ кѣ нѣлатѣуѣ, і про-
 сѣ отѣк не҃го тѣкѣ $\overline{\text{нѣсѣва}}$. вѣкѣдѣ $\overline{\text{ѣкѣ}}$ кѣ
- 925 $\overline{\text{ѣвоу}}$. про҃сѣ прѣнѣтн $\overline{\text{ка}} \overline{\text{члѣвѣкоуѣк}} \overline{\text{прѣнѣ-}}$
 лнѣ вѣкѣкѣ оу вѣкѣкѣкѣ прѣнѣтн зѣкѣдѣтѣ-
 лѣк вѣкѣмѣк · сѣкѣо отѣк сѣкѣнѣ прѣнѣтн $\overline{\text{нѣкѣкѣ}}$
 $\overline{\text{о҃гѣк}}$. канѣкѣ мѣлѣдѣ отѣк канѣж прѣнѣтн кѣ-
 зѣкѣж. кѣкѣо вѣдѣкѣ мѣ кѣкѣо сѣкѣннѣ
- 930 $\overline{\text{кѣдѣ}} \overline{\text{ѣкѣ}} \overline{\text{ѣвоу}}$ тѣворѣкѣ $\overline{\text{ѣвоуѣк}} \overline{\text{дарѣк}}$

ἀρχαίαις ἐν ἰδίῳι κόλπῳσι ἀπεργράπτῳσι. Ἐὶ δὲ μὲθῳκῳς ταῦτα, ἀλλῳ οὐ πιστῳς, ἀκούσῳις, κατηγοροῦσῳι σου κῳ ἀντῳσι ἀρραχῳίδῳς τοῦ θεσποτικῳυ τῳς ἀναγεννήσῳσις χριστοῦ μνήμῳκῳς, ὡσπερ γῳρ ἀρραχισμῳνῳν τῳν παρεμῳρῳτων μετρησῳνῳτων κλειθῳρων τῳς παρθενικῳς εῳσῳσις χριστοῦ ἐκ παρθῳνου γενγῳνῳνται. οὗτω ἀδικασῳνῳτων ἔντων τῳν τοῦ τῳρου ἀρραχῳδῳν ἢ χριστοῦ ἐκ νεκρῳν ἀναγέννησῳς πέπρακῳσι. Πῳς δὲ ἐν τῳρω κῳι πῳτε, κῳι ὅπο τῳνω χριστοῦ ἢ τῳῳ καταθῳεται: τῳν ἱερῳν λεγῳνῳν ἀκούσῳμεν: ὀλίγῳ γενεμῳνῳν, φερῳν, ἤλθεν ἄθῳρωσῳς πῳσῳσις τῳνωμα Ἰωσήφ, οὗτω τοῦμῳς εῳσῳλθεν πῳς Πηλῳτον, κῳι ἤτῳσῳτε πῳρ αὐτοῦ τῳ πῳμα τοῦ Ἰησοῦ. Εῳσῳλθεν βῳρῳτῳς πῳρ βῳρῳτον, ἀπῳρῳμενῳς λαβῳν τῳν θεῳν τῳν βῳρῳτων· αῳτῳι πῳλῳς τῳν πῳλῳν λαβῳν τῳν πάντων πῳκῳσῳργῳν. Ἐ χῳρῳτε πῳρ ἡῳσῳτου κοῳρῳσῳθῳσι: τῳ οὐρῳνῳν πῳρ ἢ σταγῳν ἢ εῳκῳτῳρῳ πῳρ σταγῳνος λαμβῳνῳσι τῳν ἄθῳρων. Πῳς δὲ ἢ τῳ ἡῳσῳτε πῳσῳσι, ὅτι ἄθῳρωσῳς ἄθῳρῳπῳ τῳν ποιητῳν τῳν ἄθῳρῳτων χῳρῳζεται. ἄνωμο

910 $\overline{\text{тк}}$, Hom. Mih. $\overline{\text{нѣкѣтѣ}}$; $\overline{\text{вѣтѣкѣ}}$, Hom. Mih. $\overline{\text{дѣмѣк}}$ viz str. 12. — 911 po вода v Hom. Mih. $\overline{\text{нечѣнѣмѣк}}$.
 912 $\overline{\text{вѣтѣкѣкѣ}}$ с. m. сѣ mѣ Supr. $\overline{\text{чѣнѣнѣ}}$ и 341. 13, Hom. Mih. $\overline{\text{копѣсѣ}}$. — 913 $\overline{\text{нечѣтѣ}}$, Supr. 14-тѣ — 914 $\overline{\text{порождѣнкѣю}}$
 Supr. $\overline{\text{мѣнѣнѣ}}$ $\overline{\text{по҃рождѣнкѣ}}$; $\overline{\text{хѣвоу}}$ $\overline{\text{гѣвоу}}$, Supr. и Hom. Mih. $\overline{\text{ѣ}}$ $\overline{\text{рѣсѣка}}$. — 915 v $\overline{\text{дѣкѣкѣтѣкѣ}}$ $\overline{\text{жѣ}}$ и $\overline{\text{незѣтѣнѣнѣ}}$ 919 Hom.
 Mih. $\overline{\text{нѣсто}}$ како: $\overline{\text{такѣоѣ}}$ ($\overline{\text{dāle}}$ и $\overline{\text{вѣ}}$ $\overline{\text{тоѣк}}$ $\overline{\text{гѣоѣкѣ}}$, $\overline{\text{вѣ}}$ $\overline{\text{гѣоѣкѣ}}$ i Supr. 311. 18; и $\overline{\text{во҃да}}$ Supr. $\overline{\text{чѣнѣнѣнѣ}}$ $\overline{\text{нечѣдѣ}}$. — 921 $\overline{\text{вѣсѣлѣ-}}$
 $\overline{\text{нѣмѣк}}$. Hom. Mih. и Supr. 311. 20 $\overline{\text{сѣкѣнѣмѣк}}$; и $\overline{\text{за}}$ $\overline{\text{кѣкѣнн}}$, $\overline{\text{так}}$ i Supr. 311. 20, Hom. Mih. $\overline{\text{але}}$ $\overline{\text{жѣ}}$: и $\overline{\text{кѣнѣсѣ}}$; $\overline{\text{сѣтѣк}}$,
 Supr. $\overline{\text{рен}}$, $\overline{\text{так}}$ i Hom. Mih. — 923 сѣ дѣ. Hom. Mih. сѣ за дѣ: $\overline{\text{нѣсто}}$ $\overline{\text{кѣнѣдѣ}}$ Hom. Mih. $\overline{\text{прѣдѣ}}$. — 924 $\overline{\text{отѣк}}$ $\overline{\text{нечѣ}}$ $\overline{\text{чѣнѣ}}$
 v Supr. и v Hom. Mih. — 925 $\overline{\text{рѣдѣ}}$ $\overline{\text{члѣвѣкоуѣк}}$ $\overline{\text{чѣнѣ}}$ $\overline{\text{жѣстѣ}}$ $\overline{\text{дрѣнѣ}}$ $\overline{\text{ка}}$ $\overline{\text{зѣлѣ}}$ $\overline{\text{жак}}$ i v Supr. и Hom. Mih. — 926 $\overline{\text{вѣкѣкѣкѣ}}$,
 не $\overline{\text{вѣк}}$ — 927 $\overline{\text{вѣкѣкѣкѣ}}$, Hom. Mih. $\overline{\text{вѣкѣкѣ}}$; $\overline{\text{нечѣкѣ}}$ $\overline{\text{отѣк}}$, Hom. Mih. $\overline{\text{нечѣнѣмѣк}}$, Supr. 311. 25 $\overline{\text{гѣоѣкѣкѣкѣ}}$ $\overline{\text{о҃гѣн}}$. — 928 $\overline{\text{мѣлѣдѣ}}$,
 Supr. 25 $\overline{\text{мѣлѣ}}$ v Hom. Mih. $\overline{\text{вѣнѣчѣнѣнѣнѣ}}$. — 929 $\overline{\text{а}}$, Supr. $\overline{\text{нѣн}}$, $\overline{\text{так}}$ i Hom. Mih. — 930 $\overline{\text{кѣдѣ}}$ $\overline{\text{так}}$ i Supr., Hom. Mih.
 $\overline{\text{кѣнѣ}}$; $\overline{\text{ѣкѣ}}$ $\overline{\text{ѣвоу}}$ $\overline{\text{тѣк}}$ i Hom. Mih., Supr. 311. 26 $\overline{\text{члѣвѣкѣ}}$ $\overline{\text{члѣвѣкоуѣ}}$ (v Supr. $\overline{\text{члѣвѣ}}$ $\overline{\text{копѣсѣкѣ}}$ $\overline{\text{о҃н}}$ $\overline{\text{облѣнѣнѣ}}$). Srovu.

створѣншта; беззаконникѣ праведкни-
 ка і творка закондавѣ окънутае-
 тѣ са дарѣствовати · сѣди осѣжденѣ
 ꙗко осѣждена сѣдыѣ сѣдыѣкѣкѣ въ
 935 погрѣвенкѣ даетѣ. поздѣкѣ кѣкѣкѣно
 приде чѣкѣ когатѣ, ѡменѣкѣ ѡсѣфѣ.
 кѣ истинѣ когатѣ, ꙗко вкѣ сѣлѣженѣ
 тѣкѣ гнѣ прилѣкѣ · вѣ истинѣ когатѣ,
 ꙗко сѣрѣсѣкѣкѣкѣ сѣрѣкѣ хѣкѣ отѣ шлѣта
 940 прилѣтѣ. і когатѣ, ꙗко вѣсѣкѣкѣкѣкѣ вѣ-
 сѣкѣ доетѣоннѣ (кѣкѣистѣкѣ прилѣтн ·
 вѣ истинѣ когатѣ, вѣлѣгаллѣнтѣ во
 нѣнѣсѣ пѣкѣно вѣкѣтѣкѣкѣкѣкѣ когатѣкѣтѣвѣ.
 како кѣ не когатѣ вѣсѣкѣкѣкѣкѣ мѣрѣу жи-
 945 зикѣ і сѣсѣкѣкѣкѣкѣ сѣтѣжѣкѣкѣ; како не ко-
 гатѣкѣ ѡсѣфѣ дарѣ прилѣкѣкѣкѣкѣкѣ-
 нѣтѣго і вкѣ і вкѣкѣкѣкѣкѣкѣ ѡвлѣдѣкѣкѣкѣкѣкѣ;
 поздѣкѣ кѣкѣкѣкѣно, вѣкѣ ко ѡубѣ заиѣкѣкѣкѣ
 дѣкѣ правѣдѣкѣкѣкѣкѣкѣ сѣкѣкѣкѣкѣ. тѣкѣкѣкѣкѣ
 950 приде чѣкѣкѣ когатѣ ѡменѣкѣкѣ ѡсѣфѣ
 отѣ арѣмѣатн, ѡкѣ вѣкѣ крѣкѣ са стрѣ-
 ха ради ѡдѣкѣкѣкѣкѣ · приде же і ѡкѣдѣкѣ-

τὸν τῶν νόμων ἔρον καὶ νόμον ὑπισχεῖται χρηρῖσθαι· κριτὴς ἀκριτος ὡς κατὰκριτον τὸν κριτὴν τῶν κριτῶν
 εἰς ταρῆν ἐπαφίρσιν. Οὐσίας γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλοῦσιος, τοῦνομα Ἰωσήφ· οὗτος εἰσῆλθεν πρὸς Πιλάτον
 καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα Ἰησοῦ· ἔντως πλοῦσιος ἔ πασαν τὴν σύνθετον ὑπέστανον τοῦ κυρίου κομισόμενος· ἀληθῶς
 πλοῦσιος, ἔτι τὴν διττὴν εὐσίαν τοῦ χριστοῦ παρὰ Πιλάτου ἔλαβε. καὶ γὰρ πλοῦσιος, ἔτι τὸν ἀπὸμαχτον μαρκα-
 ρίτην ἠξιώθη κομισασθαι· ἔντως πλοῦσιος, βαλάντιον γὰρ ἐβάστασε γέρον τοῦ θηρακροῦ τῆς θεοσητος· πῶς γὰρ
 οὐ πλοῦσιος (ἔ) τὴν τοῦ κόσμου ζωὴν καὶ σωτηρίαν κομισόμενος; πῶς οὐ πλοῦσιος Ἰωσήφ δῶρον δεξιόμενος τὸν
 πάντα τρέποντα καὶ πάντων ἔσποδίζοντα· Οὐσίας γενομένης· ἦν γὰρ λοιπὸν θῶσας ἐν ἄδῃ ἔ τῆς δικαιοσύνης
 ἦλιος· διὸ ἦλθεν ἄνθρωπος πλοῦσιος τοῦνομα Ἰωσήφ ἔ ἐξ Ἀριμαθαίας, ἔς ἦν κρυβόμενος διὰ τὸν φόβον τῶν
 Ἰουδαίων· ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ἔ ἐλθὼν νοκτὸς πρὸς τὸν Ἰησοῦν μυστήρια μυστηρίων ἀπεκρυφα, διὸ κρυπτοί

též 903 кѣ, Supr. 341. 5 кѣсѣи (Zur Kritik str. 39—40); дарѣствовашта, Hom. Mih. дарѣсѣва, Supr. 341. 27
 дашта, tak i Cloz. 933 дарѣствовати Supr. a Hom. Mih. дати 341. 28.

933 сѣд, Supr. сѣдин; с. се. ꙗко ѡ. сѣдыѣ, tak i Hom. Mih., Supr. 341. 29 с. сѣкѣкѣкѣкѣ ѡкѣ и сѣкѣкѣкѣкѣ сѣдинѣ.
 934 кѣ нѣр, tak i Supr., Hom. Mih. на п. 935 даетѣ, Hom. Mih. даетѣ; п. кѣкѣкѣкѣ, tak i Supr. 342. 1 (srovni. 921).
 936 чѣкѣ когатѣ, Supr. вѣнечал когатѣ, рѣсе але рѣсе дѣле кѣ истинѣ когатѣ 342. 2. 937 Hom. Mih. сѣкѣкѣкѣ.
 938 Hom. Mih. приетѣ. 939 сѣрѣсѣкѣкѣкѣ сѣрѣкѣ, Supr. 342. 3 сѣрѣсѣкѣкѣкѣ сѣрѣкѣ, ѡ же зѣкѣмѣ bulharismus, се. . м. сѣс. .
 снад тѣз; м. с. сѣс. х. ѡ. маји Hom. Mih. сѣрѣсѣкѣ когатѣкѣкѣ хѣд отѣ н. пр. . . и вкѣ когатѣ. . 940 ѡ ве сл. прилѣтѣ
 је nad řádkem. 941 в кѣкѣтѣ је кѣкѣ жіз неѣтѣлѣ. 945 і сѣсѣкѣ, Supr. 342. 8 и вѣнечалѣ а чѣлнѣ сѣкѣкѣкѣкѣ
 рѣсно; к. не когатѣкѣ tak rkp., Supr. a Hom. Mih. správně k. и когатѣ I. (342. 8). 946 ит. . . і вкѣ, tak i Hom.
 Mih., Supr. 342. 9 нѣташѣтѣго вкѣ; ѡа . . . та, tak i Hom. Mih., Supr. ѡа . . . таго. 948 п. кѣкѣкѣкѣ, tak
 i Supr. 342. 10 (srovni. 921 a 925); вкѣ дѣкѣ, tak rkp. 951 м. ѡкѣ Hom. Mih. н. 952 Hom. Mih. ѡдѣкѣкѣкѣкѣ.

ΛΥΚ, ΠΡΗΜΕΔΥΚ ΚΥ ΙΣΚΠ ΗΣΗΤΚΩΣ ΤΑΗΚΥ
ΤΑΗΛΑΜΚ ΗΣΤΑΗΚΥ, ΔΥΑ ΗΣΤΑΗΑ ΟΥΧΗΗ-
955 ΚΑ ΣΥΚΡΥΤΗ ΙΣΑ ΚΥ ΓΡΟΚΚ ΓΡΑΔΥΤΥ.
ΣΥΚΡΥΚΒΗΔΩΚ ΚΥ ΔΔΚ ΤΑΗΚΩΚ ΗΣΤΑΗΟΥ-

μαθηταὶ κατακρίψαι τὸν Ἰησοῦν ἐν τέρφῃ ἔρχονται· τὸ κρυπτόν ἐν τῷ ᾄδει μυστήριον τοῦ κρυπτοῦ θεοῦ ἐν σαρκί
διὰ τῆς ἰδέας κρυφείως διδάσκοντες.

953 ΠΡΗΜΕΔΥΚ, tak i Supr. 342. 13 ΠΡΗΜΕΔΥΚ, fec. však ó ἄθρόν, Hom. Mih. správné ΠΡΗΜΕΔΥΚ; ΤΑΗΚΥ τ. π., tak
i Hom. Mih. i Supr. 342. 14. 955 ΣΥΚΡΥΤΥ, tak i Hom. Mih., Supr. však ΣΥΚΡΥΤΥΚ (342. 15); ΓΡΑΔΥΤΥ, Hom. Mih.
a Supr. zde pozdější konceovky ΓΡΑΔΥΤΥ. 956 ΤΑΗΚΩΚ, Hom. Mih. ΤΑΗΟΥ, Supr. však omylem τΚΩΚ 342. 16.

INDEX.

In Miklosichii Lex. non repperi: **вкнестн, вкннкъ, скъзвкѣствовати** (quod mutilatum esse videtur) **оубаловати.**

а $\bar{\alpha}$ et sed ($\alpha\lambda\iota$ et) 14; а не 99, II 46, II 65, II 77, 249, 251, 278, 392, 439, 476, 564, 609, 712, 722, 817, 818, 819, 846, 850, 854, 858, 912; $\alpha\lambda\iota$ II 45.
авнѣ adv. statim: **авкѣ** 305, $\alpha\upsilon\theta\acute{\upsilon}\varsigma$ 632.
агнѣцъ $\acute{\alpha}\gamma\eta\acute{\nu}\acute{\omicron}\varsigma$: **еиц** 850, vide **кнѣцъ**.
аддамъ $\acute{\alpha}\delta\acute{\alpha}\mu$: 624; **-ма** 693, 764.
адовъ adj. $\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$: **адова** 799.
адовнѣ adj. $\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$: **-кни** 829.
адовскѣ adj. $\acute{\alpha}\delta\omicron\upsilon$: **-къскѣ** 821.
адъ $\acute{\alpha}\delta\acute{\eta}\varsigma$: 762, 949; **ада** 738; **адък** 812, 815, 956.
азъ $\acute{\alpha}\zeta\acute{\omega}$: II 95, II 101, II 112, II 113, II 123, II 146, 171, 190, 216, 229; **мнѣ** gen. sg. II 88; **ли** 88, II 95, II 100, II 111, II 114, II 149, 193, 228, 480; **ли** II 101, II 123, II 145, 171, 216, 340, 362, 478, 479, 480, 481, 502; **ма** 663, 666, 689.
адрогонни adj. $\acute{\alpha}\delta\rho\omicron\gamma\omega\nu\nu\acute{\iota}\omicron\varsigma$ angularis: 776.
алагоуи $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron\upsilon$ 890.
аланнѣ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\eta}\nu$: **аланъ** 553; **аланнѣ** 751.
анѣакъ $\acute{\alpha}\nu\eta\acute{\alpha}\kappa\omicron\varsigma$: **анѣакъ** 880, 898; **абакъ** 881, 899; gen. pl. **анѣакъ** 866; dat. pl. **абамакъ** 266, 467, 469.
анѣакскѣ $\acute{\alpha}\nu\eta\acute{\alpha}\kappa\iota\sigma\kappa\acute{\omicron}\varsigma$: **анѣакскнѣ** τῶν $\acute{\alpha}\nu\eta\acute{\alpha}\kappa\iota\omega\nu$ 558.
анпа $\acute{\alpha}\nu\alpha\varsigma$ 844.

апостоакъ $\acute{\alpha}\pi\omicron\sigma\tau\omicron\lambda\omicron\varsigma$: **аподоакъ** 91; **аподоу** 111, II 10; **апса** 138.
арматнѣ $\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\theta\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **-ти** 892, 951.
арматнѣк $\acute{\alpha}\rho\mu\alpha\theta\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **-тнѣ** 754.
арханѣакъ $\acute{\alpha}\rho\chi\acute{\alpha}\gamma\gamma\epsilon\lambda\omicron\varsigma$: dat. pl. **архнѣодоакъ** 256; **арханѣодоакъ** 469.
архенискоуи $\acute{\alpha}\rho\chi\eta\epsilon\nu\iota\sigma\kappa\omicron\upsilon\iota$: **-а** II 24, 752.
архнѣрѣи $\acute{\alpha}\rho\chi\eta\epsilon\rho\acute{\epsilon}\iota$: dat. pl. **-кодоакъ** II 94; dual. **-каа** 844.
аште $\acute{\alpha}\iota$ $\acute{\sigma}\iota$: 61, 127 (interrog.), 136, 159, II 73, II 109, 164, 195, 197, 395, 400, 457, 459, 486, 504, 525, 537; **аште** $\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\iota$ 5, 24, 199, 911.
ашотъ $\mu\acute{\alpha}\tau\eta\nu$ frustra: 6, 539.
баини $\acute{\beta}\alpha\iota\acute{\nu}\acute{\eta}\varsigma$: **баи** 200, 592.
балство τῆ $\beta\acute{\alpha}\lambda\upsilon\sigma\tau\eta\kappa\iota\alpha$: gen. sg. **-кства** 200.
безаконнѣ $\beta\epsilon\zeta\alpha\kappa\omicron\nu\nu\acute{\iota}\alpha$ injuria: **-кѣ** 365; **-кѣ** 683.
безаконникнѣ $\beta\epsilon\zeta\alpha\kappa\omicron\nu\nu\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ $\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$: **-никнѣ** 931.
безаконникнѣ $\beta\epsilon\zeta\alpha\kappa\omicron\nu\nu\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: acc. pl. m. **-никнѣ** 243; acc. sg. f. **инѣакъ** 682; acc. pl. f. **-никнѣ** 344; nom. sg. m. **инѣк** 373.
бездѣна f. $\beta\epsilon\zeta\omicron\sigma\tau\omicron\varsigma$: acc. sg. **-кнѣ** 928.
безамалкнѣ $\sigma\eta\gamma\acute{\eta}$: **кѣ** 757, 758, 759.

безмѣзкнѣ $\beta\epsilon\zeta\alpha\mu\epsilon\zeta\kappa\acute{\iota}\alpha$ non magnitudo: **-кнѣ** 891.
безочество impudentia: **-чкство** 435.
безоумнѣ $\beta\epsilon\zeta\omicron\upsilon\mu\eta$ $\acute{\alpha}\nu\omicron\mu\omicron\varsigma$: **-кѣ** II 29, II 154, 389, ($\mu\alpha\lambda\iota\kappa\iota\alpha$) II 32; **-кѣ** II 45, 184; **-кѣ** $\acute{\alpha}\nu\alpha\iota\sigma\theta\eta\tau\iota\kappa\iota\omega\nu$ 364.
безоумникнѣ $\beta\epsilon\zeta\omicron\upsilon\mu\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **-чнѣ** 736.
безоумнѣ $\beta\epsilon\zeta\omicron\upsilon\mu\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **-мнѣкнѣ** 388.
безъ eum. gen.: **без** $\sigma\tau\eta\kappa\epsilon\kappa\tau\alpha$ $\acute{\alpha}\nu\omicron\gamma\eta\omega\sigma\tau\eta\varsigma$ 491; **без** $\sigma\upsilon\mu\mu\alpha$ frustra 505; **без** $\delta\epsilon\kappa\alpha$ $\acute{\alpha}\pi\rho\alpha\gamma\tau\omicron\varsigma$ 576; **без** $\nu\rho\alpha\kappa\tau\acute{\iota}\alpha$ sine justitia 640; **без** $\nu\rho\kappa\alpha\mu\eta\epsilon$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\lambda\eta\theta\epsilon\iota\alpha$ 696.
вестоуднѣ impudentia: **-кѣ** II 148.
вестоуднѣ impudens: f. **-дѣна** II 96; **-кнѣк** 217, acc. sg. f. **-дѣнѣакъ** 235; **-дѣнѣ** $\acute{\alpha}\nu\alpha\iota\delta\acute{\eta}$ 387.
вещкнѣ $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\varsigma$ inaestimabilis: **-нига** 940.
вещкарѣтнѣ $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\alpha\tau\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **вещкарѣткѣ** 605; **вещкарѣткѣ** 747.
вещкарѣтнѣ $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$: **-тнѣ** $\nu\omicron\upsilon\mu\omicron\upsilon$ 621.
вещка $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ argumentum: **-к** II 27, II 30; $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\iota\omega\nu$ II 138; **-оакъ** $\delta\iota\alpha$ $\acute{\epsilon}\nu\tau\omicron\gamma\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ 699.
вещтинѣ (Mikl. **вещтинѣ** $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$) $\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\varsigma$ inordinatus: **-к** 104.
вещтислѣ $\beta\epsilon\tau\eta\kappa\eta\iota\kappa\acute{\iota}\alpha$ innumerabilis: acc.

sg. f. -κινῶν 176; nom. pl. -κιν 771.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι; gen. acc. sg. κινεῖσθαι 940.
 κινῶν ἔπιξεν: κινεῖσθαι 822.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κα 881.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κιν 896.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι: -κινεῖσθαι 883; -κινεῖσθαι 894.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κ 636.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι: -κινεῖσθαι 834; κινεῖσθαι 549.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι: -κινεῖσθαι 33; -κινεῖσθαι 36.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι: -κινεῖσθαι 39 (bis), 42, 46, 55; κινεῖσθαι 57.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι: -κινεῖσθαι 2 (thom); κινεῖσθαι 19; dat. pl. -κινεῖσθαι τῶν κινεῖσθαι 548.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι 20, 91, 114, 142, 241, 349, 369; -κινεῖσθαι 64; -κινεῖσθαι 91; -κινεῖσθαι 111; -κινεῖσθαι 138, 1148, 514; instr. -κινεῖσθαι 17; -κινεῖσθαι 54.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι 66.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: splendor: -κινεῖσθαι 821.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: errare: κινεῖσθαι 14 εἰ πλανώμενος (Supr. 239, 29 λακωνικῶν); κινεῖσθαι 96.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: εἰς ἐπίσημον, γὰρ ἐπίσημον 30, 31, 69, 70, 96, 102, 116, 118, 133, 159, 1133, 47, 76, 82, 127, 167, 172, 196, 240, 256, 263, 271, 274, 277, 282, 294, 329, 353, 358, 374, 376, 377, 391, 395, 401, 414, 438, 442, 455, 457, 462, 479, 488, 493, 496, 503, 519, 528, 537, 570, 606, 615, 617, 663, 677, 695, 750, 915, 942, 944, 948.

κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: 922, 936, 937, 938, 940, 942, 944, 950; -κινεῖσθαι 945.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι 943.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι 28.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι 28.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: a deo doctus κινεῖσθαι 19; κινεῖσθαι 47.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: -κινεῖσθαι 39, 57, 133, 159, 284, 307, 492, 546, 574, 644, 761, 762, 763, 786, 798, 803, 815, 772, 911; -κινεῖσθαι 13, 32, 33, 36, 40, 69, 75, 149, 583, 753, 851, 925; κινεῖσθαι 121, 126, 298, 369, 468, 511, 852, 903; κινεῖσθαι 135, 908; κινεῖσθαι 586; κινεῖσθαι 3, 557; κινεῖσθαι 303.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: divinus: κινεῖσθαι 303; κινεῖσθαι 24; κινεῖσθαι 62; κινεῖσθαι 66, 83, 90, 118, 158, 516, 863; κινεῖσθαι 80, 144, 154, 114, 723, 856; κινεῖσθαι 117; gen. sg. f. κινεῖσθαι 11; κινεῖσθαι 155; f. sg. κινεῖσθαι 418, 607; nom. pl. κινεῖσθαι 515; acc. sg. m. κινεῖσθαι 519; gen. sg. m. κινεῖσθαι 672, 811; κινεῖσθαι 821; n. pl. κινεῖσθαι 833.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: divinus: κινεῖσθαι 819; κινεῖσθαι 943.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: vide κινεῖσθαι.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: compar. μαρτυρεῖσθαι: κινεῖσθαι 440; κινεῖσθαι 445; κινεῖσθαι 522.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: adv. magis. κινεῖσθαι (προεστρέφει σιωπῆ ἐπὶ πλείστον παρατείνει λόγον) 523, 740, (credo errore, vide notam).
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: dolor: γὰρ 445; τῶν ὀδυνῶν 669; -κινεῖσθαι τὰς ὀδύνας 745; τὰς ὀδύνας 736.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: 681.

κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: κινεῖσθαι 738.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: impedire: κινεῖσθαι τρεῖς κινεῖσθαι 107.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: bellum: κινεῖσθαι (πολέμου) 365; κινεῖσθαι 369.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: frater: κινεῖσθαι 477; κινεῖσθαι 72; acc. κινεῖσθαι 473; instr. κινεῖσθαι 500.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: κινεῖσθαι 84; κινεῖσθαι 541; sine ὄ: κινεῖσθαι 108 11 55.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: fratris adj. gen. sg. m. -κινεῖσθαι 503; -κινεῖσθαι 522.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: cibus. gen. sg. -κινεῖσθαι 265.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: lutum: κινεῖσθαι 926; κινεῖσθαι 926.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: praeceptum 11 41, κινεῖσθαι 135.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: strepitus: -κινεῖσθαι 51.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: acc. sg. f. κινεῖσθαι 128.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: 177, 256, 330; κινεῖσθαι 860; κινεῖσθαι 621; κινεῖσθαι 227, 611, 820, 823, 825; κινεῖσθαι 396, 609, 611, 849; κινεῖσθαι 766.
 κινεῖσθαι m. μαρτυρεῖσθαι: 208, 722; κινεῖσθαι (2. pers. sg.) 11 19; κινεῖσθαι (3. pers. sg.) 213, 217, 255, 279, 376, 407, 408, 423, 425, 503, 504, 585, 604, 615, 617, 618, 639, 696, 941; κινεῖσθαι 2, 11 55; κινεῖσθαι 242, 597, 781; κινεῖσθαι 863; κινεῖσθαι 320; κινεῖσθαι 127, 756, 935, 948; κινεῖσθαι (dat. sg. f.) 921; κινεῖσθαι 155; κινεῖσθαι 196, 203; κινεῖσθαι 659; κινεῖσθαι 204, 226, 258, 296, 318, 322, 325, 326, 333, 375, 395,

604, 606, 614, 948, 951; κήνη 384; κήνηα 365; κί 164, 195, 203, 395, 657; κή 173, 175; κήδαιη 517; κήδειετκ 677; κήδετε (dual.) 845; κήδεαικ 530, 531; κήδαιτκ 7, 415; κήδι II 72, 403, 430.

κέκτηε τὸ εἶναι: κέ -κέ εἰς τὸ εἶναι: 557.

κῆδιτι προτρέπασθαι incitare: κῆδιτκ II 32; κῆδαιωτι ἀναγκάζοντες 368.

κέκτκ θαίμων: loc. pl. -κῆτκ II 17; instr. pl. -κί II 150, 205; gen. sg. -α II 128.

κβαηλσнк βαβυλων 346.

κβαηλσнскк βαβυλωνος: -κειτκ 350.

κварварк errore pro Βαρεβαρε 632.

κашк ζυμῆτερος (ζυμών): pl. neut. -α 4; gen. dual. -εю 5; gen. pl. -ιχτκ 20; II 84, II 86; -ε 19.

κаши μέγας magnus: -κш 99, -ке 139, 156, II 148; -кю 140; f. -кк II 147; acc. sg. f. -кж 479; neutr. pl. -кк 833.

κашкота τὸ μέγεθος: -ж II 70.

κашкк μέγας magnus: -ки че-тврѣтсрк II 25, 710, 802; -се II 124; -лаго 783; -лаго 861; gen. sg. m. -а 899; nom. sg. f. -а 556; acc. sg. f. -кж 554; acc. sg. f. -ж II 115; nom. pl. f. -ки 558; acc. pl. f. -ки 710.

κаши adv. valde II 74, II 81.

κашкτι κελύειν, λέγειν jubere, dicere: κаштк 62, II 88; каши 502.

κешади сж delectari: κеша-тк сж 16.

κесало adv. φαιδρῶς: 750 (φαιδρῶ).

κешак φαιδρῶς hilaris: κеши 749.

кеткчк παλαιός: loc. sg. m.

кеткчкчк з. τὸ παλαιόν 354; кеткчкчк 838, 910.

кечерк ἐσπέρα: 259, 847.

кештк res: -к 565; -кши διὰ πραγμάτων 204; τῆς πράγματι 688; acc. pl. кешти 344, 879, 619; gen. pl. кешти 252.

кидкфлагни Βηθεσγῆ: отк -ш 43.

кидкти ἐρᾶν videre: 727, 747; виданк (1. pl.) 65, 745, 746; видк II 50, II 63, II 87, 213, 236, 247, 248, 364 (bis), 929; вкджк II 52, II 136, 732; видкшн 301; видкчк 304; видиш 371, 731; видккк 547, II 39; видкккшн 829; видж 566; видкчк 671, 673, 675; видтк 679; виднанк ἐρατός 792.

кша ἀπία: кшк II 114, ἀπο-λογίζιν 400; τῆς ἕλας occasio 727; кша 256; παρκάτων 614; кшж τὴν ἄψιν 673; acc. pl. кшкτκ τρέπουз 647.

кшккτι κραιμάσθαι: кшкккти κραιμάνην 564; кшсж 671.

кшкчкчкк f. θελήσει: кк -ши 892.

кшкчкчкчк m. θεθέσει: кк — 884.

кшдккка θεσπέτης dominus: владкка 265; -лапк 61, 70, II 7; -кк 146; -ж II 3, II 151.

кшдкчкчккк θεσποτικός: loc. sg. f. -кш 250; neutr. -кшкка τὰ τῆς ἐξουσίας 817.

кшдкчкчкчкшн imperium, potestas: -чкштнн 14.

кшдшн ἄρχων: владкшнтго II 150.

кшдтк ἐξουσία potestas: 75; -кж 90.

кшкна χῆμα: nom. pl. -ки 779.

кшкшкшкτн ψελλῆζειν, balbutire; вкчкшкшкшн 15—16 (Supr. hic p. 240. 2 laud recte κк-моушкшнш).

кшкшнтн ἕλαων: вкчкчктк II 31.

кшда 2202; на -аχк 564.

кшдшнтн ἄγων: вкдштк 626.

кшшк στρατιώτης: -к 739.

кшсж voluntas: gen. sg. -а προ-χρησίας 255; dat. sg. -а II 107; instr. -шж ἕκων II 154; γνῶρж 195, 197, 338; acc. -ж γνῶрж 402.

кшржк ἐχθρῆς inimicus: -а ἐχθρῆс 459, 470; acc. pl. -ки II 79; сж 487.

кшжкка ἕθρη: -кжж 461, 473.

кшаттк πλάσι: 799.

кшатшккк πολλοσῆς: -ци 828.

кшккшн τῆσι salices: вкшш 351.

кшкчкчккк сплѣтенисплелени: 886.

кшкшнтн πολιορκεῖν laedere: врк-ди 594.

кшкшккк κηρῆς, tempus: 47, 128, II 32, II 103, II 156, 403, 520, 697, 841; gen. вркшнн 244, 695.

кк praep. construitur cum loc. et acc. a) cum loc. ἐν: 41, 42, 43, 44 (errore pro сж), 113, II 19, II 63, II 82, II 88, II 108, II 134, 189, 354, 401, 410 bis, 411, 426, 431, 447, 663, 666, 670, 689, 721, 763, 801 bis, 805, 808, 815, 841, 860, 861, 867, 871, 877, 885, 892, 893 bis, 900, 955, 956.

b) вк cum acc. ἐν: ἐπ: 34, 39, 46, 55, 57, 77, 82, 87, 99, 106, 107, 108, 123 bis), II 8, II 9, II 16, II 21, II 25, II 34, II 41, II 103, II 110, II 135 bis, II 156, 259, 300, 308, 346, 383, 393, 433, 436, 438, 444, 449, 520, 532, 552, 554, 557, 591, 596, 607, 644, 651 (?), 697, 751, 773, 774, 776, 778, 779, 841, 847, 851 bis, 884, 887, 889, 893, 902, 903, 905, 906, 911 bis, 919, 934, 937, 938, 942, 948; вкi pro вк ante v: II 62; вк шж 423

(seniper); **вк соуε** εὐχὴ 538; **вк αμακ** πρὸς ἄρχον 763; **вк κορυκ** ἐρως 796, 845, 860, 877; **вк ро** вк vide pag. 17—18.

вквετι εὐερέων: **вквεде** εὐεγχευε 600.

вквркнги ὄθεν: **вквркк** II 42.

вквжвги ἐπιφορτίζων onerare 652.

вкдгати παραθεῖναι: II 29; **вдгнн**: 394; **вкданε** (вк ποεακнн) (ἐπιταγμα...) ἔρ 297; **вкдастк** ἐξέδωκεν 472.

вкдржвги са **пђррннн**: вк држжннн са 608.

вкдржвгити πηρύνει: **вкдржжнк** 611.

вккдвкгити ποθεῖν: **вккдвкчк** 672.

вккврднктн κολύβει: **вккврднкннннчк** II 60; **вккврдннктн** са 579.

вккдвкгити ἀπεδίδων: **вккдвнн** II 122; **вккдввкк** (ἀντιδίδωμι) 734.

вккдвкчжвгити στενάζων: **вккдвкчн** II 38, II 74 στενάξων.

вккнвмгити λαμβάνει: **вккнвмнн** 232; **вккнвмннн** (λαμβάνων ἐπαχίρει) 251; **вккнвмнн** ἀρπάζει 680.

вккнрггити ἀντιζέσθαι contempti: **вккнргжж** 851.

вккнргити ἀνέρχεται: **вккнрг** 904.

вккнжвгити amore carpi: **вккнжвкк** II 126; nom. sg. f. **вккнжвкннн** ἀρχηγεί 541.

вккнжвгити ἰσχυρῶν: **вккнжжжж** 317, 587; **вккнжжжжк** συνήσασθαι 535.

вккнннвнвдкгити πρῶτον odisse: **вккнн** 136.

вккнннн εὐερε: aor. **вккнннса** 781.

вккннннннн ἀναίρειν evchere ferre: **вккнннннчк** II 4; —са super-bire: **вккнннннчк** са 625.

вкзкннннн ἀναβοᾶν exclamare: —**нкннчк** II 9; —нн 898; —**нкннн** 899.

вкзкнрктн ἀφρᾶν: **вкзкнр** ἀπείρη: 634.

вкзжвгити tollere: да **вкзжкметк** са **зрђгнн** II 86; **вкзжннн** 355; **вкзжккк** 391.

вкклагдннннн n. βολάντων saeculum erumena 942.

вкквкстгити ἐνακαταθέθει: **вкквкст** 307.

вкнннн ἐμπύπτων εὐεργεσθαι: **вкннннчк** 444, 449; **вкннн** εὐεργέων 923; **вкннн** 901, 924; **вкнннчк** intare II 136; **вкннн** II 21.

вкнннчк adv. ἔθρον intus 453.

вкнннн ἐμπύπτων: **вкнннн** (erore, graeco συήπτεο) 597.

вкнннн clamare: **вкнннчк** (ἐλεγε) 349, 687.

вкнрвсннн ἐρωτᾶν interrogare: **вкнрвсннннн** 127; **вкнрвсннчк** 312; **вкнрвсннн** 358.

вкннннн inscribere: **вкнннн** 83, 87.

вккннннчк ἡ οἰκουμένη: acc. sg. **вккннннжж** II 76, 234, 837.

вкнрктн ἀνελχεται: **вккнркк** 588.

вкккнннн εὐεργετᾶν: εὐεργετᾶσαι 317; **вкккнн** 433

вккккккннн ἀνίστασαι: —**кн** 741 (recte **вккккнннн**).

вккккккнннн ἐγείρεσθαι, ἀνίστασθαι: —**нннннн** 731; —**нннннн** 725; —**нннннн** 750.

вккккккнннн ἐγείρειν: **вккккккнннчк** ἀναστήσας 646; **вккккккн** 764.

вкккккккккк ἀναστήσας: **вккккккн** 720.

вккннннннн χρεστῶν plaudere: **вккнннннн** 879.

вккнрнннннн δικνίσσασθαι surgere 223.

вккнрктн ἀνυμᾶν: **вккнркннн**

ἀνυμᾶσαν (Supr. 239, 19; **вккхвдннннн**); **вккнрвккк** 27 *συμφάλλωμαι*; **вккнр** 831

вккнннчк retrosum: **вдк** **вкспнчк** ἀπῆλθεν (ὑπταί) 179.

вккстннн ἐγείρει: —**кн** 742.

вккстгити ἀνίστασθαι: **вкксткннннн** 732.

вкксткннн surgere: **вккстннн** ἐγείρετο 610; **вккстннннн** συνεγείρεται 748.

вккстрнннннн προμάζειν: **вккстрннн** 763.

вккхчччкнн βούλλασθαι: **вккхчччк** 200, 208.

вккторннн δεύτερον, secundum: 44.

вккторр δεύτερον, secundum: 45.

вккторкн δεύτερος 622.

вккхчднн ἐπιπηδᾶν: **вккхчдчк** 437.

вккчрл χθῆς: 816, 817, 818, 820, 822, 825, 827.

вккчрннннчк χθωνῆς: —**нкнннн** 765.

вккчгити inēpere: **вккчннчк** 400, 725.

вкн εὐμῆς vos: II 54, II 57, 370; dat. pl. **вкнчк** 7, II 27; II 29, II 95, II 101, II 112, II 113, II 123, II 146, 171, 216, 229, 295, 347; loc. pl. **вкнчк** 8, 113; acc. **вкнчк** 49 (?); gen. pl. **вкнчк** 115; acc. pl. **вкн** 317, 383.

вкннннн ἐκβαλλειν: **вккнннн** ἐξέβαλλον II 137.

вкннннчк θρηνησαι: **вккнннчк** 319.

вккнркнн ὁ ἄνω: —**нн** 901.

вкннн adv.: **ск** **вкннн** ἐνωθεν 547.

вккннннн qui supra est, altissimus: dat. pl. f. **вккннннннн** 267; **вккннннн** **свкк** λόγον ἀνώτερον 830.

вккк χωρίον praedium: 719.

вккк πᾶς, ἕλος; omnis, totus: neut. sg. **вккк** 102, II 125,

Π 140, Π 153, 209, 240, 292, 401, 419, 538, 937; gen. **κείσεο** Π 91, 523; **κείσεο** 630; dat. **κείσεο** 102, 791, 944; nom. pl. m. **κεί** 404, 530; gen. **κείσκη** 90; loc. **κείσκη** 426; dat. **κείσκη** 92, Π 143, 266, 646, 896, 927; acc. pl. m. **κεία** Π 129, 316, 529, 814, 947; instr. pl. **κεία** 947; pl. neut. **κεία** 198, 272; **κείκ** 423, 567; gen. sg. f. **κεία** 265, 576, 584; dat. loc. sg. f. **κεία** 203, 644; acc. **κεία** Π 77, 234.

κείκε *ὄνο καὶ κείνο* ubique: Π 43; ubique 256.

κείκικ *πᾶς* omnis: 78, 89, 92, 109, 129, 131, 141, Π 84, 541; -ορο 67, Π 90; **κείκκο** 128, Π 83, 275, 483 (pro -κ); nom. f. sg. -α 113; gen. sg. -οια 343; dat. loc. sg. -οι Π 152; acc. sg. -α Π 71, 426; instr. -οια 144, Π 86.

κείκικικ *πᾶς*: -κεία *τὰ πάντα* Π 149; -κεία 468.

κείκτικ *εἰδέναι*: Π 129; **κείκτικ** 380; да κεί 435 *ὄνο* *μάθη*; **κείκτικ** 82, 540; **κείκτικ** 84; *не κείκτικ* 2. **κείκ** *ζών*: κεία 790, 800; **κείκ** 553, 751.

κείκτικ *διὰ θρησκ*: **κείκτικ** 675.

κείκτικ *στεργεῖν* *coronare*: -λεα 560; **κείκτικ** 678; -κ 714.

κείκ *πίστις* *fides*: -κ 60, 646; -κ Π 13; gen. -κί 686.

κείκτικ *πιστεύειν*: -α 720; -α 808; **κείκτικ** 808; **κείκτικ** 815.

κείκτικ *εὐσεβής* *πίστις* *pius fidelis*; **κείκ** Π 20; **κείκ** 50; acc. sg. **κείκ** 148; dat. pl. **κείκ** 112; voc.

κείκ Π 19; **κείκ** 714; **κείκ** adv. *πιστός* 912.

κείκ *τά κεία* *gami*: **κείκ** 36.

κείκ *μαθίαι*: adv. **κείκ** 912.

κείκ *αἰώνιος* *aeternus*: **κείκ** 107; **κείκ** 874; **κείκ** 153; acc. pl. f. **κείκ** 784.

κείκ *κλει* *clavis*: **κείκ** 620; gen. pl. **κείκ** 669.

κείκ *κεφαλή* *caput*: **κείκ** 264, 481.

κείκ *λαλεῖν* *λαλέω* *querere* (18): 16, Π 61; **κείκ** 190, 336, 441, 848; **κείκ** 304, 361, 501, 730; **κείκ** 18, 138, 284, 417; **κείκ** Π 7, Π 43, 302; **κείκ** 162; **κείκ** Π 48; **κείκ** Π 92, Π 105, Π 142, 274, 370; **κείκ** 259; **κείκ** 268; **κείκ** 9, 56, 70, 71, 83, Π 83, Π 109, 211, 349, 381, 382, 877 (pro **κείκ**); **κείκ** Π 54; **κείκ** 112; **κείκ** 135, Π 10, 384; **κείκ** 421; **κείκ** 38, 54; Π 78, 191, 246; **κείκ** 346; **κείκ** 380; **κείκ** 50.

κείκ *ρημα*: instr. pl. **κείκ** *διὰ ρημάτων* 204.

κείκ *voce*: **κείκ** 159.

κείκ *vox*: **κείκ** Π 17; **κείκ** Π 96; **κείκ** Π 97, 178, 182; **κείκ** 425; **κείκ** 766.

κείκ *ἔργη* *ita*: 118, Π 63, Π 85, 187, 460, 493, 538, 541; dat. **κείκ** 154; **κείκ** Π 90, 476.

κείκ *ἄταξ* *tumultus*: -α 771, 766.

κείκ *εὐλαβία* *pietas*: -κείκ 142, 544.

κείκ *ἐλαύνειν*: **κείκ** 563.

κείκ *mons*: **κείκ** 871.

κείκ *pejor molestior*: **κείκ** Π 128.

κείκ adv. *πικρὸν* (*πικρῶς*): **κείκ** Π 74.

κείκ *πικρῶς* *amarus*: **κείκ** 715.

κείκ *κύριος* *dominus*: **κείκ** 30, 685; **κείκ** 57, 138, Π 3, Π 33, Π 67, 470, 626, 802; **κείκ** 755; **κείκ** 51, Π 20, Π 59, 732; **κείκ** Π 18, 550; dat. **κείκ** 681; **κείκ** 160; voc. **κείκ** 56 (bis), 663, 689.

κείκ *κύριος*: **κείκ** (pro **κείκ**) 7; **κείκ** Π 1; **κείκ** 183, 753; **κείκ** 348, 361, 363; **κείκ** 362; **κείκ** 434; **κείκ** 39, 46, 55, 57, Π 2, 327, 793, 938.

κείκ *dominicus*: -α *τῆς* *κυβερνήτης* 818; -ορο 25 *θεοτοκεῖ* 914.

κείκ *εὐρασκεῖν* *parare*: -α 742, 744 (*κατασκευάζειν*).

κείκ *παρὰ* *παρὰ*: **κείκ** 251.

κείκ *πάρα*: **κείκ** Π 25, 264; **κείκ** 860.

κείκ *τῆρα*: 719 bis, 720, 723, 728, 739, 740, 893, 919; **κείκ** 883; **κείκ** 746, 914; **κείκ** 955; dat. pl. **κείκ** 720; *errore* **κείκ** 735.

κείκ adj. *τῶ* *τῆρα*: **κείκ** 745; **κείκ** *ἐν* *τῶ* 755; **κείκ** 917.

κείκ *ῥίχη* *horror*: **κείκ** Π 6.

κείκ *τῆρα* *fastus*: 612.

κείκ *πρὸς* *duo*: -α (dual.) 903, 908.

κείκ *ἁμαρτία* *peccatum*: acc. sg. 219; instr. **κείκ** Π 5;

acc. pl. -κί Π 62 *ἁμαρτίας*; dat. pl. -οια 383, 393.

κείκ *ἔρχεσθαι* *venire* part. praes. **κείκ** 39 (bis), 42,

46, 55, 57; ΓΡΑΔΕΤЬ 118; ΓΡΑΔЖИТИ II 16; dat. sg. f. -ЖИТИ 874; ΓΡΑΔΕΤΕ 955 3. pers. dual.
ΓΟΥΚИТАК ἔ ἐλαθελων 315; acc. pl. -α τῶν τῶρωνων 824.
ΓЖАК f. zobъk, cithara; gen. pl. ΓЖАИ 590; acc. pl. ΓЖАИ 353.

да ἔα. ut: 41, 65, 68, 126, 146, 158, II 9, II 16, II 18, II 61, II 81, II 85, II 89, II 118, II 135, 173, 174, 176, 202, 207, 237, 239, 245, 299, 308, 311, 319, 323, 335, 356, 399, 405, 415, 435, 454, 456, 461, 466, 467, 468, 481, 510, 517, 526, 530, 531, 542, 544, 546, 613, 629, 657, 724, 809, 810, 812, 845, 921; да не 113, 115, 133, 136, II 84, 190, 287, 334, 431, 726.

ДАВКІДЪ Δαυιδ, ДАДЪ 20, 349.
ДАВКІДАВЪ τὸ Δαυιδ; ДВК imelius ДВУ ut Supr. 240. 18), 38, 54; ДАВА 49.

ДАВЕН longe: 149.
ДАВКИ ἔ περὶθεν remotus: не 122.

ДАРК δῶρον donum: 496, 499, 501, 946; ДАРК credo pro ДАРУ 160, -а II 1.

ДАРКСТВОВАТИ χαρίζεσθαι: ДАРКСТВОВАТИ 933; -СТВОВАТЬ 826; СТВОУАНИТА 930.

ДАТИ χαρίζεσθαι. -ДАВАТИ: II 95, II 100, II 112, II 123, II 146, 171, 216, 228, 230, 646; да ДАТИ χαρίζεσθε 26; ДАВК II 116; ДАЕТЬ II 118, 204, 484.

ДАКТИ δῶδαι: 634; ДАКИИ ἔδῶδαι 381; ДАЕТЬ 424; χαρίζεσθαι 600, 935.

ДАВРК f. 652x janua; gen. pl. ДВРНИ 314.

ДЕНЬК δεξιός dexter; acc. sg. f. ДЕНЖА II 110.

ДЕСАТЬ δέκα: acc. ДЕСАТИ II 93

(eod. habet hic errore ДЕСАТ-ТЕ), loc. -УХ 901.

ДИКЪ res mira: ДИКЪ ТВОРИТЬ οὐτως ἐπιλήπτει τὸν διάνοιαν stuprefacere 563; ДИКЪ θάυμα 570.

ДИКНО adv. παραδόξως: 755
ДИКНО.

ДИКАКЪ θουραστός: ДИКНОЕ II 139; ДИКНО ξένον 703; ДИВКНОЖ ξένος 703; neutr. pl. ДИКНОЖК παραδόξων 630.

ДИКНОЖК διαβόλος: ДКВНОЖ 433, 437; ДКВНОЛА 717.

ДИКНОЖ adj. pass. διαβολικός: ДКВНОЖ 610.

ДАКЖИКЪ ἐρεῖλων debens: ДАКЖИИ СЖТЬ 79; ДАКЖИЖК 89, 109, 119, 142.

ДО сити gen. μέχρι, ἕως usque II 1, II 63, II 70, 427, 428, 481; ДО СГО μέχρι τέτων 655.

ДОВРТА καλλός: -АМ 560 -Ж τὸ καλλός 569.

ДОВРК καλός bonus: -АВГ 310; acc. pl. f. -КНА (ΔΥΚΤΑΙ) τῶν εὐαγγελιστῶν II 121, 307; gen. pl. -КНУХ 537; dat. pl. n. -КНАВК τῶν ἀγαθῶν 256; neutr. pl. -а καλὰ 567 bis.

ДОВРК καλώς bene 8, 76, 82, 509, 723.

ДОВРО ἀγαθόν bonum gen. ДОВРА 25; ДОВРО 298.

ДОВОЖ sufficientia: Д. ВЖИТЕ ἀρκούμενοι 655.

ДОВКАКЪ sufficiens: Д. КВ-СЖК ἔχρησασιν 585.

ДОВКАКТИ ἀρκεῖν sufficere: ДОВКАСЖК 524; ДОВКАК 734; -са contentum esse: ДОВКАКТИ са о . . 121.

ДОМАШНИК domesticiens: ДОМАШНИКЖ 356.

ДОМЪ τὸ ἄγιον, εὐχὰ: ИККОВАК 12 (supr. 239, 28; СЖТАЛГО ѿκочкы); gen. ДОМУ 262.
ДОМЪШНАКТИ са cognate: И

ДОМЪШНАКЖ са ἄγιον 653, 659.

ДОСАЖДЕНИ 532x contumelia: -НИ 569, instr. -НИЕМЪ II 80.

ДОСТОИЖ ἀξιος dignus: 941;
ДОСТОИНО 439; ДОСТОИИ ВК-СЖК ἔχθόφως 2.

ДОСТОКНИК dignus: ДОСТОКНУЖ 106. Vide pag. 6.

ДОСТОКТИ oportere: ДОСТОИТК 294.

ДОВЕИ ἔνωθεν olim II 107; πάλαι 592.

ДРОВНИК ἀρχαίος: ДРОВНИКА 839.
ДРОВУГК εὐλας amicus; acc. gen. -а 81, 467; acc. pl. -КИ II 80; ΓДРОВУГА (errore) 471.

ДРОВУГК adj.: neutr. pl. -ак τὰ ἄλλα 272; acc. sg. f. -УГЖ II 111; dat. pl. m. -КНАВК 397.

ДРОВУЖКА εὐλά: gen. sg. ДРОВУЖВКТИ II 132.

ДРЪЖАВА κράτος 552.
ДРЪЖАТИ tenere: ИЖ ДРЪЖИТК ГИКВК μηχανικός 493; ДРЪЖИВКК f. μηχανικός ὄμιον 538; ДРЪЖАНТАГО 601.

ДРЪЖИВКНИИ παρῆρησι: СК-КЕВК 535.
ДРЪЖИЖТИ τελεῖν: ДРЪЖИЖК τελεῖρας 923.

ДРЪЖЕСТК ἡ τέχνη: II 96, II 147, 217, 682; gen. sg. -и II 67.

ДРЪЖКОЖ ἔλαι: instr. pl. ДРЪЖКОЖИ II 157; nom. pl. ДРЪЖКОИ 769.

ДРЪЖКОЖ 589, 599, 613, 614, 695, 782; ДРЪЖК 670.

ДРЪЖИВК adj. ἔλαι: ДРЪЖВ-ПУМУ 599; ДРЪЖИВНО 651.
ДРЪЖИЖК adj. ligneus: 593.

ДОУЖИВНИК пневματικός, spiritalis; gen. pl. ДУЖИВНИКЖ 50; instr. ДУЖИВНИКИИ 52; acc. f. ДУЖИВНИЖ (pro ЖИ) II 28; dat. f. sg. ДУЖИВНИКИ 323; nom. sg. f. ДУЖИВНИЖ 376, 443, 448.

ΔΟΥΧΉ τὸ πνεῦμα spiritus: ΔΥΔ 864; ΔΥΟΛΗ 13—14, 551; dat. sg. ΔΥΟΥ 371.

ΔΟΥΝΑ ψυχὴ: ΔΥΗ II 98, II 128, 451, 495; acc. sg. ΔΥΗΗ II 89, 456, 472, 533, 909; gen. sg. ΔΥΗΔ II 137.

ΔΥΚΑ δύο: 843, 903, 908; ΔΥΑ 844, 954; ΔΥΚΚ 847; ΔΥΚΑΜΑ 862.

ΔΥΚΘΗ binī, duo δύο: 840; ΔΥΚΘΟΥΚ 868.

ΔΥΚΗΤΗ θυγάτηρ filia; ΔΥΚΗΤΕΡΚΑΗ 100.

ΔΥΗΕΚΗΚ ἡμερινός diurnus: ΔΥΗΕΚΗΚΑΥΚ 561.

ΔΥΗΚ ἡμέρα dies: dat. sg. ΔΥΗ 31, II 32; acc. sg. ΔΥΗΚ 78, 93, 491, 643; gen. sg. ΔΥΗΕ 427; instr. ΔΥΗΕΚ 458; ΔΥΗΕΚΑΥΚ 910; gen. pl. ΔΥΗΚ 901; ΔΥΗΚ 904.

ΔΥΗΕΚ σήμερον hodie: 295, 625, 793; ΔΥΗΕΚ 34, 757, 788, 791, 817, 818, 819, 820, 823, 825, 828; ΔΥΗΕΚ II 33; ΔΥΗΕΚ 875.

ΔΥΗΕΚΗΚ hodiernus: ΔΥΗΕΚΗΚΟΥΚ 427.

ΔΥΚΑΝΗ πράξις actio: gen. pl. ΔΥΚΑΝΗ 64.

ΔΥΚΑΤΗ ποιεῖν, facere: ΔΥΚΕΥΚ (πρὸς ΚΑΥΚΗ μοιχῶσθαι) 132, 819; ΔΥΚΑ 818; ΔΥΚΑΗΤΕ СΑ 847.

ΔΥΚΑ ἡ πάρθενος: ΔΥΚΚ 898; gen. sg. ΔΥΚΚ 916.

ΔΥΚΕΒΤΑΥΚΗΚ παρθενικός: ΔΥΚΕΒΤΑΥΚΑΥΚ 915.

ΔΥΚΑ τὸ ἔργον opus: pl. nom. ΔΥΚΑ 11; ΔΥΚΑ 538; ВЗ ΔΥΚΑ 576 (ἄπρακτος).

ΔΥΚΥΚΑ actio: 218 ΔΟΥΡΑΚ Δ... εὐεργεσίη II 122; ἐνέργειαν 715; acc. pl. ΔΥΚΥΚ II 122, 308; ΔΟΥΡΑΚ... εὐεργεσίαν 307.

ΕΒΑΗΕΑΝΗ εὐαγγέλιον: ΕΒΗΚΑΚ 87, ΕΒΑΗΕΑΝΕΥΚ εὐαγγελιστής; 168, 178, 241, 665; nom. pl. ΕΒΑΗΕΑΝΕΥ 44.

ΕΒΑΗΕΚΕΥΚ εὐαγγελικός: ΕΒΑΗΕΚΕΚΑΚ 28 (ἄγγελικός); ΕΒΑΗΕΚΕΚΑΜ (τῶν ἀγγέλων) 45.

ΕΒΡΗΚΕΥΚ adj. hebraeus: nom. pl. m. -ΕΥΗ (εί) ἔξ Ἰουδαίων 842.

ΕΓΔΑ εἶπαι, emi 10, II 157, 185, 213, 220, 221, 223, 226, 241, 242 bis, 243, 298, 311, 355, 365, 397, 432, 444, 448, 496, 595.

ΕΓΗΚ εἶς, μένος unus: II 92; -ΟΥ 79, 531; -Ο 96, 530, 532; -ΟΛΟΥ 368 bis; gen. sg. f. -ΟΛΑ 399; -ΟΛΑ semel 423, 425; instr. sg. m. -ΚΑΥΚ 458; loc. sg. m. -ΟΛΥΚ 586.

εἶν vzi nae 502.

ΕΒΟΥΚ ἄγριος: ΕΒΟΥΤΑ 270, 300; ΕΒΟΥΤΑ 858.

ΕΒΟΥΚΗΚΗΚ ἀγρίπος: acc. pl. ΕΒΟΥΚΗΚΗ 316.

ΕΒΟΥΚ ὅσος quantus: ΕΒΟΥΚΑ СΑΛ ΕΥΚ κατὰ δύναμιν 517; ΕΒΟΥΚ 75, II 6, 792 bis.

ΕΒΟΥΚΗΚ ἐπιφάνιος: -Κ 752.

ΕΒΟΥΚΗΚ 2. pers. verbi ΕΒΟΥΚ: εἶ 22, 305, 346, 348, 349, 385, 487, 490 (bis), 619, 664, 665, 669, 733. Aliae formae sunt: ΕΥΚ 30, 31, 47, 89, 109, 119, 133, 142, II 50, II 73, II 77, II 116, II 126, II 127, II 141, II 143, 260, 274, 312, 341, 342, 343, 373, 379, 382, 384, 386, 403, 418, 419, 443, 451, 475, 482, 494, 516, 517, 523, 556, 575, 643, 667, 686, 723, 727, 750, 813; ΕΥΚ 46; € 82, 87, 128, (676); ηΚΕΥΚ 88, 374, 414; ΕΥΕ 5, 6; ΕΚΥΚ 49, 79, 103, II 47, 342, 372, 558, 567, 765; ΕΚ 69, 125, II 91, 208, 408, 470, 581;

ΕΚΗΥΚ 72; ΕΚΗΥΤΑ 297, 470; ΕΚΗΥΤΑΡΟ 51, 80; ΕΚΗΥΤΕ 329; instr. ΕΚΗΥΤΑΥΚ 329; dat. pl. ΕΚΗΥΤΑΥΚ II 56, 789, 812; ΕΚΗΥΤΕΚ 166, 917; fem. sg. ΕΚΗΥΤΗ 565; instr. pl. ΕΚΗΥΤΑΗ 805.

ΕΥΕΡΚ τίς quidam: 94; ΕΥΕΡΚ 910; -Ο 149, 674; -ΟΥ 150; nom. pl. m. -Α 191.

ΕΥΤΕ εἶ: 188.

ЖЕ δι: 34, 77, 112, 134, II 4, II 54, II 63, II 81, II 124, 221, 255, 318, 327, 400, 402, 411, 418, 469, 473, 475, 490, 505, 538, 558, 565, 568, 605, 606, 635, 647, 653, 655, 660, 696, 718, 796, 816, 842, 849, 852, 856, 919, 921, 949, 952; ΑΥΤΕ ΑΗ ЖЕ εἰ δι: si vero 24.

ЖЕΛΚΕΟ σίδηρος ferrum: II 12.

ЖЕΚΥΤΗ παρθένος: ЖЕΛΚΕΑΥΚΑΚ παρθενήν 708.

ЖЕНΑ γυνή femina: -Κ 121; -Κ 128, 129, 135; gen. sg. -ΚΗ 285; dat. pl. -ΔΑΥΚ 899.

ЖИВОТЛОУКЕΥΚ hand recte pro γυνή; ЖИВОТЛОУКЕΥΚΗ 24—25 fortasse ΚΥ ЖИВОТЛОУΚΗ; vide notam.

ЖИВОУΚ ζωή vita: 623, 722, 804, 864, 865; -ΟΥ 621; -Α 865; dual. -ΟΛΑ 862, 864; ΚΥ -ΟΥ 24 (7).

ЖИВУК ζῶν vivus: 733; -ΚΑΥΚ 641, 848, 875.

ЖИΔΟΥΗΚ Ἰουδαίος Judaeus voc. sg. -ΗΕ 18; ЖИΔΟΥΕ 483.

ЖИΔΟΥΕΚΕΥΚ τῶν Ἰουδαίων: 728; -ΚΕΚΑΥΚ 635.

ЖИЗНЬ ζωή vita: 877, 920, 944; ЖИЗН 874.

ЖИΛΗΝΤΕ οἰκητήριον domicellum: 822.

ЖИТНЬ ζωή vita: ЖИТΥΕ 64; ЖИТΥΕ II 17; gen. sg. ЖИТΥΚ 357; loc. ЖИТН 489.

жрѣтва θυσιά: 443, 504, 508, -κι 343; -ж 428, 501, 855, 856; -к 455, 463, 506, 520; dual. -к 847.

жрѣцѣцк πόλιος, pullus: на -кѣи 43.

жрѣкка πόλιος, pullus: на жрѣккѣате 37.

жкзакъ βακτηρία: 503 (жезакъ).

з'к'азытѣ 140: legendum ne: з'к'азытѣ (sic Mikl. an degr. ζήλωσι; cogitandum sit (sic Kop.), incertum.

за cum сиво руди Ένωκ: за сиво руди 88: cum acc. (зѣ, зѣр, परि): 156, II 122, 234, 379, 383, 416, 434, 820.

заквкати oblivisci: -ахъ ἐπιληθόντων 299; -ахътк 319.

заккѣти ἐπιληθόντων: II 141; заккѣти κήθρον ἐπιπύρην II 104;

заккѣшѣа ἐπιληθόντων 306; заккѣ 306; заккѣдѣтк 310; заккѣакъ кѣ сѣν φηθώνος 669.

завнамавати opprimerem obsignare: на 739.

завти δειν: заде εδѣ 786; зашкѣасъ к'к ѣр δοςъ 948.

закалати macerare: -ахъ (ἐδέσμε: θύων ἐπὶ σφαγγῆν) 800.

законопрѣтжнннкк παρανομία: gen. pl. 767; acc. pl. 785.

законк νόμος lex: 66, 83, 91, 115, 159, 287, 320, 833, 838; -ахъ 80, 126, 144, II 12, II 14;

а 85, 869; сѣк 139, 286; dat. pl. -ѣакъ 932; -к 354.

законкк Ένωκτος legitimus institutus: закѣнѣакъ νόμος 272; шкѣакъ 71; acc. sg. f. шкѣа 650; gen. sg. f. шкѣа τѣ νόμου 283; -ннѣ 293; шнѣ 296; шнѣуѣуѣ 706.

завѣ сѣ, δѣ τѣ, quia, quod: I, II 26, II 39, 210, 289, 290, 451.

заврѣкѣтати ἐπιπύρην inbere: 93.

затварѣкѣти ἀπορράττειν claudere: затварѣкѣшткъ ἀπορράττων 729.

затворѣти claudere: затворѣнѣакъ 916.

зачѣти προσγειν pacificare: зачѣткъ 29 προσξέουσι.

зачннати αρχεσθαι incipere: зачннѣакъ 64.

земѣкъ γῆ, χώρα, terra, regio: 563, 683, 761; gen. sg. земѣа 62, 798, 862; dat. loc. зѣми 179, 361, 362, 363, 367, 644, 758, 789, 797, 808; acc.

земѣж 422, 787, 798; instr. земѣааж 790, 811.

земкѣк ἐπίγειος terrenus: земкѣкѣ 901.

земкѣкъ γῆς: земкѣсѣакъ τὰ κάτω 466.

зекдѣтелк πλακτουργός conditor: зекдѣтелк 926.

зѣлтѣ χρυσός: зѣлта II 106.

зѣркѣнι τῶνρα μυθῆα: зѣркѣнѣж 888, 889.

зѣмавати σφραγγίζων obsignare: -амакъ 915; (veterius quam занѣмѣткѣкѣти vide p. 12).

зѣнати noscere: нѣ зѣахъ ѣ-γνῶσθων 162; зѣаѣткъ γνῶσθῆαι 678; зѣаа ἐπεγνωστός 688.

зѣасъ I, κελός, 2, πάθος, κελών: зѣасъ τρωѣтѣти κελός ποιῆν II 46; 47 (bis), II 52, II 65;

зѣасъ гѣжѣтѣ κατηγορούντας II 78; дѣ гѣакѣ ам зѣасъ сѣдѣкѣ τὸν περὶ τῶ ζῆν ἐκέρμυσε καὶ κίνδυνον 481; зѣасъ πάθος gen. зѣа II 91; dat. pl.

зѣасѣкъ τῶν κελῶν II 143.

зѣасѣа κελία: inst. sg. -ѣкъ II 87; gen. sg. -кѣ 174, 192, 431, 449; loc. -кѣ τῆ πονηρίᾳ 189, 401; acc. ж πονηρίᾳ 635.

зѣакъ κελος: зѣакѣ II 127; зѣакѣс 224; dat. pl. зѣ-

акѣакъ 257; gen. sg. f. зѣакѣ 453; зѣакъ πονηρῆ 402, 445;

сѣ зѣакѣс τὰς τὰ κελῶ (Hom. Mib. τὸ ναῶ) II 125.

зѣакъ κελός: зѣакъ II 48, II 51, II 66.

зѣкѣати сѣα πάλωσθαι: зѣкѣаѣштѣ 683.

зѣркѣти ἔβην: зѣркѣ II 44; зѣркѣ ἔβων II 67; ἔβην зѣркѣтѣ 165; ἔβн зѣркѣ 182.

зѣкасъ adv. λίαν: 567, 774.

и кѣи et, scribitur ι, i et η: ι saepissime: 2, 4, 6, 12, 13 (bis), 15, 22, 24, 25, 26 (bis), 29 bis, 32, 33, 36 bis, 42, 48, 62, 66, 67, 69, 72, 73, 82, 83, 84, 85, 91 bis, 92, 97, 98, 100 bis, 105, 110, 113, 114, 121, 129, 131, 135 bis, 137, 138, 139, 141, 142, 143, 156, 158, II 1, 2, 3, 5, 12, 13, 14 bis, 16, 19, 21, 28, 31, 48, 57, 59 ter, 64, 69, 74, 76, 79, 84, 85 ter, 89, 101, 113, 117, 119 bis, 120, 130 bis, 131, 135 bis, 139 bis, 146, 153, 154, 155, 162, 165, 167, 169, 170, 171, 173, 174, 176, 179, 181, 195, 197, 204, 205, 207, 210, 211, 216, 218, 222, 226, 227, 229 bis, 235, 239 bis, 244, 250, 266 bis, 271, 298, 299, 302, 305 bis, 310, 314, 316, 317, 319, 320, 323, 325, 331 bis, 346, 349, 353, 355, 360, 363, 367, 369, 380, 390, 395, 398, 403, 405, 406, 411, 412, 413, 415, 417, 418, 422 bis, 426, 427, 435, 448, 450, 467, 468, 469, 470, 474, 476, 478, 495, 497, 500, 503, 504, 509, 518, 529, 535, 539, 543 bis, 544, 548, 549, 550, 552 bis, 558, 566, 567 bis, 573, 574, 577, 581, 587, 589, 594, 597, 600, 601, 603,

604, 610, 612, 620 bis, 626, 627, 628 bis, 632, 641, 650, 655, 661, 665, 672, 680, 684, 698, 703, 704, 706, 707, 710, 711, 713, 714, 716, 717, 726, 732, 738, 754 bis, 759, 761, 762, 764, 768 bis, 769 bis, 770, 771, 772, 775, 777, 782, 785, 787, 789, 792, 801, 831, 843, 844 ter, 851, 852, 853, 855, 860, 866, 867, 869 bis, 871, 873, 874, 875, 876, 878, 881, 888, 890, 902, 908 bis, 909, 919 bis, 923, 932, 940, 945, 947. raro i: 20, 21, 23, 37, 49, 51, 52, 57, 72, 91, 103, 108, 111, 126, 154, 160, II 7, 38, 39, 58, 80, 82, 90, 111, 123, 161, 253 bis, 257, 279, 284, 301, 308, 309, 326, 351, 380, 397, 425, 443, 458, 466, 506, 512, 516, 519, 537, 539, 545, 546, 606, 642, 656, 735, 753 bis, 766, 769, 771, 796, 812, 815, 848, 864, 866, 878, 889, 893, 895, 903, 909, 947, 952; rarissime и: 53, II 5, II 67, II 95, II 112, II 129, II 157, 274, 292, 466, 518, 520, 620, 649, 766, 831, 832, 898.

и acc. sg. m. g. *ἀπὸν enim*, scribitur i: II 95, II 101, II 112, II 114, II 124, II 147, 204, 216, 224, 229, 245, 292, 399, 661, 734; ter и: 288, 299, 378, cf. et *πρὸς δαμν* и 171; bis i: 604, 627; на нъ II 157; вк нъ 433. ego (него) 19, 51, 60, II 15, II 32, II 100, II 154, 164, 169, 177, 193, 199, 226, 246, 289, 290, 298, 307, 428, 657, 659, 678, 742, 829, 855, 881, 882, 904, 924; *εμου*: 90, 106, 159, II 71, II 111, 122, 198, 205, 230, 246, 268, 313, 397, 402, 583, 828; loc. sg. m. *νημь*

II 69; instr. sg. m. g. *нѣмь* 809; gen. pl. *нѣкъ* 11, 24, 104, II 63, 188, 308, 364, 365, 366, 779; dat. pl. *нѣкъ* 77, 124 (?), II 62, 172, 296, 318, 370, 377, 381 bis; acc. pl. *нѣ* 30, 355; instr. pl. *нѣи* 170; neutr. sg. *ε* 301; neutr. pl. *κ* 306; acc. sg. f. *нѣ* 131, 143, 272, 282, 391, 394, 485, 574; gen. sg. *нѣа* 352, 509.

нво καὶ γὰρ, etenim: 47; *нво* 63, 166, 337, 432.

ндеже ubi 886.

идольскѣ εἰδωλικός idolorum: *идольскѣкѣ* 609.

нероусланѣкъ ἑρουσλήκη: *нѣмь* 902; *нѣкъ* 905.

нерѣи ἑραεύς; nom. sg. *нерѣи* 417; *нерѣи* ἑραεῖς 769.

нже εἰ qui: 124, II 149, 201, 493, 702, 754, (pro *εже*); 859, 892, 951; gen. sg. m. *εгоже* 162, 165, 583, 586, 587, 909; acc. *вк нже* 259;

вк нже 644; instr. m. *нѣмже* 645; n. *нѣмже* II 116, 604, 605; loc. sg. *нѣмже* 508, 582, 721, 861; f. nom. sg. *ѣже* 418; loc. dat. *нже* 30, 234, 387; acc. sg. *нже* II 68, II 108, 315, 377, 385, 484; neutr. *εже* 82, 87, II 15, II 138, 284, 515, 857, 882, 904; pl. gen. *нѣмже* 2, 206; instr. *нѣмже* 623, 624; nom. pl. f. *нже* 810; nom. acc. pl. n. *ѣже* 527, 688; dual. *ѣже* 132.

извѣланне λύτρωσις redemptio: *-ке* 859.

извѣлѣкти liberare: *извѣлѣкѣнѣтъкѣ* (προσημῶσι) 637.

извѣрнѣкти διαφυγῆν; aor. из-*вѣрнѣ* διέφυγον 314.

извѣдѣкти παιδεύεσθαι doceri: *извѣдѣшти* 76.

извѣкѣтънѣ σαρής, certus: *извѣ-*

кѣтънѣ 73, II 15 (-*кѣнѣ*); *извѣкѣтънѣ* 693.

извѣкѣтати βεβαιῶν confirmare: *-аѣтъкѣ* сѣ βεβαιῶνται 839.

изглаголати εἰπεῖν II 32; *можеши* из . . . ти ἔχεις ποιῆσαι 486; *изглагола* elocutus est 480.

изгнѣнати διώκειν: *изгнѣнани* εἰ διωκόμενοι II 49; *отѣкѣ* *сѣ-лѣкъ* *сѣлѣкъ* *изгнѣна* ἦμας ἐκβαλλεῖ τῶν ἑρηνῶν II 130; *издени* *гнѣкъ* ἔξῃελε τὴν ἑρην 460; *изгнѣнѣкънѣкъ* ἐκδιωξάντων II 60.

издрѣнакѣ ἱεραήλ: *нѣ* (*нѣкъ* ?) 10.

издрѣнѣкъ adj. τὸν ἱεραήλ: *нѣа* 50; *нѣвоу* 156.

издрѣшти ἑρῆσαι: 47.

извти exire: *изидѣ* (ἔξῃλθεν) 300.

извнѣнати ἐκχεῖν: *извнѣнѣма* 382.

изанѣкти κηρυχῆν effundere: *изанѣкѣ* 572.

изамѣнѣнати διαδέχεσθαι: *изамѣн* 718.

изѣкъ ex, scribitur из: *из оуѣтъкѣ* 21, II 83, II 97, II 98, 300, 646, 748, 885, 886, 897, 907; *из-нѣво* 51.

нѣи ἤ vel: 150; *нѣи* 195, 236. *нѣи* *нѣкъ* ἡλίκα; *нѣи* *нѣа* 870.

нѣнѣнѣнати ἐνομαζῆσθαι nominare: *нѣнѣнѣнѣтъкѣ* сѣ 113.

нѣнѣнне τὰ γρημάττα; loc. sg. *-ни* II 108.

нѣнѣнати ἔχειν habere: 80, 99, 143, 400, 725; 2. p. sg. *нѣнѣн* II 108, 459; 3. p. sg. *нѣнѣнѣтъкѣ* 263, 416, 498, 1. p. pl. *нѣнѣнѣтъкѣ* 528, 537; 3. pl. *нѣнѣнѣтъкѣ* 309, 356, 439, part. *нѣнѣнѣ* II 115, 264, 265, 403, 410, 430, 473; *нѣнѣнѣ* 718, 723; *нѣнѣнѣнѣ* 161, 655; *нѣнѣнѣнѣнѣ* 270; dat. f. *нѣнѣнѣнѣнѣ* 231; *нѣнѣнѣнѣнѣ* 445; imperat. *нѣнѣнѣ* 452;

impf. **ἰακάνη** II 69, 262; **ἰακάω** 297.
ἰαμά ἔναμα, nomen: dat. sg. **ἰαμῖν** 513; acc. sg. 12, 39, 46, 55, 57; instr. **ἰαμαίκα** 922, 936, 950.
ἰνοῦδα ποτή 31, 345, 375.
ἰνοδουπικός πρόσθιος: **-διτικός** 854 unanimiter.
ἰνοπαμενικησέ ἀλλέριος aligenona: **-ἰνοῦκτι** 785.
ἰνοψάδκ adj. μονογενής unigenitus: **ἰνοψάδκι** 516.
ἰνικ ἄλλος, alius: **ἰνεῖο** 81, II 132, 492, 730; **ἰνῶ** 96, II 5; **ἰνε** 122; **ἰνῆ** II 13, 410, 411; **ἰνωῶν** 151; pl. n. **ἰνια** II 120; instr. pl. **ἰνκαῖ** 273; acc. pl. m. **ἰνικί** 512; . . . f. **ἰνικί** 647; dat. pl. **ἰνκάωκ** 518; gen. sg. f. **ἰνωῖα** 520.
ἰνκάδε adv. ἀλλοχρῆς: II 52.
ἰοανῖκ ἰωάννης: **ἰοανῖ** II 24; **ἰοανῖα** 554; **ἰοανῖκι** 274.
ἰουσιφῖκ Josephus 890, 922, 936, 946, 950; **ἰουσιφῖκ** 753.
ἰρωδῖκ ἡρώδης: 844.
ἰσαῖκ ἡσαίας 8; **ἰσαῖ(κ)**.
ἰσαρησῖτῖκ Ἰσαρησῆς II 93.
ἰσατι ἕρπης: **ἰσιτε** 162; **ἰσατι** 244.
ἰσεκοῖνιτι ἀποστῆναι: **ἰσεκοῖ** ἀπέσῃ II 98.
ἰσεκρῖ ἀκρῆσθαι: 708.
ἰσεκρῖκ adj. ἐπληρῆς proximus: dat. pl. **ἰσεκρῖκαῖ** II 78; gen. pl. **ἰσεκρῖσῶκ** II 129.
ἰσεκοῖνιτι ἐξαρροῦσθαι: sup. **ἰσεκοῖσῖτῖ** 286.
ἰσεκοῖνιτι περιῶναι tentare: **ἰσεκοῖνισαῖνιτιμῶκ** 59.
ἰσεπακῖνιτι ἀναπληρῶσαι: **ἰσεπακῖνιτι** εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι II 62; **ἰσεπακῖνιτε** πληρῶσατε 422; in veterioribus monumentis hoc v. praefertur (cod. Mar. habet e. g. plus quam triecies **ἰσεπακῖνιτι** et tantum

ter **ἰσεπακῖνιτι** quod in nostro Cod. deest — Cod. Ostr. autem iam 24 **ἰσεπακῖνιτι** et circa 18 **ἰσεπακῖνιτι**).
ἰσεπακῖνιτι πληρῶσαι: **ἰσεπακῖνιτε** τῶκ πληρῶ 837.
ἰσεπεψάδω ἐμολογῆσαι: **-κῖ** 712.
ἰσεπεψάδω ἐμολογεῖν confiteri: **-αῖα** 148; ἐρηγούμενα 709.
ἰσεπεψάδωκ ἐμολογήσας: **ἰσεπεψάδωκ** 701.
ἰσεπεψάδωκτι confiteri: **-κῖ** 700; ἐμολογήσας 713.
ἰσεπρακῖνιτι implere 290.
ἰσεπρακῖνι καθαρῶμα praeclearum opus: **-κε** 506, 741; **κῖ** **-κῖ** πρὸς . . . διόρθωσιν 577.
ἰσεπρακῖνι καθαρῶσαι: **ἰσεπρακῖνι** καθαρῶσαι 505.
ἰσεπρακῖνιτι abolere: **ἰσεπρακῖνι** 289.
ἰσερῖκα ἐκ προομῶν ab initio 18, 633.
ἰσερῖσῖνιτι emittere: **ἰσερῖσῖνι** II 97 (gr. ἐξεπέστρε . . . ἢ ρ . . .); **ἰσερῖσῖνιτιμαῖο** 182.
ἰσεργιανῖνι ἀκριβῆαι diligentia: II 87; **-κεῖα** 74, 77; **-αῖα** 240; **-κῖ** 141.
ἰσῖνι ἡ ἀλήθεια veritas: 327, 835; dat. sg. **ἰσῖ** **-κ** 324, 334; **-κ** II 44, II 135, 300, 532, 607, 773, 774, 937, 938, 942.
ἰσῖνικῖκ ἀληθῆς, ἀληθείας: **-ἰσῖνακ** 331, 906, **-ἰσῖνικ** 865.
ἰσεκῖνιτι perdere: **ἰσεκῖνιτῖ** 450.
ἰσεκῖνι φθορά corruptio: **ἰσεκῖνικῖ** 66.
ἰσεῦσῖκ jesus: **ἰε** II 73, 377; **ἰε** **ῖκ** II 33; **ἰε** **ῖου** 127; **ἰεῖκ** II 56; **ἰεα** II 75, 955, II 59; **ἰεῖ** II 76; **ἰῖα** 191; **ἰῖα** 550; **ἰῖα** 753; **ἰῖ** 863; **ἰεῖν** 953.
ἰσεῦσῖκ adj. ἰσῖρα 924.
ἰσεῦδῖνιτι ἐκπορεύεσθαι: **ἰσεῦδῖνι** τῖκ II 84.

ἰσεῦδῖνι διαβῆαι, exitus: **-κε** 857.
ἰσεῦκῖνι θεραπεῖαι: **-κε** 461, 600.
ἰσεῦκῖνι sanare: **ἰσεῦκῖ** 460.
ἰνι ἰνῆν ire: **ἰδῖκ** aor. 179; **ἰδι** ἀπῆλθε 499; **ἰσεῦκ** εἰ ἀπῆλθε 345. **ἰσεῦκ** παρευθείς II 92; εἰθῶν 500.
ἰσιγῖνικῖνι εἰσῖταιν horgere: aor. **ἰσιγῖκ** εἰσῖταιν 829.
ἰκῖσῖκ ἰκῶβ 9—10; **ἰκῖσῖκ** τῶ Ἰκῶβ 12.
ἰοδα judas: **ἰοδῖ** II 39, 438, pro **ἰοδῖκα** 729; gen. sg. **ἰοδῖκι** II 76, 192; **ἰοδα** II 93, 163, 170, 183, 243, 384, 395, 408, 433; voc. **ἰοδο** 213, 385; . . . **ἰοδος** 233; loc. sg. **ἰοδῖκ** 434. instr. **ἰοδῖκ** 716.
ἰοδῖνικ adj. poss. τῶ Ἰουδα: **ἰοδῖνικ** 715.
ἰοδῖνικ adj. poss. judae τῶ Ἰουδα: gen. sg. f. **ἰοδῖνικῖ** II 137; **ἰοδῖνικ** 390.
ἰοδῖκ ἰουδαῖος judaeus: nom. sg. **ἰοδῖκι** 726; gen. pl. **ἰοδῖκι** II 58; nom. pl. **ἰοδῖκι** 184, 298, 647, 849, 857; dat. pl. **ἰοδῖκῶν** 336, 690, 734; voc. sg. **ἰοδῖκε** 340; sed et **ἰοδῖκῶκ** dat. pl. 787.
ἰοδῖκῖσῖκ adj. 374; acc. pl. f. **ἰοδῖκῖσῖκῖα** II 34; acc. sg. f. **ἰοδῖκῖσῖκῖ** 269; **ἰοδῖκῖσῖκ** τὸ ἰουδαϊκόν (πάσχα) 277, 293; nom. sg. f. **ἰοδῖκῖσῖκα** 333, 375, 612; gen. sg. f. **ἰοδῖκῖσῖκῖ** 374; gen. sg. m. n. **ἰοδῖκῖσῖκα** 683, 952.
ἰοδῖκῖκ Ἰουδαῖος: **ἰκ** **ἰοδῖκι** ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ II 56.
ἰαζῖνι νοθεῖσαι: **-κε** 221.
ἰαζῖνι κατῆρας 844; **ἰαζῖνι** 627.
ἰακῖ πῶς quomodo 18, 19, II

89, II 97 (bis), 98, 99 (bis), 193, 340, 360, 372, 373, 458, 474, 677, 685, 812, 833, 834, 835 bis, 836, 837, 838 bis, 839, 840, 919, 944, 945.

ΚΑΚΪ pron. εἰς qualis: **ε'κ** **ΚΑΚΪ** **ε'ρ'κ'ε'ς** εἰς ὅσον κρημνέν II 41.

ΚΑΛΗΝΗ λίθος acc. sg. 777, 778, 782, 868 (nom. sg.) gen. **ΚΑΛΗΝΕ** 886.

ΚΑΝΑ'Κ ἢ σταγών: 928; gen. sg. **ΚΑΝΑ** 928.

ΚΑΝΗ'ΚΤΗ **σα** προσκυεῖν: **ΚΑΝΗ'ΚΑΝΕ** **σα** 582.

ΚΑΒΕΤΙΝΗ'Κ calumniator: -**ι** 116; -**νε** συκοφαντία 730.

ΚΑΒΕΤΥ'Κ συκοφαντίας: **ΚΑΒΕΤΥ'ΚΗ'ΚΑ** 727.

ΚΑΥ'Κ κραυγή: **ΚΑΥ'Κ** II 85.

ΚΑΥΤΑ κατάρα maledictio: gen. sg. -**κι** 282; acc. sg. -**α** 630, 651.

ΚΩΝΓΑ (recte **κ'κ'ινγα**) βιβλίον liber: **ΚΩΝΓΥ** II 6.

ΚΩ'Κ ἐνστασις seditio: **ΚΩ'ΚΗ** pl. 768.

ΚΩΓΔΑ πότε quando: 919.

ΚΩΝ ποτέ 237.

ΚΩΝ'Κ pron. πύσος quantus: II 50; loc. sg. f. **κ'κ** -**ι'κ'** II 88; -**ο** πόσα II 137, 202; -**ο** ὅτος 323.

ΚΩΝΣΤΑ'ΝΗ adj. poss. constantini: gen. sg. m. -**κ** II 24.

ΚΩΝ'Κ τέλος: **ΔΟ** **ΚΩΝ'ΚΑ** εἰς τέλος II 63; **ΚΩΝ'ΚΑ** **ΝΕ** **ΚΑ'ΚΑ** πέρασ ὡν ἔχουσα 722.

ΚΩΝ'ΚΑΝ τέλος finis: **ΚΩΝ'ΚΑΝ'ΤΗ** 659.

ΚΩ'ΝΗ radix: II 128, II 143; **ριζαν** 594 (acc.)

ΚΩΤΟΡΑΤΗ καταδικάζειν coarguente: **ΚΩΤΟΡΑ'ΕΤ'Κ** 682.

ΚΡΑΣΤΗ ornare: **ΚΡΑΣΤΥ'Κ** 414.

ΚΡΑΣΤΗ κλέπτειν: **ΚΡΑΔΟΜΟΥ'ΜΟΥ** τῷ κλεπτομένῳ 709.

ΚΡΩ'Κ praep. ἐκτός; eum instr. 73 (-**ισπ'κ'ιτάν'κ'ε'μ**).

ΚΡΩΤΕ'Κ mansuetudo: loc. sg. -**ι** II 88; instr. **ε'κ** -**κ'α** μετὰ πρωτότης 543.

ΚΡΩΤΥ'Κ praes mansuetus; **ΚΡΩΤΥ'ΚΩ** 44.

ΚΡΥ'Κ ἄμα: nom. acc. sg. **ΚΡΥ'Κ** 212, 215, 382, 385, 386, 392, 483; **ΚΡΥ'Κ** 415; loc. dat. sg. **ΚΡΥ'ΚΗ** 231, 237, 250; gen. sg. **ΚΡΥ'ΚΕ** 233; instr. **ΚΡΩ'Κ** 313, 316.

ΚΡΥ'ΚΤΕ'ΝΗ baptismus: -**ε** 98; vide **ΚΡΥ'ΚΤΕ'ΝΗ**.

ΚΡΥ'ΚΤΙ'ΝΗ βαπτίζειν baptizare: **ΚΡΥ'ΚΤΙ'ΝΗ'Κ** 109, 125; **ΚΡΥ'ΚΤΙ'ΝΗ'Κ** 120.

ΚΡΥ'ΚΤΙ'ΝΗ'Κ -**ΙΝΗ'Κ** christianus: dat. pl. **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ'ΙΝΟ'Μ'Κ** 98; nom. sg. **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ'Η'Κ** 142.

ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ σταυρός: **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 574, 587, 610, 611, 648, 718; **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 696; **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 620; **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 588, 591; **ΚΡΥ'ΚΤΑ** 654, 718; **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 685; **ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ** 608, 633.

ΚΡΥ'ΚΤΥ'Κ adj. σταυρού: **ΚΡΥ'ΚΤΥ'ΚΩ'Ε** 704.

ΚΡΥ'ΚΤΕ'ΝΗ baptismus: -**ε** 109; -**κ'κ** 101.

ΚΡΥ'ΚΤΗ κρύπτειν: **ΚΡΥ'ΚΑ** **σα** κρυβόμενος 951.

ΚΡΥ'Κ'ΚΩ adv. strenue 154.

ΚΟΥ'ΝΑ'Κ συναλλαγμα contractus: acc. sg. **ΚΟΥ'ΝΑ'Κ** 236.

ΚΟΥ'ΝΗ'ΚΩ adv. ἄμα simul: **ΚΟΥ'ΝΗ'ΚΩ** 551; **ΚΟΥ'ΝΗ'ΚΩ** 842 ὅμοῦ.

ΚΟΥ'Ν'Κ ἔμπορος: **ΚΟΥ'Ν'ΚΕ** 692.

ΚΟΥ'Ν'Κ **κ'κ** - ὅμοῦ 796, 845, 869, 877.

ΚΥ'Κ ἐπὶ, πρὸς ad eum dat. 4, 5, 24, 70, 97, 112, 159, II 27, II 94, 246, 274, 324, 336, 346, 369, 370, 403, 455, 462, 468, 474, 511, 532, 533, 581, 717, 749, 796, 852 bis, 923, 924, 953.

ΚΥ'ΚΔΕ πῶ 246, 257, 260, 263, 268, 280, 321, 331, 765, 768, 769, 770, 772, 860, 930.

ΚΥ'ΚΩΤΡΑ computer: -**ΔΑ'Ν** 100.

ΚΥ'ΚΩ'Κ ἄρχων princeps: **ΚΥ'ΚΩ'Κ** 89; **ΚΥ'ΚΩ'ΚΑ** 104.

ΚΥ'ΚΩ τίς, quis: **ΚΥ'ΚΩ** 46, II 11, 236 bis, 565, 929 bis; **ΚΥ'ΚΩ** II 109, 287; **ΚΩ'Ε** 93, 162.

ΚΥ'Κ ποῖος, τίς: acc. sg. f. **ΚΩ'Κ** II 114; **ΚΥ'Κ** 269; instr. sg. m. **ΚΥ'Κ** 458; gen. pl. **ΚΥ'Κ'Υ'Κ** 919; gen. sg. f. **ΚΩ'ΚΑ** (ποῖα **κ.** **νε** οὐδαμῶς ἑτέρας) 521.

ΚΥ'ΚΩ'Κ πῶθεν; 254.

ΚΥ'ΚΩ'Κ'Κ κύβρου: **ΚΥ'ΚΩ'ΚΑ'ΚΩ** 752.

ΛΑ'ΝΗΤΑ σταγών mala: acc. sg. -**κ** II 110.

ΛΕΚΑΤΗ κέσθαι: **ΛΕΚΥ'Κ** πρόκειται 465; **ΛΕ'ΚΑ** κείμενος 868; **ΛΕ'ΚΑ'ΝΤΗ'Κ** τῶν κειμένων 728.

ΛΗ conjunctio interrogativa: 17, II 50, II 63, II 87, II 102, 103, II 109, II 116, II 121, II 149, 202, 219, 247, 248, 255, 305, 363, 364, 365, 372, 502, 668 bis, 669, 670, 814; ἢ vel: 87, 151, II 115 bis, 929; **Α'ΝΤΕ** **ΛΗ** 5, εἰ δέ; 24, 199; **Ε'ΓΔΑ** **ΖΕ** **ΛΗ** 221; **ε-ΛΗ** εἰ 676.

ΛΗ'Κ χορεία, chorus; **ΛΗ'ΚΑ** 49.

ΛΗ'Κ περιττός redundans: **ΛΗ'ΚΩ** 580.

ΛΗ'ΚΕ πρόσωπον vultus gen. sg. **ΛΗ'ΚΑ** 10.

ΛΗ'ΚΕ'Μ'Κ'Κ simulator (ὕποκρίτης): 409; ὑπόλλας fallax 430.

ΛΟΥ'Κ'ΖΑ'ΝΗ osculum: -**κ'κ** 526.

ΛΟΥ'ΝΤΗ κλῆν: **ΛΟΥ'ΝΤΩ** κλόμενος 379.

ΛΟΥ'ΝΤΗ comp. βελτίων; κρείττων melior: **ΛΟΥ'ΝΤΗ** 196, 197; singulariter **ΛΟΥ'ΝΤΗ**; **ΛΟΥ'ΝΤΗ** 203, 208; acc. sg. m. **ΛΟΥ'Κ** -**ΝΑ** 193, 199; sed et: **ΛΟΥ'Κ'Η'Κ** 194; pl. nom. **ΛΟΥ'Κ(Η)ΝΕ** **ε'ε'ε'ε** **ΜΛΑΔ'Κ'Η'Κ** 6. διαφέρεσθε πρὸς τὰ νήπια.

αὐτῶν ἐνόν licitum: ἀνιτε ε αὐτῶν 127.
 ἀκστινιτὶ σα ἀπατάσθαι: ἀκστα-
 σιτε σα ἀπατόντας ἐκούτους 336.
 ἀκστῶ πλάνη fraud: ἀκστι 573;
 ἀκστι 859.
 ἀκπο εστῶ πρόπον ἐστὶ 275.
 ἀκτο annus, tempus: ἀκτα 423.
 ἀκβιτι φιλαινάμαγε: -πρᾶκδᾶ
 61; ἀκκαί 87.
 ἀκκοβῆκῶ τῆς ἀγαπῆς: ἀκβοβῶ-
 ηκῶκ 534.
 ἀκβοδᾶκῆνι περνεῖς seortatio:
 112 (-κῆ).
 ἀκβοδᾶκῆνικῶ adj. περνεῖς seor-
 tationis: ελοβεε ἀκβοδᾶκῆ-
 νᾶγο 130.
 ἀκβοδᾶκι πέρνος seortator: 116.
 ἀκβῆκι ἀγάπη amor: dat. ἀκβῆκι
 151; gen. ἀκβῆκι Π 11; acc.
 ἀκβῆκι Π 68.
 ἀκβηι λαοὶ homines: ἀκβῆ
 Π 5, 772, 774, 841; acc. pl.
 ἀκβᾶ 77; gen. pl. ἀκβᾶ 868.
 ἀκβᾶκῶκῶ πονηρός: ἀκβᾶκῶκ
 408.
 ἀκβᾶκῆνι μαρδᾶκῆνῆ: dat. sg.
 ἀκβᾶκῆνι 882.
 ἀκβᾶκῆνι μάλαχῆς malachias:
 ἀκβᾶκῆνι 134.
 ἀκβᾶκ μικρός parvus: βῶ -κ Π
 19; acc. sg. f. -κ Π 115; in-
 str. sg. m. n. -δᾶκ 702; nom.
 sg. f. -αῖ ἢ εἰκᾶρᾶ miserabilis
 928; βῶ ἀκβᾶκ πρὸς βραχῶ 763.
 ἀκβᾶνικῶ adj. poss. μαρῆς:
 ἀκβᾶνικῶ 891.
 ἀκβᾶνικ μαρῆς: dat. ἀκβᾶνι 880;
 ἀκβᾶνι 882.
 ἀκβᾶνι μάτρως mater: 573; ἀκβᾶνι
 83; ἀκβᾶνι 880; acc. ἀκβᾶνικ
 88, 746.
 ἀκβᾶνικῶ ματῶσῶς Π 92.
 ἀκβᾶτοτῶκῶκ μέλιρροτος, mellif-
 luous: τῶκῶκῶ 53.
 ἀκβᾶτο μετᾶξῶ: α. σοβοῖκ inter
 nos, invicem 527.

ἀκβηι vide sub ἀκῶ.
 ἀκβᾶνι jaeger: ἀκβᾶνικ Π
 135.
 ἀκβᾶνικῶ ἐπελεσῖν misereri -μι-
 λοῦμαι Π 42.
 ἀκβᾶν adv. παρὰ praeter: Π 8,
 835, 836.
 ἀκβᾶντῶκῶκῶ εἰρηνοποιός: -τῶ-
 κῶκᾶ 519.
 ἀκβᾶν εἰρήνη pax: acc. sg. 16;
 gen. -α 503, 504, 505; dat.
 -ος 518; βῶκ ἀκβᾶν ἢ εἰ-
 κοῦμένη: βῶκῆμοῦ ἀκβᾶν 102,
 791, 944; βῶκῆγο ἀκβᾶ 630;
 ἀκβᾶν pro ἀκβᾶν Π 151.
 ἀκβᾶνικῶ τῆς εἰρήνης: ἀκβᾶνικῶ
 474.
 ἀκβᾶνικῶκῶ adj. νηπίων infan-
 tium; pl. gen. ἀκβᾶνικῶκῶ 21.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ νηπίος infans: gen.
 pl. ἀκβᾶνικῶκῶ 6; acc. sg.
 ἀκβᾶνικῶκῶ 33; instr. pl.
 ἀκβᾶνικῶκῶ 45.
 ἀκβᾶνικῶ θέρμος: pl. ἀκβᾶνικῶκῶ 766.
 ἀκβᾶνικῶκῶ silentium: -κῆ (ἡρεμῶ)
 759.
 ἀκβᾶν ἐμός meus: neutr. sg. ἀκβᾶν
 12, 379, 419; nom. sg. f. ἀκβᾶν
 382, 385, 387; pl. neutr. ἀκβᾶν
 11; dat. pl. ἀκβᾶνικῶ 743.
 ἀκβᾶνιτῶ σα παρακαλεῖν orare:
 ἀκβᾶν σα Π 81, 452, 525;
 ἀκβᾶν σα προσευχόμενος 670;
 ἀκβᾶνι ἱκετεύεις 671; ἀκβᾶνιτῶ
 ἱκετεύων 672.
 ἀκβᾶνι θαλάσσα: 301, 565, 580.
 ἀκβᾶνι μουσῆς moyses 69; gen.
 ἀκβᾶνικῶ 870 (nom. ἀκβᾶνι).
 ἀκβᾶνιτῶ δύνασθαι posse: ἀκβᾶνι
 474, 477, 486; ἀκβᾶνικῶκῶ 222,
 457, 540; 3. p. sg. aor. ἀκβᾶνι
 ἤδύνατο 289, 290; ἴσχυο 580;
 ἀκβᾶνικῶ 163, 587; ἀκβᾶνικῶκῶ
 ἤδύνατο 165; ἀκβᾶνιτῶ (pro
 ἀκβᾶνιτῶ) 180; n. pl. ἀκβᾶνιτῶ
 δύναμενα 198; ἀκβᾶνικῶ
 583.
 ἀκβᾶνικῶκῶ νεκρός mortuus: ἀκβᾶν-
 ιτῶκῶκῶ 642, 848; ἀκβᾶνικῶκῶ
 βῶκῶκῶ 647, 724, 748, 809,
 885, 897, 904, 907; ἀκβᾶνικῶκῶ
 βῶκῶκῶ 803, 876.
 ἀκβᾶνικῶκῶ νεκρός: ἀκβᾶνικῶκῶ
 730; ἀκβᾶνικῶκῶ 733.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ ἀκβᾶνικῶκῶ
 obscuro: n. ἀκβᾶνικῶκῶ ἀνε-
 σπέρως 805.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ βᾶθυραξ socordia:
 -στι 150; -κῶκῶ 209.
 ἀκβᾶνικῶκῶ ἀμοιβή retributio: acc.
 pl. ἀκβᾶνικῶκῶ Π 122, 710.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ πολλῶσι 489.
 ἀκβᾶνικῶκῶ πολὺς multus: ἀκβᾶνικῶ
 Π 5, 480, 757, 759, 766;
 instr. sg. n. ἀκβᾶνικῶκῶ 407;
 instr. sg. n. ἀκβᾶνικῶκῶκῶ 544;
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ Π 20; ἀκβᾶνικῶκῶ
 Π 113; neutr. pl. ἀκβᾶνικῶκῶ Π 120,
 205; acc. pl. m. ἀκβᾶνικῶκῶ 379;
 ἀκβᾶνικῶκῶ 759; n. n. ἀκβᾶνικῶκῶ
 μετᾶξῶ πολὺ 302.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶκῶ σα πληθύνεσθαι: ἀκβᾶν-
 ιτῶκῶκῶκῶ σα πληθύνεσθε 422.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶκῶ adv. πολλῶσι; Π
 79 (ἀκβᾶν . . .).
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶκῶκῶ τὸ πλῆθος 724.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ: 26, 49, 53; acc. gen.
 ἀκβᾶνικῶκῶ 41, Π 11, Π 59, 388;
 acc. βῶκῶ 41, 48, Π 32, Π 45,
 Π 131, Π 134, 359, 416, 529,
 548; dat. ἀκβᾶνικῶκῶ 26, 29, 58,
 181, 220, 256, 275, 303, 347,
 359; dat. βῶκῶ (scribitur βῶκῶ)
 733; instr. ἀκβᾶνικῶκῶ 303.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ cogitatio: Π 9; ἀκβᾶνικῶκῶκῶ
 453 λογισμός.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ δοκεῖν: ἀκβᾶνικῶκῶκῶ
 337;
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ σα δοκεῖ 721.
 ἀκβᾶνικῶκῶ μαχίρα gladius: ἀκβᾶνικῶκῶ
 771.
 ἀκβᾶνικῶκῶ τὸ μέτρον: ἀκβᾶνικῶκῶ τὰ μέτρα
 571.
 ἀκβᾶνικῶκῶ locus: βῶκ ἀκβᾶνικῶκῶ ἀνὰ
 loco 34, 123, Π 9, 894.
 ἀκβᾶνικῶκῶκῶ (ἀκβᾶνικῶκῶ) turbare: ἀκβᾶν-
 ιτῶκῶκῶκῶ ταραττεται 684.

ΜΑΔΡΟСТΚ σοφία: **ΜΑΔΡΟСТΙ** 568.
ΜΑΖЖ *άνηρ*: **ΜΑΖЖΑΥ** *έν άνδρι* 645; **ΜΑΖЖТ** 891.
ΜΑЖКА τιμωρία *ποena*: **ΜΟΥЖΚИ** gen. sg. (acc. pl.) *τιμωριαν* II 53; instr. sg. **ΜΑЖΚΟЖ** *διά (του τιμίου) πάθους* 279; **ΜΑЖΚЖ** *τιμωριαν* 441 (acc. sg.) et **ΜΑЖΚΟΥ** 617; **ΜΑЖИК** 598, 830, 842; **ΜΑЖКА** 616; **ΜΟΥЖКА** 620; **ΜΑЖИК** 755.
ΜΑЖЧНИК *μάρτυς*: **ΜΑЖКАΥ** dat. pl. 702.
MA cum loc. graeco dat. respon- det: **MA ΡΑΚΟΥ** *ταίς άρχαίαις* 32; saepissime autem *έν* et *έπι*: 37 (bis), 43, 44, 154, II 69, II 117, II 138 179, 250, 251, 330, 350, 351, 361, 362, 363, 367, 386, 489, 564, 670, 685, 696, 758, 789, 797, 808; cum acc. *εις έπι* 88, 92, 118, 128, 137, II 30, II 93, II 157, 316, 423, 426, 459, 473, 484, 491, 498, 594, 601, 615, 623, 626, 635, 648, 652, 695, 735, 767, 782.
ΜΑΕΣΤИ *έπαγαγείν*: 317; **ΜΑΕΔΕ** *έπηγαγε* 315.
ΜΑΚΥΚИЖТИ *μυθάζειν*: **ΜΑΚΥΚ- ΗΕΑΥ** 237; **DA ΜΑΥΚИЖИШ** *ίνα μάθης* 323, 613.
ΜΑДТ cum instr. super: II 20, 205.
ΜΑДТМАТИ *сά είδένειν*: **ΜΑДТ- ΜΑИА** *сά* 494.
ΜΑИКОРК *superl. μέλιστα* 437; cf. **скоро**.
ΜΑИТИ *venire*: **ΜΑИДЕ** 376.
ΜΑКАΖΑИИ *διδασκαλία*: **-КЕ** II 139; **-К** 254.
ΜΑΚОВАΔ *άκμων* *mens*: **-К** 780.
ΜΑΛΑΓΑТИ *έπισυναπται* *annectere*; **ΜΑΛΑΓΑЖТ** 735.
ΜΑМΥ *vide sub МУ*.
ΜΑΠΑΣТ *calamitas*: **п. ΜΙ СТВОРИ** *έπηρεάσε με* *nocuit mihi* 478.

ΜΑΠСАТИ *scribere*: **ΜΑΠСАИ** *(ταίς γράμμασι)* 688.
ΜΑΡΕШТИ *appellare*: **ΜΑΡΕЖТТ** *сά κληθήσονται* 515; **ΜΑРЕ** *έωρισεν* *definitiv* 645.
ΜΑРИЦАТИ *appellare*: **ΜΑРИЦАЕТТ** *αλλεί* 519; **ΜΑРИЦАИКИ** *λεγόμενος* II 93.
ΜΑРОДТ *δήμος*: 584; **ΜΑРОДИ** 768.
ΜΑСАДДИТИ *сά απολαύειν*: 536; **ΜΑСАДДИИА** *сά* *άπήλασαν* 252; **ΜΑСАДДИИ** *сά* 509.
ΜΑСАЖДАТИ *сά απολαύειν*: **ΜΑ- САЖДАЖИТИ** 439.
ΜΑΣАКДОВАИИ *hereditas*: **-КЕ** 601.
ΜΑΣАКДЫИИК *κληρονόμος* *heres*: **-И** 597.
ΜΑΣАКДСТВОАТИ *κληρονομείν (κληρονομίαν* *έχειν)*: **ΜΑΣАКД- СТВОЖТТ** 117.
ΜΑΣТОКТИ *παρεΐναι*: dat. sg. f. **ΜΑΣТОИЖТИ** *τής παρούσης* 873.
ΜΑΟΥЧИТИ *διδάσκω* *doceo*: **ΜΑ- ΟУЧИАК** *ест* 30; **ΕΑΥ** **ΜΑΟΥ- ЧИИ** *вкєнқиш* *θεοδιδάκτος* *άνδμονησαν* 3; **ΜΑΟΥЧТ** *είδίζεας* 707; **ΜΑΟΥЧЕНТ** 69; **ΜΑΟΥЧЕНИ** 380; **ΜΑΟΥЧИ** *έπικίλευσεν* II 102; **είδισακεν** 204; **ΜΑΟΥЧИТИ** *сά* *discere*: **ΜΑΟΥЧАТТ** *сά* 15, 16; *imperat.* **ΜΑΟΥЧИ** *сά* 19.
ΜΑЧИНАТИ *incipere*: **ΜΑЧИНАЖТТ** *έπιχειροῦσι* 175, 187; **ΜΑЧИ- ΜΑЖИТИ** *έναρχόμενον* 846.
ΜΑЧАТИ *υπάρχειν*: **ΜΑЧАТТ** *υπάρ- χεν* 633.
ΜΑЧАТК *άρχή* *initium*: gen. sg. **ΜΑЧАТКА** *έπιχειρήσεως* 224; **ΜΑЧАТК** 270; **ΜΑЧАТК** 271; **ΜΑЧАТОК** 624; **ΜΑ- ЧАТК** 637, 638, 639.
ΜΑШ *ήμέτερος* *noster*: **ΜΑШТ** 511, 542, II 31, II 33; **-ΕΑΟΥ** 127; acc. sg. f. **-Ж** II 89, II 128, 276, 278, 909; **-ЕО** II 133, 550, 554, 753, 755; **-А** acc. pl. m. 352, 529; sg. n. **-Е** 548.

ΜΕ *negatio* *ού, ούν, μή* 2, 4 etc. *ubique saepe invenias*.
ΜΕΒЕСК *ecclēstias*: **п. ΜΕΒЕСКОЕ** *των εύρανόων* II 50; *εύράνιος* 562; **ΜΕΒЕСК** 608, 927; **ΜΕΒЕСКА** *τά* *άνω* 466.
ΜΕВО *εύρανόος*: 576; **ΜΕ** 556, 586; **ΕΝΟ** 705; gen. sg. **ΜΕΒЕСЕ** 797; pl. **ΜΕΒЕСА** *των εύρανόων* 702; gen. **ΜΕΒЕС** 808.
ΜΕВКТИ *τι* *μή είναι*: **ΜΕВКТТ** 556.
ΜΕВИДАУК *άόρατος* *invisibilis*: 792; **ΜΕВИДАУКИИИ** 559.
ΜΕВКЗМОЖИК *άδύνατος*: **п. pl.** **-КИАК** 175; **-КВО** 186.
ΜΕВКД *άκων*: **ΜΕВКДЖИТИ** *άκουσα* 573.
ΜΕВКЖДАСТВИ *άπόνοια* *amentia*: **-КТЕКЮ** 151; **-КТЕКЕ** II 112.
ΜΕВЖИИИ *άλιτος*: **nom. pl.** **ΜΕВЖИИ** 913.
ΜΕВОСТОННО *άναξίως* 436, 440.
ΜΕДЖГ *ή νόσος*: 446; **-ΕΑΥ** 447.
ΜΕДЖЖЫК *αεγροίτις*: **-ЖИИИ** *νοσήματα* II 118.
ΜΕИСТОВАСТЕ *μανία* *insania*: **-КТЕК** II 124, 210, 390.
ΜΕИСТКАКИИК *άφορητος*: **-ИИК** 907.
ΜΕИЦАУК *άνοητός*: **-КНО** 547.
ΜΕИЦАСТИК *άπαραίτητος* *impla- cabilis*: gen. sg. f. (acc. pl. f.) **-КИА** II 53.
ΜΕИШТИ *άσθένεια*: **ΜΕИШТТ** 181.
ΜΕМОШТК *άσθενής* *infirmus*; *άγενής* *vilis*: **ΜΕМОШТЕН- ШУК** 93; f. sg. **ΜΕМОШТКИИ** 451.
ΜΕИИИДКТИ *μοσειν* *odisse*; **ΜΕИ- ИИИЖИТИ** *δούρα* 25 *μισάγθοι*, (*μισάγθοι*) **ΜΕИИИДКТТ** 492.
ΜΕИСКДИИ *adj.* *άήτητος* *in- vineibilis*: **-КЕАΥ** 780.
ΜΕИОВИИИИК *άθωος* *innocens*: **ΜΕИОВИИИК** 201 (*ού . . .* *έγ-*

κλῆμα): acc. sg. f. **НИПОВИНИЃ** 212, 215; nom. sg. m. **НИПОВИНИЃ** 804.
НИПОΛΑΞΙΚΗ ἀνωφελής: inutilis: **НИПОΛΑΞΗ** 507.
НИПΡΑΒΔΑ ἄδικία injuria: -**Κ**-**ΔΑΜ** II 5.
НИПΡΑΒΔΙΚΗ ἄπειρος inhonestus: **НИПΡΑΒΔΙΚΗ** 773.
НИΠΡΟΚΑΝΗ διχόλογος: **ΕΤΚ** -**ВН** 147.
НИΠΡΟΚΤΑΪΝΗ inviolabilis: -**ΠΗ** II 14.
НИΠΟΚΗΓΑΤΗ ἀπολαμβάνειν judicare: **НИΠΟΚΗΓΕΤΚ** 153.
НИΡΑΖΔΡΚΗ ἄλιος: -**Η**-**ΚΛΗ** 823.
НЕСΛΑΒΑ ἀδοξία ignominia: -**Ж** 571.
НЕСΛΑΜΡΕΚΗ ἀνόητος: **НЕСЛАМΡΕΚΗ** 719.
НЕСΛΑΜΥΚΙΣΑΚΗ ἀνοήτος demens, stultus: ἄλογος **НЕСΛΑΜΥΚΙΣΑΚΗ** 325; voc. sg. **НЕСΛΑΜΥΚΙΑΚΗ** (pro κ vide pag. 5) 17; ἀνώμων, stolidus: **НЕСΛΑΜΥΚΙΑΚΗ** 34—35; gen. pl. **НЕСΛΑΜΥΚΙΣΑΚΗ** 123.
НЕСΟΥΚΟЖИ sine paupertate existens adv. **НЕСΟΥΚΟЖНО** ἀποχωρούτος 41.
НЕСΥΗΤΟΤΑ ἀκαθαρσία impuritas: 113.
НЕСΥΗΤΗ impuritas: **НЕСΥΗΤΗ** II 117; **НЕСΥΗΤΗ** ἀκαθαρσία (τὰ ἄγρια) 372.
НЕСΥΗΤΗ ἀμία ignominia: **НЕСΥΗΤΗ** 137.
НЕСΥΗΤΗ ἄπειρος impietas: **НЕСΥΗΤΗ** 577; **НЕСΥΗΤΗ** 658 ἀδοξία, ignominia.
НЕСΥΗΤΗ sensu carere: -**Κ** II 113.
НΗ οὐδὲ, nec in 10, 79, 81 (quater), 94, 96, 116, 123, II 12, II 106, II 131, 132 bis, 184, 220, 221, 225, 339 bis, 366 368 bis, 399, 635; οὐχί 815;

815, **НН**; errore pro **ΛΚ** 58; **Н** 117; II 132; **НН** II 12, 815.
НИΚΟΔΗΛΑΚ νεκρότομος 952; **НИΚΟΔΗΛΑΚ** 754.
НИΚΟΛΑЖЕ οὐδέποτε, nunquam 319.
НИКТОЖЕ οὐδεις nemo: 114, 196, 226, 407, 408, 409 bis, 429, 430, 453; **НИКОЖЕ** II 133.
НИКНИЖЕ οὐδεις nullus: -**ΕΘΕЖЕ** 81, 539; -**ΚЖЕ** 146; -**ΘΕЖЕ** II 13.
НИМ, **НИМ**, **НИМ** et **НИУ** vide sub **И** (οὐδέν).
НИЦАТИ εὐθεῖαι germinare: **НИЧЕТК** 722.
НИЦ pronis: **ПАДЖ** **НИЦ** 179.
НИЧКЖЕ οὐδέν, nihil: **НИЧКЖЕ** 122 (occupit e. g. et in Psalt. sin., 36, 61.
НИЧТОЖЕ οὐδέν: **НИЧТОЖЕ** 206; gen. **НИЧСОЖЕ** 492.
НОВК κωνίς novus: **НОВК** 838; instr. **НОВКМ(К)** 27; acc. sg. **НОВОЖ** 29; neut. pl. **НОВА** τὰ νέα 840.
НОРА πούς: dual. **НОВК** 397.
НОСНТИ ἔχειν: **НОШАЖ** 169; **НОСНТК** εἶρε: 574; **НОСА** 411.
НОШТК οὐχί: **НОШТК** 681; **НОШТК** 883, 884, 953.
НЪ ἀλλά sed 10, 103, 136, II 7; II 29, II 35, II 37, II 38, II 73, II 75, II 80, II 133, II 153, 180, 188, 209, 215, 237, 277, 279, 325, 326, 333, 348, 375, 403, 416, 434, 442, 446, 450 (pro **НО**), 451, 454, 456, 465, 482, 483, 488, 512, 521, 524, 533, 567, 586, 614, 616, 618, 637, 656, 733 (pro **НЪ**), 734, 735, 779, 781, 784, 815, 829, 857, 893, 895, 903.
НЖК adv. οὐ, nunc 9, 190, 367, 411, 412, 413, 749, 765, **НЖН** 552.
НЖЕТК vide sub **ГН**.

НЖЧКТО aliquid: **НЖЧКТО** 498.
НЖДИТИ ἀναρχαίω: **НЖДАШТА** 365; **НЖДАШТЮ** 369; **НЖДАТК** 656.
НЖЖДА ἀνάρχος: **НЖЖДН** 194, 195, 196.
О cum loc. **ΠΕΡ**: **DE**: 8, 121, 222, 237, 248, 249, 367, 387, 433, 434, 508, 586, 615, 694, 725, 753 bis, 754, 780.
ОБА ἀμρότεροι: **ОБА** **НА** **ДИСАТЕ** εἰ δώδεκα II 93; gen. **ОБОЮ** II 93; **ОБЪ** 864, 871, fem. **ОБЪ** τὰ δύο 845.
ОБЕТК **МАТИ** παλαιόθεν vetera scere: **ОБЕТК** 838.
ОБНДКАНЕТК ἄδικος injustus: **ОБНДКАН** 117 (hoc adiect. habet et Slav. kn. matth. 5, 45 pro **НИПΡΑΒΔΙΚΗ**).
ОБНДКТИ ἀδικεῖν injuria afficere: **НЕ** **ОК** . . . 93; **ОБНДКА** 488.
ОБНОВОАТИ (κυκλῶν), circumdare, amplecti: **ОБНОВА** 89.
ОКАГАТИ **СА** περιβάλλεσθαι: **ОКАГА** 562.
ОКАДАТИ ἔρχαι imperare: **ОКАДА** 147; **ВЕРΑΠΕ**: **ОКАДА** 947.
ОКАЛК νεφέλη nubes: **НА** **ОКАЛК** 44.
ОКАЛСТ ἔξοσις: II 116; **ОКАЛСТК** 204.
ОКАМ **МАТИ** κατηγορεῖν accusare: **ОКАМ** 913; acc. sg. m. **ОКАМ** **НИЖТК** ἀποφθεγγόμενος compellere 729; **ОКАМ** **СА** ἐλέγχεσθαι argui 580.
ОКАМН **ТА** accensator: **ОКАМ** **ТА** **КА** κατηγορε 691, 715.
ОКОГАТИТИ πλουτεῖν, ditare: **ОКОГАТТК** 41.
ОКРАЗК **П**: 322, 343; **ОЖ** 416; -**ОУ** 324; nom. pl. -**И** 835; -**А** 464; -**ОМ** **Π** 459.
ОКРАЗК adj. τοπίος: **ОКРАЗК** **НАК** 331.

ΟΒΡΑΤΗΤΗ επιστρέφειν converto: **ΟΒΡΑΤΗΤΕ** επιστρέφατε 3—4; **ΟΒΡΑΤΙ** στρέφω II 111; **ΟΒΡΑΤΙ** μετάβαλε 191.
ΟΒΡΚΖΑΤΗ περιτρέφειν: **Η ΟΒΡΚΖΑΤΗ** ἀπερίτρωτοι 339.
ΟΒΡΚΕΤΗ (ΟΒΡΑΚΤΑ) invenire: **ΟΒΡΚΕΤΙ** 540; **ΕΥΡΕΤΗ** 583; **ΟΒΡΚΤΥΚΗ** εύρων 594; **ΟΒΡΚΤΕ** (εύραμενος) 605; **ΑΝΕΚΤΗΣΟΥ** 598; **ΟΒΡΚΤΥΚ** μηχανησάμενος 704.
ΟΒΡΚΤΑΤΗ εύρίσκειν invenire: **ΟΒΡΚΤΑΕΤΥΚ** σα 59, 125; **ΟΒΡΚΤΑΚΗΤΗΤΥΚ** σα 76; **ΟΒΡΚΤΑΚΗΤΙΑ** (pro -ΗΚ) σα 145; **ΟΒΡΚΤΑΛΧ** 169.
ΟΒΚΗΝΗΤΑΤΗ πτωχέειν pauperem fieri: **ΟΒΚΗΝΗΤΑΕΤΥΚ** ΓΡΚΧΛΑ II 4, male παινέσθαι saginari, interpres πένης in mente habuit (Mikl.)
ΟΒΚΙΑΝ ἦθος, consuetudo 94, II 138; **ΟΒΚΙΑΥΚ** II 130, II 132.
ΟΒΚΩΤΗΝΗ κοινωνία: -ΚΕ II 138; **ΟΒΚΩΤΗΝΚΕ** συγγένεια 324; **ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ** 547.
ΟΒΚΩΤΗ καθολικός: **ΟΒΚΩΤΗ** εκ-ΗΚ 103.
ΟΒΚΩΤΗΝΗΚΥ κοινωνός participes: **ΟΒΚΩΤΗΝΗΚΥ** 513.
ΟΒΚΩΤΗΤΗ κρεμαννύμαι: **ΟΒΚΩΧΩΛΥΚ** 352; **ΟΒΚΩΧΩΛΑΚ** τοῦς κρεμάσαντας 685.
ΟΒΚΩΤΑΤΗ κρεμαννύμαι: **ΟΒΚΩΛΕΤΥΚ** 684.
ΟΒΚΩΤΑΤΑΤΗ σα ἐπαγγέλλεσθαι: **ΟΒΚΩΤΑΤΑΕΤΥΚ** σα 932.
ΟΒΚΩΤΑΤΗ ἐπαγγέλλεσθαι polliceri: **ΟΒΚΩΤΑΝΚΥ** 549.
ΟΒΑΤΡΚΗΤΗ (= ΟΒΚΑΤΡΚΗΤΗ) σα φλεγμάνειν ardere: **ΟΒΑΤΡΚΗΚΩΤΗ** σα 495.
ΟΒΚ ὁ μὲν 325, 326, 390; ὁ δὲ 325; **ΟΚΑ** τὸ μὲν (sc. πάσχα) 845; **ΟΚΗ** (ὁ μὲν) 851; **ΟΚΙ** (ὁ δὲ) 852; (οἱ μὲν) 853 et 855; οἱ δὲ 857.

ΟΚΥΚΑ πρόβατον: 326 bis; gen. **ΟΚΥΚΑΤΕ** 313.
ΟΓΙΩ πῦρ ignis: **ΟΓΙΩ** 107; **ΟΓΗΚ** II 12; **ΟΓΗΩ** 153; **ΟΓΗΚ** 928.
ΟΔΡΚΖΑΤΗ συνέχειν: **ΗΚΕ ΟΔΡΚΖΗΚΤΥΚ** τὸν . . συνέχοντα.
ΟΚΑ(Α)ΝΚ ἄλλιος: **ΟΚΑ**(Α)ΝΚΥ 735.
ΟΚΛΕΒΕΤΑΤΗ κατηγορεῖν: **ΟΚΛΕΒΕΤΑΕΤΥΚ** κατηγορήσασθαι 190.
ΟΚΟ ὀρθάλμας, oculus: acc. **ΟΚΗ** II 133; gen. dual. **ΟΚΥΩ** 4—5.
ΟΚΟΚΑΚΤΟΜΑΤΑ ἐλοκαυτώματα: 160 (alibi et -ΜΑΤΥΚ m. g.).
ΟΚΗ ἐκείνος ille 56, 199, 248, 249, 402, 475, 694; nom. pl. m. **ΟΚΗ** 484; **ΟΝΟΜΟΥ** 488.
ΟΚΡΚΕΝΚΥΚ m. τὸ ἄξιμον: **ΟΚΡΚΕΝΚΥΚΥ** 338; **ΟΚΡΚΕΝΚΥ** 372.
ΟΚΡΑΝΚ τὸ ζῆγγον: **ΟΚΡΑΝΚΥ** 352, 355.
ΟΚΡΚΗ n. μάχραι gladii: instr. pl. **ΟΚΡΚΗ** II 157; pl. **ΟΚΡΚΖΚΥ** τὰ ἔπλα 769.
ΟΚΑΤΗΤΗ ἀγιάζω sanctificare: **ΟΚΑΤΕΤΥΚ** 12, ἀγιάσασθαι cf. **ΟΚΑΤΗΤΗ**.
ΟΚΛΑ ἀρχόνη laqueus: **ΟΚΛΑ** 716.
ΟΚΛΑΒΗΤΗ παρατεῖσθαι gravari: **ΗΚ ΟΚΛΑΒΙΑΥΚ** εκ-ΤΥΚ οὐ παρητήσατο 475.
ΟΚΛΗΚΗΤΗ excoecare: **ΟΚΛΗΚΗ** πηρώσασθαι II 133, **ΟΚΛΗΚΗ** ἐπήρωσε 172.
ΟΚΤΑΒΗΤΗ παρτείνει omittere: **ΟΚΤΑΒΗΤΗ** 136; **ΟΚΤΑΒΗ** 498 ἄρες; **ΟΚΤΑΒΑΚΗ** 648; **ΟΚΤΑΒΗΤΗ** 502.
ΟΚΤΑΒΕΝΗ ἄρες: **ΚΥΚ -ΚΕ** εἰς ἄρεσιν 383.
ΟΚΤΑΤΗ λείπεισθαι: **ΕΚ ΟΚΤΑΔΟ** (οὐδὲν ἐνέλειπε) 205; **ΟΚΤΑΤΗ** ἀνατελλεῖν τινά τινας 224.
ΟΚΤΩΠΑΤΗ ὑποχωρεῖν loco cedere: **ΟΚΤΩΠΑΕΤΥΚ** 833.
ΟΚΤΩΠΗΤΗ πολιορκεῖν obsidere: **ΟΚΤΩΠΗ** 740.
ΟΚΩΔΗΤΗ κρίνειν, καταδικάζειν con-

demnare: **ΟΚΩΔΗΤΥΚ** σα 126; **ΟΚΩΔΗΚΩΤΥΚ** 590; τοῖς καταδικαίς 633, 638, 826, **ΟΚΩΔΗΚ** 606, 825, 933; **ΟΚΩΔΗΝΑ** 934; **ΟΚΩΔΗΚΕΥΚΥΚ** τῶν καταδικῶν 640; **ΟΚΩΔΗΚΗΝΑ** 770.
ΟΚΩΔΗΚΥ adj. τῆς καταδικῆς: **ΟΚΩΔΗΚΥΚ** 589.
ΟΚΩΔΗΤΑΤΗ καταδικάζω condemnare: **ΟΚΩΔΗΚΩΤΗΤΗ** 636.
ΟΚΩΔΗΝΗ κρίμα condemnatio: -ΚΥ 153, 638; -ΚΕ 431, 631, 673.
ΟΤΡΟΚΥ πίστις: pl. dat. **ΟΤΡΟΚΑΥΚ** (= **ΟΛΥΚ**) I; nom. pl. **ΟΤΡΟΚΥ** 35; acc. pl. **ΟΤΡΟΚΥ** 26.
ΟΤΡΚΗΑΤΗ λῶειν: **ΟΤΡΚΗΑΛΗ** 606.
ΟΤΥΚ eum gen. παρὰ ab, ἐκ: **ΟΤΥΚ** **ΗΚΩ** 19, 39, 43, 63, 69, 75, 101, 146, 147, 150, 157, II 11, 15, II 28, II 57, II 58, II 87, II 90, II 91, II 92, II 130, II 137, 174, 183, 184, 192, 255, 261, 270, 282, 285, 299, 359, 462, 531, 556, 626, 673, 681, 717, 754, 764 bis, 767, 790, 797, 798, 800, 850, 854, 857, 858, 859, 865, 882, 892, 904, 916, 919, 924, 927, 928, 939, 951; **ΟΤΥΚ** **ΕΚΛΚ** nunc 124; **ΟΤΥΚ** **ΤΟΛΚ** ab illo tempore 427.
ΟΤΥΚΕΖΑΤΗ εἰςεῖν, fugere: **ΟΤΥΚΕΖΗΝΑΥΚ** (pl.) 68.
ΟΤΥΚΡΚΖΑΤΗ ἀνοίγειν: **ΟΤΥΚΡΚΖΑΕΤΥΚ** σα 799.
ΟΤΥΚΡΚΕΤΗ aperire: **ΟΤΥΚΡΚΖΗΚΩ** 595 παρανοηθείσης 595; **ΟΤΥΚΡΚΖΚΥ** 694 (vide notam); **ΟΤΥΚΡΚΖΕ** ὑπανοίξας 703; **ΗΚ ΟΤΥΚΡΚΕΤΟΛΚΥ** ἀδικνοήτων ὄντων 917.
ΟΤΥΚΡΚΗΤΗ (-ΚΡΚΖΚ) διαλύειν: **ΟΤΥΚΡΚΖΚΕΥΚ** (ΗΚΚΚ) 542; — σα βδελύσσεσθαι abominari: **ΟΤΥΚΡΚΡΚΖ** σα 108.

ΟΤΚΑΚΕΤΚ responsio: **ΟΤΚΑΚΕΤΑ**
 (fortasse pro **ΙΖΒΕΤΑ** excu-
 satio, graece aliter) 725; **ΒΕΖΚ**
ΟΤΚΑΚΕΤΑ ἀπογνώστως 491.
ΟΤΚΑΚΗΣΤΑΚΑΤΙ respondere:
ΟΤΚΑΚΗΣΤΑΒΕΤΚ 627 (ἀπο-
 φαίνεται).
ΟΤΚΑΚΗΣΙΤΙ ἀποφίξιν: **ΟΤΚΑΚ-**
ЧЕНА gen. sg. m. ἀποφισμένην
 262.
ΟΤΚΑΚΕΤΑΤΙ abjicere: **ΟΤΚΑΚ-**
ΤΑΕΤΚ 629.
ΟΤΚΑΚΕΔ omni modo, omnino
 139 (**ΟΤΚΑΚΕΔΚ**).
ΟΤΚΑΟΥΣΙΤΙ ἀρῆναι: dimittere:
ΟΤΚΑΟΥΣΙΤΙ 137, 486; **ΟΤΚ-**
ΟΥΣΙΤΙ (ΓΗΚΕΛ) 477.
ΟΤΚΑΟΥΣΙΤΗΝΕ: **Κ** -**ΚΕ** ΓΡΚ-
ΧΟΜΚ λυτρήν 393.
ΟΤΚΡΗΣΙΤΙ ἀποκρίνεσθαι: respon-
 dere: **ΟΤΚΡΗΣΚΗΝ** 129; — **СА**
 ἀποπέπτεσθαι: renunciare: **ΟΤΡΕ-**
ΠΕ **СА** 392.
ΟΤΚΕΤΕΚΤΙ ἀπέχειν: distare:
ΟΤΚΕΤΕΟΤΚ 149.
ΟΤΚΕΚΑΛΑΤΙ ἀποπέμπειν: **ΟΤΚ-**
ΕΚΑΛΕΧ 853.
ΟΤΚΕΚΕΔ ἀντι-φάρμακον 599.
ΟΤΚΕΚ πατήρ pater: **ΟΤΚ** 2; **ΟΤΚ**
 138; instr. **ΟΤΚΑΚ** 552, 92;
 gen. **ΟΤΚΑ** 87, 554; dat. **ΟΤΚ**
 83, 864, 908.
ΟΤΑΤΙ λυτρωθήναι: 283; **ΟΤΑΤ**
ΕΤΚ ἀνταρταί 341.
ΟΟΥΚΕΖΑΤΙ πτωχεύειν pauperem
 fieri: **ΟΟΥΚΕΖΑΚΕ** (Supr. 240,
 21; **ΟΟΥΚΕΖΑΚΗΝ**) 40 (ἐ
 πτωχεύειν).
ΟΙΚΚΙΚΙΚΤΙ νικῆσαι obtorquescere
 Π 99.
ΟΙΝΣΙΤΙ mundaie: **ΔΑ** **ΟΙ-**
ΣΤΗΝΑΚ ἐκκαθάρωμεν 454; **ΟΙ-**
ΠΕΚΗΝ καθάρωντες 542.
ΟΙΝΣΙΤΑΤΙ purgare: **ΟΙΝΣΙ-**
ΤΑΕΤΚ pro **ΟΙΝΣΙ** . . . Π 89;
ΟΙΝΣΙΤΑΝ καθάρων Π 119.
ΟΙΝΣΙΤΗΝΕ καθάρων συνειδός:
-ΚΕΜΚ 405.

ΠΑΒΑΚ paulus: **ΠΑΒΚΑΟΥ** 111,
 Π 10; **ΠΑΒΚΑΑ** Π 54; **ΠΑΒΕΚ**
 Π 82, Π 142, 284.
ΠΑΔΑΝΕ κατάπτωσις: **ΠΑΔΑΝΕΚΑΚ**
 180.
ΠΑΔΑΤΙ cadere: **ΠΑΔΑΝΗ** πρὸς
 πῶσιν μεθέστατο 612.
ΠΑΚΕΣΤ dampnum: π. **ΤΒΟΡΠΑΚ**
 εἰ ἐβλάψας 489.
ΠΑΚΤΙ πάλιν iterum: 42, 62, Π 3,
 Π 52, Π 84, 380, 603, 726,
 877, 885.
ΠΑΜΑΤ μήμηρ; 309, 366; **ΠΑ-**
ΜΑΤΙ -**ΠΑΜΚ** ὑπέμνησις 318.
ΠΑΡΑΚΕΚΕΚΗΝ ἡ παρασκευή dies
 veneris: **ΠΑΡΑΚΕΚΕΚΗΝ** 555.
ΠΑΣΤΙ cadere: **ΠΑΔΕΚ** ἔπεσον 179.
ΠΑΣΤΚΗΚ περιήν: **ΠΑΣΤΚΗ** 894,
 896.
ΠΑΣΧΑ πάσχα 279, 331, 333, 375;
ΠΑΣΧ 247, 261, 322; **ΠΑΣΧ**
 258, 269, 276, 281, 293, 294,
 297, 311, 332, 337, 340, 363;
ΠΑΣΧΕΧ 269; dat. sg. **ΠΑΣΧ**
 323; gen. sg. **ΠΑΣΧΚ** 374;
 dual. **ΠΑΣΧΚ** 845.
ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΤΚ adj. poss. patri-
 archae: -**Κ** Π 27.
ΠΑЧЕ μέλλον potius (saepe eum
 gen.); 88 Π 37, Π 45, Π 64,
 Π 124, 450.
ΠΕΛΕΝΑ σπάρτακον faseia: **ΠΕΛΕΝΚ**
 622, 887; **ΠΕΛΕΝΑΜ** 888.
ΠΕΤΡΚ petrus: **ΠΕΤΡΟΥ** 690.
ΠΕЧАК καθήρησις: Π 36; -**Κ** Π 72.
ΠΕЧАТ m. **σφραγίς** sigillum: nom.
 acc. pl. **ΠΕЧАΤΙ** 735, 913;
 gen. pl. **ΠΕЧАΤΙ** 737, 738; dat.
 pl. **ΠΕЧАТОМΚ** 915, 918.
ΠΙΛΑΤ πύλατος 628, 843; **ΠΙΛΑΤΑ**
 939; **ΠΙΛΑΤΟΥ** 923.
ΠΙΛΑΤΕΚ adj. poss. **ΠΙΛΑΤΟΚ**
 827.
ΠΙΤΚΤΙ (ΠΙΤΑΤΙ) τρέφειν: **ΠΙΤΚ-**
ΠΙΤΑΤΕ 946.
ΠΙΝΤΑ cibus τροφή 442, 444,
 448; **ΠΙΝΤ** Π 28 ἐπίτασις
 epulum.

ΠΛΑΚΑΤΙ **СА** θρηγνῆν lugere: Π
 46, Π 65; **ΠΛΑΚ** **СА** δάκρυον
 Π 74; **ΠΛΑΚΑΧΟΜΚ** **СА** ἐκκαθ-
 αρωμεν 351.
ΠΛΑΜΕΝΙΚ φλόγος, φλόγιος, flam-
 mae flammis: **ΠΛΑΜΕΝΗΚΕ** 67.
ΠΛΑΜΚ φλόξ flamma: **ΠΛΑΜΕΝΕ**
 67.
ΠΛΟΔ fructus: **ΠΛΟΔ** **ΤΒΟΡΠΙ**
 (πρὸς πιδοπέλιον) 424; **Π.ΤΒΟΡΠΙ**
 ἐκαρποφόρησεν 590; γεώργιον
 711.
ΠΛΗΚ plenus: 449; **ΠΛΗΝ**
 γέμον 943.
ΠΛΥΚ σάρξ: **ΠΛΥΚ** 851; **ΠΛΥΚ**
 909; **ΠΛΥΚΕΚ** 761, 762.
ΠΛΥΚΕΚ **σάρκός** carnis: **ΠΛΥ-**
ΤΚΕΚ 151; **ΠΛΥΚΕΚΑΑ** 817.
ΠΛΥΝΙΤΙ ἀιχμαλωτίζειν: **ΠΛΥΝ-**
ΣΗΜΚ 347; **ΠΛΥΝΣΑ** 355;
ΠΛΥΝΣΗ εἰ ἀιχμαλωτισάντας
 358.
ΠΛΥΝΙΚΗΚ ἀιχμαλωτός: **СК**
ΠΛΥΝΙΚ 806.
ΠΟ eum dat. κατὰ c. acc. **ΠΟ**
СЛОВΕИ κατὰ τὸν λόγον 7; **ΠΟ**
ΓΕ ὑπὲρ θεοπέτου 681, 706, 723;
 cf. et 125, 143; eum loc.
 (κατὰ c. acc.) Π 41, 755, 900,
 904; **ΠΟ** **ΛΗΝΕΚ** 302; **ΠΟ**
ΤΟΜΚΕ εἶτα 86; **ΠΟ** **СРΚ**
 ἐν μέσῳ 351, 574, 861, 862,
 863, 866, 867, 869, 870, 871,
 873, 875.
ΠΟ **ЧКТО** διὰ τί 191, 192, 232,
 311, 466, 478; **ΠΟ** pro **ΠΟ** 62.
ΠΟК **ДА** νίκη: **ΠΟК** **Д** 615.
ΠΟК **ДАТΙ** vincere: **ΠΟК** **Д**
602; **ΠΟК** **Д** **ΚΗΝΑ**
 τροπαιοδών 748.
ΠΟК **Д** **ΚΗΚ** adj. νίκης: **ΠΟК-**
Д **ΚΗΚ** 654.
ΠΟК **ΕΚ** **ΚΑΤΙ** jubere: **ΠΟК** **ΕΚ-**
ΕΚ **ΠΙΤΑΤΕ** Π 151.
ΠΟК **ΕΚ** **ΚΗΝΕ** νόημα: instr. -**Κ** **ΜΚ**
 Π 153; -**ΚΕΜΚ** προστάγματι 564;
 -**ΚΕ** ἐπίταγμα 294, 321; -**ΠΕ** 296;
ΠΟК **ΕΚ** **ΚΗΝ** βούλημα 724.

ΠΟΝΗΝΗΪΚΪ *ὀπινῆνας*: gens: сѣ
ΠΟΝΗΝΗΚΙΑΝ 804; acc. sg. m.
ΠΟΝΗΝΑ 152.
ΠΟΝΗΚΤΗ *κατακλιθεῖσιν involvere*:
ΠΟΝΗΚΕΤΪ 888.
ΠΟΝΡΚΗΤΗ *ρίπτειν*: ΠΟΝΡΚΗ
211, 227.
ΠΟΝΚΔΑΤΗ *δηγεῖσθαι*: ΠΟΝΚΔΑ-
ΕΤΚ 240.
ΠΟΓΑΝΚ *gentilis ἐξ ἔθνων*: ΠΟ-
ΓΑΝΟΜΚ 98; gen. pl. ΠΟ-
ΓΑΝΚ 850, 854, 858 (ter ἐξ
ἔθνων).
ΠΟΓΑΝΚΣΚΪ *ἔθνικος gentilis*: ὁ ἐξ
ἔθνων: ΠΟΓΑΝΚΣΚΪ... ὄβυμαι
94; ΠΟΓΑΝΚΣΚΙΑ 95; ΠΟΓΑ-
ΝΚΣΙΝ 843.
ΠΟΓΡΕΒΕΝΗ *ταφῆ sepultura*: -ΚΕ
889, 903, 935; loc. ΠΟΓΡΕΒΗΝ
733.
ΠΟΓΟΥΒΗΤΗ *perdere*: ΠΟΓΟΥΒΗ
ἀπόλωσαν 243, 786; ΠΟΓΟΥΒΗΤΚ
450.
ΠΟΓΥΒΙΑΚΤΗ *ἀπέλωσθαι perire*:
ΠΟΓΥΒΙΚΣΚΪ 698; acc. sg. m.
ΠΟΓΥΒΙΚΗΝ 697.
ΠΟΔΒΗΚΑΤΗ *κινεῖν*: ΠΟΔΒΗΚΑ
ἐκίνησε II 98.
ΠΟΔΩΒΑ *decor*: ηΚΕΤΚ ΜΗ ΝΑ -Ж
οὐκ ἔστι μου ἄξιος 88.
ΠΟΔΩΒΑΤΗ *θεῖν, oportere*: ΠΟΔΩ-
ΒΑΕΤΚ 105, 114, II 64, 206;
ΠΟΔΩΒΑШЕ 193.
ΠΟΔΩΒΗΤΗ *сμ ἀλλάσθαι cer-
tare*: ΠΟΔΩΒΗΤΚ *сμ* 561.
ΠΟΔΩΒΗΚ 1. *μικρός*: ΠΟΔΩΒΗΝ
II 55; 2. *Ποδωβηνο* *εἰκλίμα*
εὐκλείμα: ΠΟΔΩΒΗΝΑ *εἰκλίμα*
244; instr. sg. n. ΠΟΔΩΒΗΝΟΜΚ
deceas 406.
ΠΟΔΪ *praer. e. instr. sub*: ΠΟΔΪ
ΝΗΑ 79; ΠΟΔΪ 90, 286, 790,
811; *cm* acc. ὑπέρ: 787, 798.
ΠΟΔΪΚΛΟΝΗΤΗ *κλῖνει* 264.
ΠΟΔΪΚΑΝΗ *πάρρηρον accessio*: -ΚΕ
704.
ΠΟΔΪΚΤΗ, -ЖРΚΤΗ *sacrificare*:
ΠΟΔΪΚ 311.

ΠΟΔΪΚΔΑΤΗ *μένειν*: ΠΟΔΪΚΔΑΚΪ
μένωμαι: 747.
ΠΟΔΪΚ *βράζειω* *sero* 712, 921;
ἑφίξας (*γενόμενος*) 935, 948.
ΠΟΔΪΝΑΤΗ *γινώσκειν cognoscere*:
ΠΟΔΪΝΑΪΚ 84; *ἔγνω* 672; ΠΟΔΪ-
ΝΑΗ 732; ΠΟΔΪΝΑЖ 863.
ΠΟΔΩΡΗΝΗΚΪ *θεατῆς*: ΠΟΔΩΡΗ-
ΝΗΚΪ 741.
ΠΟΔΩΡΚΤΗ *convivere, sinere*:
ΠΟΔΩΡΑШТАМ 104.
ΠΟΝΤΗ *παραβῆσθαι*: ΠΟΔΪΚΤΚ
ΠΡΚΔΚ *προπερεύσονται* 303.
ΠΟΚΑΖΑΤΗ *punire* (opp. ΠΟΔΪ-
РΚΤΗ): ΠΟΚΑΖΑШТІУК 105;
ΠΟΚΑΖΑ *δεινός* II 69; 522,
711 *δειξῆς*; ΠΟΚΑΖΑ *ἀπί-*
δειξῆν 181; ΠΟΚΑΖΑΪΚ *ἔδειξε*
186; ΠΟΚΑΖΑ *εἰσήγαγε* 198;
ΠΟΚΑΖΑΤΗ *ἐπιδειξάσθαι* 207; ΠΟ-
ΚΑΖΑ 401.
ΠΟΚΛΑΗΚΗΝΗ *adoratio* (*προσκυ-
νεῖν*): -ΚΕ 578.
ΠΟΚΛΑΗΚΤΗ *сμ προσκυνεῖν*: ΠΟ-
ΚΛΑΗΚΑШТІАМ *сμ* 579.
ΠΟΚΛΟΝΗΤΗ *сμ προσκυνεῖν ado-
rare*: ΠΟΚΛΟΝΗ *сμ προσκύνουσι*
731.
ΠΟΚΡΥΒΑΤΗ *καλύπτειν tegere*: ΠΟ-
ΚΡΥΒΑШЕ 56.
ΠΟΚΡΥΒΗΤΗ *καλύπτειν tegere*: ΠΟ-
ΚΡΥΒΗΤΚ 137.
ΠΟΚΟΥΪΑΤΗ *сμ παύειν tentare*:
ΠΟΚΟΥΪΑМ *сμ* 152.
ΠΟΛΑΓΑΤΗ *сμ κατατίθεσθαι*: ΠΟ-
ΛΑΓΑΕΤΚ *сμ* 920.
ΠΟΛΕЖΗΤΗ *πηγγόνει*: ΠΟΛΕЖКΪ
πηξήμενος 619.
ΠΟΛΚΑΖΑ *infilitas*: acc. sg. ΠΟΛΚΑЖ
II 71; m... *намык* ΠΟΛΚΑЖ
ТВОРИТК *οὔτε... ἤμας ὄρεσεν*
220; ΠΟΛΚΑЖ *ιμάτк* *utilita-
tem habent* 439.
ΠΟΛΑΖΑΤΗ *ἐπιχρῖνει*: ΠΟΛΑΖΑΪΚΪ
314.
ΠΟΛΑΩΚΑΤΗ *εὐχαιρεῖν*: ΠΟΛΑΩ-
ΚΑ 573; ΠΟΛΑΩΚΑΪΚ *εὐχαιρεῖς*
598.

ΠΟΛΩΪΤΚΗΝΗΚΪ *συστρωτός*: -ΚΪ-
ΠΗ 690.
ΠΟΛΥΚΗΜΑΤΗ *λαγίζεσθαι* *repu-
tare* ΠΟΛΥΚΗΜΑΚΙΑΝΗΤΗ 82;
ΠΟΛΥΚΗΜΑΚΙΑ 155; II 40.
ΠΟΛΥΚΗΤΗ *meminisse*: ΠΟΛΥ-
ΚΗΜΑΤΗ *μνησθήσθαι* II 80; *HE*
ΠΟΛΥΚΗΤΚ *οὐκ ἀρίστην, μνησθήσθαι*
II 131; *да* ΠΟΛΥΚΗΜΑΪΚ *μνη-*
μενώμενος 526; *HE* ΠΟΛΥΚΗΝ *ли*
ἐπέλεθου 668; ΠΟΛΥΚΗΚΑЖ
ἐμνημόνευον 858; *sed* *et* ΠΟΛΥ-
ΚΗΜΑΪΚ *сμ σπουδάζωμεν* 222 (cf.
pag. 5).
ΠΟΛΥΚΗΝΑΤΗ *μνησθήσθαι*: ΠΟΛΥΚΗ-
ΝΗ 497; ΠΟΛΥΚΗЖ *ἐμνημόνευσε*
521; ΠΟΛΥΚΗ *μνησθήσθαι* 662,
666, 689.
ΠΟΝΕЖЕ *ἔτι, ἐπει* *quia*: 183, 217,
306, 336, 530, 592, 848.
ΠΟΝΕΤΗ *βραχύνειν* *gestare*: ΠΟΝΕЖЕ
943.
ΠΟΠΥΡΑΤΗ *πατεῖν* *conculcare*: ΠΟ-
ΠΥΡΑΝΑ *сѣтк* *παπάτησι* 342.
ΠΟΡΑЖДАΤΗ *сμ ἀναγεννᾶσθαι*: ΠΟ-
ΡΑЖДАЕТК *сμ* 885, 886, 918.
ΠΟΡΕЖДЕНΗ *ἀναγεννησῆς*: -ΚΕ 882,
897; -ΚЮ 914.
ΠΟΡΕЖСТЕ *ἀναγεννησῆς*: -КСТВОУ
878.
ΠΟΣΛΟΥΪΑΝΗ *ἀκού, ὑπακού* *obe-
dientia*: -КК II 1; -КЕМ 543.
ΠΟΣΛΟΥΪΑΤΗ *ὑπακούειν* *obedire*.
15; ΠΟΣΛΟΥΪΑΤΗ 201; ΠΟΣΛΟΥΪΑΝΗ
II 53; II 135, 177, 495; ΠΟΣΛΟΥΪΑ 225; ΠΟΣ-
ΛΟΥΪΑМЕМК 239, 921; ΠΟΣ-
ΛΟΥΪΑМΑШТІАМ 524.
ΠΟΣΛКЖДЕ *adv. postea*: ἔρχεται
713.
ΠΟΣΠΚΗΝΗΤΗ *εὐχαιρεῖν* *felicem suc-
cessum praebere*: ΠΟΣΠКΗМ
56.
ΠΟΣΡΑΜΗΤΗ *сμ pudore affici*:
ΠΟΣРАМ *сμ* 463.
ΠΟΣΤΑΒΗΤΗ *καθίστηναι*: *statuere*:
ΠΟΣТАВАЖ II 20; ΠΟΣТАВІАЖ

ἔστησαν 229; **ΠΕΣΤΑΝΙΑΚ** **ΕΣΤΚ** ἔστησαν 643; **ΠΕΣΤΑΚΙ** ἐπίστησαν 739.
ΠΕΣΤΗΓΝΑΤΗ φθάνειν venire: **ΠΕΣΤΗΚΕ** II 62.
ΠΕΣΤΗΛΑΤΗ ὑποστρωθῆναι, sternere: **ΠΕΣΤΗΛΑΝ** 36.
ΠΕΣΤΚ ἡρεσεία jejuniūm: **ΠΕΣΤΟΥ** 106.
ΠΕΣΤΚΙΔΥΚΤΗ ἀισχύνειν pudefacere: — **СА** ἀισχύνεσθαι pudescere: **ΠΕΣΤΚΙΔΥΚΤ** **СА** ἀισχυνθήσεται 9.
ΠΕΣΚΑΛΑΤΗ ἐξαποστέλλειν: **ΠΕΣΚΑ** 285.
ΠΕΣΚΗΤΗΝΗ ἐπίσκαψις insectio: **-ΚΕ** 797.
ΠΕΣΚΩΔΗΝΕ dijudicatio: **-ΚΕ** 140.
ΠΕΤΑΝΤΗ abscondere, eclare: **ΠΕΤΑΝΤ** ἀπόκρυφος, 954; **ΠΕΤΑΝΑ** κρυπτός, 954; **ΠΕΤΑΝΟΥΜΟΥ** τοῦ κρυπτοῦ 966.
ΠΕΤΩΜΑ εἶτα: 176, 392.
ΠΕΤΩΚΩΔΗΤΗ **СА** προσκρούειν, —κόπτειν, impingere: **ΑΟΓ.** **ΠΕΤΩΚΩΚ** **СА** 776, 779.
ΠΕΤΩΚΩΚΑ κελούμενη, uxor dimissa: **ΠΕΤΩΚΩΚ** 132.
ΠΕΥΡΗΝΤΗ **СА** μελετῶν meditari: **ΠΕΥΡΗΝΑ** **СА** 774.
ΠΟΥΛΑΚΗΚ ἐπαινούμενος laudabilis: **ΠΟΥΛΑΚΗΟΥΜΟΥ** 706.
ΠΟΥΛΑΚΤΗ προσευχόμενός celebrare: **ΠΟΥΛΑΚΗΑΤΗ** 52.
ΠΟΥΤΚ ἐπιθυμία desiderium: **ΠΟΥΧΟΥΝΑΚ** pro **ΠΟΥΧΟΥ** **ΛΑΚ** 124 (vide pag. 16).
ΠΟΥΤΚΗΝΗ τιμῆ: **ΠΟΥΤΚΗΝΕΚ** 569; τοῖς τιμωμένοις erroro 570, vide notam.
ΠΟΥΤΗΝΗ ἡρεσεία jejuniūm; ἀσκησις exercitatio: **-ΚΗΝ** 141.
ΠΡΑΚΚ adv. καλῶς recte II 141.
ΠΡΑΚΔΑ ἀλήθειαν, δικαιοσύνην veritas iustitia: **ΠΡΑΚΔΑ** II 3; **ΠΡΑΚΔΑ** 61, 275; **ΠΡΑΚΔΚ** 86, II 49, 520, 610; instr.

ΠΡΑΚΔΩΚ 645; **ΠΡΑΚΔΚ** 692.
ΠΡΑΚΔΩΝΗΚ δίκαιος: **ΠΡΑΒΕΔΗΝΗΚΑ** 931.
ΠΡΑΚΔΚΗΝ adv. iuste: **ΠΡΑΒΕΔΚΗΝ** 641.
ΠΡΑΚΔΚΗΚ δίκαιος justus: **ΠΡΑΒΕΔΚΗΑ** 63; **ΠΡΑΒΕΔΚΗΚΥΧ** 63; **ΠΡΑΒΕΔΚΗΝΕ** τῆς δικαιοσύνης 328, 949.
ΠΡΑΚΚ φλιζ līnen: **ΠΡΑΚΚ** 314.
ΠΡΑΒΔΚΗΝΗΚ ἑορτή 318, 373; **ΚΥ** **ΠΡΑΒΔΚΗΚΥ** 308.
ΠΡΑΒΔΚΗΝΟΒΑΤΗ cessare: **ΠΡΑΒΔΚΗΟΥΕΤΚ** 335.
ΠΡΗΚΚΥΚΚ κέρδος: II 51.
ΠΡΗΚΕΤΗ adducere: **ΠΡΗΒΕΤΚ** 468; **ΠΡΗΒΕ** 908 **ΠΡΟΣΗΓΧΗ**.
ΠΡΗΒΕΔΗΤΗ adducere: **ΠΡΗΒΕΔΗ** φέρεις 743.
ΠΡΗΚΚΗΝΤΗ **СА** προσκίπτεσθαι impingi: **ΑΟΓ.** **ΠΡΗΚΚΩΚ** **СА** 778.
ΠΡΗΚΩΚΑΤΗ καλεῖν: **ΠΡΗΚΩΚΑΝ** κελούμενον 557.
ΠΡΗΜΑΤΗ δεχέσθαι accipere: **ΠΡΗΜΑΚ** 74; **ΠΡΗΜΑΕΤΚ** 631, 887, 890; **ΠΡΗΜΑΕΚ** 531; **ΠΡΗΜΑΚΚ** 441; **ΠΡΗΜΑ** 578; n. sg. f. **ΠΡΗΜΑΚΗΝΗΚ** 452; **ΠΡΗΜΑΚΗΝΤΗ** 435, 438; **ΠΡΗΜΑΚΩΚ** 298, 855; vide et **ΠΡΗΜΑΤΗ**.
ΠΡΗΝΤΗ εἶθεῖν, ἔρχεσθαι, venire: **ΠΡΗΝΕΚ** ὁ ἔρχόμενος 42; **ΠΡΗΝΕΚ** 591, 713, 953; **ΠΡΗΝΕΚΗΝΕ** 333; **ΠΡΗΝΕΚΗΝ** 335; **ΠΡΗΔΕΤΚ** 68; **ΠΡΗΔΚ** (**ΑΟΓ.**) II 157, 842; **ΠΡΗΔ** 233, 512, 922, 936, 950, 952; **ΠΡΗΔΚ** 282; **ΠΡΗΔ** pro **ΠΡΗΔ** 510; **ΠΡΗΔΚΤΕ** 744.
ΠΡΗΒΑΔΥΚ σύμβολον: 655.
ΠΡΗΒΩΚΗΤΗ **СА** συγκαταθεῖναι se accommodare: **ΙΜΠΕΡ.** **-ΚΗΤΕ** **СА** 23.
ΠΡΗΚΩΚΑΕΤΗ **СА** cum loc. γαμῆν: **ΠΡΗΚΩΚΑΙ** **СА** 131.

ΠΡΗΜΗΝΤΗ καταλύειν rescindere: **ΠΡΗΜΗΝΤΚ** 510.
ΠΡΗΜΚΙΣΑΝΤΗ ἐπινοεῖν: **ΠΡΗΜΚΙΣΑΚΗ** 649.
ΠΡΗΝΕΤΗ προσφέρειν adferre: **ΠΡΗΝΕ** πρόσφερε 501; **ΠΡΗΝΕΝΑ** ἐκτίσει προσενήχεται 508; **ΠΡΗΝΕΚ** (προσενήχας) 571; **ΠΡΗΝΕ** προσήγαγεν 902.
ΠΡΗΝΕΣΗΤΗ προσφέρειν: **ΠΡΗΝΕΣΗ** 496; **ΠΡΗΝΕΜΑΚ** 856; **ΠΡΗΝΕΣΗ** προσάγειν 585.
ΠΡΗΝΕΝΗ oblatio: **-ΚΚ** 464.
ΠΡΗΝΕΚΚΕΤΗ ἀνακρίεσθαι: **ΠΡΗΝΕΚΚΕΤΕ** ἀνακρίσθημεν 699.
ΠΡΗΝΕΚΚΗΝΤΗ κοινωνεῖν communicare: **ΠΡΗΝΕΚΚΗΝΤΗ** 48.
ΠΡΗΝΕ αἶ: 371, 526; **ΠΡΗ** 552.
ΠΡΗΤΩΚΗΝΤΗ, **ΠΡΗΤΩΚΑΤΗ** προσέρχεσθαι: **ΠΡΗΤΩΚΗΝΑ** προσέλωμεν 405, 544, 749; **ΠΡΗΤΩΚΗΝΤΗ** προσέναι 404; **ΠΡΗΤΩΚΑΕΚ** 455; **ΠΡΗΤΩΚΑΝΗ** προσέρχῃ 463.
ΠΡΗΝΑΓΑ insurandum **-ΚΥ** 95.
ΠΡΗΤΚΚΑΤΗ προστρέχειν: **ΠΡΗΤΚΚΑΚΩΚ** 852.
ΠΡΗΧΟΥΤΗ παραγγίλλεσθαι venire: **ΠΡΗΧΟΥΤΚ** 798.
ΠΡΗΧΟΥΤΑΤΗ προσκαρῶμεν: **ΠΡΗΧΟΥΤΑΕΤΚ** **СА** (τῶν φέρων διαδέχεται) 628; **ΠΡΗΧΟΥΤΑΚΗΝΤΕ** 656.
ΠΡΗΧΟΥΤΑΤΗ communico: **-ΕΤΚΕ** 96.
ΠΡΗΧΟΥΤΗ **СА** participem fieri 545.
ΠΡΗΧΟΥΤΚΗΝΗΚ participes: **ΠΡΗΧΟΥΤΚΗΝΗΚ** **ΚΩΚΑΝΗ** μετέσχε 395; **ΠΡΗΧΟΥΤΚΗΝΑ** **Ι** **ΕΤΩΚΗ** (μετέσχε) 399.
ΠΡΗΧΟΥΤΑΤΗ **СА** μετέχειν: **ΠΡΗΧΟΥΤΑΝΗ** **СА** μετέχεις 506.
ΠΡΗΧΟΥΤΗΝΗ κοινωνία: **ΚΕ** 658.
ΠΡΗΚΕΤΗΝ adventus: **ΠΡΗΝΕΣΗΚ** 428.
ΠΡΗΚΕΤΗ παρούσα adventus: **ΠΡΗΝΕΣΗ** 793.
ΠΡΗΑΤΗ ὑπεδέχεσθαι, excipere:

примати 200, 925, 926, 927, 928, 941; примеш 71; приметь 431; примееть 726; примякѣте 802; примасте П57; приматьк 32, 225, 271, 432, 889, 909, 940; примамъ 378, 641, 946; примамши 593; примавы 614; примъ 938; примамше 75; vide примати.

прогласити проαναφωνεῖν, praedicere: прогласи проαναφωνησεν 8; прогласаѣтъ 29.

прогкънати σκυλεύειν praedari: прогънавъи ὁ σκυλεύων 738.

продати πωλεῖν: продасть 391; продавкъшо 394.

презьрѣти oculis donari: П 120.

прѣнти διαβήναι: прѣидъ дѣбѣран 301.

проказенъ (проказити) λεπρός leprosus: -къи П 119.

прокалати (-кальиъ) καταρᾶσθαι exsecrari: прокалати сѣтъ 103; прокальише 107.

продати ἐκχεῖν: пролитъ sup. 233; пролиша 484; проливъшмаъ 485.

проповѣдатеаъ хѣружѣ: 661; проповѣдатеаъ 742.

проповѣдати κηρύττειν: проповѣдаеть 584; — сѧ 836; проповѣданъиште 674; проповѣдаухъ проповѣтуютъ 859; проповѣдаемъ 870.

проповѣдаъ хѣруγμα: 813.

проповѣдѣти проαναφωνεῖν praedicere: проповѣдѣ 21; проповѣждѣ хѣруξον 832.

прорекъ προφήτης propheta: nom. sg. 9, 69; acc. sg. -а 17; gen. sg. -а 157; dat. pl. -омъ 91; acc. pl. -ы П 59; gen. pl. -ъ 869; cf. фронтъ 134.

проевѣтѣти сѧ (-свьштъ) ἐπιραίνειν: проевѣтѣ сѧ 58.

проевѣтити φωταγωγεῖν: про-

евѣти 588; проевѣтиаъ ἐστὶ ἐπεράνη 813.

прѣнти αἰτεῖσθαι проси 923; проса 925; просааше 925.

преславити δοξάζειν: преслави дѣзъаон 832.

преслакзити сѧ διακρίειν: преслакзи сѧ П 37.

прѣсто ἀπλώς 613.

прѣстрѣти ἄψασθαι П 28; пархтѣина прѣстрѣти 523; мѣре прѣстрѣто θάλατταν ἠπλωμένην 566; прѣстеръ ἐκτείνας 695; прѣстеръ 696.

прѣтнити сѧ repugnare: прѣтнмаъ сѧ ἐσὶ οὐκ ἠνέσχυο 348; прѣтнитѣ сѧ ἀντιπέτεε 371.

прѣтнваннѣ ἀπειθεῖα contumacia 18—19. (Supr. 240, 4: ослѣшанна дѣла).

прѣтнвкъи ἐναντίος oppositus, contrarius: прѣтнвкъи 119; acc. прѣтнва 470.

прѣоучати docere: 92.

прѣцивисти (-цвьтѣ) ἐπανθῆναι efflorescere: aor. прѣциvisa 840.

прѣциватати ἐπανθῆναι: прѣциватѣтъ 834.

прѣчь adj. λοιπός reliquus: gen. pl. прѣчихъ 239.

прѣвосѣтворенъ primus creatus: агѣ 694.

прѣвѣти πρῶτος primus: прѣвѣти 70, 623; прѣвѣе 900; πρῶτον primum 44; прѣвоуагѣ 155; nom. pl. m. прѣви 894; nom. pl. m. прѣви 895.

прѣвѣкѣ πρότερον, πρῶτον, prius: прѣвѣкѣ 43, 713; прѣвѣкѣ 699.

прѣвѣкнѣць προτότοκος: прѣвѣкнѣць 902; прѣвѣкнѣць 907.

прѣвѣкватати permanere: прѣвѣкватамъ П 89; прѣвѣкватѣтъ ἐπιμένουσι 188; прѣвѣкватѣтъ 400; прѣвѣкватише ἐπέμενε 402.

прѣвѣквкъи ὁ ὑπεράνω: прѣвѣквкъи 807.

прѣвѣквкъи πραχίονας aeternus: прѣвѣквкъи агѣ 32; прѣвѣквкъи 40.

прѣддѣитѣавъ adj. poss. traditoris: -евѣ П 30, 238.

прѣданнѣ ἢ προδοσία: -къ П 70; -къ П 156; -кѣ 242; loc. -къ 248.

прѣдати παραδίδωμι: 164, 165; прѣдамъ П 93, П 101, П 112, П 114, П 123, П 146, 171, 216, 229; прѣданъи 393; прѣданъ П 33, П 37, П 73, П 76, П 155; прѣданагѣ П 38; прѣданагѣ П 75; прѣдавкъшагѣ П 38, П 75; прѣдавкъи ὁ προδότης П 77; прѣдавъ 212, 215; прѣдасть П 127, 185, 210; прѣдастьк 245; прѣдамъ 385, 733.

прѣдакѣти παραδίδωμι: прѣдакѣши παραδίδως П 149; прѣданъ сѧ ἐμαυτὸν παραδίδομι 190; прѣданнѣ pro -аш П 115; прѣдакѣше 377.

прѣдъ cum instr. ποιδѣтъ прѣдъ нааи προπαρεύονται ἡμῶν 303.

прѣдълежати προκείμενοι: прѣдълаекѣнтаа τὰ προκείμενα 414, 420.

прѣдъсѣгѣкѣти προκείσθαι: -сѣтѣаштаа gen. sg. f. 536.

прѣдѣкѣ βραχί finis: 619 τὸς βραχί.

прѣдѣкѣ πρότερον prius: 75, 387, 508.

прѣзѣркѣни superbia: прѣзѣркѣни errore 156.

прѣзѣркѣти despiciere: прѣзѣркѣ П 2.

прѣкнѣоданъ ὁ κατωτάτω infimus: сѣ прѣкнѣоданнѣи 807.

прѣкнѣти παρέχεσθαι: aor. прѣкнѣдѣ 840.

прѣлагати transponere: прѣлагати male pro προσάπτου-
εν (adjuvant) 651.

прѣлажити μεταβάλλειν muta-
re: прѣлажитъ μεταβάλλει 10
(Supr. 239, 26: авкиитъ).

прѣлазити κλῆν: прѣлазитъ κλῆ-
τας 378.

прѣлазити decipere: прѣла-
зити (male pro πλάσθην-
τας) 598.

прѣлажити adulterium (cf. et
Jagié Cod. Mar. pag. 438):
п. творити μεταβῆναι 131; п.
дѣтити μοιχᾶται 132.

прѣлажити πανέσπερος: прѣ-
лажити 787.

прѣлажити ἀμείβειν mutare:
прѣлажити 619; прѣлажити
сѧ 717.

прѣлажити σαφῆς 607.

прѣлажити adv. ἀπλῶς 814.

прѣлажити excedere, transe-
dere: прѣлажити ὑπερβαί-
νον 571; прѣлажити ἔρχομαι su-
perabat 568.

прѣлажити πάλιν sedare: 287;
прѣлажити ἔπαυσεν 288.

прѣлажити desinere: прѣлажи
174; не прѣла . . . сѣтъ стѣ-
да 528; . . καθίκατο τῆς ἀναίσχυ-
τίας 183; прѣлажити πάπαυσι 328.

прѣлажити παλιν sedare: прѣла-
жити 846 (nom. sg. f.).

прѣлажити θρόνος, thronus: на
прѣлажити 37.

прѣлажити παρῆναι: прѣла-
жити 411, 412.

прѣлажити ὁ τῆς παραβάσεως:
-пѣлажити 595.

прѣлажити περιόχων circumire:
прѣлажити 581.

прѣлажити λαμβάνειν: да прѣ-
лажити 461.

псалтѣрѣк psalterium ψαλτήριον
353.

псалтѣрѣк ψαλμός: псалтѣрѣк 366;
acc. pl. псалтѣрѣк 354.

пожитати ἀριέμαι: dimittere:
пожитати 128; пожитати
129; пожитати 632.

писание γραφή, scriptura, scrip-
tura: писание 55; писание
ἐπιγραφή 673.

писати γραφειν scribere: пишети
146; писати 149.

пикна ἀρρῆς spuma: въ пикни
εις ἀρρῆν 779.

пикни φῶς eantium: acc. пикни
20, 30, 347, 360; acc. пикни
27; acc. p. пикни 54; gen.
sg. пикни 362; instr. sg.
пикни 703.

пикни φῶδων: пикни 717;
359.

пикни ψάμας: пикни 565.
пикни ζελαδῆν: 357; пикни 53,
360; поити 347, 359; поити
354; поити 362.

пикни εἶδος via: 594; dat. sg.
пикни 62; пикни 596.

пикни adj. servilis: пикни 327.

пикни δουλος servus: пикни II 19;
сѣ пикни 802.

пикни ἴσος aequalis: пикни
485.

пикни praep. e. gen. postpositur;
gracee διὰ cum acc. et ἔπειτα
e. gen.: 8, 11, 41, 53, 86, 89,
118, 157, II 13, II 38, II 39,
II 40, II 43, II 49, II 67, II
75 bis, II 82, II 90, II 105,
II 114, 267, 271, 274, 282,
288, 289, 291, 292, 296, 328,
330, 344, 465, 472, 475, 478,
503, 504, 509, 511, 519, 520,
952.

пикни сѧ ἀγῆλλεσθαι: ра-
дожити сѧ 800; хитрати 898;
радожити сѧ хитрати 898.

радодети χαρὰ gaudium II 21.

радодети generare: радодети
γενόμενος 285; радодети сѧ
γενόμενος 867; радодети сѧ
γενᾶται 884.

развонникъ ληστῆς latro: nom.
acc. sg. -къ 660, 664; dat. sg.
-нику 872; voc. sg. -че 664,
667, 690, 692, 700, 708, dat.
dual. -ома 872; acc. pl. раз-
вонники 656.

развонникъ adj. latrocinii: acc.
pl. f. развонники 710.

развонство ληστῆς развонство
707.

развк praep. e. gen.: развк
ελευθεροῦ λόγου μαθητῆς 130
(παρεκτός λόγου μαθητῆς Matth.
V, 32).

развонство λύσις: -ки 618, 720.

развонство solve: развон-
ство 78; развонство
εἰ λύων 736.

развонство λύειν: развон-
ство 460; развонство 629, 737;
развонство λύσις 784.

развонство сѧ διαρῆσθαι: раз-
вонство сѧ διαρῆσθαι 301.

развонство сѧ διαλύεσθαι dissolvi:
aor. развонство сѧ 779.

развонство separatio: -ки 106
(cf. развонство).

развонство διαρῆσθαι: -чки 255.

развонство χωρίζειν separare:
развонство сѧ 133.

развонство χωρίζειν separare:
развонство II 11; развонство
сѧ 905.

развонство λύειν: развонство
292; развонство сѧ κατεσκα-
πτῆς eversae 341; развонство
κτικῆς κατεστρέφετο 609;
κατεδιόχετο 610; развонство
сѧ καταλύεται 343; развон-
ство κτικῆς εἶδος 376.

развонство σύνεσις, intellectus 14;
-к (κκι Θεωρησις) 24; -ома
53; -а 574.

развонство ἐγνώμων: -мѣну-
моу 878.

развонство γινώσκω, cognoscere,
intelligere: -к
13 γινώσκω: -к 85;

-**κείλυ** 219, 810 (μυθόμενον 219, γνώμεν 810); **ραζού-
μ' κέκλυε** II 7; **ραζούλυκι** 223
ἐννήσον; 465 (ἐννήσον).
разникъ 238. διαφορὰ: **разникъ-
кы** 238.
рпн παράδεισος 698, **раю** 698.
раскопавати ἀναρύττειν effodere:
раскопавелькы 58.
распинати σταυροῦν: **распинажи-
те** 660; **распинаелькы** 677, 679;
распинавъштыхъ τῶν σταυ-
ροῦντων 681.
распати σταυροῦν: **распаты**
416; **распатыкы** 665; **распа-
таго** 662; **распалкы** 482.
растити са αὐξάνεσθαι: **растите**
са αὐξάνεσθε 421.
рачни comparat. gratior: acc.
fem. **рачныкы** 143.
решти λέγειν, φάναι, λαλεῖν: 366;
решти 313; **речеткы** 287, 565;
речи 193; **речи** 340, **П** 101;
П 114; **П** 148, 361, 478; **ре-
че** 159, **П** 39, **П** 61, **П** 94,
168, 378; **рѣчюмкы** 360; **ре-
кы** 170; **речыне** 140; **речныкы**
425; **речено** 423; **реченое** 524.
родитиелькы genitoris προγονικός:
698.
родити са τίκεσθαι: **роди са**
ἀπετέλθη 623; **γегέννηται** 916;
реждкы са 889 **γεννηθείς**.
родити еурам gerere: **не родж**
434 bis.
родкы συγγένεια: **родкы** **П** 132,
283; **чеккы** **рода** τῶν ἀνθρώπων
593; **dat. sg. родоу** 424, 600;
родкы **нашкы** ἡμῶν τὴν φύσιν 510;
родкы **чеккы** τὰ γένη 596.
рождество γέννησις: **рождкы-
ство** 887, 893, 895, 900.
рождество γέννησις: **рождкыство**
881.
розкество γέννησις: 877; τόκου
розкествоу 879.
рыкытати γογγύζειν murmurare:
рыкыкытжыти 14 **οἱ γογγύζον-**

τες (Supr. 240, 1: **рыкыкыт-
тши**).
рыкытати θρηγνέει lugere: **П** 64.
рыкы ποταμός: **рыкыкы** 350.
рыкы sermo, verbum: **кы** **рыкы**
878.
рыкыти са ἐμπαιξέειν: **рыкыжкы**
са ἐνέπαιζον 827.
рыкы χεῖρ manus: **на** **-оу** 32;
кы **-кы** **П** 34; **-ж** 695; **-цкы**
697, 911.
самакы αὐτός ipse: 120, 164, 189,
278, 279, 483, 488, 490, 511,
632; **pl. nom. самы** 6 (abun-
danter **тыждкы** **самы** οἱ αὐτοί;
Supr. non habet 239, 21: **тыж-
де** **есте**); 222, 777, 781; **-ого**
П 70, **П** 130, 464; **-оаоу** 394.
самыкысонъ σαμψών: **самса** 783.
саоулыкы saul: **-оу** 156; **-а** 157.
свокода ἐλευθερία 639; **-ж** 590,
634, 826.
свокодителькы ἐλευθερωτής: 806.
свокодити ἐλευθεροῦν: **свокоды**
са 624.
свокодкы adj. ἐλεύθερος: 603.
свои ἴδιος proprius 454, 473;
dat. loc. sg. f. свои 84, 121,
189; **свои** acc. sg. f. 128,
130, **П** 10, **П** 30, 173, 181,
446, 472, 483; **instr. sg. fem.**
свои **П** 155, 209, 446, 450;
gen. sg. f. свои 174, 234;
свои 185, 401; **своиоу** 476,
713; **своиго** **П** 21, **П** 70, **П**
127, 284; **instr. sg. m. свои**
35; **свои** 500; **neutr. pl.**
свокы 22, 911; **loc. pl. свои**
41; **acc. pl. m. свои** 77 (**-и** **кы**),
85, **П** 59, **П** 79, **П** 80; **gen.**
pl. свои **кы** **П** 57; **dat. pl.**
свои **кы** **П** 78; **instr. pl. сво-**
и 100, 340; **dual. свои**
148; **acc. dual. f. свои** 911.
святкыти (святкы) **са** ἀσπρά-
πτειν fulgere: **святкыти** **са**
676.

святкы **кы** **εὐαγγέλιον** 334;
acc. pl. святкыкы 161,
168; **dat. pl. святкыкы**
166.
святкы **φῶς** lux: 680, 802, 806;
святкы 97 (bis), **instr. свѣ-**
то **кы** 562; **св** **святкы** **mun-**
dius: на **свакы** **святкы** 154.
святкы **λαμπάς**: **святкы** 161,
169; **nom. pl. лампэдес** 771;
dat. pl. святкы 167.
святкыти ἀγιάζειν sanctificare:
свакы 12 ἀγιάσουσι (rectius
igitur Supr. **свакы** 239,
28; cf. sequentia in nostro
codice); **свакы** 420 (μεταφ-
ρομικῶς).
свакы **кы** **sanctus: сткы** 91;
стаго 101; **свактаго** 554;
стаго 752; **стго** **П** 24; **стго-**
моу 111, 144, **П** 10, **П** 12,
371; **instr. сткы** 139, 551.
сто **П** 16; **стго** 98, 108; **ста**
87, 906; **ста** 342; **сти** 102,
138; **nom. sg. f. сткы** 443;
acc. pl. n. сткы 526; **acc. sg. f.**
сткы 121; **свакы** 428;
свткы 456; **dat. loc. сткы** 396,
398, 403, 462; **gen. pl. сткы**
342, 436, 545, 920; **dat. pl.**
сткы 114, 906; **acc. pl. f.**
сткы **П** 6, 448.
свакыкы **f. ἀσπίτης** sanctitas; **dat.**
sg. -и 23.
се **εἶδο** ecce 160, 189.
свѣдкы **pron. neutr. (m. свѣдкы)**
τὸ αὐτὸ 381.
сва ἐργαστήριον (dīna) 720.
свакы **nume: сткы** **свакы** 124.
свал **δυναμис**, **vis**: 418, 517, 610;
-ла 45, 267; **-ж** **П** 118, 173,
177, 181, 186, 424; **instr. -ва**
446, 451; **nom. pl. -кы** ἡ φύσις
559.
свалкы **δυνατός**: **свалкы** 208;
свалкы **δυνατώτερον** 576.
своно **adj. τῆς σιών**: **в** **сво**
но 860.

сирѣк сίρων: вк сирѣк 841, 885.
 сирѣкк (сир—рѣкк) τειρῆσι 352.
 сирѣк pron. talis: сирѣ сѣтос 528.
 сирѣкѣтн φανερῶσαι: сирѣкѣтк 334;
 сирѣкѣтн 680.
 сирѣкѣкѣтн μακρός: сирѣкѣкѣтн
 II 96.
 сирѣро cito: II 103; παραστῆ ἰλλιο
 290; ταχέως 712.
 сирѣтк θρέμμα pecus: сирѣтн 123.
 сирѣткѣ brutus: сирѣткѣжж
 жрѣтѣжж κτηρέθωτον 855.
 слава δόξα, gloria: слав 552;
 слава 751; вк славѣк 43; dat.
 славѣк II 8.
 славѣкѣтн τῆς δόξης: славѣкѣтн 40
 (Supr. цѣсарѣ славѣкн 240,
 201).
 слово λόγος verbum 62, II 2, II
 83, 420, 524, 831; dat. sg.
 славѣи 7; instr. pl. славѣиѣк
 - 52, 115; gen. sg. славѣиѣ (ав-
 вѣдѣкайнаѣ) 130; loc. сла-
 вѣиѣсѣхъ II 82; instr. sg. сла-
 вѣомъ II 152, 702; gen. pl.
 славѣиѣк 359, 920; pl. славѣиѣ
 417, 526.
 слауѣга ὑπαρέτης 744; слауѣгѣтн
 ὑπουργοί 827.
 слаужѣка δουλκία servitium: о
 слаужѣкѣк 249; слаужѣка
 ιδουлкаѣк εἰδωλολατρѣиѣ 609;
 слаужѣкѣжж ὑπερσѣиѣн 251.
 слаухъ ἀκούσ auditus 70, 71.
 слауѣкѣтн ἦλιος: слауѣкѣтн 328,
 561, 787, 949; слауѣкѣтн 577,
 587, 679, 837; слауѣкѣтн 329,
 852; слауѣкѣтн 333; слауѣкѣтн
 783.
 слауѣнати ἀκούων audire: слауѣ-
 нати II 18; слауѣнати 180;
 слауѣнатишн лн 16—17 ἀκούεις;
 слауѣнатиѣтк етгоре проакѣтѣтк
 115 (vide notam); слауѣнн II
 35; слауѣнѣкн II 72, 929;
 слауѣнѣкѣтн 178; слауѣнн
 236; слауѣнн 830, 831 bis, 832,
 878, 912.

слауѣк ἕγως vestigium: вк слауѣ-
 дѣк χεῖρῃтн sequi 123.
 слауѣкѣтн τρυφός cocceus: acc. pl. m.
 слауѣкѣтн II 119; слауѣкѣтн τρυ-
 φώτων 581.
 слаурѣдѣкѣтн foetere: слаурѣдѣ
 σαπρός II 83.
 срѣдѣкѣтн καρδία cor: срѣдѣкѣ 494;
 loc. sg. срѣдѣкѣтн 410; instr.
 срѣдѣкѣтн 17—18; срѣдѣкѣтн
 148; pl. срѣдѣкѣтн καρδίας 4;
 instr. pl. срѣдѣкѣтн 339.
 срѣдѣкѣтн adv. in medio: по срѣ-
 дѣкѣтн ἐν μέσῳ 351, 574, 862 bis,
 864, 866, 867, 869, 870, 871,
 873, 875.
 старѣкѣтн ὁ πρεσβύτερος: nom. pl.
 старѣи 3; nom. sg. старѣиѣк
 πρεσβύτερος 33.
 старѣнѣк старѣνος 370.
 старѣтн stare: старѣтн ἐίστηρѣн
 170; старѣтн (εἴστηρѣн) 417.
 страдѣтн (-жадѣ) πάσχων: стра-
 жадѣтн II 47; страдѣтн
 668; страдѣтн δαшиѣтнѣк τῶν
 πασχόντων II 51; страдѣтн
 тиѣтн II 66.
 страдѣтнκ πλῆθος: 600; вк стра-
 дѣтнѣк 581; страдѣтн 601.
 страуѣк φόβος timor II 7; -омъ
 65, 110 (-омък), 143; -а 951.
 странѣкѣтн horrendus: dat. sg. f.
 странѣкѣтнѣк φρικτῆ 403, 462;
 странѣкѣтнѣк φρικτωδέστατος 527;
 странѣкѣтн τιμωρίας (vide
 pag. 14) 649; странѣкѣтнѣк
 545.
 стѣудѣк ἀναστροφѣтнѣк: стѣудѣтн 184.
 стѣудѣкѣтн ἀναστροφѣтнѣк: стѣудѣ-
 тнѣк 338.
 стѣудѣкѣтн сѣ ἀισχυρέθωσαι: стѣ-
 дѣкѣтн сѣ 578.
 стѣтнκ σπῆ 327, 328, 329, 335.
 сѣугѣкѣтн διπλοπλάζωо gemino:
 сѣугѣкѣтн 1.
 сѣугѣкѣтн διπλός duplex: сѣугѣкѣтн
 794, 796 (vide сѣугѣкѣтн).
 сѣугѣкѣтн διπλός duplex: сѣугѣкѣтн

вк 793 bis, 795, 877; pro сѣ-
 угѣкѣтн 879; сѣугѣкѣтн 876;
 сѣугѣкѣтнѣк 939.
 сѣугѣтнκ μάστιγος vannus: сѣугѣ-
 тнκ 70, 72; сѣугѣтнκ 72;
 сѣугѣтнκѣтнκ (dat. pl.) 775.
 сѣуѣн adj. vannus: вк сѣуѣтн εἰρη
 in vannum 538.
 сѣуѣтн compar. βελτίων; сѣуѣтн
 ѣтнκѣтн 80.
 сѣтн cum instr. μετὰ 25, 65, 77,
 110, 139, 142, 144, 147, II 17,
 II 79, II 86, II 157, 170, 240,
 273, 388, 405 bis, 406, 500,
 535, 543, 551 bis, 660, 716,
 802, 803 bis, 804, 805, 806,
 807; сѣтн ѣтн 26; сѣтн ѣтн
 809; сѣтн ѣтн ἀνωθεν 547;
 етгоре cum dat.: сѣтн достѣтн-
 нѣуѣтн ѣтнκтн 106, quod
 vide.
 сѣтнѣтн сѣтн implere сѣтнѣтн
 сѣтн 217.
 сѣтнѣтн συνζεύξει conjugere:
 сѣтнѣтн ѣтнκ 133 (vide pag.
 81).
 сѣтнѣтнѣтн κληροῖζων perficere:
 сѣтнѣтнѣтн ѣтн 22; сѣтнѣтнѣтн
 ἐπιζῶσαν 273; сѣтнѣтнѣтн
 πληρῶσαι 289; сѣтнѣтнѣтн
 429.
 сѣтнѣтнѣтнѣтн συνάπτων con-
 jungere: сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн
 534.
 сѣтнѣтнѣтнѣтнκ μαρτυς testis 717;
 gen. pl. -тнѣк 72; gen. acc.
 sg. -тнѣк 742.
 сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнκ μαρτυ-
 ρεῖσθαι: сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн
 687.
 сѣтнѣтнѣтнκ ὄμνησιν 235, 237, 388;
 -а βουλῆς 899; acc. pl. -тн
 243, 249.
 сѣтнѣтнѣтнѣтн κληροῖζωσθαι pen-
 dere: сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн 231.
 сѣтнѣтнѣтнѣтнκ δεσμεῖν, δεῖν colligare:
 сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн 783; сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн
 849; сѣтнѣтнѣтнѣтнѣтн 853;

сѢВАЗАЕТЬ 824; сѢВАЗАНЪ 822; сѢВАЗАНО 566; сѢВАЗАЛА 604.
сѢВЖЪВЪ συνθεσμός vinculum: сѢВЖЪСОМЪ 533.
сѢВРЪКШТИНЪ ἀμαρτήσαν: сѢВРЪКШУХЪ 212, 214.
сѢДЪКАТИ καθαρῶζέσθαι conficere 95; сѢДКА 481.
сѢДЪКТЕА conditor: сѢДЪКТЕАКЪ 310.
сѢКАЗАТИ ἐπαγγελίαν nunciare: сѢКАЗАЕТЬ 66; сѢКАЗАМЪ (зѣмитѣмъ) 167.
сѢКОНЪЧАТИ εἰς τέλος ἕξειν: сѢКОНЪЧА 210; ἐπιλήρωσεν 273; сѢКОНЪЧА СА ἐτελέσθη 218; προσεώρησεν 242; сѢКОНЪЧАТИ πληρῶσαι 275; сѢКОНЪЧАВТИ πληρῶσαι 291.
сѢКРОВНИТЕ θησαυρός thesaurus 55, 58, 704.
сѢКРОУШТИ СА συντρέφειν: сѢКРОУШТИ СА 777.
сѢКРЪКТИ χρῆσται: сѢКРЪКВНА ἐνχειρομμένον 410; сѢКРЪКВНАЖА, χρῆσται 956; сѢКРКТИ хатхрῶσαι 955.
сѢКТАТИ παραπέμπειν; сѢКЖТЬ 627.
сѢКЛОЖИТИ συντιθέναι: сѢКЛОЖЕНЕ 937.
сѢКМИРЕННЕ хатхаллхрῆ: сѢКМИРЕНЕ 521.
сѢКМИРТИ ἐνσῶν unire: да сѢМИРИТЬ ѿх ἐνώση 466; сѢМИРИТЬ СА (зихлхлхрῆ) 499.
сѢМИРЪКТИ reconciliare: сѢМИРЪКШТИТИ εἰρηγοποιεῖ 514.
сѢМОТРОЕННЕ εὐνομοία 794.
сѢМОТРОАВНВНЪ εὐνομισμός: -ВНМА 816.
сѢМОТРОКТИ εὐνομοεῖν machinari: сѢМОТРОЪЖИШТИМАКЪ 616.
сѢМРЪТЬ θανάτος: сѢМРЪТЬ 592, 596, 721; gen. сѢМРЪТИ 315; сѢМРЪТИ 602 (bis); 604, 620, 652; сѢМРЪТИ 617; сѢ-

МРЪТИ 657; сѢМРЪТЬ 618; сѢМРЪТЬКЪ 651.
сѢМРЪТЬКВКЪ adj. θανάτου: сѢМРЪТЬКВКЕ 657; сѢМРЪТКВКВНА 736; сѢМРЪТКВКЪ 801.
сѢМЪКСАКЪ mens: сѢКЪ -А II 130 (vide ВАГЪМАТИ); -КЪ ἴην καθῆν 454; -КЪ τὰς διανοίας 529.
сѢМЪКСАВНЪ λογικός 326.
сѢМЪКШАКТИ cogitare 122.
сѢМЪКЖИТИ μῦθον, καμῦθον, oculos elandere: imper. не сѢМЪКЖИТЕ сѢКЪЮ мѣ каμῦсате τὸς ἐρθαλμούς 4—5 (Supr. 239, 20: не сѢМЪКЖАИТЕ).
сѢМЪКРЕННЕ ταπεινώσις humiliatio: вк -ни 42; сѢМЪКРЪЖИТИ comitas: -КЕ 796.
сѢМЪКТИ andare: сѢМЪКШИ толмѣж 345; сѢМЪКША εἰλοντες 366; сѢМЪКЕТЬ толмѣж 680.
сѢМЪКШИТИ мисεγειν commiserari 101; сѢМЪКШИНАЖИТЕ 533.
сѢМАСТИ СА ταράττεσθαι: сѢМАТЕ СА II 40 (bis), II 42, II 44.
сѢМАЖИТАТИ СА ταράττεσθαι: сѢМАЖИСТАМЪ СА ἐταράττεται II 68.
сѢНИТИ (сун)κατέρχεσθαι: сѢНИДКАУ 809; сѢНИДЪ 782.
сѢНИТЕННЕ хатхрῶσαι: сѢНИ (errore) 754; -КЕ 795.
сѢНЪ ὕπνος somnus (gen. sg. ?): сѢНОУ II 8.
сѢНЪМАКЪ συνέριον coneilium: сѢНЪМА 103.
сѢНЪДЪ βρωσις cibus 595.
сѢПАСАТИ σωζειν servare: сѢПАСАЖИТЕ 108; сѢПАЕТЬ 814.
сѢПАСЕННЕ σωτηρία: сѢПЕНЕ 484, 591, 789, 791, 848, 861, 945; сѢПЕНЪКЪ 539.
сѢПАСИТЕАКЪ σωτήρ: сѢПАТЕАКЪ 35.
сѢПАСТИ σωζειν servare: сѢПАСЖТЬ СА II 61; сѢПАСАКЪ II 77; imperat сѢПА 56.
сѢПАСЪ σωτήρ salvator: dat. sg. сѢПСОУ 126.
сѢПАСАВНЪ σωτήριος salutaris: сѢ-

ПАСАВНЪМАКЪ 73; сѢПЕНАКЪ 615; сѢПЕНЪМАКЪ 616; сѢПАСАКЪ 755.
сѢПАТИ domire: сѢПИТЬ ὕπνοι 760; сѢПАШТАЛА 764; сѢПАШТИМАКЪ 790; сѢПАШТИТИ κεκοιμημένοι 799.
сѢПАВМВНВНЪΚЪ συμπυλῆτης tribulis: gen. pl. сѢПАВМВНВНЪКЪ II 57.
сѢПАКЪТАТИ συμπλέκειν: сѢПАКЪТАЕТЬ 528.
сѢПОДОВИТИ ἄξιον, dignum iudicare: сѢПОДОВИНА 141; сѢПОДОВИТЬ 548.
сѢПЪСАТИ conscribere: сѢПСАВЪ сѢМЪКШУЖИМЪ 711.
сѢРВРО ἀργύριον: -А II 106.
сѢРВРОАВМВНВННЕ φιλαργυρία: -КЕ II 144.
сѢРВРОАВМВКВТЕННЕ φιλαργυρία: -КЕ II 125; -КЕ II 140.
сѢРВРВНВНЪΚЪ ἀργύριον argentiens: gen. pl. 211, 228, 230, 232, 391; loc. pl. сѢРВРВНВНЪКЪХЪ 386.
сѢРЪКТИ ὀπιαντῶν obviam fieri; aor. сѢРЪКТЕ 32; сѢРЪКТА 35.
сѢСАТИ θηλάζειν lactere: сѢСЖИТИХЪ 21.
сѢСТАВНИКЪ συνέργος advocatus: сѢСТАВНИКЕ 691.
сѢСЖДЪ ἔργων 575, 589, 650.
сѢТВОРИТИ ποιεῖν: сѢТВОРІАВІЕСТЬ πεποίησεν II 125, II 140 (завѣсти εἰς λήθην ἐπέβαλλεν); сѢТВОРІ ПОІЕИ II 156, 193, 202, 209, 293, 320, 399, 479, 586, 589; сѢТВОРТИ 194, 199, 205, 457; сѢТВОРИТЬ 446, 467; сѢТВОРІАКЪ 456; imper. сѢТВОРІ ПОІΗΣΩ 302, 507, 517; сѢТВОРІАКЪ 490; сѢТВОРЪГЕННЪЖИ 570, 705; сѢТВОРЪЖАЕ 306; сѢТВОРІ 244, 480, 788, 861; сѢТВОРТИ 173, 471; сѢТВОРІХЪ 185; сѢТВОРІАКЪ 515.
сѢТРЪКТИ хатхаллхῶν confringere: сѢТРВН 781.

СЪТЪЖАТИ κηθήσαι: не сът-
жиге μή κηθήσθαι II 105; **СЪ-**
ТЪЖАКЪ κηθήσαντες 945.
СЪΧΡΑНИТИ φυλάττειν, σώζειν ser-
vare custodire: **СЪΧΡΑНИЧЪ** 86.
СЪЗВЪКЪТОВАТИ (συμβάλλειν)
comunicare: **СЪЗВЪКЪТОУ-**
ЯШТИ 134.
СЪИЧЪ υἱός; filius: dat. sg. **СЪИУ**
38, 54; **СЪИКИ** 85, 119; **СЪИОУКЪ**
97; **СЪИКЪ** 263, 312, 510, 516,
863; **СЪИ** 284, 519; **СЪИОВЕ** 515.
СЪ εἶς; hic: 46, II 126, 241, 253,
425; **СЪ** 923; **СЪГО** 313, 387,
655; **СЪГО РАДИ** (διὰ τούτου) 8,
53, 88, 157, II 13, II 43, II
66, II 82, II 90, II 105, 267,
274, 288 bis, 291, 292, 328,
509, 511, 518, 520; **СЪИΟΥ** 31,
66, II 32, II 101, 485; nom.
sg. f. **СЪ** 30, 503, 504; acc.
sg. f. **СЪИ** 144, 273, 413, 569;
dat. loc. f. **СЪ** II 8, 322, 330;
instr. sg. f. **СЪИ** 316; loc. sg.
m. n. **СЪИ** 154, 489; instr.
sg. **СЪИ** 150; neutr. sg. **СЪ**
102, 141, II 35, II 48, II 125,
II 135, 167, 190, 259, 312,
327, 349, 379, 382, 384 (bis),
386, 419, 420, 457, 524, 757,
758, 860, 912; nom. pl. m.
СЪИ 249, 251, 253; nom. acc.
pl. n. **СЪИ** 50, 242, 336, 355
(quia gr. τὰ ἔργα) 441, 526,
540, 621, 734; gen. pl. **СЪИЧЪ**
118; dat. pl. **СЪИ** 548, 561,
622 (pro **СЪИ**); instr. pl. **СЪИ**
353, 539; acc. pl. f. **СЪИ** II
122.
СЪДЕ hic 408; ενταῦθα 888, 891,
898.
СЪДАКТИ (εἰδάκ) καθέξαι: se-
dere: **СЪДАШТАГО** (pro **СЪ-**
ДА... ut Supr. 240, 18 vide
pag. 6 et 35) 37; **СЪДАШТИ**
800; **СЪДА** 875.
СЪИНО χέρτος foenum 927; **СЪИ**
927.

СЪИНО χέρτος 836; **СЪ** **СЪИ** 801;
СЪ **СЪИ** 851.
СЪКЕТИ (εἰδάκ) καθέξαι: **СЪДАУКЪ**
ἐκθέξωμαι 350 (Supr. 313, 1:
СЪДАУОУКЪ).
СЪ reflex. 9 etc. saepissime oc-
currit; gen. acc. **СЪ** 120, 148,
153, II 41, II 129, 185, 243,
488, 490; dat. loc. **СЪ** 222,
367, 441, 518, 533 bis, 615;
instr. **СЪ** 528.
СЪТЪ verb. def. inquit, dixit 49,
71, 170, 177, 178, 185, 241,
244, 258, 263, 282, 311, 321,
358, 378, 381, 419, 496, 502,
514, 663, 671, 921, II 100,
113, 123, 145; cf. et **СЪТИ** 281
credo bulg. modo (vide pag.
11): quod hoc verbum in ve-
teribus evangeliiis deest, mag-
ni momenti esse videtur; in
Psalt. sin. autem occurrit.
СЪДИИ m. κριτής iudex: **СЪДИ**
774, 933; pl. nom. **СЪДИИ** 7,
840; acc. sg. **СЪДИ** 934;
dat. pl. **СЪДИИ** 934.
СЪДИТЕАК κριτής 642.
СЪДИТИ κρίνειν iudicare: **СЪДИ-**
ТИ 144, 644.
СЪДОУ (male **СЪДА**) ἐνταῦθεν hac
262.
СЪДАК δικαστήριον 626; **СЪДА** 626;
τὴν κρίσιν 629; τὴν δίκην 640.
СЪДАКЪ iudicii: **СЪДАКЪ** **ДИИ**
ή μέλλουσα ἡμέρα 491.
СЪТЪ εἰς vide sub **СЪ**.
СЪИОУКЪ συμφών 31, 35, 910.
ТАИИ f. μιστήριον: **ТАИЧЪ** 48; gen.
pl. **ТАИ** 436, 546; nom. acc. pl.
ТАИ 448, 810, 953; dat. **ТАИ**
354.
ТАИЧЪ adj. κρυπτός; neutr. pl.
ТАИИ 811; acc. sg. f. **ТА-**
ИЧЪ 856.
ТАИТИ **СЪ** κρύπτεσθαι: **ТАИЧЪ** **СЪ**
329.
ТАКО εἶτος; sic: 23, II 103, II

134, 169, 195, 273, 274, 345,
425, 447, 493, 535, 572, 596,
917.
ТАКОВЪ τοιοῦτος talis: **ТА** 140;
ТА τοιοῦτος II 121; **ТА** dat.
pl. 1; **ТА** 305, 512; acc. pl.
f. **ТА** 344.
ТАКОВЕАК τοιοῦτος talis: acc. pl.
ТАКОВЕАКА 104.
ТАКОЖДЕ ὁσαύτως eodemmodo
138.
ТАКЪ εἶτος; sic II 127.
ТАТЪКА κλοπή furtum: **ТАТЪКА**
709.
ТВАРЪ natura, creata res: gen.
dat.: **ТВАРИ** II 152, 266; **ТЪ**
κρίσει 570; **ТЪ** κρίσεως 571, 575,
584, 694; **ТВАРЪ** δημιουργήμα
opus 556; **ТВАРЪ** ή κρίσις 573;
τὴν κρίσιν 582, 591, 679, 687.
ТВЕИ εἶς tuus 312, 497, 498,
499, 501; **ТВЕИ** 85; **ТВЕИ**
acc. pl. m. f. 86, 744; gen.
sg. f. **ТВЕИ** 135; dat. sg. f.
ТВЕИ II 107; **ТВЕИ** 487;
log. sg. u. **ТВЕИ** 663, 666,
689.
ТВЕРИТИ ποιῆν facere: **ТВЕРИТИ**
ПРАВЕДАКА 63; **ТВЕРИТИ** 131,
121, 337, 345, 424; **ТВЕРИИ**
II 120, 235, 363, 740; **ТВЕ-**
РИТЪ 130, II 128, II 129, II
134, 221, 272, 419, 429, 513,
529, 563; **ТВЕРАТЪ** 369; **ТВЕ-**
РАШТИ 23, II 7, II 16, 661;
ТВЕРА 125, 816; **ТВЕРАШ-**
ТИЧЪ II 46, II 65; **ТВЕРАШ-**
ТИ II 46; **ТВЕРАШТИ** II 47;
ТВЕРАШТИ II 52; **ТВЕ-**
РАШТИ II 71, 250, 388; **ТВЕ-**
РАШТИ II 152 (acc. gen. sg.
m.); **ТВЕРАШ** 237 (part.);
ТВЕРА 414; **ТВЕРА** 490;
ТВЕРАШ 512.
ТВЕРИТИ ποιῆσις 100.
ТВЕРИЦА creator: **ТВЕРИЦА** 267;
πλάστης 599; **ТВЕРИЦА** 932;
ποιητής 930.

ΤΟΥΡΚΙΚ adj. poss. τοῦ θηριου-
γυῖο: ΤΟΥΡΚΙΚΑ 567.

ΤΟΥΡΚΙΚ durus, firmus 778.

ΤΟΥΣ, ΤΟΥΣK vide sub ΤΥΚ.

ΤΟΥΣΗΝ δρόμος: -ΚΕ 562.

ΤΥΚΑΚ f. τίςος 686.

ΤΟΥΔΑ (rectius ΤΥΚΔΑ) τότε, tum
49, II 92, II 136, 214, 218,
226, 245, 292, 413, 421, 432,
438, 500, 509.

ΤΟΥΣΚ pron. τοσοῦτος tantus
1. sicut adj.: πο τοσοῦκ οὐγε-
νὴ μετὰ τὴν τοσοῦτην διδασκα-
λίαν II 41; ΤΟΛΙΚΕ II 103;
acc. sg. f. ΤΟΛΙΚᾶ II 117;
dat. pl. f. ΤΟΛΙΚΑΜΚ 167;
n. pl. ΤΟΛΙΚΑ 305; 2. sicut
subst.: ΤΟΛΙΚΟΥ κηδεύς ἐκ
κίνα τῶν τοσοῦτων θαυμαίων πα-
ράτων.

ΤΟΥΣΚΗΝ adv. τοσοῦτον 163.

ΤΟΥΚ, ΟΥΚ ΤΟΥΚ 427 vide ΟΥΚ.
ΤΡΑΙΚΚΑ τραπέζι: ΤΡΑΙΚΚᾶΚ 330,
398, 404; loc. pl. ΤΡΑΙΚΚᾶΛΥΚ
II 139; ΤΡΑΙΚΚᾶΚ 426; ΤΡΚ-
ΙΚΚᾶΚ 396; ΤΡΑΠΕΖᾶ 413;
ΤΡΑΠΕΖῆΚ 462, 536; ΤΡΑΠΕΖῆΚ
474.

ΤΡΑΠΕΓΑΤΗ τρέμειν tremere: ΤΡΕ-
ΠΗΤΑ 158.

ΤΡΑΠΕΓΚ τρέμω: ΤΡΕΜΟΚ 110.

ΤΡΑΠΕΣΑΤΗ τριάκοντα 227.

ΤΡΟΠΙΝΑ τρίς, trinitas: ΤΡΟΠΙ
(errore pro ΟΤΡΟΠΙ) 47.

ΤΡΟΥΔΗΤΗ καταρρωθίσαι: ΤΡΟΥ-
ΔΗ 603; σα ἀνοσθεῖν languere:
ΤΡΟΥΔΗ σα 590.

ΤΡΟΥΚΙΑΚΣΤΕΟ καρτερία patientia:
male -σκόμῃ 77.

ΤΡΟΥΚΗΝΤΕ ἑ βρωμέ: 341.

ΤΡΟΥΚῆΚ adv. χρεια opus 160.

ΤΡΟΥΣΤΗ σα σείσθαι, τρέμειν tre-
mere: ΤΡΟΥΣΤΗ σα 168.

ΤΡΟΥΣΚ σείσμός: ΤΡΟΥΣΚΟΜ 684.
ΤΡΟΥΤΚ κούστωθι 773.

ΤΟΥ adv. ἐκεῖ 271, 350, 357, 358,
384, 395, 497, 499, 810, 815,
890, 897.

ΤΟΥΣΚΑΚ adj. ἀλλότριος alienus:
loc. sg. f. ΤΟΥΣΚᾶ 361, 362,
364, 367.

ΤΟΥΣΗ adv. δωρεάν gratis 233.

ΤΥΚ οὐτός hic: II 127, 170, 258,
413, 847; ΤΟΥΣ II 91, II 99,
II 149, 165, 184 bis, 224, 487,
493; ΤΟΜΟΥ 750; fem. sg. ΤΑ
256, 322; gen. sg. ΤΟΙΑ 192;
acc. sg. Τᾶ 277, 413; neutr.
Τὸ II 125, II 126, II 136,
II 140, II 156, 321; Τὸ κε
111, 126; loc. sg. ΤΟΜῆ 86;
instr. sg. ΤΥΚᾶΚ II 81, 219,
286, 482, 605, 606, 949; nom.
pl. m. ΤΥ 7, 29 bis, II 47, 277,
514; ΤΥ pro ΤΙ II 58; acc.
pl. m. Τᾶ κε 77; neutr. pl.
ΤΑ 2, 417; gen. pl. ΤΥΚῆΚ II
45, II 49, II 64; acc. pl. f.
ΤΥΚ II 121, m. 437.

ΤΥΚΔΕ ἑ αὐτός idem: ΤΟΥΔΕ
τοῦτο 516; ΤΟΥΣΔΕ 254; pl.
nom. m. ΤΥΚΔΕ 5 οἱ αὐτοί; acc.
sg. f. ΤΥΚΔΕ 392; gen. pl.
ΤΥΚῆΚΔΕ 252, 253 bis; pl.
neutr. ΤᾶΔΕ II 56.

ΤΥΚΚΑΙΟ adv. μόνον solum: ΤΥΚ-
ΚΑΙΟ II 79, 511; ΤΥΚΑΙΟ 416.

ΤΥΚΑΙ (recte ΤΥΚΑ) σκοτός te-
nebrae: ΤΥΚᾶΚ 97, II 134,
801, 805; ΤΥΚᾶΚ 150; ΤΥΚᾶΚ
787.

ΤΥΚΑ ΜΟΡΙΣ: ΤΥΚᾶΚ 537.

ΤΥΚΗΤΑΤΗ σα ἀρχαίσεισθαι: ΤΥ-
ΚΗΤΑΛΗ σα 249.

ΤΥΚΗΤΕΓΑ damnnum: -Τᾶ 479.

ΤΥΚΗΤΕΚῆΚ κενός vains: ΤΥ-
ΚΗΤΕΚῆΚῆΚ 775.

ΤΥΚῆΚ κενός vacuum μάκτιος va-
nus: ΤΥΚΗΤΙΑΝ 115; ΤΥΚΗΤῆΚ
(γυμνός) 727; 723.

ΤΥ tu II 36, 235, 472, 476,
505, 516, 696; ΤΥ dat. sg.
63 (?), II 116, II 118, 213,
258, 260, 269, 281, 322, 332,
507, 734; Τᾶ 84, 137, II 2,
II 20, II 102, II 109, 312,

467, 468, 498, 913; dat. sg.
ΤΥΚῆΚ 247; ΤΥΚῆ 470, 472, 475,
482.

ΤΥΚΑΟ σώμα 379, 415, 419, 432,
532; ὑπόστασιον 938; gen. sg.
ΤΥΚΑΙΟ II 98; gen. ΤΥΚΑ 531,
753, 924; loc. sg. ΤΥΚΑΙΟ 434;
dat. ΤΥΚΑΟΥ 856; pl. ΤΥΚΑΙΟ
σώματα 532.

ΤΥΚΑΙΟΚῆΚ corporalis: ΤΥΚΑΙΟ-
ΚῆΚ II 130; ΤΥΚΑΙΟΚῆΚ κο-
μωτική 444.

ΤΥΚΑΤΑ βάρος onus: ΤΥΚΑΤΑ
553.

ΤΥΚΑΤΑ ΠΙΧΑ сὺκ τᾶ ΤΥΚῆ 145
(Scholvin putat a ΤΥΚῆ deri-
vandum esse, Archiv II 502,
quod nobis displicet).

ΤΥΚῆΚῆΚ φορητός: gen. sg. m.
ΤΥΚῆΚᾶ 291; sg. n. f. ΤΥΚῆΚᾶ-
κα 564; compar. ΤΥΚῆΚῆΚ ἰσ-
χύτερος 716.

ΟΥ ἦδη jam: ΝΕ ΟΥ εὐδέπο 482.

ΟΥ praep. cum gen. πρὸς 926.

ΟΥΒΑΛΕΣΑΤΗ θεραπεύειν: ΟΥΒΑ-
ΛΟΥΣΗΝ II 118. Hoc verbum
occurrit mihi tantum in Euch.
sin. p. 153 (84 a l. 3): ΟΥΒΑ-
ΛΟΥΣῆΚ σα.

ΟΥΒΗΝΙΝΑ homicida: ΟΥΒΗΝᾶ τὸν
μακρόνον 637.

ΟΥΒΗΤΗ κτείνειν: ΟΥΒΗΤῆΚῆΚ τῶν
ἀποκτείναντων II 58; ΟΥΒΗΤῆΚῆΚ
ἐσφαχμένος 464.

ΟΥΒΟ τούτων igitur 8, 22, 61, 124,
146, II 42, 44, 54, 72, 223,
276, 295, 306, 344, 404, 430,
504, 507, 526, 540, 556, 567,
576, 647, 667, 731, 745, 774,
813, 829, 948.

ΟΥΒΟΚΤΗ σα φοβείσθαι timere:

ΟΥΒΟΙΑΤῆΚ σα φοβηθήσονται: 13;

ΟΥΒΟΚ σα ἐσφοβήθη 761.

ΟΥΒΟΚΔΚΤΗ κινθάνειν: ΟΥΒΟΚΔΚ-
ΤῆΚ μᾶθων 202, 295; ΟΥΒΟΚῆΚ
II 135, 207, 299; ΔΑ Κᾶ
ΟΥΒΟΚΔΚΑΙ ἵνα μᾶθωσι: 175; ΔΑ

αυτῶνακι θέαζωμεν) 810; да
αυτῶνακ 176; μαθώμεν 812;
αυτῶνακ ἐργω 219.
αυτοτοβατι ἐπομάζειν 277; αὐ-
τοτοβαμακ 247, 257, 260,
268, 281, 322, 332; αὐτοτο-
βαμα 278; αὐτοτοβα παρα-
καύουσαν 278.
αυδαριτι βραπίζειν: αὐδαριτκ Π
110; αὐδαριηκ 820.
αυδασнакти σα ἐξήτασθαι obstu-
pescere: αὐδασε σα Π 99.
αυжи η̄δη 182 vide юже.
αυαρκкти ἰσάν aspiciere: εἰδα
αυαρκатκ Π 3εαν ἰσασι.
αυαρκкти ὑβρίζειν: αὐαρκαмаκ
683.
αυкаривна ἀπειρία ignominia: -к
99; -ки ἀπειρία 649.
αυкеривниак ἀπειρία: аὐкери-
виниакмак 675.
αυкеригти (ὕβριζεν) contumelia
afficere: аὐкеригтк Π 2.
αυкаригги καρμῆν: аὐкариги
карумῶν 412.
αυкрасти χλέπασιν furari: аὐкра-
денк ыкесгк ἐλλάσει 696.
αυлауғити pro ελαуғити illu-
strare 588 (vide notam: graec-
ce ἐλάει).
αυлауғиηни humilitas? : -кмак
407.
αυлауғити η̄ρωχίζειν: аὐлауғи
761.
αυмаркити θανάπτειν: аὐмарк-
ти 782.
αυмаркτι ἀπεινήσκων mori: аὐ-
маркти 476; сκ аὐмаркши-
ми 803; аὐмарктк τέθνηκε
762.
αυмак η̄ δίδουσι: Π 100, 172, 449;
τε συνεδός 542; gen. аѳма Π
133; ек аѳмак 411, 431; dat.
аѳмауғ δίδουσι 563; кез аѳма
frustra 565.
аѳмакити vltimū: аѳмак 397.
аѳмакитигти perdere(?): аѳма-
квекткк Π 3.

αυmini comparat. (αυтκки: аѳмакк
melior Π 1.
αυмакити ἔρθωμεν: аѳмакмак
220.
αυөрәжкити ἀνοηπέλξειν: аѳөрәж-
ки 602.
αυпквяти ἔλπικων sperare: аѳмак-
вакткк Π 18.
αυткк εὐεία substantia: аѳма
939.
αυсакнигати ἀκούειν audire: аѳ-
сакнигати(?) 160.
аѳта neutr. pl. στέρμα, os: аѳтк
21, Π 83, Π 86, Π 97, аѳ-
ткчкч 411.
аѳстрашигги φεβῆν 442.
аѳстркмигги са ἔρωαν: аѳстрк-
мигга 648.
аѳткма f. χαῖλος labium: аѳтк-
мама 147.
аѳмаккити obdormiscere: аѳмак-
кк 762; ὑπώσε 763.
аѳөжжати κατακκευχέτω ador-
nare: аѳөжжаджигги 654.
аѳтвркдити ἀρχαῖότερον ποιεῖν
442; аѳтвркдмак са Π 81.
аѳтвркдкмиηни ἀρχαῖα mun-
itio: -кк Π 13.
аѳтолугти cessare facere Π 154;
ἀναστῆλαι 188.
аѳткккккити са προσπίπτειν: емк-
жк са аѳтккккккмиηни in quod
incidebat 582.
аѳхо сдс 820; instr. аѳтескк 339.
аѳтмиηни διδασκαλία: -кк παρανό-
τες Π 104, Π 139; παρανόσις
220; loc. sg. -и Π 41; аѳ-
ткккккк ἔρη νοθεῖαν 225; δι-
δασκαλία 585; gen. pl. аѳтмиηни
254.
аѳтмиηкк μαθητής; instr. sg. -омк
Π 35; gen. acc. -а Π 42, 248;
dat. sg. -оу 207; dual. аѳ-
тмиηка 954; nom. pl. аѳтмиηни
246, 259, 276, 896; gen. pl.
аѳтмиηкк 239; dat. pl. аѳтмиη-
номк 398; acc. pl. аѳтмиηкк
247.

аѳтмиηкк adj. poss. gen. sg. n.
-ча Π 45; gen. sg. f. -ча
Π 67.
аѳтмиηεак διδάσκαλος Π 102; gen.
acc. sg. -к Π 116, Π 126;
voc. -ю (ζηλωτά) 701; δι-
δά-
σκαλα 705.
аѳтмиηεаккк adj. poss. τοῦ δι-
δα-
σκάλου: -ио Π 87.
аѳтмиηи διδάσκων: аѳтма Π 45;
аѳттккк параниέ Π 83; аѳма-
миηни парίνει Π 109; (simplie.)
аѳтмиηε 224; ҳотга аѳ . . .
ἴα δειξῆ Π 133; аѳма парни-
νῶν 226; аѳтмиηи вккмамаккк ди-
δασκαλία 261.
аѳтмиηитати vide аѳтмиηитати (ef.
et pag. 10).
аѳкдкмиηи δὴγμα morsus: аѳк-
дкмиηкк 68.

фармаккккк φαρμακία: ск фармак-
еккк 389.
φιλοσοφικ φιλosophία: dat. φι-
λοσοφικ 203.
φροηтккк prophetas: φροηтккк
134 (vide η̄ροφекк); φ pro
graceo π habes etiam in екарк-
φια et φετροηни Euch. sin.
51 b et 93a.

χβαλα χῖνος laus: χβαлак 22;
gen. sg. χβαлакк 297.
χвалагги εὐφημεῖν, laudare: part.
pres. pass.: χваламмак 45.
хрөуғивмакккккк adj. χειροφθικός:
хрөуғивмаккккккккккк 37.
хкккккк ἄρτος 378.
хөдагган legatus: 518 πρόξενος.
хөдигги ambulare, ire: хөдиги
124, 474; хөдиги Π 134;
хөдаште Π 8; хөдатк 835;
хөдигтк 836.
хөткккмиηни προφήτης: хөткккмиηни
197.
хөтккккк βούλωσθαι velle: хөтк-
кккк Π 27, 187, 523; хөткк-
кк 163, 276; хөтккмиηни 165;

(аште) **χοστίσι** Π 73, 201, 246, 257, 260, 268, 280, 321, 332; **χοστеть** 644; **χοσ-тамак** 457; **χοσтите** θέλετε Π 94, Π 100, Π 111, Π 123, Π 145, 171, 215, 228; **χοτάτ** 188, 525; **χοца** Π 153, 172, 173, 287, 441; **χοташте** έχόντες 308, 357, 652; **не хо-таште** έχοντες 309; **χοτ-κακ** 164, 348, 395; acc. gen. sg. m. **χοτ-шта** 471; **χοτ-к** 201.
ΧΡΑΝИТЕΛ φλάξ: 693.
ΧΡΑНИТИ φυλάττειν custodire: 110, 152; -г-к 158.
ΧΡΗΣΟΣТОМ chrysostomus: -а Π 24.
ΧΡΗΣОВ adj. **χρα** 415; **χрв** 389, 918; **χрк** 880; **χрое** 804, 897; **χрви** 896; **χрвоу** 914; **χрв** 939.
ΧΡΗΣОВАН adj. **χрвкн** 830, 841; **χрвкн** 841; **χркна** 846.
ΧΡΗΣЪ χριστός, christus; **χ** 32, 483, 748, 767, 784, 853; **χр** 91, 384, 717; **хк** Π 39, Π 48, 263, 272, 278, 392, 412, 416, 465, 469, 626, 629, 777, 808 bis, 884, 886, 899, 900, 904, 916, 919; **хк** Π 56; **χрм** 660; voc. **х** 233.
ΧΟΥ βλασημία Π 85.
ΧЪДЖЕВЪ вни τέχνησιν ars: -к 568.
ω ѿ interj. 17, 47, Π 96 (bis), Π 112, Π 113, Π 124, Π 125, 340, 385, 389 (bis), 607, 630, 664, 667, 690, 692, 700, 705, 708, 715, 730, 735; scribitur et ο 56 (bis).
ωСНА, **ΩСНА**: 38; **осна** 54.
ЦРЪК ἐκκλησία, ναός templum: acc. **цркв** 121; nom. **цркв** 341; acc. **цркв** 671, 902; loc. **цркв** 670; dat. pl. **црк-**

камк Π 55; **црѣкѣхъ** 426.
ЦКЛОВАНІЕ ἀσπασμός salutiatio: -к 527 (nota in Supr. = **ЛОБЪЗАНІЕ**).
ЦКОМЪДЪРЪ вни sobrietas: -дръственимъ 406.
ЦКНА τιμή pretium: **цкнж** 230, 250; gen. sg. **цкнж** 231.
ЦКСАРИКАТИ βασιλεύειν: **цкса-риетк** 677.
ЦКСАРЬ βασιλεύς, rex: **цксар** 760; **цксар** 40; **цср**к 50; dual. 843; gen. 861: **црви** 156; **цр** 686; nom. pl. **цкса-сар** 769.
ЦКСАРЪ вни βασιλεία regnum; **цср**вни 117, 700; **цк**срвни Π 50; **цср**вни 678, 707; **цср**вни 692; **цкса**рвни 663, 666; **цкса**рвни 674; **цк-**срвни 689.
ЧАН ποτήριον poculum: **чанж** 381.
ЧЕТЕРЪКЪТЪКЪ πεντάς: -окъ Π 25.
ЧЕТЪРИ τέσσαρες: loc. **четк-**рехъ 900.
ЧИНГ τάξις ordo: **чин** 768.
ЧИСТИ τιμῶν colere; ἀκατηγόιστω lego: **чк**тoмъмъ тѣς τιμo-μένοισ 572; **чк**тж ἀκατηγόιστω 688.
ЧИСТ καθαρός mundus: acc. **чста** 120; **чст**ъ Π 91 (ч. сн καθαρῶν) **чстк** 455.
ЧЛОВЪККОМЪ вни φιλάνθρωπία: -к 69.
ЧЛОВЪККОМЪ вни φιλάνθρωπία: **чк**лoмъкъственимъ 550; **чк-**лoмъкъствени 794; **чк**лoмъкъ-вкк 182; **чк**лoмъкъствени 889.
ЧЛОВЪККОМЪ вни φιλάνθρωπος: -ецъ Π 67; **чк**лoмъкъ 546.
ЧЛОВЪКЪ άνθρωπος homo: **чк** 79; dual **чк** 133; **чк**к 414, 569, 575, 581, 604, 623, 922,

924, 930, 936, 950 gen. pl. **члoмък** 866; dat. pl. **чк**лoмъ 591, 705, 797, 925, 930; acc. pl. **чк**к 707; dat. sg. **чкoу** 925, 930.
ЧЛОВЪКЪ вни άνθρωπος: 596; **чск** 263, 283, 510, 625; **чска** 517, 593; **чкoу** 424; **чскал** τὰ τῆς ἀνθρωπότητος 819.
ЧРКАМЪ ἐρυθρός: **чрк**мoу 301.
ЧРКО γαστήρ uterus: 444; **вк** **чркк** 447.
ЧСТЬ εὐσέβεια, τιμή veneratio: 439; **чст**ъ 99, 552; **чст**ъ 31; **чст**к 25.
ЧЪТНИ ἀνάγνωσμα lectio: **чк**т Π 25; **чт**ени 554.
ЧЪТ τι, quid: **чк**т 65, 71, 304; Π 94, Π 100, Π 111, Π 123, Π 145, Π 156, 171, 177, 191, 192, 213, 215, 228, 232, 260, 311, 312, 361, 459, 466, 478, 481, 485, 496, 501, 565, 666, 668, 780, 757, 758, 813; gen. **чс**о 271, 281, 295, 344, 465, 478, Π 40, Π 114; τι aliquid: 96.
ЧУДО θαύμα: pl. n. a. **чуда** Π 120, 205, 304, 631; **чу-**мъсн 811, 833, 880; gen. pl. **чудес** 253, 614; **чудес**мъ 743.
ЧУДОТВОРЪ κθαυματουργός: -гъ-ръца 213.
ЧУТ ἀσθάνεσθαι: **чк**връгъ не **чк**чкне: ὁδῶν οὐκ ἤσθάνετο: не **ч**чени ἀρροῖς 667.
ЧУДО τὸ τέκνον, infans: 81; dat. pl. -oмъ 4; nom. pl. -а 11, 22; gen. pl. -к 20.
ЧУСТ συγκλή: **чусто** Π 104.
ШАТАНИЕ τὸ ἐφύραμα frenitius: -кк pl. 772.
ЧКИТИ δεικνῶναι: **кв** εἰδείξει Π 51; **кв**кν δειξέει 172; **кв**хъ 186; **кв** са ἐπέφρανον 327; ἀπεδείχθη

592; **ΚΒΛΑΚ** **σα** **τοι** ἀνεδείχθη; 665; ἐπιφανής 814; **ΚΒΛΑΚ** δείξας 714; **ΚΒΛΑΚ** **σα** φανής 716.
ΚΒΛΑΚΤΗ δεικνύων: ostendere: **ΚΒΛΑΚΤΗ** **σα** 60, 642; **ΚΒΛΑΚΙΑ** II 68, 866, 871, 873, 876.
ΚΒΚ adv. manifeste II 48, 714.
ΚΓΗΝΙΚ ἀνός 324, 325; **ΑΓΗΝΙΚ** 850.
ΚΔΩΝΗΤ venatus adj.: **ΚΔΩΝΗΤΟΥ** 67; **ΚΔΩΝΗΤΙΚΕ** 68.
ΚΔΡΟ ἀγκύλις: **ΒΚ** . . **ΚΔΡΑ** 911.
ΚΔΥ ἐν venenum: **ΚΔΔ** 409.
ΚΖΒΑ πύργος: **ΚΖΒΖ** 317, 460.
ΚΒΟ ὡς, ut, sicut 20, 22, 33, 35, 36, 37, 59, 66, 106, 121, 160, II 2, 41, 49, 56, 64, 73, 142, 168, 175, 186, 208, 220, 262, 272, 287, 291, 313, 435, 497, 514, 522, 613, 635, 637, 640,

664, 670, 686, 699, 760, 761, 893, 902, 906, 910, 911, 915, 934, 937, 939, 940.
ΚΒΟΖΕ καθάπερ sicut 48, 114;
ΚΒΟΚΟΖΕ (sic) 145, II 58, II 134, 397, 421, 437, 443, 482, 492, 494, 643.
ΚΡΟΣΤ θυμός ira II 85; gen. sg. **-CΤΗ** II 90.
ΚΣΛΗ pl. f. φάτις praesepere: **ΒΚ** **ΚΣΛΥ** 867; **ΒΚ** **ΚΣΛ** 893, 894 ἐν τῇ φάτις.
ΚΣΤΗ ἐσθίειν, φαγεῖν 247, 258, 261, 269, 281, 294, 297, 322, 332; **ΚΣΙ** 341; **ΚΣΤΥ** 282; **ΚΔΔΤΥ** προλαμβάνουσι 338; **ΚΔΔΗΤΕΛΥ** 377.
ΚΥΖΕ ἤδη jam 47, 335, 374, 403; vide **ΟΥΖΕ**.

ΚΥΝΕΣΤ νεότης juvenus: **ΚΥΝΕΣΤΙ** 135.

ΚΥΓΛΗΝΙΚ ἀκρογωνιαῖος angularis: **ΚΥΓΛΗΝΙΚ** 868.

ΚΖΑ f. θεσμός: acc. pl. **ΚΖΑΙ** 784 τὰ θεσμά; **ΚΖΑΛΗ** θεσμοίς 824.

ΚΤΡΟΒΑ γαστήρ ventus: **ΚΤΡΟΚΟΥ** 746.

ΛΑΥΚΙΚ γλώσσα, ἔθνος lingua II 4, II 31, II 97, 728; **-Η** 15; instr. **-ΟΜ(Κ)** 27; dat. pl. **-ΟΜΥ** II 61.

ΛΑΤΗ συλλαμβάνειν: **ΛΑΤΙ** 163; **ΚΑΚΟ** **ΠΕ** **ΛΑΚΤΥ** **ΒΚΡΥ** (gr. πῶς μὴ πεισθῶ 685); **ΛΑΚΗΝΙΑΥΚ** **ΒΚΡΑ** 60.

ΛΑΔΟΥΖΕ adv. θῆεν 905.

Opravy, dodatky.

Str. 1 ř. 15: Kop. četl vlastně **доукожаван** (chybně).

Str. 2 ř. 29: Kopitarovo vydání oznámil F. A. Schmeller v „Gelehrte Anzeigen“, ve zprávách to bavorské Akademie v Mnichově, r. 1837 sl. 89—112.

Str. 4 ř. 33: při srovnávání přihlíží se ovšem i k cyrilským památkám, jak ani jinak býti nemůže.

Str. 6 ř. 10: že by se byla koncevka **а** déle udržela i ve výslovnosti, třeba ještě přesněji dokázat, nežli se stalo poukázáním na to, že se v rukopisech déle udržuje. Mohlať to býti ponhá grafická zvláštnost.

Str. 6 ř. 13: **доствоѣникъ** nalézá se u Šafařika (Památky hlal. pis. str. 87 ř. 14 a 18) v misale Benátském z r. 1528: **и ѡже и҃ксам доствоѣни** (Luk. XV 19 a 21). Pozoru hodné jest, že máme ku př. i v hlalolské (tedy více méně chrvatské) části Remešského kodexu též **доствоѣникъ** (Mat. X 37 a 38) list 57.

Str. 10—11: Mezi bulharismy, které se týkají hláskosloví, měly býti též rozhodně uvedeny tvary **доуѣнѣ** (m. **доуѣна**) a **гѣа** (m. **гѣа**), které se uvádějí teprv na str. 16.

Str. 12 ř. 14: za **прѣсѣти** nemůže býti v Glag. Cloz. **хѣлѣати**, poněvadž zde sloveso to nemá významu **προσχεῖν**, **ἐπιχεῖν**, mendicare (žebrati) a evang. texty na příslušných místech mají též **прѣсѣти** (totiž Mat. XXVII 58; Mar. XV 43; Luk. XXIII 52 má **изпрѣси**; Jan XIX 38 v Mar. **λοσι**, v Ostr. **прѣси**). Kde se vyskytují místa ta v Cloz. se slovesem **прѣсѣти**, udáno u slovesa toho v indexu.

Str. 21 ř. 26: **архѣркаа** je ovšem chybný tvar.

Str. 24 ř. 27 **ѣи**: v **ѣиѣ**, **ѣи** atd. vidí Brugmann starý injunktiv, který nabyl časem modalního významu. Tvar tento souvisí s litevským **-bime** (l. os. nm. **ē**), **-bite** atd. (Brugmann, Grundriss II str. 1081). I **ѣѣ** je injunktivní tvar, z ***by-o-nt** povstaly (l. e. str. 921).

Str. 25 ř. 16: čti **-ѣиѣ**, **ѣиѣ** (m. **ѣиѣ**, **ѣиѣ**). Z tvarů na **-ѣиѣ**, **ѣиѣ** máme v Cloz. jen po jednom (viz str. 21 ř. 44).

Str. 27 ř. 22: **ѣ** třeba škrtnouti.

Str. 28 ř. 17: V druhé části písmena **ѣ** viděl Črnič též **ѣ** (Assemanovo izb. ev., str. X: „**ѣ** nije ino nego prilika grčkomu *οη*“), ač neznal písmen kijevských listů. Za to popírá jeho přibuznost s **ѣ**.

Str. 31: Třeba ještě vytknouti, že se podobají dosti písmena pro **z** z Euch. sn. písmenům v Glag. Cloz. na str. 30 dole uvedeným.

Str. 44 ř. 2 čti: **ѣѣ** (m. **ѣѣ**).

Str. 51 ř. 36: eo bylo v mezerách, je již nečitelné.

Str. 51 ř. 39: **ѣ** . . . **ѣ** zde je rasura.

Str. 51 ř. 55 čti: **ѣѣѣѣ** (m. **ѣѣѣѣ**).

Str. 52 v poznámce k ř. 61: v Hom. Mih. čteme **сѣлѣтъ** (ne **сѣлѣтъ**).

- Str. 54 ř. 24 čti: за не (м. занѣ).
- Str. 55 sl. II ř. 9 čti: встанеть (м. вѣстанеть).
- Str. 55 sl. II ř. 20 čti: бывшая (м. вѣшная).
- Str. 55 sl. II ř. 28 čti: собою (м. шбою).
- Str. 56 sl. II ř. 4 čti: славаѣкъ (м. слава . . .).
- Str. 56 sl. II ř. 30 čti: вѣ (м. вѣ).
- Str. 57 ř. 24 čti: прѣддѣтелъ (м. прѣд . . .).
- Str. 59 v pozn. k ř. 114—115 čti: slova (m. slovo).
- Str. 59 ř. 126 čti: етък . (м. етък).
- Str. 63 ř. 218—219 čti: то-гда-и (м. то-гдаи).
- Str. 74 ř. 460 čti: ра- (м. ра).
- Str. 94 v poznámce k ř. 910 čti: str. 22 (m. 42).

OBSAH.

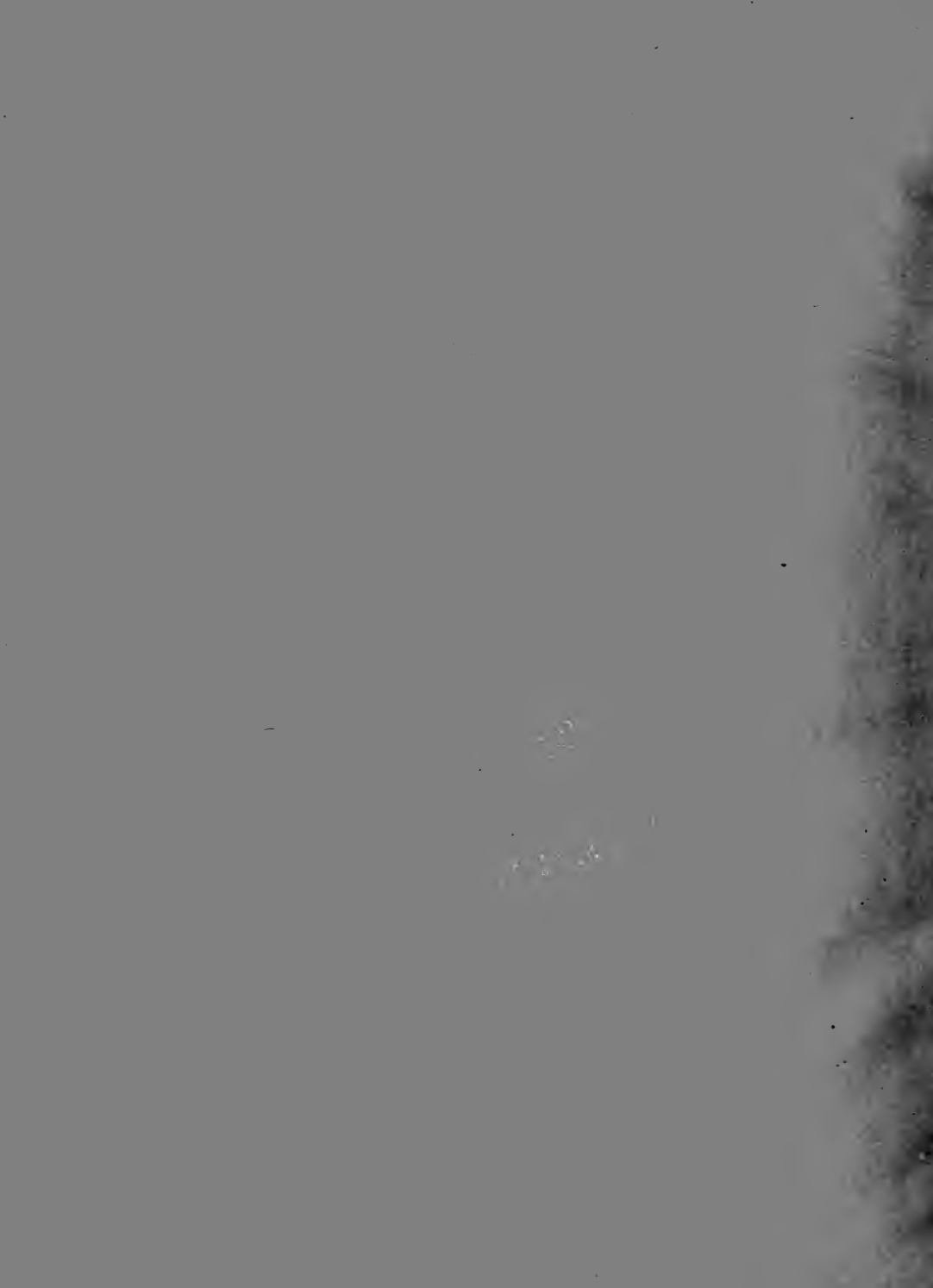
	str.
O potřebě nového vydání Glagolity Clozova	1
O pozdějších osudech našeho rukopisu	3
Obsah	4
O původu naší památky a o jejím poměru k jiným starým památkám hlaholským	4
Jazyk a pravopis	16
Popis rukopisu a jeho palaeografické zvláštnosti	25
Citáty z Písma sv.	36
Podobné a stejné texty v jiných památkách	37
Cloz. I ř. 1—160	44—49
Cloz. II ř. 1—77	49—52
Hom. Mlh. 4 a sl. II—6 a sl. I	52—57
Cloz. II (pokračování ř. 78—157)	57—60
Cloz. I (pokračování ř. 161—956)	60—96
Index	97—124
Opravy, dodatky	125

Tržkem A. Holzhausena ve Vídni

FF. V. UNIVERSIT. NA S. P. D. L. V. E.

BX
330
G56

Glagolita Clozianus
Glagolita Clozhv

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

34

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 03 09 01 013 9